

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 232 | ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΕΤΩΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΕΣ

Η πρώτη αφήγηση ενός αεροπορικού αθλου

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΟΙΞΗ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλίσει

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 232 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

Ἑκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιδόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σικράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081
Ἑκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. Ἑτησία δραχ. 260.
Ἑξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. Ἑτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατ'ὸν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

25 φορές εὐχαριστῶ

«Νομплές бмплі» — ἡ εὐγένεια ὑποχρεῶναι — λένε οἱ Γάλλοι καὶ ἔχουν ἀσφαλῶς δίκιο. Γι' αὐτὸ φαντάζομαι ὅτι οἱ ἀναγνώστες τῶν «Εἰκόνων» δὲν θὰ εἶχαν ἀντίρρηση νὰ πληροφωρηθοῦν πῶς προσφέρεται ἡ λέξις «εὐχαριστῶ» σὲ 25 ξένες γλώσσες, ἐκτὸς τῶν ἐλληνικῶν. Τὸ θέτω ὑπὸ ψῆφον καὶ ἂν τὸ κρίνετε σκόπιμο, τὸ δημοσιεύετε.

Μερσι = Γαλλικὰ — Θένκ γιού = Ἀγγλικὰ — Γκράτσιε = Ἰταλικὰ — Γκράθιας = Ἰσπανικὰ — Όμπριγκάντο = Πορτογαλικὰ — Μουλτσουμέσι = Ρουμανικὰ — Ντάνκε = Γερμανικὰ — Ντονκ - οὐ = Ὀλλανδικὰ — Τάκ = Σουηδικὰ — Τάκ Δανικὰ — Τάκ = Νορβηγικὰ — Σπασίμπο = Ρωσικὰ — Ντξένκουγιε = Πολωνικὰ — Ντιέκουλι = Τσεχοσλοβακικὰ — Φάλα = Σερβοκροατικὰ — Μπλαγκοντάρια = Βουλγαρικὰ — Κέρεσερενι Όνγγαρέζικα — Κίττος = Φινλανδικὰ — Τάννον = Ἑσθονικὰ — Πατέντος = Λεττονικὰ — Ἀτσίου = Λιθουανικὰ — Γιού - φαλέμ - νεγι = Ἀλβανικὰ — Τεσενιούο - ένταϊρι = Τουρκικὰ — Καττάο - χέρακ = Ἀραβικὰ καὶ Ντανκιν = Ἑσπεράντο.

Εὐχαριστῶ (ἐλληνικὰ) ἐν τῶν προτέρων γιὰ τὴν δημοσίευσιν.
Γ. ΜΠΑΛ—ΝΗΣ
Ἀθῆναι

Ἐδχαριστοῦμε κ' ἐμεῖς μὲ τὴ σειρά μας γιὰ τὸν κόπο ποὺ κάνατε.

Ἑλλήνο — Ὀλλανδικὰ

Ὅταν ἐπιστρέψω ἀπὸ τὴς διακοπῆς μου στὰ αὐστριακὰ βουνὰ δοῦμαι ἐδῶ σκεδὸν 60 γράμματα ἀπ' ὅλους τοὺς τόπους τῆς Ἑλλάδος! Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καλοσύνης σας νὰ δημοσιεύετε τὴν ἐπιστολή μου μὲ τὴν παράκληση νὰ δοῦ μιά Ἑλληνίδα μὲ τὴν ὁποία νὰ ἀλληλογραφῶ. Τὰ πρὸ πολλὰ γράμματα ἐγγραφεῖσαν μὲ τόση ἐγκαρδιότητα καὶ ἀγάπη, ποὺ μὲ συγκίνησαν βαθύτατα. Φυσικὰ καὶ δυστυχῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀλληλογραφήσω μὲ ὅλους, ἀλλὰ θὰ γράψω στὸν καθένα προσωπικὰ

μὲ μιὰ κάρτ - ποστάλ, Σὰς εὐχαριστῶ θερμότατα γιὰ τὸν κόπον σας.

ΣΤΑΒΙΑ ΒΑΝ ΑΜΕΡΙΓΓΕΝ
Χάγη

Τ.Γ. Δυστυχῶς δὲν εἶδα ὅς τώρα τὸ τεῦχος αὐτὸ τῶν «Εἰκόνων».

Ἡ ἐπιστολή σας δημοσιεύθηκε στὸ ἀπ' ἀριθμ. 227 τεῦχος τῶν «Εἰκόνων» (26 Φεβρουαρίου 1960).

Τὸ καταφύγιο Κόζιακα

Στὸ σημερινὸ τεῦχος ἀπανορθώνουμε μιὰ παράλειψη, δημοσιεύοντας τὴ φωτο-

φωτογραφία τοῦ ὁρεινοῦ καταφυγίου τοῦ Ε. Μ.Ο. Τσικάλων, στὸν Κόζιακα.

«Σνόμπ»

Συχνότατην κάμνομεν μεταξὺ μας χοῦσαν τῆς λέξεως «σνόμπ» χωρὶς καμμίαν ποτὲ προσπάθειαν ἀνευρέσεως ἐλληνικοῦ ὁρου ἀποδίδοντος τὴν ἐννοίαν τῆς λέξεως ἢ μᾶλλον τὰς ἐννοίας τῆς, διότι, θέβαια, ἄλλως θὰ χαρακτηριζοῖτο ὁ κοινωνικὸς σνόμπ καὶ ἄλλως ὁ πνευματικὸς ἢ καλλιτεχνικὸς. Θὰ μπορούσα, λοιπόν, νομίζω, νὰ ὑποστηρίξω ὅτι ὁ σημερινὸς σνόμπς εἶναι ὁ μικροφιλοτιμία τῶν «Χαρακτηρῶν» τοῦ Θεοφράστου. Διάφορα χαρακτηριστικὰ τοῦ μικροφιλοτιμίου ἀπ' ὅσα ἀναφέρει ὁ Θεόφραστος ταιριάζουν θαυμάσια εἰς τὸν σνόμπς. Ὅπως ὁ σημερινὸς σνόμπς οὐδεὶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ στέλνει νὰ ἀπερσθῶν ἐκεῖ τὰ ποικίλα καμιά του, εἶται καὶ ὁ Ἀθηναῖος μικροφιλοτιμίας διὰν ἤρκετο ἡ ὥρα νὰ κόψῃ ὁ γίος του τὰ μακρὰ του μαλλιά, τὸν ἐπέλεγε νὰ τ' ἀνάβῃ εἰς τοὺς Δελφοὺς δ-

Ο ΝΕΡΩΝ

Ο ΙΕΡΟΔΙΚΑΣΤΗΣ
(Πίναξ τοῦ Γκρέκο)

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

βοηδοῦσαν τὴν ἀδύνατη δράσι τους ὀχι μόνο μὲ τὰ τεχνικὰ μέσα τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν αἰσθητικὴ τῆς ἐποχῆς τους.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ 1960, στὰ Φάρμακεία ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

δὰ βροῦν τὰ κρύσταλλα ποὺ ἀπαιτοῦν τὰ μάτια τους, σὲ σκελετὸ ποὺ ταιριάζει αἰσθητικὰ στὴν προσωπικότητά τους.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

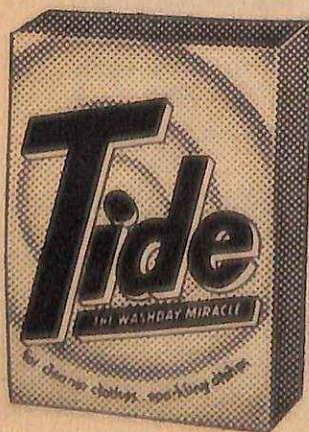

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Το ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτικός άφρος του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις σκόνες, τὰ λίπη και κάθε βρωμιά και τὰ παρασέρνει στο ξέβγαλμα.

Αγοράστε σήμερα **Tide** για τή μπουγάδα σας

Κάτασπρα ρούχα - Ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια!

Με το TIDE τὰ ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τὰ πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σάς δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ **Tide** ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

πως οι distingues του καιρού! "Ε-
θγαινε περίπατο μ' ένα μικρόν
άρατη δούλο. "Αμα έλάμβανε μέ-
ρος σέ τελετή, έθγαζε μετά τὸ
τέλος τὴν στολή του, τὴν έστελ-
νε σπίτι και γύριζε στὴν έστελ-
νέ σακακι (ματίον) αλλά... με
σπιρούνια που είχε δὴθεν ξεχά-
σει! Είς τὸ θέατρο φρόντιζε νά
κάθεται κοντά στους στρατηγούς.
Είχε μιὰ μικρὴ παλαίστρα κα' ευ-
χαρίστως τὴν έδάνειζε γιά δια-
φόρους επιδείξεις, συναυλίες, πα-
ραστάσεις φρόντιζε τότε νά φθά-
ση άφου είχε άρχεισει ή επίδει-
ξις ώστε νά κινήση τὴν προσοχή
τοῦ κόσμου που ψιθύριζε ότι
ετούτου έστιν ή παλαίστρα!
Σας υποβάλλω τὴν ιδέαν μου
μετ' ιδιαιτέρας πρὸς υμᾶς εκτι-
μήσεως.

Δ. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ
δ. φ.

♦ Δεν είναι άπίθανον νά μπορῇ νά ό-
ποστηριχθῇ ή γνώμη τοῦ άναγνώστου μας
χάρις σὰ παραδείγματα που ζωντανεύουν
τόσο νόστιμα τὴν καθημερινή ζωή κατὰ
τὴν αρχαιότητα. "Αλλά δά μας ήταν κα-
πως δύσκολο ν' αναλάβουμε τὴν έκφρόνιση
τοῦ εσώμυ, όχι δέβαια άπό τὸ δάδρο
τῆς άνοησίας του, αλλά άπό τὴ θέση που
έχει καταλάβει σὲ λεξιλόγιό μας, δι-
ριστικά, μπορεῖ κανεὶς νά πῇ!

Ἀπάντησις

♦ Κον Β. Νινον. "Ισταμπούλ. Πρα-
γματικά έχετε δικιο. Στὴν περίπτωση, δ-
μως, αὐτὴ δεν πρόκειται περὶ έλλειψείας
έκλεκτικότητας, όπως μάς γράφετε, αλλά
συνέδη νά γίνῃ λάθος στὴν τοποθέτηση τῶν
φωτογραφιών.

Ἐπανόρθωσις

♦ "Εκ μέρους τοῦ "Ελληνοαμερικανικοῦ
Ἐπιμορφωτικοῦ "Ινστιτούτου έλάβαμε και
δημοσιεύουμε τὴν ακόλουθὴ επιστολή:
«Εἰς τὸ κυκλοφορήσαν τελευταίως τεύ-
χος τοῦ περιοδικου σας δημοσιεύονται,
εἰς τὸ δόθφο περὶ τῆς ἐν "Ελλάδι, δύο
φωτογραφίαι — αἱ δύο πρώται — τῆς
αἰδέουσης τελετῆς τοῦ "Ελληνοαμερικανι-
κοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ "Ινστιτούτου - σπου-
δαστα παρακολουθοῦντες κα δ κ. Μ Βάσ-
δουλγης - με έσφαλμένην λεξάνταν, άσφα-
λως ἐκ παραδρομῆς. Παρακαλοῦμεν δόαν
πως προβῇτε εἰς τὴν σχετικὴν επανόρ-
θωσιν».

Βασίλης Λογοθετίδης

Πέρασαν άρκετὲς ήμέρες ά-
πό τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου μα-
ς ποῦ ἐκείνη τὴν ήμέρα και εἰς σή-
γνο σὲ κάθε καρτοπωλείο, σὲ ψά-
θε περίπτερο, σὲ κάθε τέλος πάν-
των μέρος, που νόμιζα πως πάν-
μπορῶσα νά βρῶ μιὰ φωτογρα-
φία του, στάθηκε όμως άδύνατο

Θεομή μου, λοιπόν, παράκλη-
ση, που νομίζω ότι θά εἶναι και
πολλῶν άλλων φίλων τοῦ Βασι-
λη Λογοθετίδη, εἶναι μιὰ βασί-
προσεχεῖς ἐκδόσεις τῶν « Ε ἰ »
καὶ ν ὡ ν » νά κυκλοφορήσῃ με
μιὰ φωτογραφία του (έξωφυλλο
ή μιὰ ολόκληρη έσωτερική σε-
σε».

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

"Η άνοιξη άπλώνει τοὺς πρώ-
τους χαρούμενους τόνους της
σὲ χειμωνιάτικο τοπίο, κα-
θὼς τὰ χιόνια λιώνουν στὴν
κορυφή τοῦ όρους Ραϊνιέ, έ-
ξω άπό τὴν Οδάσιγκτων. Τὸ
πάρεμα στὴ λίμνη εἶναι μιὰ
άπό τις πρώτες άπολαύσεις.

γκρέκα

Ὠραιότερα
ζευγιά είδη
δέν έχω
ζαναδῆ!...

• Σεντόνια { Ν° 120
"Ιρλάνδα
Βικτώρια

• Χασέδες Ν° 333

• Περκάλια Ν° 33

σὲ έξαιρετικές ποιότητες, ανώτερες τῶν
Εὐρωπαϊκῶν, ὡς και ὅλα τὰ άλλα είδη τῆς

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

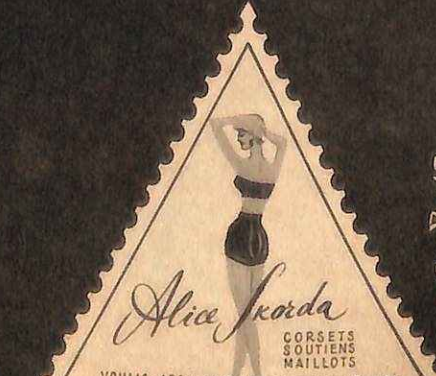
στὰ Μεγάλα Καταστήματα Νεωτερισμῶν

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Η Συλλογή της Έφης

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

λίδα). Πιστέψτε με ότι θα μου δώσετε την μεγαλύτερη ικανοποίηση που έδωσε ποτέ περιοδικό σε αναγνώστη του, προσφέροντας μια φωτογραφία του αγαπημένου μου και μεγάλου ηθοποιού, ΔΗΜ. ΚΟΣΜΟΠΟΤΑΟΣ 'Αθήναι

Φωτογραφίες του Βασίλη Λογοθετίδη θα μπορούσε να δροή στα ακόλουθα τεύχη των «ΕΙ» ό ν ο ν : 1) Στο τεύχος 46 έχει δημοσιευθεί εγχρωμο εξώφυλλο του Λογοθετίδη. 2) Στο τεύχος 227 μία σύγχρονη φωτογραφία του Έλληνα πρωταγωνιστή στις σελίδες των θεατρικών νέων. 3) Έπίσης στις σελίδες των θεατρικών νέων δημοσιεύθηκε (τεύχος 229) μία φωτογραφία του Βασίλη Λογοθετίδη της εποχής που, νέος ά κομης, επιχειρούσε με το θίασο της Μαρίκας Κοτοπούλη θεατρική τουρνέ στην Κύπρο.

Άμφιβολίες...

Π α ρ ί σ ι
Μ' έστενοχωρήσατε με την ανακάλυψη σας ή μάλλον με την αποκάλυψη μου! Τι σας έμελε να μείνη μεταξύ μας κάποια άοριστη, κάποια άμφιβολία για την άναξία λόγου ύ πόστασή μου; Θεωρήσατε ότι δεν είναι όρθο να ξέρω εγώ σε ποιόν ά κριβώς γράφω και να μην ξέρετε σεις ποιά άκριβώς σας γράφει! Μπορεί! Όπωσδήποτε όμως όρίστω μία κάποια προσωπική ικανοποίηση στις άνταποκρίσεις μου και θα μου κόστιζε να τις διακόνω όχι από έλλειψη ήλης, αλλά από άνοητη να ποίμε ά ειοπρέπεια. Και έν τούτοις, άληθινά, δεν θα είχα μεγάλα πράγματα να σας γράψω σήμερα άν δεν είχε ξεσπάσει το σπουδαιότατο ζήτημα των άγροτών που έχουν έξεγερθή με την άπεναντί τους — ίσχυρίζονται — ά διαφορά της Κυβερνήσεως και γυρεύουν την δάσει ώρισμένου δείκτου προσαρμογή των τιμών. Το ύ πουργείο Γεωργίας με τις στατιστικές του τους παρέχει σοβαρά επιχειρήματα: Η συνολική τιμή έσοδα της Αίρε Φράγς, των γαλακτερών, τις πωλήσεις της βιομηχανίας αυτοκινήτων, του κρέατος, τις τοποθετήσεις της σιδηροογίας της πτηνοτροφίας, τις εισπράξεις ηλεκτρικού και γκάς. Τι άλλα ούσιαστικώτερα επιχειρήματα ύπερ της σπουδαιότητας του άγρότου μέσα στο κράτος και των συμπεριόντων του μέσα στα γενικά συμπεριόντα; Όπως, λοιπόν, καλύτερα σε ή θέσις του έργατου της βιομηχανίας που έχει γίνει «πελάτης» της, με το ράδιό του, το ψυγείο του, το ποδήλατό του και με το αυτοκίνητό του κάποτε άκωμη, έτσι πρέπει να δελτιωθή και ή θέσις του άγρότου ώστε να γίνει και αυτός πελάτης! Και δεν είναι μόνο αυτό: ό άγρότης, άπέναντίς στον άγρό του, είναι πολύτιμο στοιχείο τάξεως και φρονήσεως και συντηρητικότητας κατά τα δύσκολα αυτά χρόνια και πρέπει να μην είναι δυσαρεστημένος, άν μπορεί, να είναι, άπεναντίας, ικανοποιημένος! Τι άπλούστερο! Και αυτά είναι σωστά όχι μόνο για την Γαλλία, αλλά και για τον κόσμο όλο και για μās ίδιαιτέρως. Δέν είναι.
ΧΡΗΣΗ-12

Βάσεις στην Σελήνη

Τελευταίως έδημιουργήθη σάλος από των σελήνων του παγκοσμίου τύπου —και ιδιαίτερας των έφημερίδων που εκδίδονται εις χώρας οι οποίαι έπολέμησαν κατά της ναζιστικής Γερμανίας — έξ άφορμής της πρωτοβουλίας της κυβερνήσεως της Δυτικής Γερμανίας να άναζητήση στρατιωτικάς βάσεις έκπαιδεύσεως των στρατευμάτων της ή άποηκεύσεως στρατιωτικού ύλικού εις άλλας ευρωπαϊκάς χώρας, ως ή Ισπανία π.χ. Προς στιγμήν, μάλιστα, διεδόθη —και έγένετο

Απλάφοντας προς το καλύτερο

Χρησιμοποιήσετε και σεις στην οίκογένειά σας την όδοντόπαστα ASTOR με CAREX. ΔΙΟΤΙ: άν και προσφέρεται σε μεγαλύτερα ποσότητα από την συνηθισμένη και παρ'όλον ότι διεκδικεί την παγκόσμιαν έπιβολή με την έξαιρετική της ποιότητα, κυκλοφορεί παντού

εις την τιμήν των 5 δραχμών λιανικώς ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

Δοκιμάσετε την νέα ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ

ASTOR με CAREX

ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ASTOR ΕΥΡΑΦΑΚΙΑ - ΚΡΕΜΑ ΕΥΡΙΣΜΑΤΟΣ - ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ • ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

* Λίγη ASTOR άρκει για ένα τέλειο καθάρισμα των δοντιών σας

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

39 ΒΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

Επί τρεις δεκαετίες η αστυνομική αυτή νουβέλλα του Τζων Μπούκναν κρατά τα σκήπτρα κυκλοφορίας και ένθουσιάζει εκατομμύρια άντνωνστών. Ο μεγάλος κινηματογραφικός οργανισμός "Αρθουρ Ράινκ κι ο σκηνοθέτης Ράλφ Τόμας παρουσιάζουν τώρα με υπερηφάνεια την κινηματογραφική έκδοση αυτού του έργου, που αποτελεί το μεγάλο αστυνομικό «άτου» του 1960.

Οι φίλοι των εκλεκτών αστυνομικών ταινιών θα την απολαύσουν με την καρδιά τους, αλλά και κάθε άνθρωπος θα την χαρή γιατί δεν σταματά ούτε στιγμή η δράση της, που καθλώνει τον θεατή στη θέση του γοητευμένου.

Μυστήριο, κατασκοπεία, δράση και αγωνία, αυτά είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της ταινίας αυτής, την οποίαν ερμηνεύουν δυο μεγάλοι καλλιτέχνες του ευρωπαϊκού κινηματογράφου: Ο Κένεθ Μάρ και η υπέροχη Τάινα Έλγκ.

Μη χάσετε αυτή την ταινία, η οποία είναι από τα αστυνομικά αριστουργήματα που μας παρουσιάζει η οθόνη ένα κάθε δέκα χρόνια! Θα προβάλλεται στους κινηματογράφους ΑΣΤΟΡ και ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ.

ΤΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η ΣΙΡΛΕΥ ΜΑΚΛΕΝΝ ΚΑΙ Ο ΝΤΕ-Ι-ΒΙΝΤ ΝΙΒΕΝ

Μετά την θριαμβευτική επιτυχία της ταινίας «Τα άπορρητα της κρεδατοκάμαρας», ένα άλλο χαριτωμένο κομψοτέχνημα θα μας χαρίσει αξέχαστες ώρες. Είναι η εγχρωμή Σινεμασκόπ ταινία «Τί επιθυμεί κάθε γυναίκα», η οποία είναι χίλιες φορές ανώτερη σε χάρη, σε δροσιά, σε φινέτσα και χιούμορ!

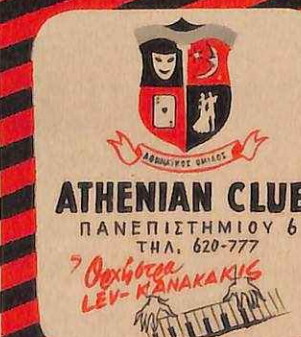
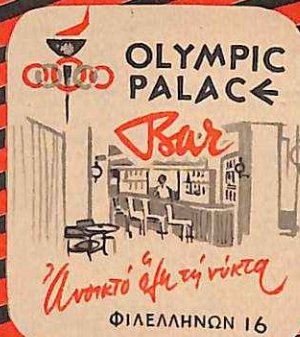
Η Σίρλεϋ Μακλένν, που βραβεύθηκε με το πρώτο βραβείο ήθοποιας στο Φεστιβάλ του Βερολίνου, θα σας διασκεδάσει με το καταπληκτικό ταλέντο και την τσαχπινιά της, μαζί με τον άφθαστο πολυβραβευμένο ήθοποιό Ντέιβιντ Νίβεν, στον καλύτερο ρόλο της καριέρας του. Μαζί τους παίζουν ο Τζιγκ Γιάγκ, ο Ρόντ Τέυλορ και η Κλαίρ Κέλλν.

Ο διάσημος παραγωγός Τζο Πάστερνικ και η Μέτρο Γκόντφριντ Μάγερ παραδίδουν στην απόλαυση του κοινού αυτήν την καταπληκτική τους δημιουργία, που θα ικανοποιήσει και τον πιο δύσκολο θεατή με την όμορφη και τη γοητεία της.

Προβάλλεται την Δευτέρα στους κινηματογράφους ΠΑΛΛΑΣ και ΑΤΤΙΚΑ.

(Ανακοίνωση)

ΤΡΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΏΡΕΣ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

πιστευόν από πολλούς— ότι και το πρό μικρού πραγματοποιηθέν ταξίδιον του Γερμανού ύπουρου Στρατιωτικόν εις την Ελλάδα συνεδέτο με γερμανικήν αίτησιν περί παροχής στρατιωτικῶν διευκολύνσεων και από την χώραν μας.

Και ως προς τον γερμανικόν μιλιταρισμόν είναι αναμφισβήτητον ότι ουδείς δά εύρεθι διά να συμφωνήσῃ με την ανάδυσιν του. Διερωνάται, όμως, κανείς εάν το συγκεκριμένον αυτό γεγονός και άλλα τινά έχουν μεγάλην σημασίαν διά τας τύχας της ανθρωπότητος κατά τα προσεχῆ ἔτη, όταν διαβάσῃ εις την εφημερίδα την ακόλουθον ειδήσιν:

«Ο 'Αμερικανὸς στρατηγὸς Τζέιμς Φέργουσον, ὑποδιοικητῆς της ὑπηρεσίας ἐρευνῆς της αεροπορίας, ἐδήλωσεν ότι ἐγένοντο προκαταρκτικὰ μελέται εἰς ἀρκετὰ λεπτομερεῖς ἐπιπεδον διά την κατασκευὴν στρατιωτικῆς δάσεως ἐπὶ τῆς Σελήνης. Ὅμοιαι μελέται ἐγέναν διά την ἐκτόξευσιν ἐπὶ τῆς Σελήνης δορυφόρου εἰς ἀπόστασιν χιλιάδων τινῶν μιλίων ὑπεράνω τῆς Γῆς. Βεβαίως, εἴπεν, ἡ πραγματοποιήσις και τῶν δύο αὐτῶν σχεδίων ἀπέχει ἀνεκτὰ ἔτη, ἀλλὰ αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται ἐγέναν με πάσαν σοβαρότητα και λεπτομέρειαν τῶσον ἀπὸ πολιτικῶν ὥσον και ἀπὸ στρατιωτικῶν μηχανισμῶν.»

Ὅταν, λοιπόν, μελετᾶται —σοβαρῶς— τὸ θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως στρατιωτικῆς δάσεως εἰς τὴν Σελήνην (ἀσφαλῶς παρομοιάσῃ μελέτας θά ἔχουν κάνει και οἱ Ρώσοι) ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, αἱ γῆναι δάσεις, εἰς οἰονδήποτε και ἂν ἀνήκουν, κατανοῦν ἡ θὰ καταστήσουν εἰς τὸ μέλλον παιχιδάκια.

Φ. ΜΕΤΑΝΙΔΗΣ

♦ Ἀνεξαρτήτως τοῦ τί θὰ ἐκαταντήσουν σὲ μέλλον οἱ γῆναι στρατιωτικῆς δάσεως, αὐτὴ τῇ στιγμῇ, ποὺ ἡ ἀνθρώπος δὲν κατάφερε νὰ ἐκπορεύσῃ ἀπὸ τὴν γῆ, οἱ κυβερνήσεις και οἱ στρατιωτικοὶ ἐγκαλοῦν νὰ μετροῦν εἰς δυνάμεις τους με γῆναι μέτρα. Γι' αὐτὸ δὲν μπορούμε νὰ δεχθῶμε ότι στεροῦνται σοβαρότητας τὰ θέματα ποὺ κατὰ καιροὺς ἐδημιουργοῦν σάλονα στὸν λαγνὸςμιο τύπο.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΡΟ-ΙΟΝΤΑ ΑΓΝΑ ΚΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΑ

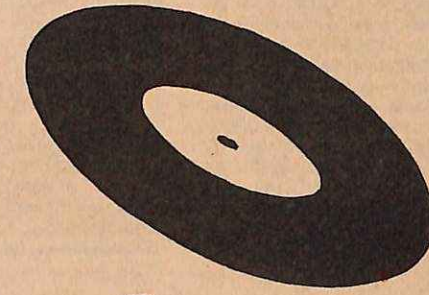
Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ ἀρχὴ ποὺ πρέπει νὰ τηρῇ κάθε ἀγοραστής, ἐὰν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀγορᾶς ποὺ κάνει.

Εἰδικώτερα στὰ εἴδη διατροφῆς, ἡ ποιότης τοῦ προϊόντος ἔχει και μὴν οὐδιώδη σημασία: μᾶς διασφαλίζει ἀπὸ τοὺς πολλοὺς κινδύνους ποὺ ἐπιβουλεύονται τὴν ὕγεια μας. Ἐπιπολαιότῃς στὰ ζητήματα τῆς διατροφῆς καταλήγει πάντοτε εἰς ἄραρος τῆς εὐεξίας τοῦ οργανισμοῦ. Γιὰ φαντασθῆτε τὴν θέαν μᾶς ὁπεύθυνης νοικοκυρᾶς ποὺ, ἀπὸ ἀγνοία ἢ ἀπροσεξία, μπορεῖ νὰ γίνῃ ὑπαίτιος κακοῦ σ' ὅλη τὴν οἰκογένειά της...

Χρειαζέται, λοιπόν, διαρκῆς ἐπαγρύπνησις και μεγάλη προσοχή. Μάθετε νὰ διακρίνετε τὸ ἀγνὸ προϊόν. Δώστε σ' αὐτὸ τὴν προτιμήσιν σας. Σχηματίστε σαφὴ πεποιθήσιν γιὰ τὴν ἀξία του. Συναίστε νὰ ἔχετε ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὸ προϊόν ποὺ ἀγοράζετε.

Ἄγνα προϊόντα, πολύτιμα γιὰ τὴν ὕγιαν διατροφή, εἶναι ἡ ΦΥΤΙΝΗ γιὰ δοῦτορο μαγειρικῆς και τὸ ΒΙΤΑΜ γιὰ φρέσκο δοῦτορο. Παρασκευάζονται ἀπὸ ἀγνὸ ἐλαιόλαδο και ἔχουν καταστήσει τὸ πανελλήνιον, χάρη στὴν σταθερὰ ποιοτικὴ τους ὕπεροχῃ. Τὸ ΒΙΤΑΜ και ἡ ΦΥΤΙΝΗ εἶναι προϊόντα ἐ'Ελᾶς.

Μὴν καταστρέφετε τοὺν δίσκον σας

ἄρεσῃ μορφεῖτε νὰ ἀγοράσετε

πικ-ᾶν ΦΙΛΙΠΣ

Τὰ πικ-ᾶν ΦΙΛΙΠΣ εἶναι τὰ τελειότερα ἐπιτεύγματα τῆς συγχρόνου τεχνικῆς. Εἶναι τὰ μοναδικὰ ποὺ διαθέτουν τὴν ἐλαφροτέραν κεφαλὴν ἀναπαραγωγῆς. Εἶναι τὰ μοναδικὰ ποὺ διαθέτουν βελόνα ἀπὸ διαμάντι ἢ σάπφειρον.

ΠΙΚ-ΑΠ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ ΦΙΛΙΠΣ

ΟΙ ΙΔΑΝΙΚΩΤΕΡΟΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΑΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΩΣ

«ΙΟΡΔΑΝΗΣ Ο ΑΕΙΡΟΣ», Ι. Π. Κουτοσάκης. Ποιητική Σύμβαση, «Δίφρος», Αθήνα Μ. ΟΜ. Λ. ΙΧ.

Σε 1.225 στίχους εκτείνεται η δεύτερη μεγάλη ποιητική σύνθεση που, άμεσως σχεδόν μετά την πρώτη («Ο Δεϊπνός της Βηθανίας», «ΕΙΚΟΝΕΣ» τεύχ. 188, μάς προσφέρει ο κ. Ι.Π.Κ. Το έργο του ποιητού — πού, ως γνωστόν, είναι και πρόεδρος του Ρ.Ε.Ν. Club 'Ελλάδος — όχι μόνο έχει εκτιμηθεί από την ελληνική κριτική (ό «Αλκή Θούλος π.χ. κάνει μια εύστοχη παρατήρηση για «τις έντονες και περίτεχνες επαναλήψεις... που επενεργούν επάνω μας και μάς μαγεύουν με τη μουσική δύναμη των μαγγανισμών»), αλλά έχει αποσπάσει κοσμοκεντρικά σχόλια από διεθνούς κύρους προσωπικότητες των γραμμάτων, όπως η Κάμεν Κόντς, ο Ζάν Κασσού, ο Ρ. Γκυγιάρ, ο Λύκ Νορέν κ. ά. Ο ποιητής συνδέει με τον κατ' έξοχον για τον πολιτισμό μας Ιερό ποταμό, τον Ιορδάνη, όλη την περιπέτεια ενός ανθρώπου στην ιστορικο-θρησκευτική του αναζήτηση. Από τα τέσσερα μέρη που χωρίζεται η σύνθεση παραλαμβάνουν με λίγους άδρους κι' ωστόσο λυρικούς στίχους ή έστω

...πού μάς έστειλαν

και υπαινιγμούς τα βασικά επεισόδια που συνθέτουν την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Είναι απόλυτα συνταυτισμένη με τα ιερά κείμενα ή πορεία που ακολουθεί ο ποιητής. «Θά 'ρθουν οι Προφήτες — με του λόγου τη ρομφαία — για του λυτρωμού τη δίψα. — 'Ο 'Ισάϊας — δ' Ιερεμίας — δ' Ιεζεκιήλ — δ' Αμώς — δ' 'Οβδιού — δ' 'Ιωνάς — δ' Μιχαίας — δ' Ναούμ — δ' 'Αβδακούμ — δ' Σοφονίας — δ' 'Αγγαίος — δ' Ζαχαρίας — δ' Μαλαχίας». 'Αλλά και αυτόουσια εύαγγελικά χωρία, άκόμα και τροπάρια παρεμβάλλει στους στίχους του: «'Ος δ' αν πίνη εκ του ζώατος — ού έγω δώσω αυτό — ού μη διψήσῃ εις τον αιώνα». «Και το πνεύμα — έν είδει περιστέρως — έδεδαίου του λόγου το ασφαλές...». 'Όλα όμως άρμολογη-

μένα με το πνεύμα και την ύψη του λόγου, για να μάς οδηγήσουν στην κατακλείδα της συνθέσεως που ξεκινάει στη σύγχρονη και την αιώνια άγωνία — στη δίψα του ανθρώπου για το Θεό. «Κι' δ' Ιορδάνης ποταμός ο αείροος — που κομίζει προφητείες — έντολές, ψαλμούς, κηρύγματα — την κραυγή του Προφήτη της έρήμου — της περιστέρως το φτερούγισμα — τον άπλο του Ναζωραίου το Λόγο — την άσίσταση τη δίψα των ανθρώπων — έρωτάει, κυλάει και έπιστρέφει — με έρωτήματα άναπάντητα... Και είναι ή δίψα έτούτη άσίγηστη — για το μύθο το μεγάλο των ανθρώπων». 'Από τα παραπάνω, εύκολα αντίλαμβάνεται ο άναγνώστης την καθαρότητα και άμεσότητα του συμβόλου που έστειλε ο ποιητής για όλη την ανθρωπότητα και την ιστορία της.

«Ο ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ ΚΑΙ Ο 'Αρχαίος 'Ελληνισμός», Γιώργου Ν. Καλαματιανού, 'Αθήνα 1959.

'Αναδιφώντας το πολύπλευρο και πολύτεμο έργο του πατριδοάλη ποιητή, πού «η κυριώτερη πηγή των έμπνεύσεών του είναι ή 'Ελλάδα στην τρισχιλιόχρονη ιστορική διαδρομή της κι ο ελληνικός πολιτισμός στις ποικίλες έκδηλώσεις του», ο συγγραφέας, στη σύντομη (110 σελ.) μελέτη του, φωτίζει τα σημεία εκείνα που σχετίζονται με τον αρχαίο ελληνικό κόσμο. Ειδικότερα ο κ. Γ. Ν. Κ. εξετάζει τις σχέσεις του Παλαμά με την αρχαία ελληνική ποίηση, με την αρχαία θρησκεία, την αρχαία φιλοσοφία, την αρχαία τέχνη, τα αρχαία ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα, την αρχαία γλώσσα.

«ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ», ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ της Δουλειάς και της Ειρήνης, Κώστα Ν. Δρακοπούλου, 'Εκδοτικό Τυπογραφείο. Ποιητική σύνθεση (44 σελ.) σε 11 μέρη — «Και γύρω να σκορπίσουμε — με Δουλειά και Τιτάνειο παλμό — Νέα Ζωή — που σύμβολο λαμπρό της θά ξεστράφει — 'Αγάπη, Ειρήνη στις καρδιές — χαντακωμό του 'Ολέθρου».

«ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ», Μυθιστόρημα Μ. Π. Μουστέρη, Λεμεσός 1959.

Σε 210 πυκνοτυπωμένες μεγάλες σελίδες εκτείνεται το μυθιστόρημα του κ. Μ.Π.Μ. «Είναι ή ιστορία ενός έφηβου, πού από το κλειστό του περιβάλλον πού έζησε ως τώρα, βρέθηκε ξαφνικά σ' ένα περιβάλλον άνοιχτο και άτέρμονο», μάς πληροφορεί σ'έν πρόλογό του ο συγγραφέας. «'Απροσάλευτα, δίχως καμιά δοήθεια, άνήσχερος κι άγνους στα αισθήματά του και στο μυαλό, πέφτει μοιραία στα χέρια μιάς τυχερής χιτισσας. Έχει την άτυχία αυτή ή τυχερώτισσα να είναι έππρόσωτα και μία σειρήνα».

«ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΗΝΕΜΙΑ», Ποιήματα, Νάσος Νικόπουλος, 'Αθήνα 1959.

Δεκαπέντε ποιήματα περιλαμβάνει στα δύο μέρη της ή συλλογή του κ. Ν.Ν. «Στο όρος Σινά θ' άνέβω απόψε — 'Απόψε — στον ούρανό της καρδιάς μου — θα γράψουν τις πέτρινες έντολές — της πίστης». («Παραμονή Πάσχα»). «'Αφρόνι του Μάη — τριαντάφυλλο του δειλινού να τραγουδή της Ιτιάς — έλάτε να

...πού μάς έστειλαν

βοήθειε στις εξώδους» («'Απολογία σε μία παιδική λύπη»).

«ΠΡΩΤΑ ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ». ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Τάκης Ν. Σμυρναίος, 'Αθήνα 1960.

Δεκαπέντε πρωτότυπα ποιήματα και ένα μεταφρασμένο, παρουσιάζει σε μία πολυγραφημένη έκδοση, 10 περίπου χρόνια άφ' ότου τα έγραψε ο κ. Τ.Ν.Σ. «'Οχι, ποτέ, τα χρώματά μας τα ιερά — πούχουν θρυμμένα τόσα λείψανα αγιασμένα — δεν θα πατήσετε ποτέ, καμιά φορά — γιατί είναι χρώματα με αίμα ποτισμένα...» («Αιώνια 'Ελλάδα»). «Πώς στενάζω τα βράδια — σαν μου λείπεις μακριά μου — κ' ή θλιμμένη ματιά μου — να σε ίδῃ λαχταρών» («Πώς Στενάζω»).

«ΑΓΑΠΗΣΕ ΠΟΛΥ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ σου». Φαντασία, Μυρσίνη Σαντοριναίου, «Δίφρος», 'Αθήνα 1959.

Ποιητική σύμβαση σε διαλογική μορφή. Πρόσωπα: Ποιητής, Φαντασία, Πέδρι, Ρουφήτρες της θάλασσας, 'Ανεμώνες της θάλασσας, Σειρήνες, Κριτικοί, Φωνές, 'Ερωτας, Χάρις, 'Απρόσωπος, Βασίλισσα, Κλασικός ρυθμός, Ρομαντικός ρυθμός, Μοντέρνος ρυθμός. «Κριτικοί: Να πνιγεί, να πνιγεί! — Σπαστε το καράβι του. — 'Εμπρός, όλοι άπάνω του». «Ποιητής: Φεδάμαι. Το κύμα σκεπάζει το καράβι μου, με φέρνει δόλτα».

«Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ». ΠΟΙΗΜΑΤΑ Δημοσθένη Ζαδέ, Μαυρίδης 1959.

Τριάντα ποιήματα περιλαμβάνει ή συλλογή του κ. Δ.Ζ. «Κοίτα, καλέ μου, το μικρό μας μακαμπό — τριγυρισμένο άπ' τού σερτσάου τις λιάνες. — Κρυφά κι άμέριμνα θέλω να σ' άγαπά — Το σκέπασα με φύλλο από μπανάνες» («Μακαμπό»). «Χλο-

μός σά φάντασμα και μ' όψη — στεγνή, μεφιστοφελική — με σφηνωμένο το κεφάλι στις δυό του παλάμες — μπροστά σ' ένα γραφείο φορτωμένο σοφία — ο Ρόμπερτ 'Οππενχάιμερ άγρυπνεί» («Ρόμπερτ 'Οππενχάιμερ»).

ΑΛ. ΚΟΤΖΙΑ Ο ΕΩΣΦΟΡΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Το διβλίο πού έδixασε την κριτική, προκάλεσε έντονάτατες συζητήσεις, απέσπασε ένθουσιασμούς και έπαίνους, αλλά και γέννησε θυμούς και αντιδράσεις. Μιά δδομάδα μετά την έκδοσή του, ο Ραδιοφωνικός Σταθμός 'Αθηνών μετέδωσε πέντε κεφάλαια του διβλίου.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Φασηματικά
δέν μπορεί να ύπάρξη
δίλημμα... 'Όταν πρό-
κειται για κακό....
Ζητάτε χωρίς δισταγμό
ION
Lakao
ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΠΡΟΪΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ

- 1) Τό Πρωινό σας; Συνοδεύετε με μαρμελάδα ZANAE
- 2) Τό Ούζο σας; Συνοδεύετε με ντολμαδάκια ZANAE
- 3) Τό Γεύμα σας; Συμπληρώετε με κομπόστα ZANAE

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
Ζ. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΥΙΟΙ Ο.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ 12 ΤΗΛ 682 402
ΚΑΙΣΙΩΝΗΣ & ΠΑΤΟΥΣΑ (ΠΛ. ΚΑΠΗΤΟΥ) ΤΗΛ 620 300

γχερέα

Μία όνειρώδης
βουνογή

από τα ωραιότερα μοντέλλα
'Ανοιξεως - Καλοκαιριού
'Ότι πιό ωραίο παρουσιάζουν
τα μεγάλα κέντρα Μόδας:
Φλωρεντία, Παρίσι, Ζυρίχη,
Βερολίνο.
Τα έτοιμασε για σάς

ή **Etam**

Ευρίσκονται ήδη εις τα κατ'τά
της και σάς περιμένη.

'Η ποιά ώρα και έπιβλητική επίδειξις
των μοντέλλων
θα γίνη εις το Ξενοδοχείον
KING GEORGE
Εις τας 8 και 9 'Απριλίου και ώρας
5,30 π.μ. και 9,30 βραδυνήν.

'Εξασφαλίσατε έγκαιρως θέσεις μέσω
των Κατ'των ETAM: Βουκουρεστίου 8
Έρμα 30 - Τηλ.: 29-124 - 27-150-21-183

Το πανόραμα του 'Αϊνζίντελν άπετεφρώθη

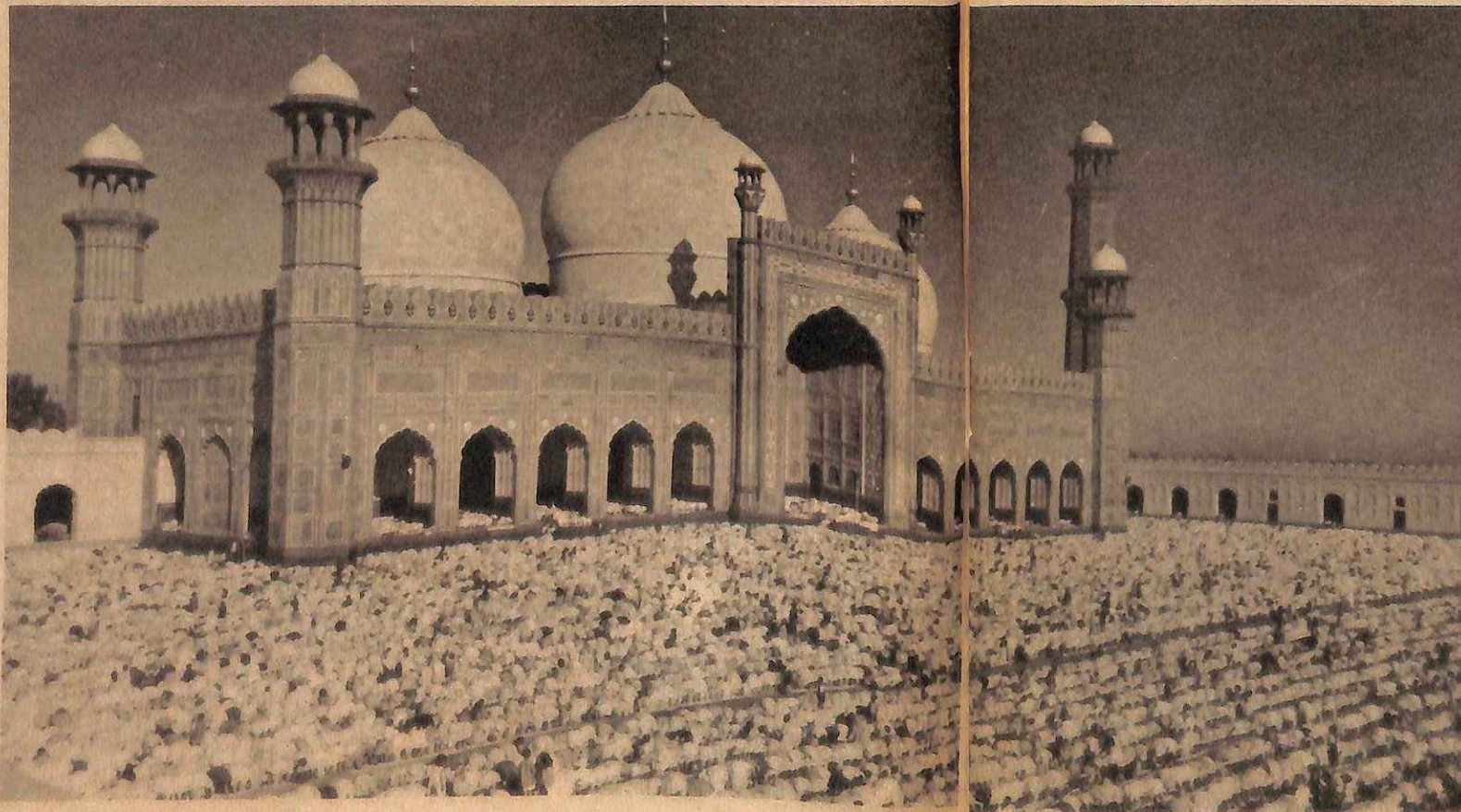
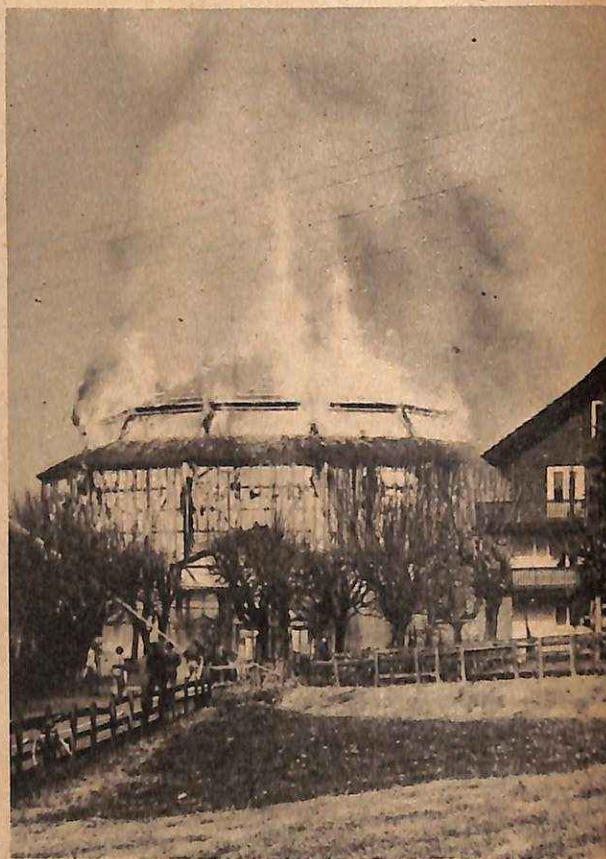
(Α.Τ.Ρ.)

↑ Σ' ένα εκατομμύριο έλβετικά φράγκα υπολογίζονται οι ζημιές που προκάλεσε ή άποτέφρωση (δεξιά) του περίφημου κυκλικού πανοράματος στο 'Αϊνζίντελν της 'Ελβετίας. Το πανόραμα είχε κατασκευαστή στα 1893 άπό τρεις καλλιτέχνες, που είχαν κάνει ειδικές μελέτες στην Παλαιστίνη, και περιελάμβανε άπεικονίσεις επίφανείας 2.000 τ.μ., άπό επεισόδια της ζωής και τών παθών του 'Ιησού. Κάθε επεισόδιο, όπως, π.χ., της Σταυρώσεως (ένω) άπετελείτο άπό ντεκόρ και φυσικού σχεδόν μεγέθους κέρινες φιγούρες. Χιλιάδες 'Ελβετοί και ξένοι επισκέπτονταν καθημερινά το πανόραμα, το όποιο τώρα ή πυρκαϊά έχει μεταβάλει σ' ένα σωρό άπό στάκτες.

(Φωτ. Camera Press)

↑ Ο Τζέρεμι Φράυ, ό στενότερος φίλος του πριγκιπικού μνηστήρος "Αντονι "Αρμστρονγκ - Τζόουνς, ανέφέρθη ότι πρόκειται νά είναι ό κουμπάρος στους γάμους, που πρόκειται νά γίνουν την όη Μαΐου, στο Ούεστμίνστερ. Το ζεύγος Φράυ φιλοξένησε πρό ήμερών την πριγκίπισσα Μαργαρίτα και τόν μνηστήρα της, και ή βασίλισμήτση έκάλεσε τούς Φράυ στα 'Ανάκτορα του Ουίνδσορ.

(Α. F. Ρ.)

"Αν έχης τύχη...

← «Άπίστευτο και όμως άληθινό. 'Ο οδηγός αυτού του αυτοκινήτου είναι σώος και άδολαής ή, για την άκρίβεια, μόνο μωλωπισμένος. 'Ο κ. "Υ6 Ντεμπούά έτρεχε με λιγγιώδη ταχύτητα στην 143 έθνική όδό της Γαλλίας, όταν, «ντεραπάρντας», έπεσε πάνω σ' ένα δέντρο. Το αυτοκίνητο έκτινάχτηκε πάνω σ' ένα τοίχο και χωρίστηκε στα δύο, κατακυλώντας στο παρακείμενο χωράφι. 'Ο οδηγός, που τó φυσικότερο θά ήταν νά έχη γίνει κομμάτια, με λίγη προσπάθεια δγήκε άπό τά συντρίμια άναζητώντας πρώτες βοήθειες

Ραμαζάνι

Πολλές χιλιάδες πιστοί μουσουλμάνοι της Λαχώρας, στο Πακιστάν, έπειτα άπό τη μηνιαία νηστεία του Ραμαζανίου, συνέρρευσαν για νά προσευχηθούν στο τζαμί του αυτοκράτορος 'Αβραγκζέμπ, που έχει τόν μεγαλύτερο περίβολο άπό όποιοδήποτε άλλο τζαμί σ' άλλόκληρο τόν κόσμο.

(London Express News)

(London Express News)

↑ Στο «πάρτυ τών πουλιών», που άργάνωσε ένα καλλιτεχνικό ζεύγος του Λονδίνου, ήταν προσκεκλημένοι και δυό παλιοί φίλοι του μνηστήρος της πριγκίπισσας Μαργαρίτας, ή Κινέζα ήθοποιός και τέως μοντέλο του Τζάκυ Τσάν και ό τραγουδιστής Σύ Κράντ, άπό τó Τρίνινταντ. Οί καλεσμένοι έπρεπε νά χορεύουν όχι «τσίκ του τσίικ», αλλά «μπήκ του μπήκ» (=ράμφος με ράμφος).

→ 'Οραιότατες και πρωτότυπες έμφανίσεις σημειώθηκαν στον έφρετινό Διαγωνισμό Κομμώσεως, που έγινε πρό ήμερών στο παρισινό «Παλαι ντε Μυτιαλιτέ». Έλασαν μέρας οί καλύτεροι κομμωταί της πρωτεύουσας και τών επαρχιών. 'Ιδιαίτερη έντύπωση έπροξένησε μία δημιουργία, που ήταν έμπνευσμένη άπό τά κύματα, σε γραμμή «γκοφλάντ».

"Άγνωστα έπίκαιρα τής εβδομάδος

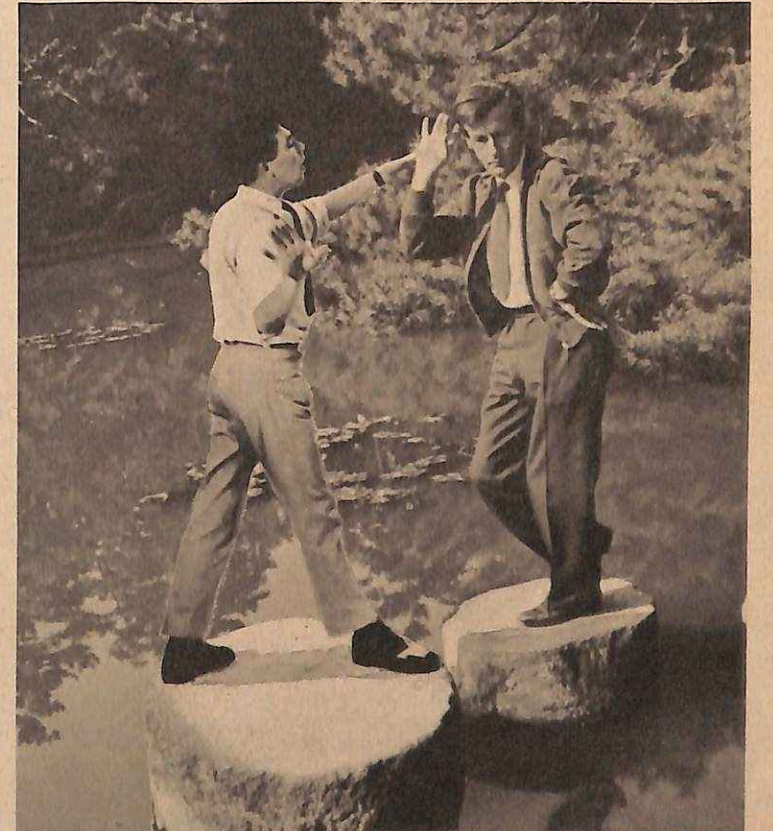

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ τής ελληνικής Βουλής, κ. Κ. Ροδόπουλος, κατά τὸ τελευταῖο του ταξίδι στις Ἡνωμένες Πολιτείες εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συναντηθῇ μετ' ὅλες τῆς προσωπικότητες τής ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ νὰ ἀναπτύξῃ πρὸς αὐτὰς τὰ ἑλληνικὰ οικονομικοπολιτικὰ προβλήματα. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ὁ Ἕλλην πολιτικός ἀναπτύσσει —κατὰ τὴν διάρκειαν πολυώρου συζητήσεως— εἰς τὸν πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ ὅλα τὰ ἀκανθώδη ἑλληνικὰ προβλήματα.

Η ΕΚΔΟΣΗ, εἰς ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα προεκάλεσε μεγάλο ἐνδιαφέρον μετὰ τὸ διεθνὸς ἀναγνωστικὸ κοινὸν, τὸ ὁποῖον μάλιστα παρομοιάζεται μετὰ τὸν ἐκδοτικὸν πυρετὸν —ὡς ἐχαρακτήρισθη— πού εἶχε προκαλέσει ἄλλοτε ἡ ἐκδοσις τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἀμερικανοῦ θανατοποινίτου Κάρυλ Τσέσμαν. Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἑλλήνου στρατηγοῦ, οἱ ἐκδόται τοῦ διδλίου του διωργάνωσαν στίς πολιτειακὰς φυλακὰς τῆς Καλιφορνίας τελετὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐπεδείχθη εἰς τὸν κ. Γρίβαν καὶ ὁ θάλαμος τῶν ἀερίων, εἰς τὸ κατώφλι τοῦ ὁποίου ἔφθασε, χωρὶς καὶ νὰ τὸ δρασκέλισῃ, ὁκτὼ φορὲς ὡς τώρα ὁ Κάρυλ Τσέσμαν.

ΕΝΩ Η Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ ἀναμένει μετ' ὑπέρμετρο ἐνδιαφέρον τὸς γάμους τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας μετὰ τοῦ ἀνακτορικοῦ φωτογράφου κ. Ἄντονι Ἀρμστρονγκ-Τζόουνς, ὁ τελευταῖος συνητήθη πρὸ ἡμερῶν, σ' ἓνα ἀριστοκρατικὸ προάστιο τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης, μετὰ τὸν σμήναρχον Τάουνσεντ, μετὰ τὸν ὁποῖο συνδέεται μετὰ παλαιὰ, στενὴ φιλία.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ἀπετέλεσαν πάντοτε τοὺς καλυτέρους πρεσβευτὰς ὅλων τῶν χωρῶν στὴν προσπάθεια πού, ἀπὸ ἐτῶν, καταβάλλεται γιὰ τὴν ἀνάπτυξη στενωτέρων φιλικῶν δεσμῶν μετὰ τῶν λαῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ε. Ἀβέρωφ συνητήθη, τὸ περασμένο Σάββατο, στὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» —ὅπου παρηκολούθησε τὴν παράστασιν τῆς κωμωδίας τοῦ Γκόλντσμιθ «Τὰ λάθη μίᾶς νύχτας»— μετὰ τὴν Ἑλληνίδα τραγωδίστρια κ. Κατίνα Παξινού καὶ τὴν ἀφιχθεῖσαν ἀεροπορικῶς, γιὰ εἰκοσιτετράωρον ἐπίσκεψιν, διεθνούς φήμης ὑψίφωνον κ. Μαρίαν Κάλλας, μετὰ τὰς ὁποίας συνεζήτησε λεπτομερεῖας περιοδείας τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ο ΜΕΓΑΣ Κ ΣΤΑ ΗΛΥΣΙΑ

Μετά τον Μεγάλο Πέτρο,
ο Νικήτα Κρούστσεφ γίνεται
δεκτός με αυτοκρατορικές τιμές
στήν γαλλική πρωτεύουσα

Την πατροπαράδοτη θεομή γαλλική υποδοχή επεφύλαξε η Γαλλία στον επίσημο ξένο της. Με καθυστέρηση ολίγων ημερών —λόγω της διπλωματικής ή μη ασθενείας του— έφθασε στο Παρίσι ο κ. Κρούστσεφ, για να εξαγγείλη, μεταξύ άλλων, και την λήξη του ψυχρού πολέμου: «Ο ψυχρός πόλεμος θα τερματισθεί εντός ολίγου. Αι ανάγκαι μιας ειρηνικής ζωής έγγυώνται διά τὸ γεγονός αὐτό», εδήλωσε ὁ Ρώσος πρωθυπουργὸς στὸ γεύμα πὺν παρέθεσαν πρὸς τιμὴν του οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου.

Ἀσχετα μετὰ τὶς λεπτομέρειες, τὸ παγκόσμιο αἶσθημα εἶναι ὅτι κάποιο, τέλος πάντων, καλὸ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὶς συνεχιζόμενες ἀπὸ πέρυσι ἐπαφές τῶν ἡγετῶν, οἱ ὁποῖοι κρατᾶνε στὰ χέρια τοὺς τὴ ζωὴ ἢ τὸν θάνατο τῆς ὕδρυγείας.

ΠΥΚΝΑ πλήθη Παρισινῶν ἀ-
ναμένουν στὸ Δημαρχεῖο τὴν
ἐξοδο τοῦ κ. Νικ. Κρούστσεφ. (Α.Γ.Ι.Ρ.)

Ο ΡΩΣΟΣ ἡγέτης κι ὁ στρα-
τηγὸς Ντὲ Γκὼλ κατευθύνον-
ται ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ
Ὁρλύ στὸ Καὶ ντ' Ὁρσαί.

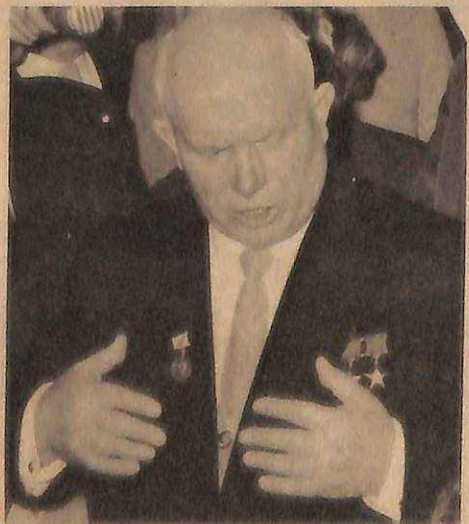

(Α.Γ.Ι.Ρ.)

ΕΥΓΛΩΤΤΟΣ, ΘΕΥΣ, ΑΥΣΤΗΡΟΣ, ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΩΣ

ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΗΚΤΙΚΟΣ, ΗΤΑΝ Ο Κ. ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

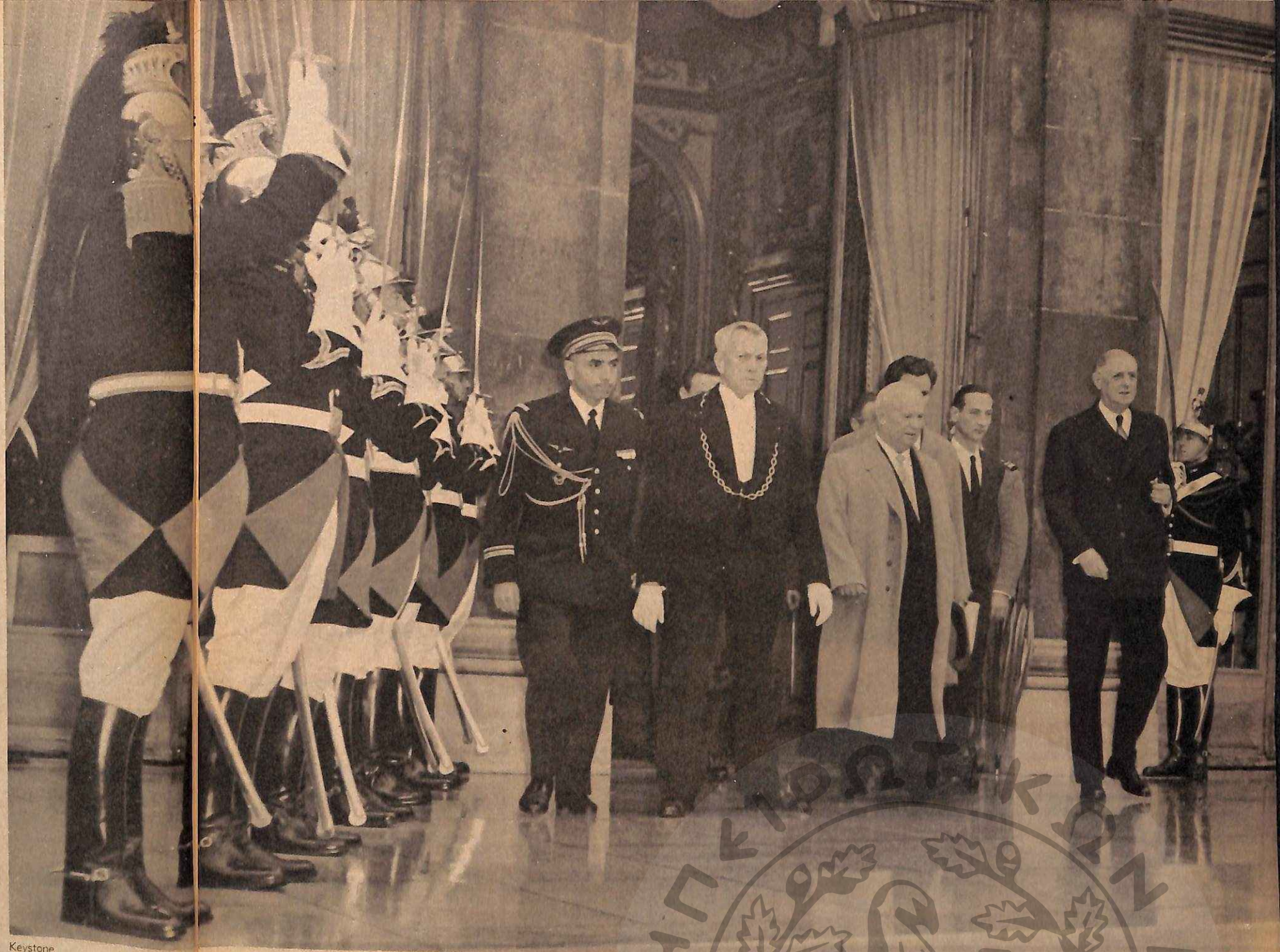

(Α.Γ.Ι.Ρ.)

ΣΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ 300 ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ

(Α.Γ.Ι.Ρ.)

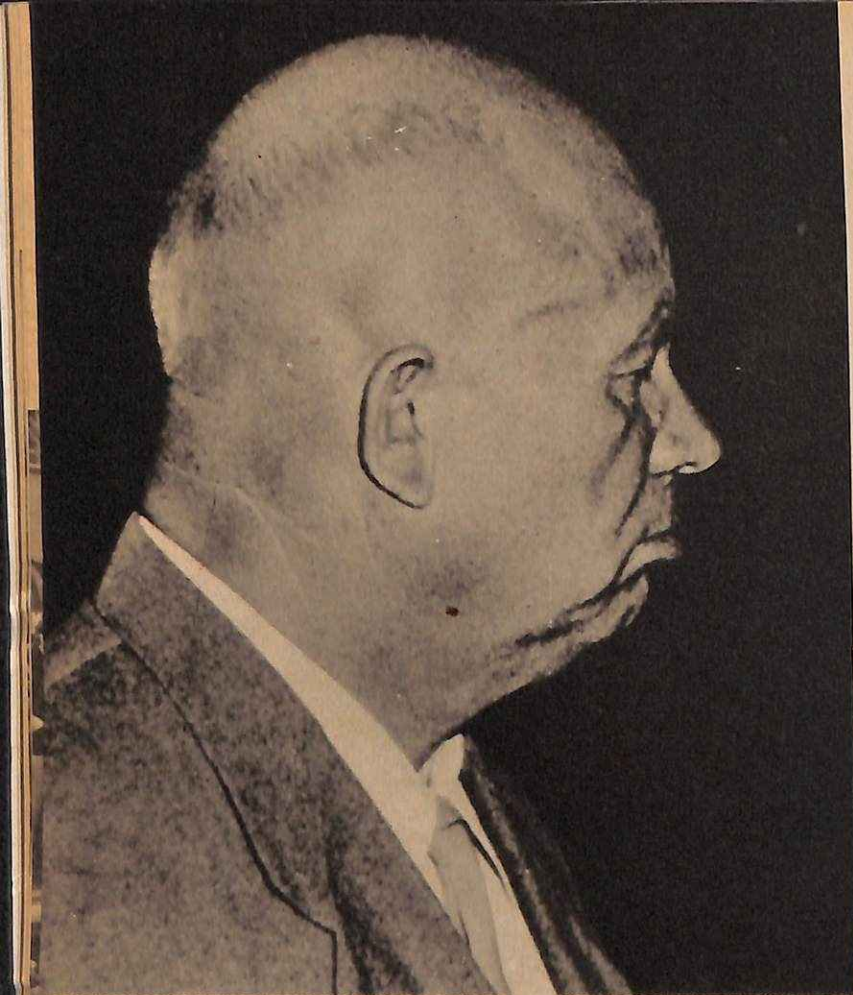
Keystone

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΗ ἡμέρα τῆς παραμονῆς τοῦ κ. Κρούστσεφ στὸ Παρίσι, ἄρχισαν οἱ συνομιλίες μεταξὺ τῶν δύο ἡγετῶν, στὸ προεδρικὸ μέγαρο τῶν Ἡλυσίων. Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ συνοδεύει τὸν ἀπερχόμενο ὑψηλὸ ξένο του, μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης συναντήσεώς τους.

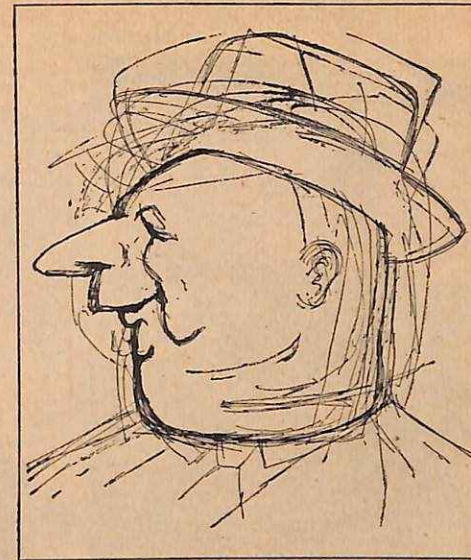
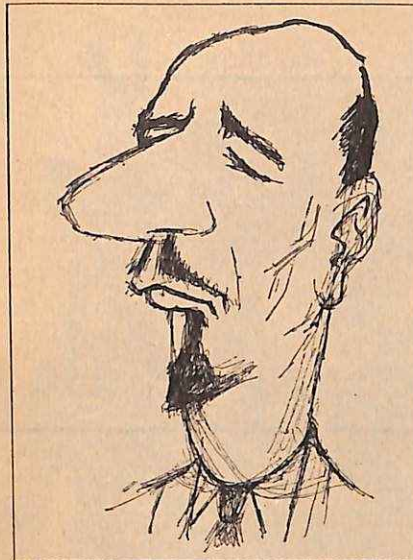
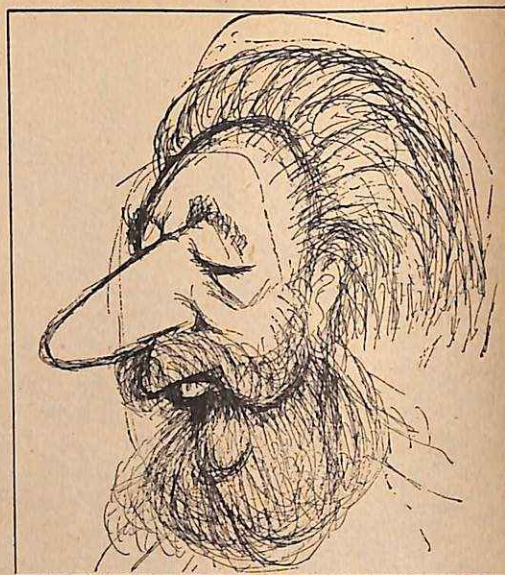
ΦΥΣΙΚΑ, οἱ ἐπαφές τῆς κυρίας Κρούστσεφ ἦταν μικρότερης σημασίας καὶ εὐκολώτερες ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς. Συν-
οδευόμενη ἀπὸ τὶς τρεῖς κόρες τῆς, ἡ πρώτη κυρία τῆς Ρωσίας ἐπισκέφθηκε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ Λύκειο Κλωντ Μονέ, στὸ 13ο Παρισινὸ Διαμέρισμα.

(Α.Γ.Ι.Ρ.)

Ο Ν. ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ (άριστερά) στο Παρίσι. 'Η επίσκεψή του έδωσε λαθή στον περίφημο γελοιογράφο Τιμ να μεταμφίεση τόν Κάρολο Ντέ Γκώλ, ανάλογα με την περίπτωση, σε Κάρολο-Μάρξ, σε... Σαρλενίν (= Καρολάκος, αλλά και Κάρολος-Λένιν), σε Κάρολο-Ίωσηφ (Στάλιν) και σε Κάρολο-Κρούστσεφ.

Οι μεταμορφώσεις Κρούστσεφ και Ντέ Γκώλ κατά τόν Γάλλο γελοιογράφο Τιμ

Συνεχίζοντας τα άστοχά ταξίδια του σε όλοκληρο σχεδόν τόν κόσμο, ο ένας από τούς δυο μεγάλους πολιτικούς πλασιέρ της εποχής μας, ο Κρούστσεφ —ό άλλος είναι, θέλεια, ο πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ— έφθασε στο Παρίσι στις 23 Μαρτίου.

Αντίθετα από όλα τά μέχρι τώρα ταξίδια του κ. Κρούστσεφ, τó ταξίδι του στην Γαλλία δέν έγινε με δική του πρωτοβουλία. 'Ο Σοβιετικός πρωθυπουργός έφθασε στην Γαλλία ύστερα από πρόσκληση του Γάλλου προέδρου, στρατηγού Ντέ Γκώλ, πού, κατά τή γνώμη τών Δυτικών, ήθελε νά συζητήσει Ιδιαίτέρως με τόν κ. Κρούστσεφ, όπως και οι δυο άλλοι Μεγάλοι της Δύσεως —ο πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ και ο κ. Μάκ Μίλλαν— πριν από τήν 'Ανωτάτη Διάσκεψη.

Όπως είναι εύνητο, τó ταξίδι του κ. Κρούστσεφ στην Γαλλία δημιούργησε πολλές φροντίδες για τή γαλλική αστυνομία, γιατί, έκτος από τά άλληλοσυγκρουόμενα αισθήματα της κοινής γνώμης, στην Γαλλία, και Ιδιαίτερα στο Παρίσι, είναι συγκεντρωμένοι πολλοί αντικομμουνιστάι, πρόσφυγες από τις χώρες της 'Ανατολικής Εύρώπης, πού έχουν κατολήθει από τήν Σοβιετική 'Είωση. Οι πρόσφυγες αυτοί ήταν ένα στοιχείο μεγάλης ανησυχίας για τή γαλλική αστυνομία, ή όποια, για νά διευκολυνθί στο έργο της προστασίας του κ. Κρούστσεφ, συνέλαβε τούς σημαντικώτερους από αυτούς και τούς έστειλε σε «αίμακροστική άνοψυχή», κυρίως στην Κορσική. 'Εξ άλλου, παθητική στάση άποδοκιμασίας έδειξε και ή Καθολική 'Εκκλησία, πού «έκλεισθη εις τήν σιωπήν». 'Ο νούντιος

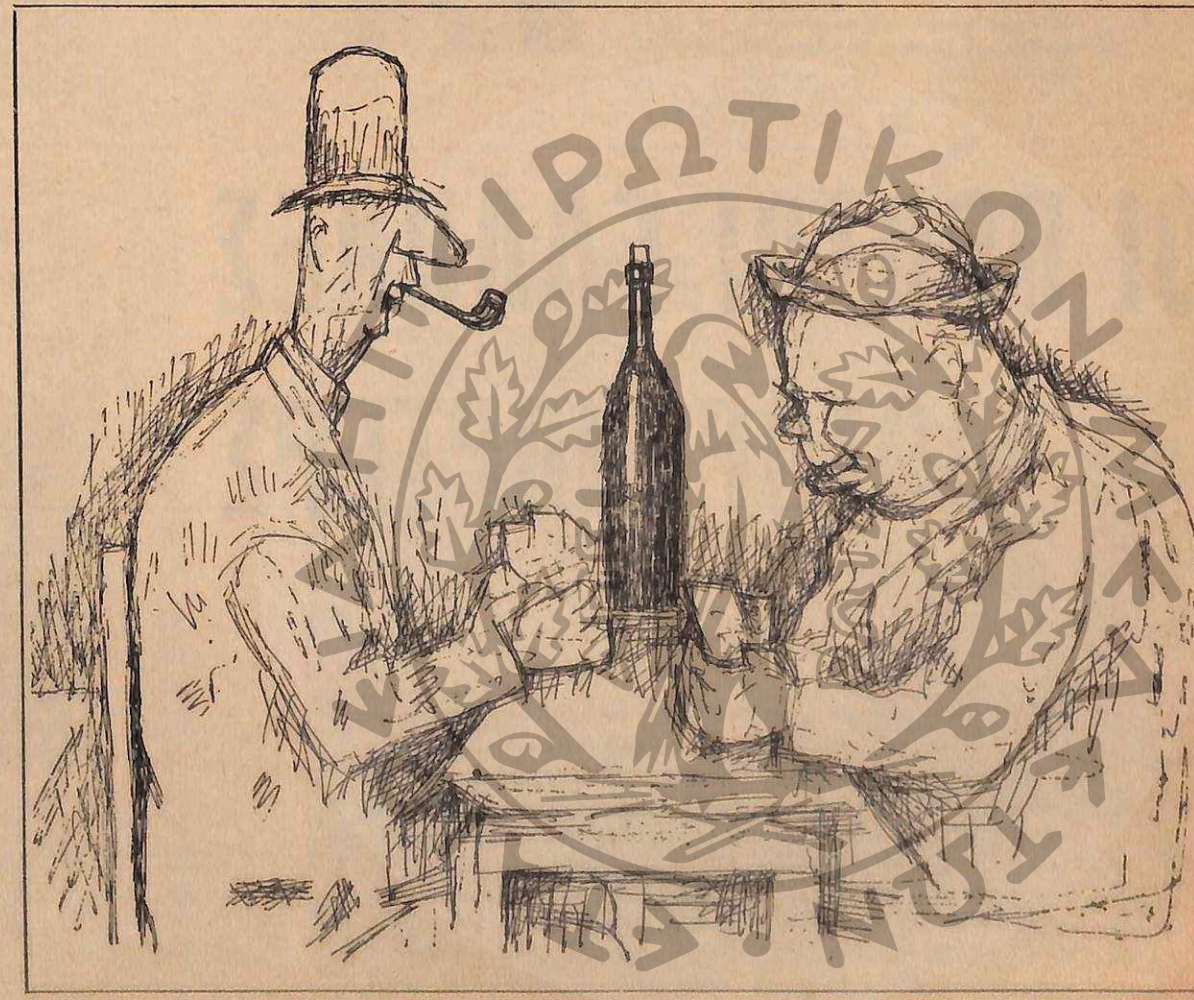
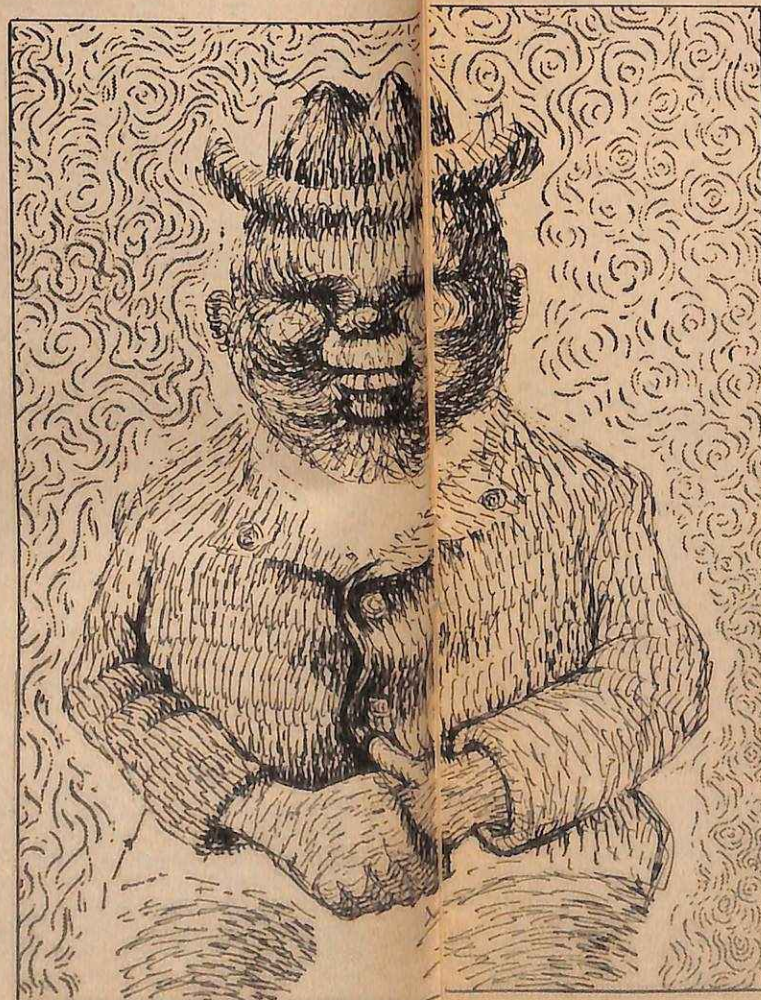
του Πάπα στο Παρίσι, πού είναι και πύτανης του διπλωματικού σώματος, «συνέθη» νά λείπει από τó Παρίσι. Οι αντιδράσεις αυτές, καθώς και άλλες, ανησυχούσαν σοδάρα τή γαλλική κυβέρνηση, πού δέν λημονεί ότι στην Γαλλία υπάρχουν πέντε εκατομμύρια ψηφοφόρων του Κομμουνιστικού Κόμματος.

'Ο Γάλλος πρόεδρος έδωσε στενό διπλωματικό περιεχόμενο στην επίσκεψη του Σοβιετικού πρωθυπουργού. «Τó ταξίδι αυτό —είπε— είναι διπλωματική και όχι πολιτική πράξη. Πρόκειται περί σχέσεων κράτους προς κράτος και ό κ. Κρούστσεφ δέν μπορεί νά συναντήσει παρά επίσημες προσωπικότητες. 'Ασφαλώς, ό κ. Κρούστσεφ έχει διπλήν Ιδιότητα: Είναι πρωθυπουργός και γενικός γραμματέας του Κομ. Κόμματος. 'Εγώ υποδέχομαι τόν πρώτον και άγνωσ τόν δεύτερον».

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

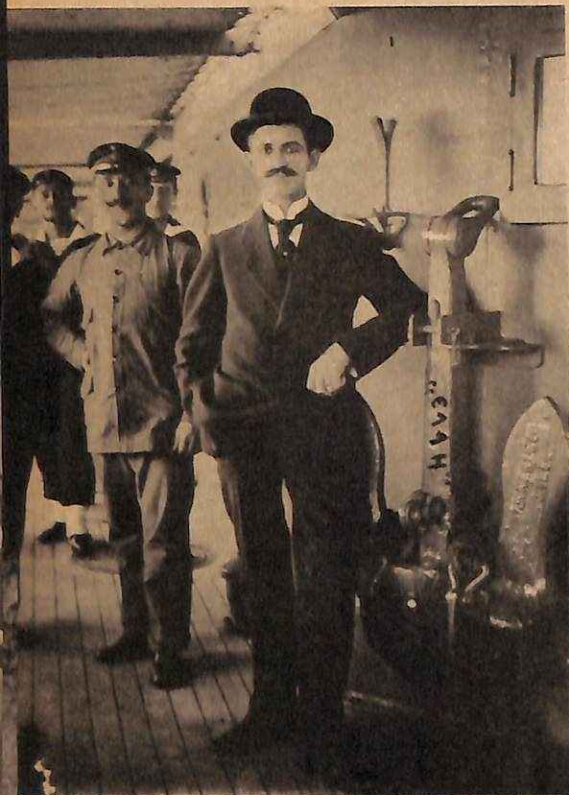
Πριν από τήν άφιξη του κ. Κρούστσεφ στο Παρίσι, τó Γαλλικό 'Ινστιτούτο Σφυγμομετρήσεως της Κοινής Γνώμης άργάνωσε ένα δημοψήφισμα για νά έξακριδώσει τί είδους άποδοχή θά έπρεπε, κατά τή γνώμη του γαλλικού λαού, νά έπιφυλάξει ή Γαλλία στον Ρώσο πρωθυπουργό. Οι άπαντήσεις ήταν οι έξης:

Φιλική	38%
'Αξιοπρεπή	21%
Θερμή	14%
'Αδιάφορη	9%
Ψυχρή	4%
'Εχθρική	2%
Δέν έξέφρασαν γνώμη	12%

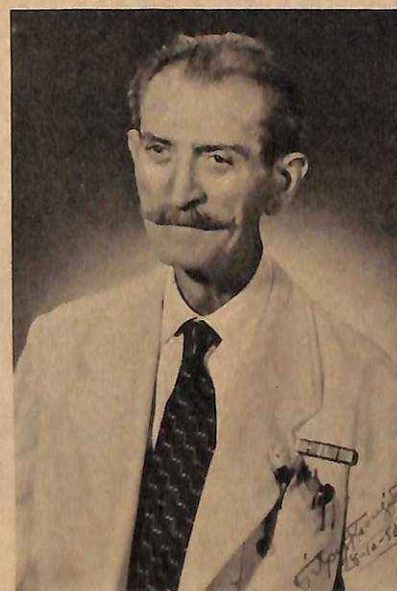

ΑΛΛΑ και φημισμένοι πίνακες έδωσαν τήν εύκαιρία στον Τιμ νά σχεδιάσει έπιτυχημένες συνθέσεις: 1, Πικασσό, «'Ο Κένταυρος και ό Φαύνος», 2, Βάν Γκόγκ «'Ο Πέρ Τανγκύς» και 3, Σεζάν «ΟΙ χαρτοπαίκτες».

(Πουλίδης)

(Πουλίδης)

↑ ΣΤΑ 55 ΧΡΟΝΙΑ τής σταδιοδρομίας του, ο Πέτρος Πουλίδης (δεξιά) απέτύπωσε στίς φωτογραφικές πλάκες του μιά σημαντική ιστορική περίοδο. 'Απαθανάτισε και τόν έαυτό του (άνω) με τὸ πλήρωμα τής «'Ελλης», στὰ 1914, λίγο μετά τήν ναυμαχία τοῦ θρυλικοῦ καταδρομικοῦ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡΣ

Μέ τήν εὐκαιρία μιᾶς ἐκθέσεως πού πρόκειται νά διοργανώσῃ τὸ καλοκαίρι ὁ γνωστός παλαιὸς φωτορεπόρτερ κ. Πέτρος Πουλίδης, στήν ὁποία θά παρουσιάσῃ φωτογραφίες τοῦ ἀρχείου του πού καλύπτουν τήν ἱστορία τῶν τελευταίων 55 ἐτῶν τῆς χώρας μας, δίνουμε ἀπὸ τίς σελίδες αὐτές μερικές χαρακτηριστικές εἰκόνες τοῦ πρώτου ἐλληνικοῦ φωτορεπορτάζ, καθὼς καί τήν σύντομη ἱστορία τῶν πρώτων Ἑλλήνων φωτορεπόρτερς, πού τοὺς ἀνήκει σήμερα ἓνα μεγάλο μέρος τῶν ἐπιτυχιῶν καί, γενικώτερα, τῆς προόδου πού ἐσημείωσε ἀπὸ τότε ὁ ἐλληνικὸς τύπος.

(Ἡνωμένο Φωτορεπορτέρς)

Ἡ ΤΥΧΗ παίξει πολλές φορές τὸν κυριώτερο, μετὰ τὴν ἐτοιμότητα τοῦ φωτογράφου, ρόλο στήν ἀποτύπωση ἑνὸς ἀνεπανάληπτου στιγμιότυπου. Μία ἀπὸ τίς πρὶς ἐπιτυχημένες φωτογραφίες πού πήρε ὁ Εὐριπίδης Μαρτσόγλου ἦταν αὕτη μετὰ τὸ περὶ στήν ἀκροπολίτικη Γεωργίου, κατὰ τὴν ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων στὸν Πειραιᾶ, τὸ 1947. Ἀλλὰστε, καί στήν περίπτωση τοῦ Πέτρου Πουλίδη, ἡ τύχη ἐπαίξε καθοριστικὸ ρόλο στή σταδιοδρομία του, ὅταν, περνώντας κατὰ τυχὴ ἐξω ἀπὸ τὴ Βουλὴ, ἀπεικόνισε τὴ σκηνὴ τῆς δολοφονίας τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Θ. Δηλιγιάννη.

(Πουλίδης)

Διπλ. Πουλίδης
21-5-20-

↑ 1921. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καί ἡ Βασίλισσα Σοφία προσέρχονται στὸν μητροπολιτικὸ ναὸ, γιὰ νὰ παραστοῦν στὴ δοξολογία ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τοῦ Βασιλέως. Στὴν κλίμακα τοῦ ναοῦ διακρίνεται ὁ τότε διάδοχος καί μετέπειτα Βασιλεὺς Γεώργιος Β'.

(Πουλίδης)

1920. Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος καί ὁ πρὸς τῆς κυβερνήσεως Ἐλευθέριος Βενιζέλος στὸ Στάδιο, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν αἰωνίσιον θάνατο τοῦ Βασιλέως. Ἦταν ἡ ἐποχὴ πού, μετὰ τὴν συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ἡ Ἑλλὰς φαίνεται κοντύτερα, ἀπὸ κάθε ἄλλη προηγούμενη φορὰ, στὴν ἐκπλήρωση τῶν ἐθνικῶν ἐπιδιώξεων τῆς.

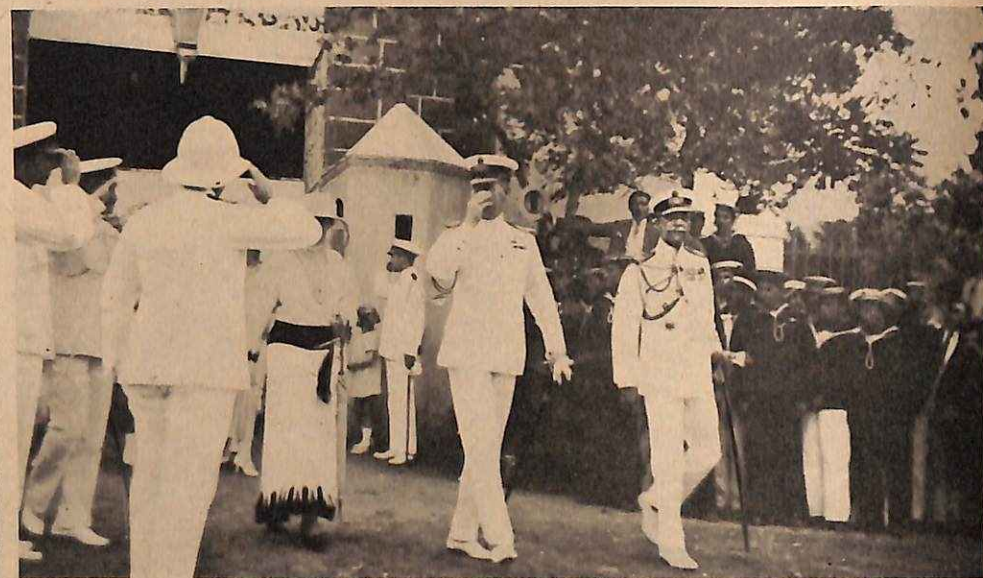
(Πουλίδης)

↑ 1936. Ταροχές στήν Ἀθῆνα. Σύγκρουση μεταξὺ ἀστυνομικῶν καί φασιστῶν, στίς 12 Μαΐου 1936. Ὁ Πέτρος Πουλίδης (δεξιά) παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξη τῆς συγκρούσεως μετὰ τὸν ἐκχώριστο σύντροφό του, τὴ φωτογραφικὴ μηχανή. Φυσικὰ, ὁ φακὸς καπνοῦ ἀναδεδέχθη τὸν συνελαβὲ τὸν πρῶτον τῶν Ἑλλήνων φωτορεπόρτερς στήν ψυχράτη ἐκτέλεση τῆς ἀπαστολῆς του.

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄ — από τους παλιούς κι αυτός φωτορεπόρτερς — με στολή εκστρατείας, στη διάρκεια του πολέμου 1940-41.

(Βουλήτης)

↑ 1917. Παραμονές των Βαλκανικών πολέμων. Ο Βασίλειος Γεώργιος Α΄, ο διάδοχος Κωνσταντίνος και η πριγκίπισσα Σοφία επισκέπτονται τη Λορίσα — άκραιο, τότε, συνοριακό κέντρο —, στο οποίο οργανωνόταν η βάση της μεγάλης εξορμήσεως του Έθνους.

(Πουλιδής)

1917. Μια Ομόνοια σούληπη από τον σημερινό Αθηνά — χωρίς αυτοκίνητα, χωρίς συνωστισμό, χωρίς προχονόμους. Όλα είναι ήσυχια και άργασματα, όπως σε μια εποχιακή πολίχνη της παλιάς εποχής.

(Κουρμπέτης)

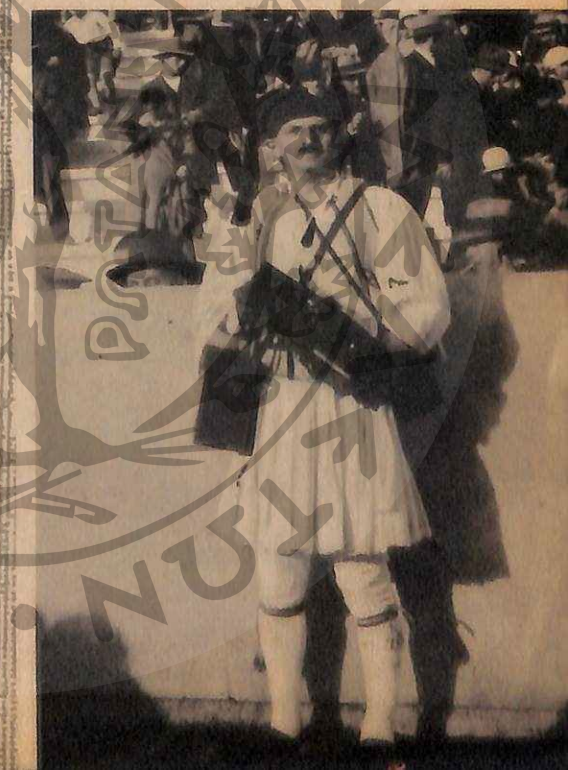
↑ 1928. Μία σπάνια φωτογραφία από συνεδρίαση της Βουλής, όπου κυριάρχει η φυσιογνωμία του Ελευθερίου Βενιζέλου (στο δέξω). Ο τότε πρόεδρος της κυβέρνησεως απαντά στον αρχηγό της αντιπολιτεύσεως Π. Τσαλδάρη (όρθιος αριστερά).

(Πουλιδής)

1921. Ο πρίγκιπ Παύλος παρακολουθεί στο Παναθηναϊκό Στάδιο αγώνες παλαιά. Ανέκαθεν ο σημερινός Βασίλειος έδειχνε το ενδιαφέρον του για τον αθλητισμό.

1930. Στις εορτές της Έκατονταετηρίδος, ο Πουλιδής παρακολουθεί τις εορταστικές εκδηλώσεις στο Στάδιο, γυμνός με ένδυση ενδυμασία της Επανάστασης του 21.

μά...
...και τον χειμώνα;

Βεβαίως! Και πιο πολύ μάλιστα, γιατί τον χειμώνα τα μάλλινα ρούχα απορροφούν τον ιδρώτα και διαποτίζονται.

MUM

- Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος, ολόκληρο το 24ωρο.
- Ρυθμίζει την εφίδρωση.
- Δεν ερεθίζει το δέρμα.
- Ακίνδυνο για τα ρούχα.

365 ημέρες φρεσκάδας με

MUM
ROLLETTE

Χαίρονται τη δυνατότητα να

Νέο, μοναδικό ανταλλακτικό MUM ROLLETTE. Είναι τόσο εύκολο! Τοποθετήστε απλώς την περιστρεφόμενη σφαίρα επαλείφωσης από το άδειο μπουκαλάκι στο ανταλλακτικό. Έτσι αποκτάτε, στη μισή σχεδόν τιμή, ένα καινούργιο.

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ Σ

Οι πρώτοι Έλληνες φωτορεπόρτερς έπαισαν τους εκδότες των εφημερίδων και των περιοδικών να χρησιμοποιήσουν στο ρεπορτάζ τις φωτογραφίες, τότε, όταν και στον ξένο κόσμο τύπο ή φωτογραφία, αν και δεν ήταν άγνωστη, τουλάχιστον έβλεπε το φως της δημοσιότητας σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις.

Χωρίς καμιά αμφισβήτηση, λοιπόν, ο τίτλος του πρώτου Έλληνα φωτορεπόρτερ ανήκει στον κ. Πέτρο Πουλίδη, που από το 1905 μέχρι σήμερα φωτογραφίζει συνεχώς τα γεγονότα που συμβαίνουν στη χώρα μας και, κοντά στο φοκό της φωτογραφικής μηχανής του, τα μάτια του έχουν αποτυπώσει και την ιστορία της Ελλάδας των ετών αυτών, μία ιστορία απαλλαγμένη από κάθε προκατάληψη και πάθος, μία ιστορία τέλος που την δικαιώνει το στοιχείο της φωτογραφίας του.

Ο κ. Πέτρος Πουλίδης που, όπως λέει ο ίδιος, είναι και ο εφευρέτης της λέξης «φωτορεπόρτερ», γεννήθηκε το 1885 στην Τσαρίτσαινα, ένα χωριό της Λακκας του Σουλίου. Έμαθε λίγα γράμματα στο χωριό του και πήγε κατόπιν στην Κωνσταντινούπολη, όπου την ημέρα δούλευε σ' ένα φαρμακείο και το βράδυ πήγαινε σχολείο. Το αίμα του όμως τότε έβραζε από τη φωτιά για την έλευση της σκλαβωμένης πατρίδας μας, που είχαν ανάψει χρόνια πριν οι Σουλιώτες, και, χωρίς ν' αντιλαμβάνεται τους κινδύνους που διέτρεχε, υποχρέωνε τους Τούρκους συμπαθόντες του να διαβάζουν και να γράφουν ελληνικά. Το λιγότερο που έπαισε ήταν να φυγαδεύει μ' ένα πλοίο στον Πειραιά και να συνεχίσει στην Ελλάδα πλέον την ιστορία του.

Όταν έφτασε στην Ελλάδα ήταν 20 χρονών και τα έφοδια του, για την εποχή εκείνη, ήταν αξιόλογα, γιατί μιλάγε κ' έγραφε γαλλικά, είχε γνώσεις ζωγραφικής και περπατούσε από τη δουλειά του φαρμακείου. Στην Αθήνα βρήκε τότε άμεση απάντηση το επάγγελμα του φωτορεπόρτερ κ' έτσι ασχολήθηκε λίγο μ' αυτό, έως ότου, περνώντας τυχερά κάποτε από την οδό Σταδίου με τα σύνορά του, είδε τον Θ. Δηληγιάννη να μπαίνει στη Βουλή.

«Ας δοκιμάσω, σκέφτηκε, να θάλω μία φωτογραφία από πρωθυπουργό». Τότε, Έστω και ως σκέψη, φωτογραφία με κινούμενο «άντικειμενο» ήταν απίθανη και ο κ. Πουλίδης εκείνη τη στιγμή έπετυχανε κάτι, το οποίο ούτε να φαντασθεί ποτέ ήταν δυνατόν, διότι την ώρα που ήταν έτοιμος να τραβήξει τη φωτογραφία, ο δολοφόνος Κωσταγερακάκης έβριζε ένα μαχαίρι στην κοιλιά του πρωθυπουργού. Η τυχαία και απρόσβλητη αυτή «έπιτυχία» του κ. Πουλίδη τον καθιέρωσε ως φωτορεπόρτερ.

Από τότε ο κ. Πουλίδης, μαζί με τη μηχανή του, ακολούθησε πιστά τα γεγονότα της πατρίδας μας και γνώρισε έπιτυχίες και δόξες όσες κανένας συνάδελφός του. Ήταν το χαϊδμένο παιδί των Βασιλέων Γεωργίου του Α' και Κωνσταντίνου, της Βασιλείας Σοφίας και των Αλεξάνδρου και Γεωργίου του Β'. Σήμερα ο Βασιλιάς Παύλος τον γνωρίζει και του έχει επανειλημμένα απευθύνει συγχαρητήρια επιστολές. Επίσης συγχαρητήρια ο κ. Πουλίδης έχει πάρει από όλα τα μεγάλα πρόσωπα που φωτογράφισε.

1922. Η πρώτη δημοσία εμφάνιση των πρωτεργατών της επανάστασης, με τον Βασιλέα Γεώργιο Β'. Από τ' αριστερά: Θ. Παγκάλος, ο αρχηγός της επαναστάσεως Ν. Πλαστήρας, ο Στ. Γονατάς και ο Κων/νος Νίδερ.

«Αντίθετα με τη σημερινή εποχή, τότε ο φωτορεπόρτερ ήταν αξιοπρόσεκτο πρόσωπο, μας είπε ο κ. Πουλίδης. Οι βασιλείς, οι πρωθυπουργοί κι άλλοι επίσημοι έπαιρναν θέση μπροστά στη μηχανή μου, για να στηθεί στον τρίποδο και να τραβήξει τη φωτογραφία, πέρανε περισσότερο από ένα τέταρτο».

Δύο από τα πολλά γεγονότα που συνέθεσαν κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης ιστορίας του είναι τα ακόλουθα, όπως τα διηγείται ο ίδιος: «Φωτογραφίζοντας σκηνές από την επανάσταση του Πλαστήρα, στις 14 Σεπτεμβρίου του 1922, απ' την Πλατεία Ρηγίλλης, ανέβηκα στα κεραμίδια ενός σπιτιού κοντά εκεί. Όταν έστησα τη μηχανή, οι στρατιώτες νόμισαν πως ήταν πολυδάλο κι άρχισαν να μου ρίχνουν. Με κίνδυνο της ζωής και της μηχανής μου σηκώθηκα από τα κεραμίδια και φώναξα:

—Μή φοβάσστε, είμαι φωτογράφος».

Τότε ο Πλαστήρας έδωσε διαταγή να μη με ξαναπροβολήσουν. Κατόπιν παρέκλεσα τον Πλαστήρα και την ακολουθία του να χαιρετίσουν στρατιωτικά για να τους θάλω φωτογραφία. Όταν πήρα τη φωτογραφία, χωρίς να το καταλάβω πώς, είχα πέσει με τη μηχανή μέσα στο σπίτι και πολλά κεραμίδια με είχαν συνοδεύσει σ' αυτή μου την επαγγελματική πτώση... Εύτυχως ήμουν τυχερός, γιατί πλάκα και φακός είχαν σωθεί. Κατά την επανάσταση του 1926, όταν οι Ζέρβας και Ντεριλίδης έστάσαν κατά του Κονδύλη, φωτογράφησα τη μάχη των δύο παρατάξεων, έξω από τη Ριζάρειο Σχολή, σοβαρά τραυματισμένος στο πόδι από θραύσμα μίας δόσης. Οι φωτογραφίες που πήρα τότε είχαν μεγάλη έπιτυχία, παρά το γεγονός ότι είχα εξαντληθεί από τη μεγάλη αιμορραγία».

«Ας σημειωθεί ότι ο κ. Πουλίδης έλαβε μέρος σ' όλες τις εκστρατείες του ελληνικού στρατού κ' έχει τιμηθεί με τρία παράσημα πολεμικής αξείας. Μαζί με τις φωτογραφίες του, ο κ. Πουλίδης έκανε και 8 παιδιά, που απ' αυτά σήμερα δύο, ο Χρήστος κι ο Παύλος, συνεχίζουν την παράδοση του πατέρα τους».

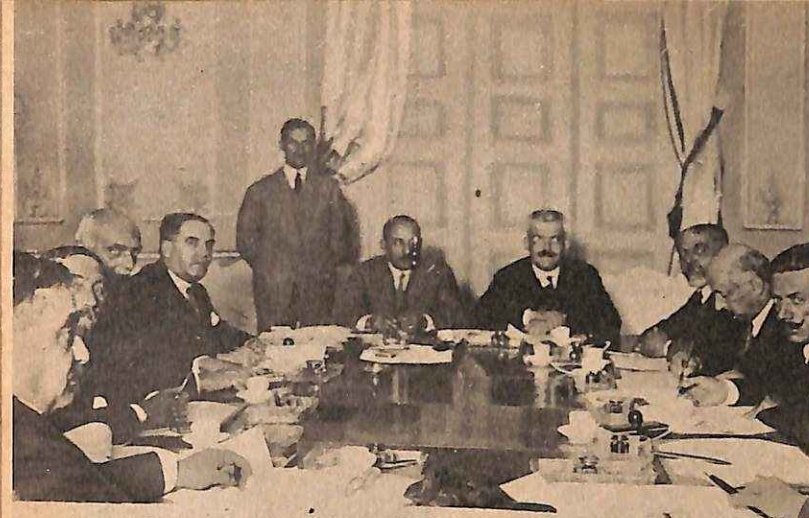
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΟΥΡΜΠΕΤΗΣ

Διά από τις πιο ενδιαφέρουσες μορφές των πρώτων Έλλήνων φωτορεπόρτερς είναι και ο κ. Κυριάκος Κουρμπέτης, που ξεκίνησε το 1921 κι αυτός με μία μηχανή στο χέρι για να φθάσει σήμερα να θεωρείται απ' τους καλύτερους των συναδέλφων του. Ο κ. Κουρμπέτης έδημιούργησε στο επάγγελμα του δυο πράγματα:

Τον φωτορεπόρτερ - καλλιτέχνη και τον φίλο και σύμβουλο των διευθυντών των εφημερίδων και δημοσιογράφων. Πράγματι, ο κ. Κουρμπέτης έδωσε αμέσως μετά την εμφάνισή του στο φωτογραφικό ρεπορτάζ μία νέα, άγνωστη τότε μορφή: Την ζωντανή καλλιτεχνική φωτογραφία, που θα μπορούσε να δημοσιευθεί και χωρίς λεζάντα.

Η πνευματική του εύρηση, έξ αλλου, και η γλωσσικότητά του, γιατί μιλάει και γράφει απτάτως γαλλικά, τον έφεραν σιγά-σιγά πολύτιμο συνεργάτη του δημοσιογραφικού γραφείου. Ο άειμνηστος Ιβριτής της «Κα-

(Πουλίδης)

1925. Σύσκεψη του μετ' ολίγων δικτάτορες Θ. Παγκάλου (στο κέντρο) με τους πολιτικούς αρχηγούς. Κοντά του ο τότε πρωθυπουργός Μιχαλάκοπουλος. Αριστερά, ο Καφαντάρης. Δεξιά, οι Παπαναστασίου, Κονδύλης. (Ηνωμένοι Φωτορεπόρτερς)

θημερινή» Γεώργιος Βλάχος έπαινε-λημένως είχε συγχάρη τον κ. Κουρμπέτη για τις έπιτυχίες του. Τα δύο αυτά στοιχεία τον έφεραν, λίγα χρόνια μετά την είσοδό του στο φωτογραφικό ρεπορτάζ, επί κεφαλής ενός έπιτελείου και ενός συγκροτημένου γραφείου, που διωχέυε εκατοντάδες φωτογραφίες κάθε έβδομάδα στις εφημερίδες.

Σχετικά με τις έπιτυχίες του, ο κ. Κουρμπέτης μας διηγείται πως έδωσε κάποτε φωτογραφία στην «Αγκυρα των Αιγινήτων Παναγή Τσαλδάρη να παίξει μπέικι (είδος τουρκικού χαρτοπαγνίου) με τον Ισμέτ Ινονού και πως με χίλιους κόπους τελικά κατόρθωσε να φωτογραφίσει τον βασιλέα Αλέξανδρο της Σερβίας στην Κέρκυρα και πως πριν από τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο συνέθελε με τις φωτογραφίες του στην έπιτυχία της Α' Παγκοσμίου έκθεσεως που έγινε στη Σύρο και κατόπιν σε άλλη γεωργική έκθεση στη Μυτιλήνη.

Μας διηγείται ακόμη ο κ. Κουρμπέτης ότι σε μία θεαλωμένη συνεδρίαση της Βουλής πριν από την περίοδο Μεταξά και κατά τη διάρκεια της ομιλίας ενός βουλευτού της αριστεράς, ο οποίος έστάσσετο «έναντια» της τότε καταστάσεως, άλλοι βουλευτές της παρατάξεως του είπαν στον κ. Κουρμπέτη γιατί δεν έβγαλε και μία φωτογραφία στο βουλευτή τους.

Χωρίς να τα χάση, ο κ. Κουρμπέτης άφηνησε: «Γιατί είναι «έναντια» στο φως... Αυτό έδημιούργησε τέτοιο γέλιο μεταξύ του προεδρείου και των βουλευτών, ώστε παρέστη ανάγκη να διακοπεί για 10 λεπτά η συνεδρίαση».

Σήμερα ο κ. Κουρμπέτης είναι κάτοχος ενός αξιολογοτάτου φωτογραφικού αρχείου πολιτικού, πολεμικού, αθλητικού και καλλιτεχνικού, των τελευταίων 40 χρόνων της ιστορίας του τόπου. Μιλώντας για το αρχείο του, ο κ. Κουρμπέτης προτείνει στον αρμόδιο ύπουργό να συγκεντρώσει τα αρχεία αυτά, γιατί νομίζει ότι οι φωτογραφίες αυτές πρέπει να βρίσκονται σε υπεύθυνα χέρια.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΜΑΡΤΟΓΛΟΥ

Σεμνός, παρ' όλα τα 40 σχεδόν χρόνια που έχει στο επάγγελμα του φωτορεπόρτερ, φορτωμένος κι αυτός όπως όλοι οι παλιοί με έπιτυχίες, συνεργάζετα σήμερα με τους «Ηνωμένους Φωτορεπόρτερς» ο κ. Ευρύπιδης Μάρτογλου.

Στην Ελλάδα ήρθε πρόσφυγας το 1922 από την Κωνσταντινούπολη και, απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής του Γένους, γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο για να σπουδάσει νομικά. Ήδη όμως είχε εγκατασταθεί στην Ελλάδα και ασκούσε το επάγγελμα του φωτορεπόρτερ το γαμβρό του Δημ. Γιάκογλου και τον πήρε βοηθό του.

Στις έπιτυχίες του κ. Μάρτογλου συμπεριλαμβάνεται μία φωτογραφία που πήρε κατά την τελετή των Θεοφανείων στον Πειραιά, το 1947. Όταν

άφησαν τρία περιστέρια τη στιγμή που κατεδύτο στο λιμάνι ο σταυρός. Ένα από αυτά στάθηκε στο κεφάλι του άειμνηστου πρίγκιπα Γεωργίου. Ο κ. Μάρτογλου ήταν ο μόνος που πήρε τη φωτογραφία αυτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΑΚΙΡΑΚΗΣ

Από τους παλιούς φωτορεπόρτερς είναι και ο κ. Βασίλειος Τσακιράκης, που εργάζεται συνεχώς κι αυτός από το 1928 και τροφοδοτεί ακόμη με τις φωτογραφίες του τις εφημερίδες. Ο κ. Τσακιράκης ήλθε πρόσφυγας από την Κωνσταντινούπολη και, αφού λίγα χρόνια δούλεψε μόνος, συνεργάστηκε κατόπιν με τον Μανώλη Μεγαλοοικονόμου, και οι δύο μαζί ίδρυσαν το πρώτο οργανωμένο Πρακτορείο Φωτορεπορτάζ.

Το πρακτορείο αυτό για ένα μεγάλο διάστημα συνεργάστηκε με τις μεγαλύτερες εφημερίδες και τα κυριότερα πρακτορεία της Εύρωπης και της Αμερικής. Ο κ. Τσακιράκης είναι ο πρώτος Έλληνας, που πήρε φωτογραφίες από το αεροπλάνο μιας ελληνικής εφημερίδας. Ο κ. Τσακιράκης μας περιέγραψε την άγνια του όταν η εφημερίδα είχε προαναγγείλει τη δημοσίευση φωτογραφιών της Ελλάδας από αέρος και δεν ήξερε τι θα συνέβαινε όταν θα ένεφάνιζε τις φωτογραφίες που πήρε με την πρωτόγονη μηχανή του.

Πολλές φορές κινδυνεύσαμε με το «αόριστο αεροπλάνο» πετώντας πάνω από την Ελλάδα, αλλά χάρη στην έπιδεξιότητα του πιλότου Μπαρνιά κάναμε πάνω από 150 ώρες πτήση, χωρίς εύτυχως να συμβεί τίποτε δυσάρεστο. Ο κ. Τσακιράκης κατά τη διάρκεια του Έλληνοϊταλικού πολέμου ήταν στην πρώτη γραμμή και φωτογράφιζε τις έπιτυχίες του στρατού μας, καθώς βέ υπολογίζει, πάνω από δύο χιλιάδες φωτογραφίες θα έχουν δημοσιευθεί στον ελληνικό και ξένο τύπο.

ΜΑΝ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σύγχρονος σχεδόν του κ. Τσακιράκη είναι και ο Μανώλης Μεγαλοοικονόμου, που η έργοσία του και η δράση του έβλεσαν το όνομά του με τη φωτογραφία και το ρεπορτάζ. Δυστυχώς σήμερα ασχολείται με το εμπόριο και είναι δεδομένο πως ο τύπος γενικά ζημιώθηκε από την επαγγελματική του στροφή. Τη θέση του, πάντως, στο φωτογραφικό ρεπορτάζ έχουν πάρει τ' «έλφια» του, που διοχετεύουν καθημερινώς εκατοντάδες φωτογραφίες στις εφημερίδες και συμβάλλουν έτσι στην ενημερότητα των με φωτογραφίες απ' το έσωτερικό και το εξωτερικό.

Δ. ΓΙΑΚΟΓΛΟΥ - Ν. ΣΟΥΤΣΟΣ

Και οι δύο αυτοί φωτορεπόρτερς, γνωστοί στους κύκλους των εφημερίδων για την προθυμία τους και την εργατικότητα τους, πέθαναν κατά την περίοδο της Κατοχής.

Δ. Β. ΓΑΛΤΑΝΟΣ

ΕΜΒΛΗΜΑΤΟ ΤΟΥ
SCHWARZKOPF
τον ύψος και ύψος των πολλών σας

Palette
Χρωμο-
Σαμπουνάν

Κάθε λούσιμο με PALETTE δίδει και μία ωραία απόχρωση της έκλογής σας. Κάθε απόχρωση δημιουργεί και ένα νέο τύπο.

Καλύπτει επίσης τις γκριζες τρίχες. Χρωμο-Σαμπουνάν PALETTE

Παλέτ προϊόν του Γερμανικού Οίκου H. SCHWARZKOPF HAMBURG

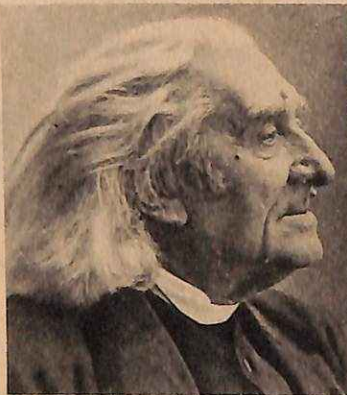
Αποκλ. Αντιπροσωπιοι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

Ένας Τάλλος «ερασιλέχνης» φωτογράφησε
τις διασημότητες του 19ου αιώνα

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

ΦΡΑΝΤΣ ΛΙΣΤ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ (ΠΑΤΗΡ) Κ' Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΝΑΝΤΑΡ, Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΑΓΟΣ

Σαν συμπλήρωμα στο θέμα του φωτορεπορτάζ δίνουμε μια σύντομη σκιαγραφία του διασημού φωτογράφου Γκασπάρ Φελίξ Ναντάρ, με την ευκαιρία της συμπλήρωσής, έφετος, πενήντα ετών από το θάνατό του.

Ανάμεσα στους μοτέμ του 19ου αιώνα, που σύχναζαν στα παρισινά καφενεία, στους καταραμένους ποιητές, στους δανδήδες ρομαντικούς και στους πρώτους δημοσιογράφους, ξεχώριζε ένας ψηλός κοκκινωπός τύπος καλλιτέχνη, με μεγάλο μουστάκι σωματοφύλακος, αλλά Δουμά, και άτακτη γενειάδα, αλλά Βαν Γκόγκ. Ήταν ο Γκασπάρ-Φελίξ Τουρνασόν, και κανένας δεν φανταζόταν τότε ότι αυτός ο «τέντυ-μπόυ» της εποχής θα γινόταν σε λίγα χρόνια ο πασίγνωστος Ναντάρ, ο «φωτογράφος του αιώνα», που θ' απαθανάτιζε στο φακό του τους πιο γνωστούς συγγραφείς και ποιητές, όπως τον Μπωνταίρ, τον Ούγκω, τον Βινύ, τον Ντβόντε, την Γεωργία Σάνδη, διάσημες γυναίκες όπως τη Σάρα Μπερνάρ και την Κλεό Μερόντ, και μουσικούς όπως τον Ροσσίνι, τον Βάγκνερ, τον Λίστ και άλλους.

Η σταδιοδρομία του Ναντάρ ως φωτογράφου άρχισε έντελώς τυχαία, όταν ένα πρωί, γύρω στα 1850, ένας φίλος του κατάφερε να του πωλήσει, για 500 φράγκα, μια φωτογραφική μηχανή.

—Τί στο διάβολο να το κάνω αυτό το μηχανήμα, που δεν ξέρω να το χρησιμοποιήσω; του είπε ο Ναντάρ γελώντας.

Όπως απέδειχθη, όμως, αργότερα, ο Ναντάρ όχι μόνο έμαθε να χρησιμοποιεί το «μηχανήμα», αλλά εξύψωσε τα φωτογραφικά κλισέ σε έργα τέχνης.

Εν τούτοις, για τον ίδιο, η φωτογραφία ποτέ δεν κατάρθωσε να τον γεμίσει απόλυτα. Ήταν απλώς ένα επάγγελμα και, χάρις στις σουχτερές τιμές που είχε καθιερώσει ως πρώτος φωτογράφος του αιώνα, είχε τη δυνατότητα να ικανοποιεί ένα μεγάλο πάθος του: Την αεροναυτική. Χρηματοδοτούσε διάφορες επιστημονικές έρευνες, εξέδιδε ένα περιοδικό, «Τον αεροναύτη» και, τέλος, κατασκεύασε ένα τεράστιο μπαλόνι (6.000 κυβικά μέτρα γκάζι), τον «Γίγαντα», για να πετάξει με άλλα εννέα άτομα. Η απόπειρα απέτυχε, όπως το ίδιο απέτυχε και μια δεύτερη απόπειρα το 1863. Όμως ο Ναντάρ ποτέ δεν έπαψε να πιστεύει ότι μια μέρα ο άνθρωπος θα πετούσε, όπως τα πουλιά, όχι πια με μπαλόνια, αλλά με μηχανές βαρύτερες από τον αέρα, οι οποίες θα κινούνται με συμπυκνωμένα αέρια ή με εκρηκτικές ύλες. Τις μηχανές αυτές τις ονόμαζε «ελικόπτερα».

Ένα άλλο μεγάλο πάθος του Ναντάρ ήταν το γράψιμο. Έγραψε πολλά χρονογραφήματα σε εφημερίδες της εποχής (αυτό ήταν, άλλωστε, και το πρώτο του επάγγελμα), διηγήματα, εντυπώσεις και ένα θαυμάσιο βιβλίο απομνημονευμάτων με τον τίτλο: «Όταν ήμουν φωτογράφος».

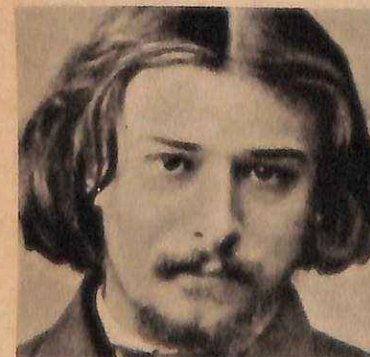
Τα τελευταία χρόνια της ζωής του πέρασαν αρκετά θλιβερά. Αποζήρυνε μόνο από τα συγγραφικά του δικαιώματα. Πέθανε στις 20 Μαρτίου 1910, κληροδοτώντας στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Γαλλίας τα 1.500 φωτογραφικά κλισέ του.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

ΝΑΠΟΛΕΩΝ Γ'

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΝΤΩΝΤΕ

ΑΛΦΡΕΝΤ ΝΤΕ ΒΙΝΥ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ.—Ο Ναντάρ ήταν και επιδέξιος σκιτσογράφος

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ - ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Καθημερινώς

Με τα τελευταίου τύπου

BOEING
Jet INTERCONTINENTAL

Συντόμως ή LUFTHANSA δα εξυπηρετή με
αεριωδούμενα BOEING και τας γραμμάς

★ ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ
MONTREAL
SAN FRANCISCO

★★ ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ - ΣΙΚΑΓΟ

Τα BOEING της LUFTHANSA είναι εφοδιασμένα, κατόπιν
ειδικής παραγγελίας, με τους παγκοσμίως γνωστούς κινη-
τήρες ROLLS-ROYCE CONWAY και με ραντάρ BENDIX
που τους επιτρέπουν να εκτελούν μακράς διάρκειας πτη-
σεις, δίχως ενδιάμεσους σταθμούς.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ-ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ

LUFTHANSA
Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ

★ Από 13/5 ★★ Από 12/5

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΕ: ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ Η (AIR FRANCE) ΚΑΡΑΓΕΩΡΤΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 ΤΗΛ. 33.561 - 33.564

Ο ΣΑΣΑ

ΓΚΙΤΡΥ

ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ποιος άνδρας θα μπορούσε να πη ότι δεν ασχολήθηκε ποτέ μ' αυτό το ποικίλο φαινόμενο που ονομάζεται γυναίκα; Οι ζωγράφοι έδωσαν την όμορφή της, οι γλύπτες την πλαστικότητα των γραμμών της, οι ποιητές έψαλαν τα χαρίσματά της. Όλοι έδωσαν την τέλεια γυναίκα. Μπορεί όμως μια γυναίκα να είναι τέλεια; Αυτό άκρως έρχεται να μάς πη ο Σασά Γκιτρυ μ' αυτή τη δική του ξεχωριστή φωνή, που έλάμπρυνε το γαλλικό χιούμορ στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας. 'Αγάπησε, άπογοιτεύθηκε, χάρηκε, έκλαψε και έγραψε στα 70 περίπου χρόνια που έζησε τις ωραιότερες σελίδες από το ρομάντσο ενός ζαβολιάρη...

Ο Σασά Γκιτρυ γεννήθηκε στην Πετρούπολη το 1885. Πολύ γρήγορα, όμως, εγκαταστάθηκε και έζησε στο Παρίσι, που τόσο αγάπησε. Έγραψε άπειρες κωμωδίες, χιουμοριστικά διβλία και γύρισε πολλά φίλμς. Το λαμπρότερο από τα όποια ήταν το «'Αν μιλούσαν οι Βερσαλλίες». Σ' όλα τα έργα του Γκιτρυ, το μοναδικό του θέμα ήταν η γυναίκα και ο έρωτας. Ποιος, λοιπόν, καλύτερα απ' αυτόν θα μπορούσε να μάς εμπιστευθεί τα μυστικά της γυναικείας καρδιάς; Στο γάμο; Ο βασιλεύς του γαλλικού Βουλεβάρτου μπορεί να φέρθηκε πολύ πιο πολιτισμένα απ' τον βασιλιά της 'Αγγλίας 'Ερρίκο Η', αλλά δεν υπέστησε καθόλου στο ρεκόρ των γάμων. Παντρεύτηκε πέντε φορές... Στον έρωτα; Ο Σασά Γκιτρυ αγάπησε όλες τις γυναίκες και υπερηφανευόταν ως το τέλος της ζωής του για τον τίτλο του «φλογερού έρωστα». Στην άπιστία; Οι σελίδες του Γκιτρυ είναι γεμάτες ειρωνεία και ίσως κάποια μορφή πόνου, γιατί ο έρωτας θα ήταν ένα παιχνίδι, αν δεν υπήρχε η άπιστία, που τον μεταβάλλει σε δράμα. Για τη γυναικεία εξυπνάδα; Ποιά εξυπνάδα; Έλεγε ο Γκιτρυ. Μια γυναίκα πραγματικά εξυπνή δε δείχνει ποτέ την εξυπνάδα της σ' έναν άνδρα, ξέρεi να δείχνεται κοιτή... Για τη γυναικεία ματαιοδοξία, τη φιλαρέσκεια, την περιέργεια, τα σκάνδαλα κι' αυτό το πανάρχαιο κόλπο της αβωτότητας; Για τον Σασά Γκιτρυ όλα αυτά είναι τα μυστικά όπλα της γοητείας τους, που τις κάνουν να φαίνονται σ' όλη τους τη ζωή ίδιες: αγνές σαν παιδιά και πονηρές σαν γυναίκες. Και οι άνδρες δέρονται να τις αγαπούν και να τις συγχωρούν γιατί τις κρίνουν με τη λογική τη καρδιάς, που ονομάζεται έρωτας. 'Ας αφήσουμε, όμως, τον ίδιο τον Σασά Γκιτρυ να σκορπίσει στις σελίδες μας τα μικρά μπουκετάκια από τα σοφά έρωτικά του αποθέγματα, όπως δημοσιεύθηκαν τελευταία σε μια μεγάλη γαλλική εφημερίδα — σαν ένα είδος αφιέρωμα στη μνήμη του, που μένει πάντα ζωντανή.

Η γυναίκα και ο έρωτας

Το πιο σκανδαλιστικό, αλλά και αγαπημένο θέμα συζητήσεως για τους άνδρες είναι οι γυναίκες. Και όταν λέω γυναίκες, μεταξύν άνδρων, έννοω εκείνες για τις οποίες ο έρωτας είναι ο μοναδικός σκοπός της ζωής τους και πολλές φορές μάλιστα το μόνο μέσον υπέρβασ.

Συμπούμε τις πολύ μικρές, έκτιμους τις συζύγους, σεβόμαστε τις μητέρες, αλλά θέλουμε αισθανόμαστε μόνο με τις άλλες...

Υπάρχουν τρεις κατηγορίες γυναικών: Αυτές που παντρεύαστε, αυτές που αγαπούνε κι αυτές που πληρώνουμε. Σε πολλές περιπτώσεις, θέβαια, μπορεί να είναι η ίδια... 'Αρχίζουμε από τα να την πληρώνουμε, σιγά-σιγά την αγαπούνε και στο τέλος την παντρεύαμε. 'Αλλά, αν συμβαίνει να μπερδεύουμε τη σύζυγο, την αγαπημένη μας και την ερωμένη, δεν επιτρέπεται να μπερδεύουμε τον γάμο και τον έρωτα. Γιατί πολύ συχνά παύουμε ν' αγαπούνε τη σύζυγό μας, είμαστε όμως συνεχώρητοι

όταν πάμωμε να λοιπώμε την αγαπημένη μας.

♦ Όλες οι γυναίκες είναι αξιολάτρευτες. Είναι καμωμένες για ν' αγαπιούνται, περισσότερο από το να χαρίζουν τη δική τους αγάπη. Σπάνια μια γυναίκα ξέρεi ν' αγαπά. Γιατί σπάνια ξέρεi να υποφέρει και ν' αγωνιά σαν μαθητριάλα.

Πόσο έξυπνα όμως ξέρεi να καταλαβαίνει μια γυναίκα τον θαυμασμό της. Έχετε παρατηρήσει με πόση εξυπνάδα, φινέτσα και δεξέρεια αφήνει μια γυναίκα έναν άνδρα να της εξομολογηθί τον έρωτά του; Πόσο ξέρεi να μαντεύει, να μελετά, να διαπιστώνεται και με ποση ευκολία τον σπρώχνει να της πη τη μεγάλη λέξη σο' αγαπώ; 'Εκείνη τη στιγμή είναι που παροδέχομαι τη γυναίκα ανώτερη, ενώ κι ο πιο πονηρός άνδρας μετοτρέπεται σε άστολο μαθητούδι.

♦ Ο έρωτας είναι ένα παιχνίδι. Ένα τυχερό παιχνίδι αυτό το είπαν πολλοί. Έγώ νομίζω ότι ο έρωτας είναι ένα παιχνίδι όπως τα χαρτιά. 'Ατού, οι καρδιές —οι κοίτες. Σ' την αρχή παίζεις

τη ή ιδέα ικανοποιεί τον έγωισμό που έχουν όλοι οι άνδρες. 'Αλλά και οι γυναίκες ξέρουν να εκδικούνται... με τα τον γάμο.

♦ Και έρχόμαστε στο διαζύγιο. Είναι μεγάλο πράγμα το διαζύγιο. Προσπατεύει την ελευθερία! Τι μπορεί να σπάσει τα δεσμά του γάμου; Μόνο ο θάνατος και το διαζύγιο. Μη νομίζετε ότι πριν παντρευτούν γνωρίζει ο ένας τον άλλο. 'Αν γνωρίζονταν, πολλοί λίγοι θα κατέληγαν στο γάμο. 'Ενώ για να φθάσουν στο διαζύγιο, γνωρίστηκαν

τηση' το σφάλμα της γυναίκας είναι άσυχώρητο. Μια γυναίκα που μάς στερεί τα χάδια της ή έστω που τα μοιράζει στα δυο, μάς στερεί τον καλύτερο έαυτό της. Γιατί τι μένει από μια άπιστη γυναίκα; Τίποτα. Και τι μένει από έναν άπιστο άνδρα; —Τ' όνομά του, ή περιουσία του, ή κοινωνική του θέση. Τρία πράγματα που εκτιμούν πολύ οι γυναίκες.

♦ Μη συγχωρήσετε ποτέ μια άπιστη. Με τη συμφιλίωση είναι σά να ξεχνάτε την αδικία. Πόσο προτιμότερο είναι να ξεχάσετε το πρόσωπο...

♦ Διερωτηθήκατε ποτέ ποιά ήταν η έρωτική ζωή των μεγάλων ανδρών της γαλλικής λογοτεχνίας; 'Αθλία.

Ο Λαφονταίν παντρεύτηκε μια μικροαστή από την επαρχία: Τον άπατούσε. Ο Μολιέρος παντρεύτηκε μια ηθοποιό: Τον έπρόδωσε. Ο Κορνέιγ αγάπησε κι αυτός μια ηθοποιό: Τον άπογοιέτευσε. Ο Βολταίρος, ο Βινύ, ο Φλωμπέρ πληγώθηκαν. Ο Μπαλζάκ ξεψύχησε μόνος, ακούοντας στο διπλανό δω-

Τρεις κατηγορίες: Αυτή που παντρεύαστε... αυτή που αγαπούνε... αυτή που την πληρώνουμε.

με κλειστά χαρτιά. Όσο προχωρεί το παιχνίδι, κατεβάζεις, και στο τέλος παίζεις μ' ανοιχτά χαρτιά στο τραπέζι. Τότε χρειάζεται η δεξιότητα κι αρχίζει ο πραγματικός αγώνας. 'Εννεα φορές στις δέκα ο άνδρας νομίζει ότι κέρδισε τη γυναίκα που αγαπά, ενώ όκτω φορές στις δέκα είναι η γυναίκα που τον κέρδισε.

♦ Το σπουδαιότερο στον έρωτα αρχίζει μετά την κατάκτηση. Είναι δύσκολο ένας άνδρας να είναι διαρκώς έρωτευμένος με τη γυναίκα που αγαπά. Κι όταν λέω έρωτευμένος, έννοω να τη φλερτάρη, σαν να μη την είχε φλερτάρει ποτέ και να την ποθή σαν ν' αήκε σε άλλον.

♦ Λένε συχνά ότι ένας άνδρας που έπαψε ν' αγαπά, γίνεται σκληρός. Λάθος μεγάλο. Όταν αγαπά γίνεται σκληρός..., όταν όμως αγαπά μια άλλη...

...και ο γάμος

♦ Είναι όπεροχο πράγμα να παντρεύσαι μια κοπέλα της ηλικίας σου... αν

έχες την άτυχία να παντρευθείς πολύ νέος. Είναι όμως σπάνιο ένας άνδρας και μια γυναίκα, φτιαγμένοι ο ένας για τον άλλο, να μπορούν και να ζήσουν μαζί.

♦ Έχετε συναντήσει ποτέ γυναίκα με ελαττώματα πριν από το γάμο της; Όχι, είναι όλες τους υπομονετικές, οικονομές, δδόνονα πλασματάκια που μπορείτε να τα κάνετε ό,τι θέλετε. Κι αυ-

καλά. Το διαζύγιο είναι η πιο σοφή έφευρηση των ανθρώπων και η μόνη λύση για δυο έχθρους που κοιμούνται στο ίδιο κρεβάτι, πιο ασταθής κι από το γάμο, έφ' όσον διαρκεί σ' όλη μας τη ζωή...

...και η άπιστία

Με ρώτησαν πολλές φορές τη γνώμη μου πάνω στην άπιστία. Δεν θέλει συζη-

ΜΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΞΕΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ : Ν' ΑΓΑΠΟΥΝ Η ΣΚΕΨΗ ΤΟΥΣ ΚΑΘΟΔΗΓΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

μάτια τα έρωτάλογα της γυναίκας του με τον έραστή της.

Τις μισούμε αυτές τις γυναίκες; "Οχι. Είναι οι μόνες άπιστες που εγγυα-
μονούμε, γιατί ένεπνευσαν άριστουργή-
ματα, όπως τον «Κακοπατρεμένο» του
Λαφονταίν ή το «Σχολείο γυναικών»
του Μολιέρου.

• Και όμως είναι μία περίπτωση που
συγχωρώ τη γυναίκα άπιστία: "Όταν

"Αν ο Έρρίκος δος παντρεύτη-
κε 6 φορές, και ο Σασό Γκιτρυ,
ο βασιλιάς του γαλλικού Βουλε-
βάρτου, παντρεύτηκε πέντε φορές

κολύμπεται από το ψέμα. Κάποτε μ'
ερώτησαν τι είναι αυτό που κάνει άξιο-
λάτρευτες τις γυναίκες κ' εγώ απήν-
τησα: "Η τέχνη τους να ψεύδονται.
Πόσο ωραία μία γυναίκα ξέρεi να
ψεύδεται! Είναι από τις λίγες φορές
που τις θαυμάζω. Και, ετύχως, οι γυ-
ναίκες δεν θα πάρουν ποτέ να ψεύ-

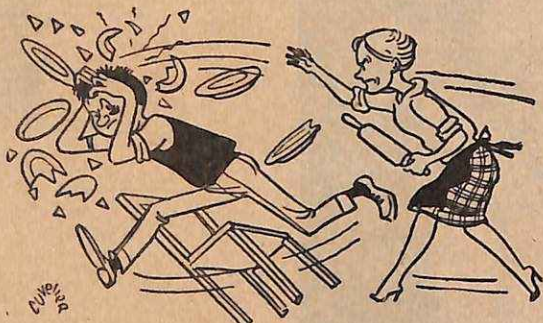

Αδίες οι δυστυχισμένες γυναι-
κες, να θυμάται μας, μας εκδι-
κοούνται συνεχώς, κάθε μέρα...

δονται, όσο οι μητέρες θα έχουν κορί-
τσια...

"Έχετε άκοιμους ποτέ άνδρα να λή-
ψετε; Είναι σαν τους Γάλλους που
προσπαθούν να μιλήσουν μία ξένη γλώ-
σα: Τους λείπει η προφορά.

"Εγώ προσέει ένα παράδειο φαύ-
λενο. "Όλες οι γυναίκες είναι άπιστες,
όταν αγαπιούνται,

• Ποτέ δεν εκπλησστεί μία γυναίκα,
όσο μεγάλη κι άσχημη κι αν είναι, όταν
την φλερτάρουν. Βρίσκει πάντοτε μία
έξηγηση. "Όσο για τους άνδρες, η ό-
μορφιά τους καθρεφτίζεται σε τρία θα-
σικά στοιχεία: Τα έργα τους, τ' όνομά
τους, την περιουσία τους.

• Πολλές φορές έχουν πη ότι η γυναι-
κα είναι ισότιμη με τον άνδρα και πο-
λύτιμη συνεργάτις του. Το παραδέχο-
μαι. Γιατί ο άνδρας έχει πάντοτε στο
κεφάλι του στριμωγμένα χίλια-δύο πρα-
γμματα, ενώ το γυναικείο κεφάλι εί-
ναι κατά κανόνα άδειανό και παρθένο
καί ως εκ τούτου, όταν δίνει μία συμ-
βουλή, τη δίνει έυστικτωδώς.

Αυτό κάνει τη γυναίκα άπαραίτητο
δοθητικό στοιχείο του άνδρος. "Η σκέ-
ψη της είναι διαυγής, άμύλητη, φρέ-
σκια και καθοδηγείται μόνο από το
ένστικτο κι από την αγάπη της.

...και το μίσος

Το μεγαλύτερο ελάττωμα στις γυναι-
κες; Είναι το μίσος τους για τις γυ-
ναίκες. "Αν τους άπασχολούσαν οι άν-
δρες μόνο, θα ήταν υπέροχες. Το κακό
είναι πως άσχολούνται με τις άλλες γυ-
ναίκες.

• "Αν τολμήσετε να ήπτε κακό για τις

...Μας εκδικούνται όχι μόνο με
την στερεότυπη μέθοδο, αλλά και
με τις λαχνρές...αάδυναμίες τους

λεγα να παραδειγματίζονται από τις
γυναίκες που αγαπήθηκαν. Θα κατα-
λάθουν τότε ότι για ν' αγαπηθούν πρέ-
πει να είναι καλές.

...και η εργασία

Η εποχή μας έσφαλε που άνοιξε τις
πόρτες των εργοστασίων στα πιο λεπτά
και τεμπέλικα πλάσματα της γης. Τι-

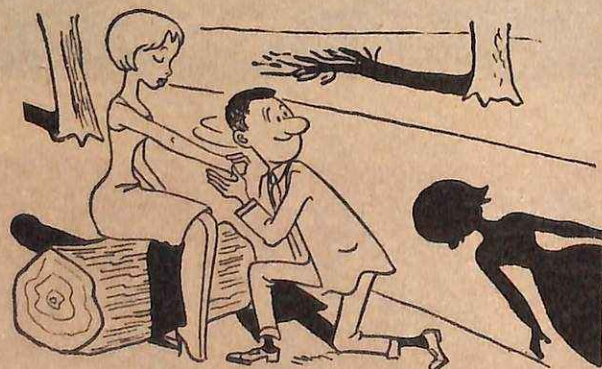
ποτε δεν είναι πιο λυπηρό από το να
έλλειψι μία γυναίκα σκυμμένη να τρίβη
το παρκέ ή να έρμηνεύει ένα θάλας του
Σοπέν, που θάβριζε ίσως να ήταν καλύ-
τερα παιγμένο...

• "Ένας άνδρας είναι φτιαγμένος για
να δουλεύει και να κάνει έρωτα. Το ένα
είναι στενά συνδεδεμένο με το άλλο.
Κατ' άρχην εργάζεται για να ζήσει, ό-
ταν όμως έρωτευθεί προσπαθεί να πε-
τύχη και να πλουτίσει, για να παρέχη
κάθε άνεση σ' αυτήν που αγαπά. "Εγώ
είμαι της γνώμης, πάντως, ότι αυτά εί-
ναι τα δύο μεγάλα σφάλματα που κα-
ταστρέφουν τη ζωή μας: "Η έκλογη έ-
νός έπαγγέλματος και η έκλογη μιάς
συζύγου.

• Και οι γυναίκες πρέπει να εργάζον-
ται; Είναι πολλοί που λένε «ναί». "Εγώ
φαναζώ άνεπιφύλακτα όχι. "Οφείλομε
να προστατεύουμε τις εργάζόμενες και
να τις λυπάμαστε. Πρός Θεού, όμως, να
μην ένθαρρύνουμε κι άλλες να άκολου-
θήσουν το παράδειγμά τους.

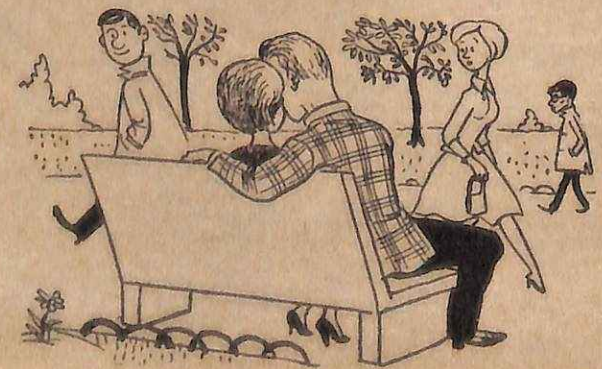
Μιά είναι η εργασία που ξέρουν να
κάνουν οι γυναίκες; Ν' αγαπούν.

• "Η δουλειά όμορφαίνει τον άνδρα.

Πόσο εύκολη θάταν η αιώνια πί-
στη, αν δεν υπήρχε ο πειρασμός

"Αρκεί ν' αγαπηθεί μία γυναίκα,
για να γίνει συμπληρωτική σ' ό-
λους τους άνδρες, αλλά και μι-
σητή σ' όλες τις γυναίκες της.

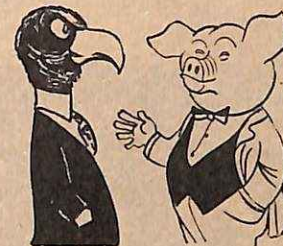

γυναίκες, μπροστά σε γυναίκα, είναι ι-
σχυρή να σάς σκοτώσει. Κι άρχίζει άμέ-
σως ν' άπειριβή τα προτερήματά τους,
όπως ό έμπορος το σκάρτο έμπορεύμα.
Οι γυναίκες που είναι έξυπνες, γεν-
ναίες, όποιοιτιδήποτε, γλυκιές, μορφω-
μένες κλπ. Κι όταν τέλος σταματήσει και
της ζητήσετε να σάς δώσει κανένα-δύο
παράδειγματα από γνωστές σας, τότε
να είστε θέλειος ότι δεν θα θρεθεί καμ-
μιά. Σημειώστε ότι οι γυναίκες όμο-
λογούν πως ζηλεύουν, δεν παραδέχονται
όμως ότι, αντί να ζηλεύουν τους άν-
δρες, ζηλεύουν τις γυναίκες.

• "Αν μού έπείρασαν οι γυναίκες να
τους δώσω μία συμβουλή, θα τους έ-

τος, που μεταβάλλει και το πιο άχαρο
σπίτι σε ζεστή φωλίτσα. Δώστε της κορ-
δέλλες, λουλούδια, άρώματα, ύφασμα-
τα, θα σάς παρουσιάσει άριστουργήμα-
τα. Αυτή είναι η δουλειά της γυναίκας.
"Όλες τους έχουν τολάντο στο να ξο-
δεύουν τα χρήματα, αντί να τα κερδι-
ζουν. "Έχουν όμως και μία άποστολή:
Να ξεκουράζουν, να ένθαρρύνουν και
να έμψυχώνουν τον άνδρα που άγαστούν.

• "Η γυναίκα είναι βασίλισσα στο
σπίτι της, ενώ ό βασιλιάς της άγωνίζε-
ται έξω και δίνει μάχες καθημερινά μ'
αυτών τον σκληρό έχθρο που λέγεται
τύχη. Το θράδυ, όμως, όταν μπη στο
βασιλείο του, νικητής ή ιηκήμενος, θέ-
λει να βρή τη γυναίκα του γελαστή, ξε-
κούραστη, ξένοιαστη. καλοχτενισμένη

"Η όμορφιά των άνδρών καθρε-
πίζεται στα διάφορα έργα τους...

Μπορεί να διαθέτει ικανότητες,
αλλά παύει να ναι αξιολάτρευτη

και, προπαντός, ωραιότερη απ' όλες τις
άλλες.

• Τι άπογοήτευση νοιώθει ένας άν-
δρας όταν, μπαίνοντας στο σπίτι του,
άντικεινται μία γυναίκα γευμασμέ-
νη από την κουρασση ή παίζοντας στο
πίανο ένα θάλας του Σοπέν, που θα του
άβριζε να ήταν παιγμένο καλύτερα.

• Οι γυναίκες είναι άπαραίτητες στη
ζωή μας. "Αλλά πως δεν καταλαβαίνουν
ότι κινδυνεύουν να χάσουν την αξία
τους μπουμένους τους άνδρες;

• Ο Ζαν-Ζακ Ρουσσώ είχε πη ότι οι
γυναίκες γενικώς δεν έχουν κανένα τα-
λέντο στις τέχνες. Δεν κάνουν τίποτε
συνετό και δεν έχουν ούτε το στοιχειώ-
δες πνεύμα. Τι άνακατεύονται, λοιπόν;

• Σκεφθήτε την εποχή που θα εργά-
ζονται όλες τους. Οι άνδρες δεν θα
βρίσκουν πια μία γυναίκα-κόλας γυρι-
ζοντας στο σπίτι τους, αλλά ένα κου-
ρασμένο σύντροφο, που θα τρώνε μαζί
άμύλητοι κοισέδες.

• Δεν θα κατασβάνουν πια τα μολλιά
τους, θα φορούν άχαρα φορέματα με
μεγάλες τσέπες για να είναι πρακτικά
και όσες είναι μύωπες θα φορέσουν
χοντρά γυαλιά. "Ότεπια θα άνασκολύ-
ψουν ότι είναι ευχάριστο να κοιμίζον
δουλεύοντας και θ' άρχίσουν να καπι-
ζουν και να θήχουν. "Α, όχι. Αυτή δεν
θα λέγεται πια γυναίκα. "Ας είναι με-
τά από μάρ ή καταστροφή...

γκρέχα

Μητέρα ή Κόρη...

"Η αυτή πάντοτε δροσερή νεανική λάμψη

"Η έπιστήμη επί τέλους ανέκαλυψεν και έθεσεν εις
την διάθεσιν της Γυναίκας το πραγματικόν έλιξι-
ριον της νεότητος.

Το Οίστρογόνοη ή ζωτική δύναμις, ή παρέχουσα την
ζωήν και διέπουσα τα γυναικεία κύτταρα άποδε-
δειγμένως ύποχωρεί από της ηλικίας των 35 έτών,
προκαλούσα φυσικήν άποθήρανσιν του δέρματος.

Το PLACENTA OIL ως υποδηλώνει και το όνομά του
περιέχει πραγματικόν έγκύλισμα πλακούντος φυσικήν
πηγήν του Οίστρογόνοη, δηλαδή ένα φυσικόν ζωϊκόν
προϊόν με θετικώς θεραπευτικώς ιδιότητες, διά την
ανάγνσιν και διατήρησιν των Ιστών του δέρματος
εις θαδμόν άγνωσησιν μέχρι σημερον εις την έπιστή-
μην των Καλλυντικών.

Τρόπος χρήσεως: Πρωί και βράδυ με μικράν ποσότητα
έλαφρό και σύντομο μασάζ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΘΑΥΜΑ

Placenta Oil

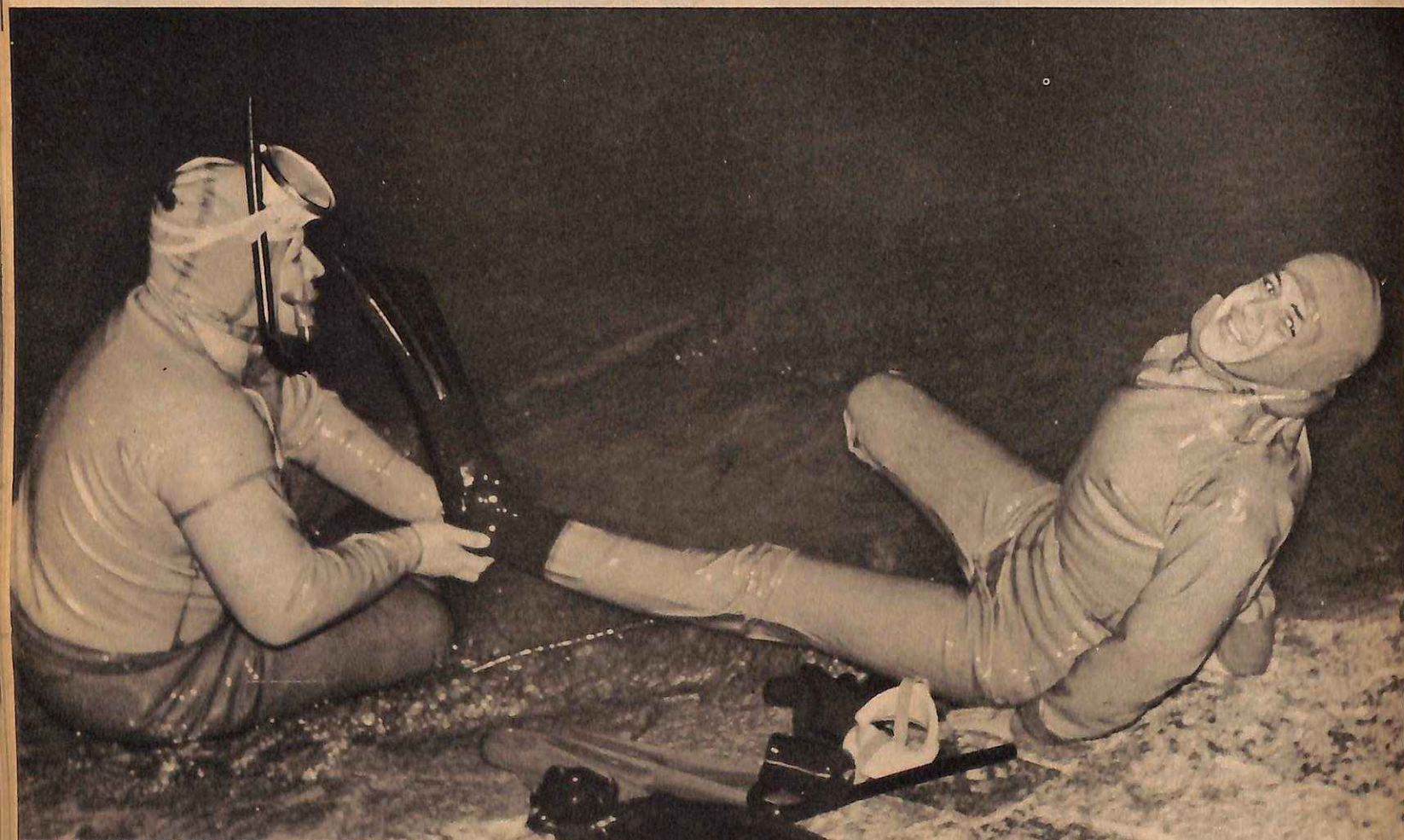
ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

Η γυναίκα δεν είναι φτιαγμένη
για να τρίβη το παρκέ, αλλά
για να είναι ωραία σαν άγαλμα.

Ο ΔΙΑΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

Κολυμπώντας 1.300 χιλιόμετρα σε 20 μέρες στα παγωμένα νερά

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ. ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΛΥΜΒΗΤΑΙ ΚΑΤΑΚΟΠΟΙ ΕΦΘΑΣΑΝ ΣΤΟΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟ ΣΤΑΘΜΟ. Ο ΛΟΥΙ ΒΓΑΖΕΙ ΤΑ ΠΤΕΡΥΓΙΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΑΝ

(Φωτ. Dalmas)

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΟΥΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗ ΛΙΛΙΑΝ

«ΜΠΡΑΒΟ, ΛΙΛΙΑΝ! ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑΜΕ ΚΑΛΑ ΣΗΜΕΡΑ...»

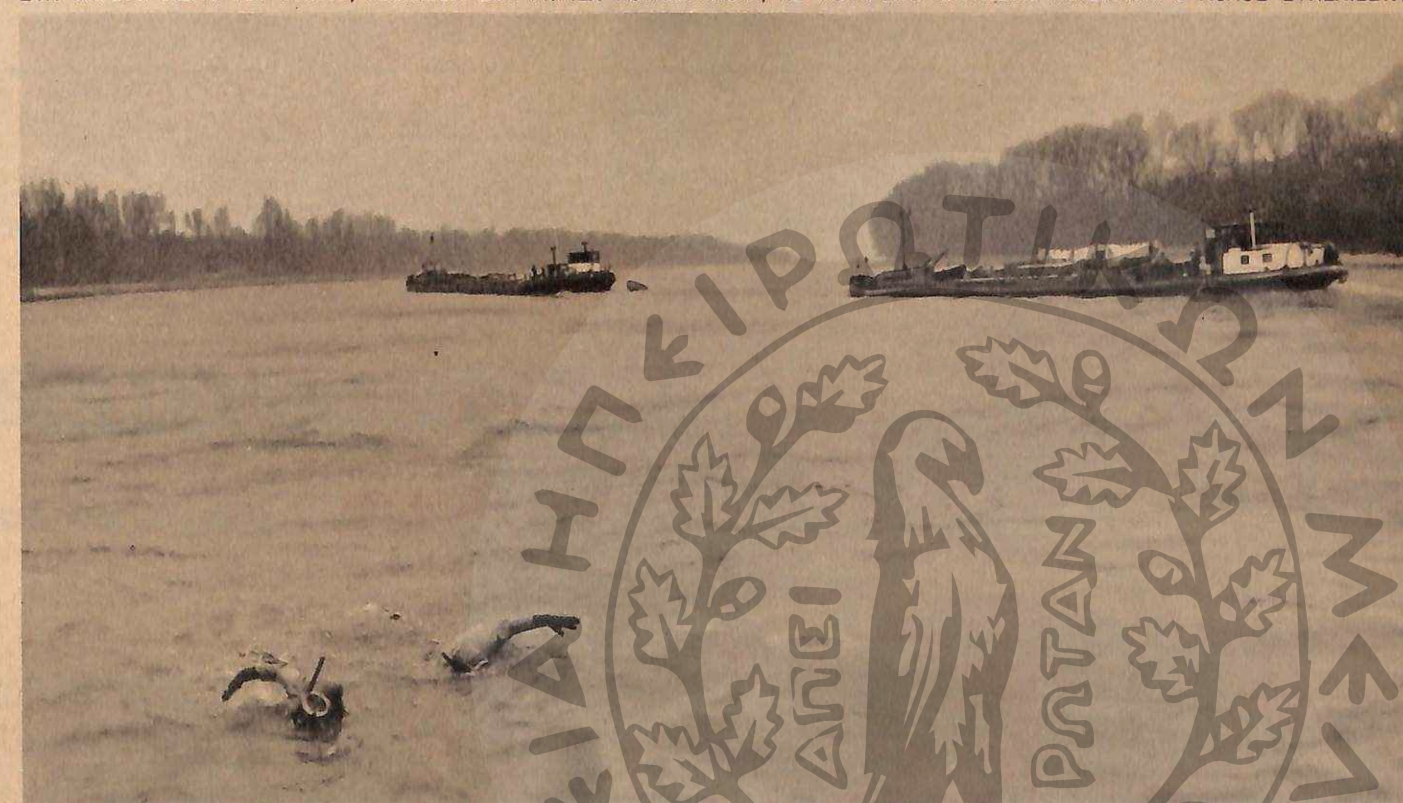

Ο κύριος και η κυρία Λουρμαί δεν είναι ένα οποιοδήποτε ανδρικό ή γυναικείο ζευγάρι. Είναι ο Λουί και η Λιλιάν, δύο άνθρωποι που έχουν αποφασίσει να περυνκώσουν τον κόσμο με την πιο απίστευτη διαπλωση στην ιστορία. Ο Λουί, 35 ετών, και η Λιλιάν, 30 ετών, είναι δύο άνθρωποι που έχουν αποφασίσει να περυνκώσουν τον κόσμο με την πιο απίστευτη διαπλωση στην ιστορία. Ο Λουί, 35 ετών, και η Λιλιάν, 30 ετών, είναι δύο άνθρωποι που έχουν αποφασίσει να περυνκώσουν τον κόσμο με την πιο απίστευτη διαπλωση στην ιστορία.

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΣΕ ΟΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΟΧΘΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΟΥΝ ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΛΥΜΒΗΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΣΟ ΑΛΛΟΚΟΤΗ ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΑ ΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ

ΣΤΑ ΠΑΓΕΡΑ ΝΕΡΑ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ, ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΓΚΡΙΖΑ ΠΟΤΑΜΟΠΛΟΙΑ, ΠΕΡΝΟΥΝ ΔΥΟ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ. Ο ΑΘΛΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Εξοπλισμένοι με όλα τα κατάλληλα για την έκστρατεια τους μέσα, οι δύο κολυμβηταί έπεσαν στο Ρήνο, στις 6 το πρωί, κοντά στη Σάφχαους, σε απόσταση 1.300 χιλιομέτρων από το Ρότερνταμ, που είναι και το τέλος του ταξιδιού τους. Την πρώτη μέρα κάλυψαν κιόλας απόσταση 70 χιλιομέτρων και, βράδυ πιά, έφθασαν στο Στρασβούργο. Φυσικά, το θέαμα δεν ήταν συνηθισμένο και ξεσήκωσε πλήθη περιέργων. Άπαθείς, σ' α' να μη συνέβαινε τίποτα, οι δύο «έξερρηνηταί» συνέχισαν το φαγητό

τους σ' ένα εστιατόριο, ενώ έξηγουσαν στους δημοσιογράφους που τους ανέκαλυψαν και τους πολιορκήσαν τους σκοπούς και τον τρόπο πραγματοποίησής του άθλου των. Τους δύο κολυμβητάς συνοδεύουν στο έγχειρήμα τους δύο πιστοί ακόλουθοι — ένας άνδρας και μία γυναίκα — που διαπλέουν και αυτοί τον Ρήνο με ένα κανό, φροντίζοντας να μη απομακρύνονται από τους Λουρμαί. Μεταφέρουν μέσα στο κανό τα αναγκαία για να παράσχουν τις πρώτες βοήθειες σε περίπτωση ατυχήματος, παρακολουθούν με το ρολόι την τήρηση του προγράμματος κλπ.

(Φωτ. Camera Press)

↑ ΣΩΣΤΗ έκστρατεία είναι η φωτογράφιση του «γκοίζου έρωδιού» (Ardea Cingra), γιατί το μεγάλο και ωραιότερο αυτό πουλί της Νοτίου Ινδίας είναι σε μεγάλο βαθμό δεμένο.

← ΕΙΝΑΙ προφανές γιατί οι εύφάνταστοι Ινδοί ονομάζουν «ραμφοκουτάλα» το Platalea Leucorodia. Το ωραίο λοφίο, στο στέρκο, αναπτύσσεται κατά την περίοδο της έπώαςως.

ΟΙ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΙ ΕΡΩΔΙΟΙ (Egretta Garzetta), όπως δηλοί και το όνομά τους, είναι νυκτόβιοι. Την ημέρα είναι σχεδόν άδύνατο να κινηθούν. Η δειλία τους είναι τεράστιο εμπόδιο για τη φωτογράφιση.

ΠΤΕΡΩΤΑ ΦΩΤΟΜΟΝΤΕΛΑ...

ΣΠΑΝΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Πολύ λίγες πλευρές της φωτογραφικής τέχνης είναι τόσο ενδιαφέρουσες, τόσο γοητευτικές και τόσο δύσκολες, όσο η φωτογράφιση πουλιών μέσα στο φυσικό τους περιβάλλον. Στην Ευρώπη, αρκετοί προικισμένοι, υπομονητικοί και επίμονοι συγχρόνως φωτογράφοι έχουν αποκτήσει μια αξιολογική και αναμφισβήτητη δίκαιη φήμη, γιατί η αγάπη τους προς την πλευρά αυτή της φωτογραφικής τέχνης τους ώθησε σε λαμπρά και από κάθε άποψη ενδιαφέροντα αποτελέσματα. 'Αλλά στην 'Ασία η κατάσταση από την άποψη αυτή είναι πολύ διαφορετική, γιατί οι ειδικευμένοι φωτογράφοι είναι πολύ λίγοι και ελάχιστες οι φωτογραφίες από την πραγματική ζωή του πτερωτού κόσμου της μεγάλης ηπείρου.

Οι πραγματικοί λόγοι για τους οποίους η φωτογράφιση του πτερωτού κόσμου της 'Ασίας βρίσκεται ακόμη σε νηπιακή κατάσταση είναι εύδηλοι. Το έργο της φωτογραφίσεως της ζωής και

των συνθηκών των ιθαγενών πουλιών είναι εξαιρετικά δύσκολο και σχεδόν αδύνατο, αφού σε μια και μόνη ασιατική χώρα, την Ινδία, υπάρχουν περισσότερα από 2.400 διαφορετικά είδη. Είναι λοιπόν ευνόητο ότι πολύ λίγοι θα ήταν εκείνοι, οι οποίοι θα ήταν πρόθυμοι να αναλάβουν ένα τόσο δύσκολο και επίπονο έργο που, εκτός από την αγάπη προς την φωτογραφική τέχνη, χρειάζεται επιμονή, υπομονή, φαντασία και άφθονο και γνήσιο επιστημονικό και φυσιοδιφικό ενδιαφέρον.

Ένας 'Ασιάτης, που κατά τα τελευταία δέκα χρόνια απέκτησε μεγάλη προσωπική φήμη, σαν υπομονητικός και με εξαιρετική φωτογραφική αντίληψη καλλιτέχνης, είναι ο Λόκη Βάν Θό, ο οποίος ζει στη Σιγκαπούρη. Πολλές φωτογραφίες του έχουν εκτεθεί σε διεθνείς εκθέσεις και ο 'Ασιάτης φωτογράφος έχει ανακηρυχθεί ήδη επίτιμο μέλος του Ρότσεστερ Σάλου, της μεγαλύτερης αθουσας εκθέσεων των 'Ηνωμένων Πολιτειών. 'Η

τιμητική αυτή διάκριση αποτελεί επίσημη και δίκαιη αναγνώριση της εξαιρετικής και λεπτής εργασίας του, με την οποία επλούτισε τον κόσμο με μια μεγάλη σειρά άγνωστων άποψεων του σχεδόν άγνωστου πτερωτού κόσμου της 'Ασίας.

Οι φωτογραφίες αυτές έχουν παρθή στην περιοχή Βεντάν Θανγκάλ και είναι μερικά από τα πιο χαρακτηριστικά στιγμιότυπα της ζωής και των συνθηκών μερικών ασιατικών πουλιών, που μάς γοηίζουν ή παρατηρητικότητα, το επιστημονικό πνεύμα και η λεπτή τέχνη του Λόκη Βάν Θό.

Οι Ινδοί ενδιαφέρονται σήμερα ιδιαίτερα για τον πτερωτό κόσμο της χώρας τους, τον οποίο προστάτευε μέχρι τώρα η πολιτιστική καθυστέρηση της. Φοβούνται ότι η επέκταση των καλλιέργειών, που είναι φυσικά αναγκαία και μάλιστα απαραίτητη για την πρόοδο της χώρας και την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου του λαού της, θα περιορίσει τις ζώνες ελεύθερης ζωής των πουλιών

← ΑΛΛΑΓΗ φρουράς στη φωλιά. 'Όποτε ο ένας νυκτερινός έρωδιός επιστρέφει στη φωλιά, για να αντικαταστήσει τον σύντροφό του στη βάρδια, γίνεται μία θεαματική «τελετή»: Τα δυο πουλιά άνασχνούν το πτίλωμα.

ΟΙ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΙ έρωδιοι φωλιάζουν κατά σμήνη. Και αυτό προκαλεί μεγάλο ανταγωνισμό για την εξεύρεση της καλύτερης θέσεως όπου θα στήσουν τη φωλιά τους, καθώς και για τη συγκέντρωση του υλικού με το οποίο θα την κτίσουν. 'Ετσι δεν είναι σπάνια ή περίπτωση που ένας έρωδιός κλέβει ένα κλαδάκι από τη φωλιά ενός γείτονά του, όταν, δέβαια, ο δεύτερος απουσιάζει.

και θα οδηγήσει σε κάποια σχετική παρακμή του πτερωτού της κόσμου. 'Επιπλέον φοβούνται για την τύχη των πουλιών με τα κοίμα και πολύχρωμα πτερώματα, που είναι περιζήτητα από τους εμπόρους ειδών γυναικείων καπέλλων. 'Ενώ θέλουν, φυσικά, την ανάπτυξη του πολύ επικερδούς αυτού εμπορίου, επιθυμούν συγχρόνως ν' αποφυγουν μερικές καταστρεπτικές πλευρές του, όπως είναι η εξαφάνιση πολλών ειδών.

'Ετσι η φωτογράφιση της ζωής και των συνθηκών των πουλιών της Ινδίας δεν έχει μόνο καλλιτεχνικό και επιστημονικό ενδιαφέρον. 'Εχει και πρακτικό σκοπό. Γιατί αποβλέπει στην ανάπτυξη της αγάπης του λαού προς τα πουλιά και, με τον τρόπο αυτό, στη διάσωση, στην προστασία, ακόμη δε και στον πολλαπλασιασμό του τόσο πολυποικίλου και γοητευτικού πτερωτού κόσμου της πανάρχαιας αυτής χώρας, που επανεμφανίζεται σήμερα στο διεθνές προσκήνιο σαν μια νέα, μυστηριώδης ακόμη, αλλά και ισχυρή δύναμη.

ANNA ΜΠΟΛΕΪΝ

Μυθιστορηματική

Βιογραφία

της "Εβελυν" Αντονυ

(Τελευταίον)

Η αδιαφορία του Έρρικου για την Άννα είχε αρχίσει να μεταμορφώνεται σε μίσος απ' την ημέρα της έκτελέσεως του Τόμας Μουρ. Ο βασιλιάς είχε έλπισει πως ο άκεραιος αυτός άνθρωπος, που ήταν άλλοτε στενός φίλος του, θα προτιμούσε να δηλώσει ύποταξη σ' αυτόν, παρά να μείνει πιστός στον Πάπα, που ήταν μακρινά και δεν τον γνώριζε καθόλου. Μά ο παλιός καγκελλάριος, άνθρωπος με καινοτικό πνεύμα και υπερήφανη καρδιά, ανέβηκε στην αγγόνη χωρίς κανένα φόβο και, δείχνοντας το μούσι του στο δημό, είπε:

—Έλπιζω να μην κατηγορηθεί κι αυτό για εσχάτη προδοσία!
Έκεινη την ημέρα ο Έρρικος έκανε μία τρομερή σκηνή στην Άννα, φωνάζοντας της πως αυτή στάθηκε η ατία να πεθάνει ένας τίμιος άνθρωπος. Αυτό που τον έκανε, όμως, να την μισή ακόμα πιο πολύ ήταν το γεγονός ότι δεν μπορούσε πια να έρθει σε σωματική επαφή μαζί της. Παρ' όλες τις απεγνωσμένες προσπάθειες της Άννας, τίποτα δεν μπορούσε ν' ανασωονήση τη σθημένη του φλόγα. Ήθελε ν' αποκτήσει γιό —ή Άννα το ήξερε αυτό, ήξερε πως γι' αυτό και μόνον έπεφτε μαζί της στο κρεβάτι. Μά δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Δεν την αγαπούσε, δεν την ποθούσε πιά, κ' η Άννα δεν άργησε ν' ανακαλύψει πως η Τζαίην Σέιμουρ ήταν τώρα το αντικείμενο της άρρωστημένης του φαντασίας.

Είχαν περάσει δυο χρόνια απ' τη γέννηση της Έλισάβετ και τίποτα δεν φαινόταν ν' αναγγέλλει τη γέννηση ενός άλλου παιδιού. Η Άννα ήξερε πως βλοι θα κατηγορούσαν εκείνην γι' αυτό. Ο Άντρος δεν φταίει ποτέ. Πάντα τη γυναίκα λένε στείρα...

Ήδη καταλάβαινε πως την ειρωνεύονταν επειδή ο βασιλιάς δεν την έπισκεπτόταν συχνά. Τις λίγες φορές που έχαζόταν να την δει, ο πόνος έσθηνε μέσα του όπως το κρασί φεύγει από ένα τρύπιο λαγύνη και πεταγόταν μονομιάς απ' το κρεβάτι κ' έβρυγε, χωρίς να πη λέξη. Μά η Άννα καταλάβαινε πως, στο βάθος της καρδιάς του, ο Έρρικος την μισούσε επειδή ήξερε την ανικανότητά του...

Μυλόρδε Σάφφολκ, είπε ο δούξ του Νόρφολκ, κρατήστε λογαριασμό γι' αυτά που σας όφειλω. Πηγαίνω να ιδώ την ανηψιά μου.

Σηκώθηκε απ' το τραπέζι, όπως έπαιζε ξάρια με τον Σάφφολκ. Η Αύλη, την πρώτη εκείνη έβδομάδα του Ίανουαρίου, βρισκόταν στο Γκρήνουιτς. Ο Σάφφολκ σήκωσε το κεφάλι και χαμογέλασε.

—Είστε όπως οι άλλοι αυτή τη στιγμή, ελε. Τσακίζετε να πάτε να κολακέψετε την καλή μας βασίλισσα Άννα! Πέστε μου, καλέ μου φίλε, είναι αλήθεια ότι αυτή η όχια στρέφεται τελευταίως προς τη θρησκεία; Μου είπαν ότι περνάει αρκετές ώρες γονατιστή, όπως έκανε η βασίλισσα Αικατερίνη. Και, μέσα σε λίγους μήνες, ξόδεψε δεκατέσσερις χιλιάδες λίρες σε έλεημοσύνες για τους φτωχούς...

—Ο φόβος του ανθρώπου της διδάξε τον φόβο του Θεού, έκανε ειρωνικά ο Νόρφολκ. Βιάζεται να εξαγοράσει την ψυχή της με έλεημοσύνες και πληρώνοντας τους παπάδες της για να ξεκουράνουν τον Παντοδύναμο με προσευχές που θα εδοθούν τα σχέδιά της...

—Φαίνεται πως πέτυχε, απάντησε ο Σάφφολκ, χωρίς χαμόγελο πιά. "Αν κρίνει κανείς απ' την κοιλιά της, δεν υπάρχουν πιά αμφιβολίες. Άν είναι άγορι, είμαστε προσωρισμένοι να καλοπεράσουμε σ' όλη την υπόλοιπη ζωή μας!

—Αν είναι άγορι, ασφαλώς, απάντησε ο δούξ. Μά πριν άτελειστούμε, ως περιμένουμε να ιδούμε αν θα ζήσει! Η δυστυχισμένη βασανίστηκε τρομερά για να δώσει στον βασιλιά το πρώτο της παιδί...

—Εμπρός, πηγαίνετε, μην κάνετε την Άννα να σας περιμένη, είπε ο Σάφφολκ. Θα κάνω την άδραση όσον μου όφείλετε.

Ο Νόρφολκ χαμογέλασε πονηρά.

—Εγώ κι άλλες ανηψιές έκτος απ' την βασίλισσα, ελε. Έκεινη που πάω να ιδώ είναι η Τζαίην Σέιμουρ!

Η Τζαίην τον περίμενε στο παρεκκλήσι. Την είχε επί τέλους καλέσει, όπως τον περίμενε εδώ και πολλούς μήνες. Ήταν άδελφός της μητέρας της και άρχηγός της οικογενείας της, μά, αντίθετος προς την Άννα, δεν το είχε ζητήσει την ύποστηρίξή του.

Ήταν γονατιστή στο βάθος της εκκλησίας όταν τον άκουσε να μπαίνει και στράφηκε για να δεχαιωθεί πως ήταν πραγματικά αυτός. Είχε καλές ιδέες, συλλογίστηκε. Άν τους έβλεπαν να προσεύχονται στο ίδιο μέρος, αυτό δεν ήταν λόγος για να τους κατηγορήσουν για συνωμοσία...

Σηκώθηκε και τίναξε την φούστα της που είχε άκουμπήσει στο δάπεδο. Στεκόταν όρθια μπροστά του, πολύ ήσυχη, και δεν έλεγε τίποτα.

—Ξέρεις γιατί θέλω να σου μιλήσω; άρχισε ο δούξ μεγαλόφωνα, κ' έπειτα σταμάτησε γιατί η ανηψιά του είχε βάλει το δάχτυλο στα χείλη.

—Χαμηλότερα, θείε μου! Είμαστε στην εκκλησία. Θα μπορούσαν να μάς άκούσουν απ' έξω... Ναι, νομίζω πως το ξέρω.

—Άκουσα να λέγονται πολλά για σένα και για τον βασιλιά, έλεε άργά, και μάλιστα παράξενα πράγματα! Λένε πως άρνείσαι να του δοθής. Είναι αλήθεια;

—Ναι, θείε μου! Είναι μήνες τώρα που άποκρούω τις άπάτειρες της Αύτου Μεγαλειότητος και σκοπεύω να εξακολουθήσω να τις άποκρούω.

Την έξέτασε με σουφρωμένα φρύδια. Ήταν τόσο μικρή, ώστε για να τον κοιτάξει, η Τζαίην ήταν αναγκασμένη να γέρνει το κεφάλι προς τα πίσω. Τα λόγια της, ψιθυριστά, είχαν ένα συγκαταμένο τόνο.

—Γιατί;

—Γιατί είμαι ενάρετη κι ο βασιλιάς σέβεται την άρετή.

Ο δούξ του Νόρφολκ γύρισε το πρόσωπό του. Το μυαλό του δούλευε γρήγορα. Τι κρυβόταν εδώ πίσω; Ποιός την είχε συμβουλέψει να μιμηθεί την Άννα και να τον κάνει να περιμένει όπως εκείνη;

—Ποιός σε συμβούλεψε; την ρώτησε. Μη μου πής ψέματα, απάντησε μου την αλήθεια!

—Ο άδελφός μου Έντουαρντ κι ο σέρ Νικόλας Κάριον κι ο μυλόρδος Έξετερ κι η μυλαίδη Έξετερ, έλεε η Τζαίην, χωρίς να διστάση. Μά αυτό άκριβώς είχα την πρόθεση να κάνω κ' έγω ή ίδια...

—Μά τι έλπίζεις να πετύχης;

Ο Νόρφολκ περίμενε να δη σ' αυτά τα στεγνά κ' αίνιγματικά χαρακτηριστικά κάποια έκφραση που να προδίδει κάτι. Ήταν σχεδόν πιο εύκολο νάχη κανείς να κάνει με την Άννα, την ήφαισταιώδη αυτή άνδρουργαία, παρά να βγάλει κάτι απ' αυτό το ήρεμο μικρό φίδι...

—Εγώ την έλπίδα πως θα με παντρευτεί ίσως, όταν κουραστή απ' την Αύτης Μεγαλειότητα την βασίλισσα, την άλλη ανηψιά σας... Άν δεν ήταν μάλιστα η βασίλισσα στην κατάσταση που βρίσκεται, νομίζω πως ο βασιλιάς θα με είχε πάρει κιόλας. Τό έλεε άλλωστε συχνά...

—Τό έλεε!

Την άρπαξε απ' το μπράτσο, κατάπληκτος που τα πράγματα είχαν κιόλας φτάσει ως εκεί, χωρίς να τό ξέρη.

—Μά ποιός το ξέρει; ρώτησε γρήγορα. Τό έλεπε στον άδελφό σου ή στον Κάριον;

Η Τζαίην έκανε νόημα πως ναι.

—Τό ξέρουν κ' οι δυό. Και τό ξέρει κι ο Κρόμβελ, νομίζω... Πρέπει να τόχη μάθει, γιατί εδώ κ' ένα διάστημα έχει βάλει άνθρώπους και με παρακολουθούν. Έγώ επίσης την εντύπωση πως άνοίγουν τα γράμματά μου.

—Και δεν έκανε τίποτα; έλεε ο δούξ μιλώντας στον έαυτό του. Ο Κρόμβελ, ο φίλος και παππούς την Άννας, ήξερε πως γινόταν μία μηχανορραφία για την άντικατάστασή της και δεν έκανε άπολύτως τίποτα;

—Όμως ο Νόρφολκ κατάλαβε γρήγορα τους λόγους της άδρανείας του. Όπως βλοι οι άλλοι, ο Κρόμβελ περίμενε να ιδη τι θα γινόταν με τό παιδί, που είχε συλλάβει ή Άννα μία νύχτα που ο βασιλιάς, έπειτα από μήνες άδιαφορίας, είχε πλαγιάσει επί τέλους μαζί της...

—Θά με ύποστηρίζετε, θείε μου, άν παραιτηθώ εύκαιρία; Τό σκέφτηκα πολύ κι άποφάσισα να μην κάνω τίποτα άν δεν με ύποστηρίζετε.

—Βοήθησα μιά απ' τις ανηψιές μου ν' ανέβη στον θρόνο, έλεε άργά ο δούξ, και δεν άνταμειβόμθα καθόλου. Γιατί να ξαναάνω τό ίδιο σφάλμα;

—Γιατί έγω δεν είμαι Άννα, απάντησε ήπια η Τζαίην. Είμαι η Τζαίην Σέιμουρ και δεν έχω έχθρούς. Άν γίνω βασίλισσα, δεν θα θέλω επίσης

να έχω. Τό μόνο που θέλω, θείε μου, είναι να γίνω βασίλισσα. Δεν μου άρέσει ή έξουσία, όπως της Άννας, ούτε φιλοδοξώ ν' άναμιχθώ στις ύποθέσεις των άνδρών και των βασιλέων. Θέλω άπλως να γίνω βασίλισσα.

—Άν ή Άννα δώσει άρρενικό διάδοχο στον βασιλιά, δεν θα έχης καμιά πιθανότητα να γίνης, έλεε ο Νόρφολκ με δλοσυρό ύφος. Άντιθέτως, είναι πολύ πιθανόν ότι ή Άννα θα σε στείλη στον Πύργο, όταν θάχη ξαναβρή την ύγεία της και τις δυνάμεις της! Δεν είναι εύκολη αντί-ξηλος, ξέρεις...

—Τό ξέρω, έκανε η Τζαίην Σέιμουρ. Δέχομαι να άποσυρθώ άμέσως στην έξοχή, άν γεννηθή πρίγκιπας... Μά όποιος δεν ρισκινδυνεύει τίποτα, δεν κερδίζει και τίποτα!

—Μά τι διάβολο ύπάρχει στο αίμα μας; φώναξε ο δούξ θυμωμένος. Τό στέμμα ή τό τσεκούρι, να τί επιδιώκουμε όλοι μαζί... Και τι θα γίνω με την Αικατερίνη;

—Λένε πως θα πεθάνη, ψιθύρισε ή Τζαίην. Διλητηριασμένη...

—Άν ο βασιλιάς άποκτήσει γιό, θα βάλη ασφαλώς να σκοτώσουν την Αικατερίνη, για να εξασφαλίσουν την διαδοχή στο παιδί της Άννας και να νομιμοποιήσουν τό γάμο του μαζί της. Άν πάλι δεν άποκτήσει γιό... πάλι ή Αικατερίνη είναι χαμένη. Είναι άρρωστη κι ο βασιλιάς δεν πρόκειται να την ξαναπάρη ποτέ κοντά του, όσο έλπίζει να κάνει γιό με άλλη γυναίκα.

—Τό μόνο που θέλω, θείε μου, είναι να γίνω βασίλισσα. Εύχομαι να βοηθήσει ο θεός την Αικατερίνη, γιατί ήμουν στην ύπηρεσία της κ' ήταν τό μόνο πρόσωπο στην Αύλη που μού φερόταν ευγενικά. Θά φερθώ, λοιπόν, κ' έγω καλά στην πριγκίπισσα Μαίρη κ' αυτό θα με εξιλέωση άπέναντι στην μητέρα της.

—Αυτό θα σε κάνει να κερδίσης την μισή Αύλη, έλεε ο Νόρφολκ.

Την κοίταξε μιά στιγμή σκεπτικός. Η Τζαίην, βασίλισσα της Άγγλιας! Για να πραγματοποιηθή κάτι τέτοιο έπρεπε δυό γυναίκες να φύγουν απ' τη μέση. Η Αικατερίνη, που ήταν κιόλας μισοπεθαμένη και που ή ζωή έφρευε σιγά-σιγά από μέσα της, μ' αυτούς τους μυητηριώδεις έμετούς που την είχαν πιάσει, κ' ή Άννα που τον είχε προσβάλει και προκαλέσει και είχε άρνηθή να εξιτηρηθή τα συμφέροντα του θείου της και να τον συμβουλευθή.

—Άν σου δώσω την ύποστηρίξή μου, έλεε άργά, μην προσπαθήσης ποτέ να θεωρήσης τον έαυτό σου ψηλότερη από μένα. Μη μιμηθής την Άννα.

—Άγαπήτη μου θείε, δεν ύπάρχει κανένας τέτοιος φόβος. Δεν έχω όρεξη να σάς δώ να στρέφεσθε εναντίον μου, όπως δέχεσθε σήμερα να στραφίτη εναντίον της!

Τού έκανε μιά βαθεία ύπόκληση κ' έστρεξε προς την έξοδο της εκκλησίας, άφου σταμάτησε μιά στιγμή για να γονατίσει και να σταυροκοπή.

Στις 7 Ίανουαρίου ή Αικατερίνη πέθανε από μιά άνεξήγητη άρρώστεια. Όλοι είχαν την εντύπωση ότι την είχαν διλητηριάσει, μά κανείς δεν τόλμούσε να τό πη...

Η ημέρα που άκολουθούσε τον θάνατο της Αικατερίνης ήταν Κυριακή. Όταν ή είδηση έφτασε στο Γκρήνουιτς, όλος ο κόσμος αναρωτήθηκε άν έπρεπε να δείξη λύπη ή χαρά. Ο βασιλιάς είχε προφέρει σκληρά λόγια όταν έμαθε τον θάνατο της γυναίκας που είχε διώξει από κοντά του. «Άς είχαμ αντίστροφή με τον Θεό, έλεε. Η άπειλή του πολέμου έπαψε πιά να ύπάρχει».

Πολλοί αισθάνθηκαν άνάλογη άνακούφιση! Πραγματικά, ο Άυτοκράτωρ Κάρολος έτοιμαζόταν να επέμβη ενόπλιως για να προστατεύσει την θεία του. Η δύναμή του ήταν μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά. Νικητής των Τούρκων στην Τύνιδα, έθεωρείτο σωτήρας της Εύρώπης και ο βασιλιάς της Γαλλίας είχε άναθεώρηση την πολιτική του, προσπαθώντας να την συμβιβάσει με τις περιστάσεις.

Λίγον καθό άργότερα, ή Άννα απέβαλε. Ήταν πρωί, κάποι τέσσερις ή ώρα. Έπειτα από μιά νύχτα μαρτυρίου, τό άσχημάτιστο άκόμη παιδί που είχε στα σπλάχνα της γίγνε πρόωγα: Ήταν άγόρι...

Ένας βίανος θα ήταν άπαιρητός για την βασανισμένη γυναίκα. Μά ή Άννα ήξερε πως ο βασιλιάς θαρόχταν είδοποιημένος. Ήξερε πως θα την εκδιώκταν για την άπώλεια και πως θα την καθιστούσε ύπευθυνη γι' αυτήν. Και δεν μπόρεσε να κοιμηθή.

—Ο Θεός μου πήρε τον γιό μου για να με τιμώρηση που σε παντρεύτηκα! της έλεε ο Έρρικος με τό δλέμμα γεμάτο μίσος, όταν μπήκε στην κρεβατοκάμαρα όπου ή Άννα ήταν έαλωμένη. Ο Θεός μου έδειξε επί τέλους που βρίσκειται ή αλήθεια...

Τότε ή Άννα έχασε τον έλεγχο του έαυτού της. Κάθε έλπιδα την είχε πιά έγκαταλείψει και μαζί με την έλπιδα έχασε και τον φόβο των συνεπειών. Άνασκηώθηκε με τις λιγοστές δυνάμεις της στο μαξιλάρι της και φώναξε λαχανιασμένη:

—Ο Θεός δεν σου έδειξε τίποτα άπολύτως! Άπολύστατα, δοήκεις τό πρόσχημα για ν' άπαλλαγής κι από μένα, όπως είχες άπαλλαγή απ' την Αικατερίνη! Μπορείς τώρα να πάς με ήσυχη συνείδηση σ' αυτή τη σκιά την Σέιμουρ!

Ο Έρρικος σήκωσε τό χέρι, έτοιμος να την χτυπήσει.

—Σκότωσέ με, τού έλεε, είναι τό μόνο που περιμένω πιά από σένα!

—Σωπα, φώναξε ο Έρρικος. Η κατάσταση του Θεού είναι άπαισιος σου! Σε κατατρόπηκε, σχαμερό γίνασαι! Άν δούδια τό χέρι μου στο αίμα, τό-κανα μόνο και μόνο για να μού δώσης τό γιό που μού είχες ύποσχεθή! Και τώρα, να τί μού έχει μείνει...

Στράφηκε άπότομα προς τη λεκάνη, που είχε μέσα ένα πραγματάκι τυλιγμένο σε μιά πετσέτα. Τα δάκρυα του άνέβηκαν στα μάτια. Η Άννα είχε πληγώσει άνεπανόρθωτα την ύπερηφάνειά του. Η Αύλη τον είδε με φόβη και κλαίη για τό πεθαμένο άγόρι. Στο βάθος της καρδιάς του έκλαιγε επειδή στις σχέσεις του με τις γυναίκες ήταν πάντα καλύτερος στον άνδρικό ρόλο και γιατί ήξερε πως θα πέρναγε την υπόλοιπη ζωή του προσπαθώντας να δείξη πως ήταν έξιος γι' αυτό τό ρόλο...

Την έκοιμένη ο Έρρικος κάλεσε τον Κρόμβελ και τον άνέθεσε ψι τον άπαλλάξει τό γρηγορότερο απ' την Άννα. Στις 30 Άπριλίου ο Κρόμβελ άρχισε να εφαρμόζει την βασιλική διαταγή. Κάλεσε σε γέιμα τον Μάρκ

Σμήτον, ένα νεαρό καθαριστή, που ήταν στην ύπηρεσία της Άννας και που της έδειχνε τελευταία μιά πλατωνική άφοσίωση, και μόλις εκείνος έφτασε στο Στέπνεϋ, την κατοικία του Κρόμβελ, οι άνθρωποι που τελευταίον τον συνέλαβαν και τον έκλεισαν στο ύπόγειο. Έκεί τον ύπέβαλαν σε άφάνταστα βασανιστήρια για να τον κάνουν να όμολογήσει ότι είχε ένοχες σχέσεις με την βασίλισσα. Ο δυστυχισμένος Σμήτον, δογγώντας και στενά-ζοντας, άποκάλυψε ότι ή βασίλισσα είχε διαπράξει μοιχεία μαζί του, με τον σερ Χένρυ Νόρρεϋς και με άλλους. Η όμολογία έγινε μπροστά στον ίδιο τον Κρόμβελ.

Ο Κρόμβελ κάλεσε κατόπιν τον δούκα του Νόρφολκ και τον δούκα του Σάφφολκ και τούς έλεε ότι ο μουσικός Σμήτον κι ο σέρ Χένρυ Νόρρεϋς είχαν συλληφθή και σταλή στον Πύργο του Λονδίνου, όταν ο πρώτος άπεκάλυψε ότι ή βασίλισσα είχε διαπράξει μοιχεία μαζί τους. Λίγο άργότερα, ή λαίδη Τζαίην Ρέτσορντ, ή γυναίκα του Τζώρτζ, τού άδελφού της Άννας, παρουσιάστηκε στον Κρόμβελ και κατήγγειλε τον άνδρα της γιά άμομεία με την Άννα. Η άγάπη που συνέδεε τα δυό άδέρφια ήταν κάτι τό άφορητό για την Τζαίην κι όταν έμαθε πως ή Άννα κατηγορείτο για μοιχεία, ο φόνος και τό μίθος της την έκαναν να την κατηγορήσει και ως αίμομύκτρια.

Οι μέρες κ' οι ώρες που πέρασαν ύπηρεζαν για την Άννα πραγματικός έφιάλτης. Τά γεγονότα της πρώτης αυτής ημέρας του Μαΐου της έδωσαν την εντύπωση πως δεν ήταν άληθινά — σαν να μιλούσε και να περπατούσε σ' ένα όνειρο. Την είδοποίησαν να παραστή σε μιά άρχουδομαχία, μά ξαφνικά, ενώ καθόταν πλάι στον βασιλιά, κάποιος τούδωσε ένα χαρτί κ' εκείνος άναπήδησε. Έπειτα γύρισε και την κοίταξε πολλή ώρα, πετάχτηκε άπότομα απ' τη θέση του κ' έγκατέλειψε, μαζί με τούς αυλικούς του, τον τόπο του άγώνος.

Η Άννα δεν θα ξεχνούσε ποτέ αυτό τό δλέμμα του, τα μικρά ματάκια του που γυάλιζαν απ' τό μίσος κι από κάτι που έμοιαζε με θρίαμβο, όταν συνάντησαν τα δικά της.

Όταν της γύρισε την πλάτη, χωρίς να πη λέξη, κατάλαβε πως τό τέλος της είχε έρθει.

Πέρασε εκείνη τη νύχτα μισο-αλμάλωτη. Κανείς δεν άπάντησε στις έρωτήσεις της, κανείς δεν άνταποκρινόταν στις έκκλησεις της. Η σιωπή γύρω της ήταν άπλυτη ως τό άλλο πρωί — τό πρωί της 2ας Μαΐου. Της είπαν τότε να παρουσιαστή μπροστά στο Σμυδούλιο.

Στό μακρό τραπέζι, ο θεός της Νόρφολκ ήταν καθισμένος με τον Σάφφολκ και τον σερ Ουίλλιαμ Πώλετ. Ο ίδιος ο Νόρφολκ άπάγγειλε τό κατηγορητήριο, της έλεε πως είχε φερθή σαν κοινή γυναίκα, πως είχε άπατήσει τον βασιλιά και πως θα τό πλήρωνε αυτό με την ζωή της. Η Άννα άρνήθηκε, άγανακτισμένη, μά ο Σάφφολκ της φώναξε, με στεντόρεια φωνή, να μη λήψ ψέματα. Κ' εκείνη, βλέποντας πως ήταν καταδικασμένη, έδωσε τά κλάματα.

Όταν την ξανάφεραν στο διαμέρισμά της ήταν παραζαλισμένη. Οι λέξεις στοιφογύριζαν στο μυαλό της. Μοιχεία... Την είχαν κατηγορήσει για μοιχεία με τον Σμήτον... ΣΜΗΤΟΝ... Πόρνορε τ' όνομά του δυνατά, μπροστά στις τρομοκρατημένες γυναίκες της... Σμήτον και Νόρρεϋς... Είχαν όμολογήσει! Τι είχαν όμολογήσει; Πώς μπόρεσαν να όμολογήσουν κάτι που δεν έγινε; Πώς τούς κατάφεραν αυτοί οι δαίμονες; Τι σήμαιναν δλ' αυτά;

Όταν ο Νόρφολκ ήθε, τ' άπόγνεια, με μιά μικρή συνοδεία, χρειάστηκε να την βαστάσουν για να κατέβη τη σκάλα κι όταν πέρασε τούς κήπους κ' είδε τη θάρα που την περίμενε, παραπίησε και σταμάτησε:

—Πού με πηγαίνουν, θείε μου, για τ' όνομα του Θεού!...

—Στον Πύργο όπου είναι ή θέση σου: Άν δεν έρθης με τό καλό, θα πω να σε μεταφέρουν με την δια...

Πίσω απ' τα παραπέτα είχε μαζευτή ένα μεγάλο πλήθος. «Είναι ή βασίλισσα!», φώναζαν όλοι με χαρά. Η βασίλισσα είχε συλληφθή. Η Άννα Μπώλεϋν πήγαυε στον Πύργο!

—Σε άναγνωρίσαν, έκανε ο Νόρφολκ με άυσθητό και σαρκαστικό τόνο.

Άνοιξε τά μάτια και κοίταξε τούς ύπνκούς σου για τελευταία φορά!

—Όταν ο άδελφός μου θα μάθει πως μού φερθήκατε, φώναξε ή Άννα, θα σάς τό πληρώσει όλωνών!

Ο δούξ έχασε στα γέλια. Σε λίγο ή συνοδεία έφτασε στον Πύργο κι ο Νόρφολκ την παρέδωσε στον Κίγκστον, τον δικαστή του Πύργου. Η Άννα πάλαιψε πολύ με τον έαυτό της για να συγκρατηθή και να μην σφάλιση απ' τον τρόμο, καθώς είδε τούς μεγάλους γκοίτους ταίχους που θα κλείνονταν πίσω της. Ο θεός της Νόρφολκ είχε ξανακατέβη στη θάρα και την άφηνε. Ήταν άδύνατον, άδύνατον, επαναλάμβανε ή Άννα στον έαυτό της. Πριν από δυό ώρες βρισκόταν ακόμα σ' άνάκτορα του Γκρήνουιτς. Δεν ήταν δυνατόν να βρίσκεται τώρα στο κατώφλι του Πύργου... του Πύργου! Ο Σμήτον ήταν στον Πύργο, τό ίδιο κι ο Νόρρεϋς.

—Ελάτε, κυρία.

Με τρομουλιαστά χείλη, ή Άννα άκολούθησε τον Κίγκστον.

Μετά δεκαπέντε μέρες, ή βασίλισσα δγίκε απ' τη φυλακή για πρώτη φορά, διέσχισε την πελούτα του Πύργου και μπήκε στην μεγάλη αίθουσα όπου θα έμφανιζόταν μπροστά στους δικαστές της.

Ο καιρός ήταν θαμνιάσιος κ' ή Άννα περπατούσε άργά, άνάμεσα στον Κίγκστον και τούς δεσμοφύλακες της. Ο άέρας ήταν χλιαρός και τό πουλιά κελαιθούσαν στα δένδρα. Η Άννα φορούσε ένα μαύρο μεταξωτό φόρεμα κ' ένα πλούσιο διάδημα από μαργαριτάρια, που είχε ζητήσει να της φέρον. Ήξερε πως ήταν καταδικασμένη εκ των προτέρων, άφου οι άλλοι κατηγορούμενοι είχαν κριθί ένοχοι κ' είχαν καταδικασθή. Δεν ήμεαν πια παρά αυτή κι ο άδελφός της.

Απ' τη στιγμή που έμαθε για τη σύλληψη του Τζώρτζ, ή Άννα είχε στερηθή και τό τελευταίο της όπλο και συγχρόνως είχε ξαναβρή τό θάρος της. Κατάλαβε πως είχε χάσει την μάχη που έδινε επί δέκα δώδεκα χρόνια, αλλά και συγχρόνως την είχε κερδίσει: Άν ο βασιλιάς ήλπιζε πως θα ζητούσε χάρη απ' τούς δικαστές της, έκανε λάθος!

Όταν μπήκε στην μισοσκότεινη αίθουσα ήταν χαμογελαστή. Άπ' τη

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Εϊδικό για σας και για την όμορφιά σας, κυρία μου. Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεδιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας. Αφήστε το BUBBLE BATH να περιποιηθή το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγενικά.
- Θα το περιβάλλει με το προστατευτικό του πέπλο.

Και κατόπιν κάθε εμφάνισή σας θα είναι και μία επιτυχία! BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ", FAMAR Δέρμα βελούδινο - Μαλλιά μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Πονοκέφαλος;

ΠΑΡΤΕ 2

ΑΣΠΡΟ

ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ * ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟΝ
ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΟΝ * ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ

Ανακουφίζει από τους πόνους

ANNA ΜΠΟΛΕΪΝ

μυρωδιά, ή "Αννα κατάλαβε πως το πλήθος άπετελείτο από πολύ ταπεινούς πολίτες του Λονδίνου που είχαν έρθει για ν' άκούσουν την θανατική καταδίκη της βασίλισσάς τους και για νά δικαιώσουν την συμπεριφορά του βασιλιά τους. Το χαμόγελο δέν έφευγε απ' τ'ά ωχρά χείλη της. Ο Έρρικος τ'ά είχε έτοιμάσει όλα πολύ επείδεια. Μά πριν βραδυάσει, θά μετανούσε πού είχε μαζέψει αυτό το άκροατήριο...

Οι τριανταέξη εύγενείς πού είχε διαλέξει ο βασιλιάς για νά την δικάσουν ήταν καθισμένοι σε δυό σειρές στην εξέδρα. Ο δούξ του Νόρφολκ ήταν στη μέση κ' έπαιξε στα δάχτυλά του την πέννα. Λίγο πιο πέρα βρισκόταν κι ο Χένρυ Πέρον... Χαμηλά, διέκρινε τόν άδελφό της όρθιο ανάμεσα σε δυό φρουρούς.

Η "Αννα σταμάτησε μία στιγμή και τ'ά δυό άδελφια κοιτάχτηκαν. Η αλχημεία του είχε κάνει τόν Τζωρτζ πιο όχρo, μά ή στάση του ήταν περήφανη όπως πάντα. Το όραίο του πρόσωπο είχε μία σαρκαστική και περιφρονητική έκφραση. Δέν τόν είχαν ανακρίνει ούτε βασανίσει. Είχε άρνηθή όλες τις κατηγορίες, όλα τ'ά εγκλήματα πού τού απέδιδαν.

Ο Κρόυβελ διάβαζε τις πιο σοβαρές κατηγορίες. Είπε πως ή "Αννα είχε δοθή στους τρεις αυτούς άνδρες — τόν άδελφό της Τζωρτζ, τόν Μάρκ Σμήτον και τόν σέρ Χένρυ Νόρρεϊς — πολλές φορές, απ' τον Δεκέμβριο τού 1533 ως τόν Απρίλιο τού 1534, δηλαδή ως τη στιγμή της σύλληψής της. Είχε εύχρηθή τόν θάνατο τού βασιλιά κ' είχε πη στόν Νόρρεϊς ότι δέν έβλεπε την ώρα νά φορέσει τις μπότες ενός νεκρού...

—Τι έχετε νά πείτε, κυρία; Όμολογείτε την ένοχή σας;

Η "Αννα σηκώθηκε και τó βλέμμα της άγκάλιασε όλόκληρη την αίθουσα, τούς δικαστές της, τούς δεσμοφύλακες και τó πλήθος:

—Όρκίζομαι ενώπιον τού Θεού ότι ούτε μία λέξη απ' όσα άκουσα δέν άνταποκρίνεται στην αλήθεια! Άρνούμαι όλα τ'ά εγκλήματα για τ'ά όποια με κατηγορούν.

Η αωνή τού δούκους τού Νόρφολκ άντήχησε στην σιωπηλή αίθουσα:

—Κηρύσσετε ένοχη όλων τών εγκλημάτων για τ'ά όποια κατηγορείσθε! Σύμφωνα με τó νόμο, λοιπόν, σας επιβάλλεται ή ποινή τού θανάτου. Θά καίτε ζωντανή ή θ' άποκεφαλισθήτε, κατά πως θ' αποφασίση ο βασιλιάς και κύριός μας...

Ένας φρουρός έτρεξε κοντά της, νευρίζοντας πως θά λιποθυμούσε, μά ή "Αννα τόν σταμάτησε με μία κίνηση τού χεριού:

—Γιά μένα ο θάνατος είναι καλόδεχτος, όποια μορφή κι άν πάρη. Τό μόνο πού λυπάμαι είναι πως γίνονται αττία τού θανάτου τριών ανθρώπων άθώων και πιστών στόν βασιλιά τους. Και τó μόνο πού ζητώ είναι νά μου δώσουν λίγο καιρό για νά προετοιμάσω την ψυχή μου.

Τό πλήθος παραμέρισε όταν ή "Αννα πέρασε ανάμεσα στους δεσμοφύλακές της, με τó κεφάλι ψηλά. Μερικοί απ' τούς ανθρώπους πού την είχαν ύποδεχτή με γιουχαίσματα όταν περνούσε τόν Τάμεσι για νά πάη στη φυλακή έδγαλαν τη σκούφια τους και την χαιρέτησαν, τώρα πού ή δυσμένειά της ήταν τελεσίδικη...

Ο Τζωρτζ, ύποκόμος τού Ρότσοφρντ, πέθανε στη λαμνητόμο, στις 17 Μαΐου και μαζί του πέθαναν ο σέρ Χένρυ Νόρρεϊς κι ο ταπεινός μουσικός πού είχε αγαπήσει την "Αννα. Ο θάνατός τους ύπηρεξε θαρραλέως, ακόμα και τού δυστυχισμένου Σμήτον, πού τόν είχαν ρίξει σ' ένα ύπόγειο κελλί και άλυσοδέσει, έπειδή ήταν χαμηλής καταγωγής.

Η τελευταία νύχτα πού πέρασε ή "Αννα στόν κόσμο αυτόν ήταν ήσυχη. Με σπασμένα τ'ά νεύρα, εξαντλημένη σωματικά και πνευματικά, άποκοιμήθηκε βαθειά. Είχε κοινηήσει κ' είχε ξανόρθη τó θάρρος της.

Στις 19 Μαΐου 1534 ξύπνησε την αύγή, φόρεσε ένα φόρεμα από γκριζοδαμασκηνό κ' έβαλε κομψά κόκκινα παπούτσια. Άνασήκωσε τ'ά μαλλιά της, αφήνοντας ξεσκέπαστο τόν όραίο της λαμό. Γονάτισε μπροστά στο παράθυρο και κοίταξε τόν ούρανό πού φωτιζόταν σιγά-σιγά πάνω απ' τις γκριζές στέγες τού Πύργου. Τ'ά χέρια της ήταν ένωμένα σά νά προσευχόταν μά βρισκόταν πιο πέρα απ' τις προσευχές...

Ο Έρρικος ήταν στό Χάμπτον Κόρτ και περίμενε τόν θάνατό της για νά παντρευτή την Τζαϊν. Η άναμονή περνούσε πολύ εχθρόιστα με κινήγια και χορούς μεταμεισιμένων. Ο βασιλιάς ήταν εύθυμος και γεμάτος ζωηρότητα κι αυτή ή ψυχρή νέα πού στεκόταν πλάι του ήταν γλυκεία και διακριτική και κρατούσε πάντα τ'ά μάτια χαμηλωμένα. Η Τζαϊν ήξερε πως ο Έρρικος ήταν άμείλικτος, πως δέν είχε καρδιά και πως άκούσε νά τόν άσασχολούν για νά ξεχνάη τ'ά φαντάσματα τού παρελθόντος.

Κι όμως, όσο εύθυμη ζωή κι άν έπρόκειτο νά κάνει στα χρόνια πού θ' ακολουθούσαν, δέν θά ένοιωθε ποτέ έλευθερωμένος απ' την "Αννα. Θ' άκουγε τη φωνή της σ' όλα τ'ά τραγούδια και θ' αναγνώριζε τó παίξιμό της κάθε φορά πού θάρτανε στ' αττία της ο ήχος μιάς κιθάρας. Θά διέκρινε τó κοροϊδευτικό της γέλιο μέσα στη γενική εύθυμία και τόν ήχο τών δημάτων της στό διάδρομο πού είχαν περάσει τόσες φορές μαζί. Τ'ά μαύρα μάτια της θά τόν παραμόνευαν απ' τ'ά βάθη μιάς σκιάς και θά ξαναεμφανίζονταν στό πρόσωπο της κόρης του Έλισάβετ για νά καρφωθούν άπάνω του. Και θά την ξανάβρισκε στό κρεβάτι του, όποια κι άν θάταν ή γυναίκα πού θά σερνε ως εκεί...

Η άγάπη του είχε πεθάνει, μά δέν θά έλευθερωνόταν ποτέ απ' αυτήν, κ' ή "Αννα τ'άξερε τούτη τη στιγμή. Δέν θά της γλύτωνε ποτέ, όπως δέν είχε μπορέσει ποτέ νά της γλυτώσει. Η μοίρα τούς είχε ένώσει για τó καλό και για τó κακό, και τó σπαθί τού δημίου τού Καλαί δέν θά μπορούσε νά κόψη αυτόν τόν δεσμό...

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΕΤΩΝΤΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΕΣ

Ο Άμερικανός πιλότος Α. Σκόττ Κρόσφλντ, ο όποιος έχει επιλεγεί για νά έπιχειρήσει την πρώτη πτήση στό διάστημα, διηγείται για πρώτη φορά την ιστορία τών δοκιμαστικών του πτήσεων, με τó ειδικό άεροπλάνο Χ-15, πού άποτελεί τó πρωτότυπο τών διαστημοπλοίων τού μέλλοντος και κινείται με τρομερή ταχύτητα.

ΤΟ Χ-15 ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΕΞΑΠΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΗΧΟΥ ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΝΕΤΑΙ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΜΕ ΤΟΣΗ ΒΡΑΔΥΤΗΤΑ ΟΠΩΣ ΕΝΑ ΚΟΙΝΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Η αεροπορική δάση του Έντουαρντς βρίσκεται σε μία απόμνη, έρημη κοιλάδα της Καλιφόρνιας. Από τα μέσα του δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου είχε χρησιμοποιηθεί σαν πεδίο δοκιμών των τελειότερων αμερικανικών αεροπλάνων. Το παράξενο αυτό ανακείμενο αγριόχορτων, άστραφτερών υποστέγων από αλουμίνιο, μεγάλων διαδρόμων απογειώσεως από μπεντον και τεραστίων «ξηρών λιμνών» —που σχηματίστηκαν όταν, πριν από χιλιάδες χρόνια, αποσύρθηκε η θάλασσα—, που είναι τώρα ιδεώδη αεροδρόμια για πυραυλοκίνητα αεροπλάνα, ήταν το θέατρο των μεγαλύτερων θριάμβων της σύγχρονης αεροπορίας και πολλών τραγωδιών της. Στο Έντουαρντς πρωτοπατέζε το μικρό πυραυλοκίνητο Χ-1, που δίδασκε στο «φράγμα του ήχου», εγκαινιάζοντας την εποχή της νέας αμερικανικής οικογενείας των υπερηχητικών πυραυλοκινήτων αεροπλάνων. Αργότερα, όμως, πολλές δοκιμές ήταν θανατηφόρες.

Σήμερα το Έντουαρντς είναι το θέατρο ενός νέου αεροπορικού τολμήματος. Πρόκειται για τα πρώτα διαστακτικά δήμευα του ανθρώπου στο Διάστημα, με το αεροπλάνο του Διαστήματος Χ-15.

Κατά τα δύο χρόνια που πέρασαν ύστερα από τον «Σπούτνικ», οι «Ηνωμένες Πολιτείες και η Ρωσία έθεσαν σε τροχιά, γύρω από τη Γη και τον Ήλιο, πολλά αντικείμενα χωρίς επιβάτες. Οι Ρώσοι υποστηρίζουν ότι έχουν εκτοξεύσει ένα δορυφόρο που είχε επιβάτη ένα σκύλο. Οι «Ηνωμένες Πολιτείες έχουν εκτοξεύσει στο Διάστημα πολλούς πιθήκους μέσα σε βλήματα που διέγραψαν τροχιές εκατοντάδων μιλίων. Τώρα οι «Ην. Πολιτείες συναγωνίζονται με τη Ρωσία για την αποστολή ανθρώπου στο Διάστημα. Οι «Ην. Πολιτείες έχουν δύο σχετικά σχέδια, που είναι πιθανόν να επιτύχουν αυτό το σκοπό μέσα στα πέντε προσεχή χρόνια: Το Σχέδιο Έρμης και το Χ-15.

Κίνδυνοι, απογοητεύσεις, αποτυχίες...

Το Σχέδιο Έρμης συνελήφθη αρχικά σαν αεροϊατρική έρευνα, για τη μελέτη της αντίδρασης του ανθρώπου έναντι της έλλειψης βαρύτητας και των φυσιολογικών συνεπειών της πλήρους αποστάσεως από τη Γη. Όταν ένας ή έπτά, πιθανώς, άνθρωποι θα τοποθετηθούν μέσα σε ένα θαλαμίσκο, που θα προσδεθεί σε ένα βλήμα «Ατλάς», το οποίο θα εκτοξευθεί από το ταχύτητα 18.000 μιλίων την ώρα. Αφού περιστραφεί πολλές φορές γύρω από τον πλανήτη μας, ο θαλαμίσκος θα επιστρέψει στην ατμόσφαιρα και, θα επιτρέψει την ομαλή κάθοδο του θαλαμίσκου, ο οποίος θα πέσει στην ημερήσια του Σχέδιο Έρμης έχουν έκλεψη από μία ομάδα πιλότων και εκπαιδευτών τώρα περιμένοντας να γίνουν όλες οι τεχνικές προετοιμασίες.

Το άλλο αμερικανικό πρόγραμμα αποστολής ανθρώπων στο Διάστημα είναι το Χ-15, που η εφαρμογή του άρχισε πολύ πριν από το Σχέδιο Έρμης και έχει σκοπό την κατασκευή ενός πηδαλιουμένου διαστημολοίου, που θα πετά μέσα στην ατμόσφαιρα της Γης και έξω από αυτή. Το Χ-15 είναι το πρωτότυπο των μελλοντικών διαστημολοίων, που θα έχουν την δυνατότητα να πετούν από τη Γη σε επανδρωμένους δορυφόρους εξέδρες και να επιστρέφουν ή να συνεχίζουν από εκεί τις πτήσεις τους προς άλλους πλανήτες. Το Χ-15, που θα ξεκινά από το «μητρικό αεροπλάνο» Β-52, σε ύψος 13.000 περίπου μέτρων θα κινείται με ταχύτητα μεγαλύτερη των 4.000 μιλίων την ώρα και σε ύψος μεγαλύτερο των 100 μιλίων από τη Γη. Οι μηχανές του λειτουργούν μόνο επί τέσσερα λεπτά. Κατόπιν το αεροπλάνο κατεβαίνει προς τη Γη σαν «παγοδρόμος».

Πολλοί ικανοί αεροπόροι ήταν υποψήφιοι για τις πρώτες πτήσεις του Χ-15 και είμαι εύτυχης γιατί εξέλεξαν εμένα. Αρχίσαμε το πιπτικό πρόγραμμά μας στο Έντουαρντς, πριν από ένα περίπου χρόνο. Όπως σε όλα τα τολμήματα της Ιστορίας, στις περιπτώσεις όπου ο άνθρωπος χρησιμοποιεί νέα και άδοκιμαστα όργανα για να έμβασθουν στο Άγνωστο, η Ιστορία, που εκτίθεται εδώ για πρώτη φορά, είναι γεμάτη από στιγμές κινδύνων, κρίσεων, απογοητεύσεων και αποτυχιών. Θα μου επιτραπεί όμως να πω εύθες εξ αρχής ότι ένας από τους λόγους για τους οποίους κατα-

σκευάζεται το Χ-15 είναι η αποκάλυψη των προβλημάτων και των κινδύνων που περικλείει το ταξίδι του ανθρώπου στο Διάστημα, ώστε να έπωφεληθούν από αυτήν οι μεταγενέστεροι. Έτσι δημιουργήσαμε με τη θέλησή μας αντίθετες και δεχθήκαμε τις συνέπειές τους —απογοητεύσεις και κρίσεις.

Μία πολύπλοκη υπόθεση

Για μένα, προσωπικώς, η επιλογή μου για τη δοκιμαστική πτήση του Χ-15 ήταν η πιο έντυπωσιακή και συγκινητική αποστολή που μπορεί να φαντασθεί ένας αεροπόρος. Όταν με διάλεξαν γι' αυτή την αποστολή, είχα αεροπορική πείρα 26 ετών, γιατί το αεροπορικό μου στάδιο άρχισε το 1933, στη Δυτική Καλιφόρνια όπου γεννήθηκα, όταν ήμουν δώδεκα μόλις ετών. Εκείνη την εποχή η αεροπορία ήταν ένα είδος μανίας. Οι έβδομαδιστές αεροπορικές επιδείξεις, με τους αεροπόρους που έπεφταν με αλεξίπτωτα και μ' εκείνους που περπατούσαν πάνω στα φτερά των αεροπλάνων, θέρμαιναν την παιδική φαντασία μου. Όταν ήμουν παιδί ήμουν συχνά άρρωστος από κάποια πάθηση των πνευμόνων και της καρδιάς, που κατά τη γνώμη των γιατμών θα με συνόδευε σε όλη μου τη ζωή. Αλλά, όπως διειστώσα πολλές φορές στη ζωή μου, η απόφαση μπορεί συχνά να κατανικήσει τις σωματικές παθήσεις.

Αποφασισμένος να γίνω αεροπόρος, πωλούσα έφημερίδες για να κάνω μαθήματα αεροπορίας. Φιλοδοξία μου ήταν να γίνω ένας μηχανικός-αεροπόρος δοκιμαστικών πτήσεων. Οι αεροπόροι αυτής της ειδικότητας μου φαινότανσαν πάντα σαν ένα είδος υπερανθρώπων. Με αυτές τις σκέψεις στο κεφάλι μου γράφτηκα στο πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον, δέκαοχα τις σπουδές μου κατά τον πόλεμο και τις συνέχισα όταν τελείωσε και, τέλος, απέκτησα το δίπλωμα της αεροναυτικής μηχανικής.

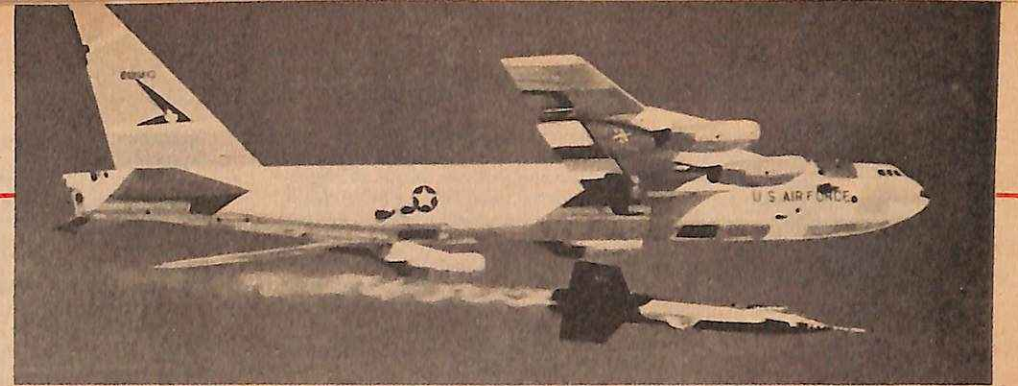
Εχοντας τώρα γνώσεις, πείρα και απειρίοιστη δίψα για αεροπορικές περιπέτειες, αισθάνθηκα την έλξη της αεροπορικής βάσεως του Έντουαρντς. Μέσα σε μερικούς μήνες είχα δοκιμάσει το Χ-1, το Χ-4, το Χ-5 και, τον Νοέμβριο του 1953, κυβερνώντας το πυραυλοκίνητο Δ-558-11, ήμουν ο πρώτος που πέταξε με ταχύτητα διπλάσια από την ταχύτητα του ήχου. Έν τώ μεταξύ, όμως, ένα νέο και τολμηρότερο σχέδιο είχε θερμάνει τη φαντασία μου.

Ξαφνικά είχαμε μπη πλησίον στην εποχή των πυραύλων. Οι «Ην. Πολιτείες είχαν κατασκευάσει την πυραυλοκίνητη μηχανή για ένα βαλλιστικό βλήμα δυνάμειος κατά πέντε φορές μεγαλύτερης από εκείνη της πυραυλοκίνητης μηχανής του Χ-2 πυραυλοκινήτου αεροπλάνου. Αμέσως άρχισα να σχεδιάζουμε ένα πυραυλοκίνητο αεροπλάνο ανάλογο με τη δύναμη της νέας αυτής μηχανής. Καθώς η εποχή του Διαστήματος ακολουθούσε την εποχή των πυραύλων, σκεφθήκαμε ότι το αεροπλάνο μας θα μπορούσε να γίνει το πρωτότυπο ενός πραγματικού επηνδρωμένου διαστημολοίου. Χωρίς στην πείρα που είχα αποκτήσει στο Έντουαρντς —περισσότερες ώρες πτήσεως με πυραυλοκίνητο αεροπλάνο, από όλους μαζί τους γνωστότερους πιλότους πυραυλοκινήτων— αισθάνθηκα πως ήμουν ο καταλληλότερος για τις πρώτες πτήσεις με το αεροπλάνο του όνειρου μας, που το όνομάςσε Χ-15.

Η Ιστορία της κατασκευής του Χ-15 είναι μία πολύπλοκη υπόθεση, τόσο πολύπλοκη που δεν είναι δυνατόν να τη διηγηθώ εδώ. «Αν και η λύση των τεχνικών προβλημάτων απαιτούσε εκατομμύρια ώρων εργασίας από ειδικούς μηχανικούς, οι «Ην. Πολιτείες κατέρριψαν όλα τα ρεκόρ ταχύτητας στον τομέα της κατασκευής πειραματικών αεροπλάνων. Τελικά, το Χ-15 ήταν πολύ περισσότερο πολύπλοκο από όσο το είχαμε φαντασθεί στην αρχή και ο αντιπρόεδρος Νίξον δήλωσε σχετικά ότι με το Χ-15 οι «Ηνωμένες Πολιτείες ανέκτησαν την πρωτοβουλία στο Διάστημα. Ένώ συνεχίζονταν, μέσα σε ατμόσφαιρα αγώνιας, οι δοκιμές του Χ-15, άλλοι μηχανικοί ετοίμαζαν δύο γιγαντιαία «μητρικά αεροπλάνα» Β-52, που μπορούν να κρατούν τα Χ-15 κάτω από τα φτερά τους σαν βλήματα και να τα μεταφέρουν σε ύψος όκτώ μιλίων επάνω από τη Γη, στο σημείο της εκτοξεύσεως.

Γνωρίζαμε ότι, ψηλά στον άέρα, το Χ-15 θα έπρεπε ν' αντιμετωπίσει πολλές δύσκολες στιγμές όπου να κριθή κατάλληλο και εγώ ήμουν έτοιμος να αποδεχθώ τους σχετικούς κινδύνους. Η στολή που φορούσα κατά τις πτήσεις του Χ-15 είναι πολύ πολύπλοκη και μπορεί να παραβληθεί

6... 5... 4... 3... 2... Φτάνει η στιγμή 0 και καθίδρωσ ό Κρόσφλντ, έγκατεστημένος στη θέση του πιλότου, μέσα στο Χ-15, περιμένει ν' ακουστή το παράγγελμα που θα θέση σε κίνηση το γιγαντιαίο Β-52 —τό αεροσκάφος «μητέρα», που θα συναποκομίση στα ύψη κι από κεί θα εξακοντίση προς το Διάστημα το δοκιμαστικό αεροπλάνο.

8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1959. Το Χ-15 εξακοντίζεται για την πρώτη ανεξάρτητη πτήση του, που κράτησε 5' 10". «Ένοιωθα το μέγεθος της ευθύνης μου, όχι όμως και φόδο», δήλωσε μετά την πτήση ό Κρόσφλντ.

με σκάφανδρο δύτου μεγάλων βαθών, αν και δεν είναι ούτε τόσο μεγάλη, ούτε τόσο ογκώδης. Η στολή αυτή, που μπορεί να εξασφαλίση την επίβωση εκείνου που την φορεί ακόμη και επάνω στη Σελήνη, είναι έφοδιασμένη με άσκούς οξυγόνου, γραμμές άσυρμάτου κλπ. και περιβάλλεται από ένα μονωτικό στρώμα, που προστατεύει από τη μεγάλη ζέστη και το δυνατό κρύο.

Καθ' όλο το διάστημα της κατασκευής του Χ-15 πέρασα πολλούς μήνες μέσα σε θαλάμους «τεχνητού ύψους», δοκιμάζοντας τη στολή και υποδεικνύοντας βελτιώσεις. Κατά τις αρχές της άνοιξεως του 1959, όταν είμαστε έτοιμοι ν' άρχίσουμε τις πρώτες πτήσεις μας με το Χ-15, η στολή ήταν άρκετά καλή. Φυσικά, όπως και το Χ-15, ήθελε ακόμη συνεχείς δι-ορθώσεις.

Υστερα από τέσσερις μήνες, τόσο το Β-52, όσο και το Χ-15 Νο1 ήταν έτοιμα. Τότε τα μετέφεραν σε μία ειδική περιοχή, άνωψωσαν με ένα υδραυλικό βίντσι το Χ-15 και το προσήρμωσαν στο φτερό του Β-52. Αφού τελείωσε όλη αυτή η διαδικασία, οι μηχανικοί δούλεψαν επί 24 συνεχείς ώρες εξετάζοντας, σαν γιατροί, τους μηχανισμούς των δυο αεροπλάνων.

Υστερα από τέσσερις δοκιμές του Χ-15, σχηματίσαμε την έντυπωση ότι όλα ήταν εν τάξει. Κάθε πρώτη πτήση έχει τους κινδύνους της. Στην περίπτωση μας είχαμε και ένα ακόμη λόγο άνησυχίας. Μερικοί αεροναυτικοί είχαν πη ότι η εκτόξευση του Χ-15, κάτω από το φτερό του Β-52, μπορούσε να προκαλέση ισχυρό και επικίνδυνο κλονισμό και στα δυο αεροπλάνα και τόσο έντονο, ώστε να μην άποκλείεται η καταστροφή τους. Πήραμε σχετικές δσα μέτρα ήταν δυνατά.

Έν τούτοις, κατά τις δοκιμαστικές πτήσεις του Μαρτίου, του Άπρι-λίου και του Μαΐου, είχαν δημιουργηθεί πολλά προβλήματα. Σε όλες αυτές τις πτήσεις πάντα κάποιος μηχανισμός παρουσίαζε κάποιο έλάττωμα, η λειτουργία των μηχανημάτων δεν ήταν όμαλή και έπιπλέον η ειδική

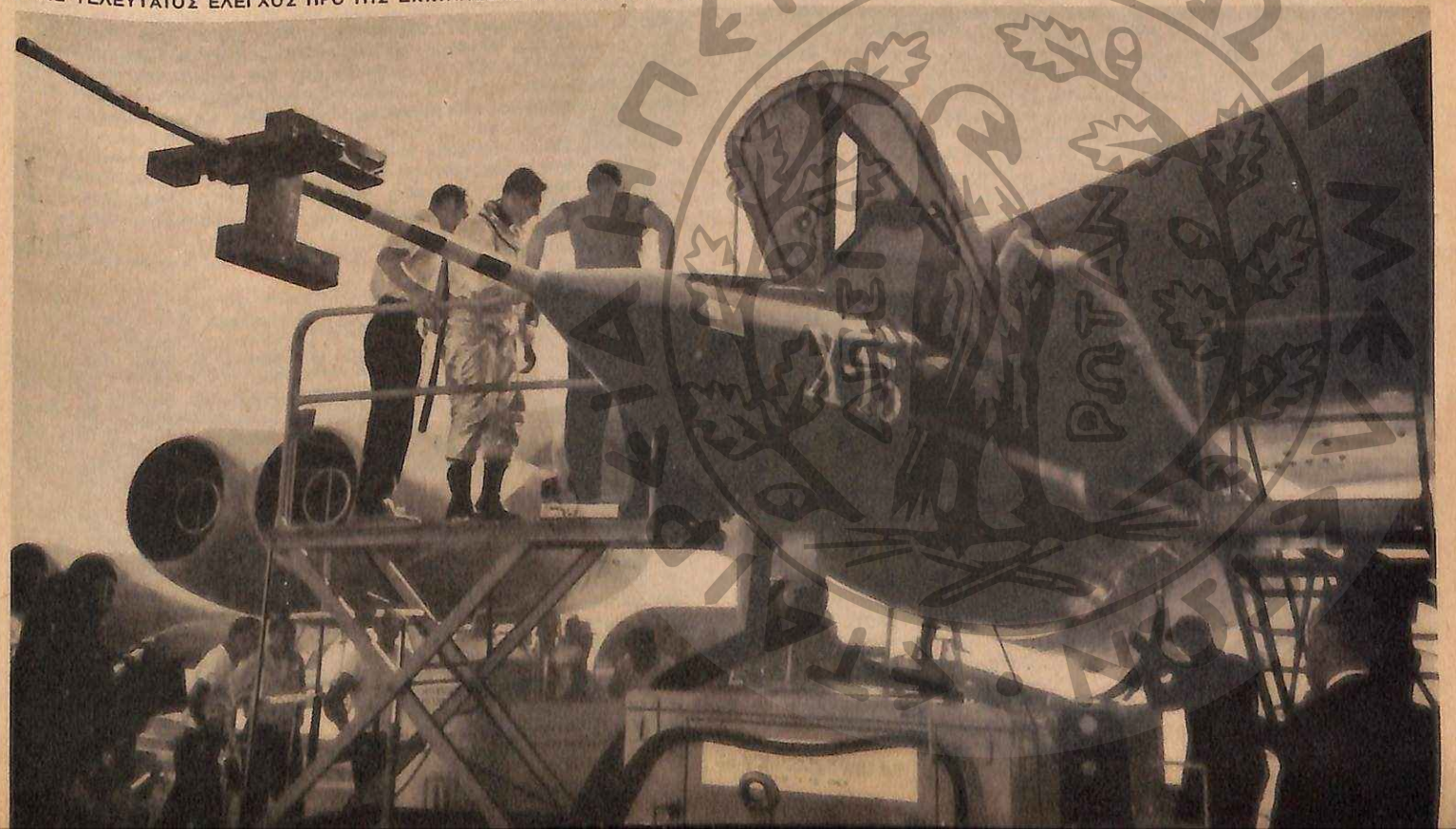
στολή μου δεν είχε άποδειχθεί άπολύτως ίκανοποιητική. «Αν στις πτήσεις αυτές δεν ύπήρνε άνθρωπος, όπως συμβαίνει στα βλήματα, οι πτήσεις θα μπορούσαν να καταλήξουν σε καταστροφή. Αλλά, καθώς οι πτήσεις ήταν υπό έλεγχο, κατορθώσαμε να εξασφαλίσουμε την έπιστροφή του Χ-15 και την έπισκευή του. Πάντως κατά τις αρχές Ιουνίου καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι είμαστε έτοιμοι για μία μεγάλη δοκιμή στην Ιστορία του Χ-15, μία άπογείωση και μία «νεκρή» —δηλαδή, χωρίς λειτουργία της μηχανής— έπιστροφή του στη Γη.

Γνωρίζαμε από την αρχή ότι η πρώτη δοκιμή «πτώσεως» του Χ-15 μπορούσε να είναι η πιο επικίνδυνη φάση των πρώτων δοκιμών. Είναι άδύνατο να φαντασθεί κανείς ένα αεροπλάνο, που τρέχει με ταχύτητα εξάπλასια —ή και περισσότερο— εκείνης με την όποια τρέχει ό ήχος, να προσγειώνεται άργότερα με τόση βραδύτητα, όπως ένα κοινό έμπορικό αεροπλάνο. Στην περίπτωση αυτή θα έκανα την πιο παράξενη προσγείωση της καρριέρας μου. Το Χ-15 μπορούσε και να καταστραφεί.

Απογειωθήκαμε το πρωί της 8ης Ιουνίου. Πολύ γρήγορα φθάσαμε στο ύψος της εκτοξεύσεώς μας, των 11.500 μέτρων. Από κάτω ήταν ό έρημος, ένα τοπίο που έμοιαζε πολύ με τα γνωστά μας τοπία της Σελήνης. Η ομάδα μας —τό βομβαρδιστικό Β-52, με το Χ-15 κάτω από το δεξιό φτερό του και τρία υπερηχητικά «καταδιωκτικά» αεροπλάνα, επηνδρωμένα όλα με όκτώ εξαιρετικά εκπαιδευμένους ειδικούς— έκινετο σε κλειστό σχηματισμό με ταχύτητα τώρα 600 μιλίων την ώρα. Κλεισμένος στη στενή καμπίνα του πιλότου του Χ-15, σκεφτόμουν: «Έν τάξει, Κρόσφλντ. Φλου-αρήσαμε πολύ μέχρι τώρα. Τώρα θα δούμε αν θα μπορούσαμε να ξεκολλήσουμε».

Καθώς αντιμετώπιζαμε την κρίσιμη αυτή στιγμή για το Χ-15, μόρε-σα να αντλήσω κάποια δύναμη από τις γνώσεις που είχα αποκτήσει από τις περισσότερες από εκατό «εναέριες εκτοξεύσεις» από «μητοικό αερο-

ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΚΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΣΗ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤΣ. ΤΟ Χ-15 ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ ΤΟΥ Β-52

ΠΕΤΩΝΤΑΣ ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΕΣ

πλάνο». Άλλα ούτε οι γνώσεις αυτές μπορούσαν να με απαλλάξουν από το τρομακτικό αίσθημα της εθύνης. Πολυετής προετοιμασία, εκατομμύρια ώρων εργασίας, δεκάδες εκατομμύρια δολάρια καί, εν μέρει, το τεχνολογικό γόητρο του έθνους έχουν τώρα τεθή στην πλάστιγγα. Ή επιτυχία ή ή αποτυχία στο μεγάλο αυτό τόλμημα εξηρτάτο αποκλειστικώς —ή σχεδόν αποκλειστικώς— από μένα. Όταν, ύστερα από μερικές έβδομάδες, είχαμε δάλει στο μαγνητόφωνο την ταινία όπου είχε αποτυπωθή η πτήση εκείνη, κάποια στιγμή ένας φίλος μου, που την παρακολουθούσε, είπε πως άκουσε κάποιο παράξενο θόρυβο. Με ρώτησε τί ακριβώς ήταν. «Τίποτε —του άπνήτησα—, είναι θόρυβος από το άναπνευστικό σύστημα της στολής μου». Ή αλήθεια όμως ήταν ότι εκείνη ακριβώς τη στιγμή προσευχόμουν σιωπηλά και παρφαλούσα τον Θεό να σώση την ομάδα μας. Το ευαίσθητο μικρόφωνό μου είχε συλλάβει τις κινήσεις των φωνητικών χορδών μου.

Τρία... δύο... ένα... πτώση!

Αισθάνθηκα εθύνη, όχι όμως και φόβο. Όταν φθάσαμε στο ποκαθωρισμένο σημείο της πτώσεως, μίλησα με τόν ασύρματο στον πιλότο του «μητρικού αεροπλάνου» Τσάρλεϋ Μπόκ: «Είμαι έτοιμος», είπα. Κατόπιν γύρισα ένα διακόπτη και άμέσως ένα πράσινο φως άναψε στον πίνακα του θαλαμίσκου του Μπόκ. «Ο Μπόκ άπήντησε με ένα σύντομο, αντίστροφο μέτρομα: «Τρία..., δύο..., ένα..., πτώση!».

Άκουσα ένα δυνατό «κλάκ», καθώς οι τρείς κρίκοι ξεκόλλησαν από το επάνω τμήμα του Χ-15. Μέσα σε ένα κλάσμα του δευτερολέπτου, η όγκωδης δεξιά πλευρά του Β-52, που ήταν επί τόσο πολύ διάστημα ή άχώριστη συντροφιά μου, είχε εξαφανισθή. Ήμουν ολόμοναχος στον ούρανό, πέφτοντας γρήγορα. Ήταν ένα εξαιρετικά παράξενο αίσθημα και μιά άληθινή δοκιμασία. Ή παρακολούθηση και ο έλεγχος τών μηχανημάτων ήταν κάτι το πολύ δύσκολο, καμιά φορά αδύνατο και οι χειρισμοί πολύ-πλοκοι. Έπιπλέον δεν μπορούσα να διακρίνω με κάποια σαφήνεια το πεδίο της προσγειώσεως. Καί, καθώς το αεροπλάνο πλησίαζε διαρκώς περισσότερο προς τη Γη, δεν υπήρχαν πλέον περιθώρια για λάθη. Αυτό το απότομο «γλιστρήμα» στον αέρα ήταν κάτι το τρομακτικό.

Τώρα πιά το Χ-15 έφθασε πολύ κοντά στη Γη. Έκανα μιά τελευταία προσπάθεια όμαλης προσγειώσεως και αισθάνθηκα το ελαφρό άγγιγμα του αεροπλάνου στο έδαφος. Ο θόρυβος άρχισε να λιγοστεύει. Το αεροπλάνο έτρεχε επάνω στο έδαφος, σπκάνοντας πίσω του μεγάλο σύννεφο σκόνης. Αυτόκινητα έτρεχαν προς το μέρος μου και εγώ περίμενα στον θάλαμο του πιλότου, άπογοητευμένος από την άστάθεια του Χ-15.

Έν τούτοις άργότερα, όταν εξέτάσαμε τα στοιχεία, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι το Χ-15 δεν είχε καμιά άστάθεια. Και οι πτήσεις του είδους αυτού επανελήφθησαν πολλές φορές.

Η έκτόξευση ενός πυραυλοκινήτου αεροπλάνου και το σήσιμο της μηχανής του είναι μιά από τις πιο δύσκολες δουλειές που μπορεί ν' άντιμετωπίσει ένας πιλότος. Ή καθυστέρηση μιάς στιγμής, ένα μικρό λάθος στους ύπολογισμούς ή στην πορεία της σκέψης, μπορούν να άδηγήσουν στην άποτυχία ή και στο θάνατο. Καί, καθώς οι διακοπές συνεχίζονταν χωρίς διακοπή, πολλά προβλήματα με άπασχολούσαν: Ω άποκρίθουμαι σταθερό αεροπλάνο; Ή πτήση είναι δύσκολη ή έπικίνδυνη; Οι έλεγχοί μας είναι κατάλληλοι;

Ήταν ολόφανερο ότι είχαμε φτιάξει ένα θαυμάσιο αεροπλάνο. Ο θόρυβός του ήταν όμαλός και συνεχής. Έπειδή είναι μακριά και λεπτό και έχει κοντόγροντρα φτερά, με ύπακουμει με εξαιρετική εύαισθησία. Άλλά αυτό ήταν γνωστό και δεν μου προκαλεί καμιά έκπληξη. Άνέπνευσε την ταχύτητά του με εξαιρετική ευστάθεια, χωρίς καμιά διαταραχή.

Όταν όμως έφθασε σε ύψος 12.000 μέτρων και περισσότερο, άρχισα να άκούω έναν ύποκωφο θόρυβο. Τί συνέβαινε; Στην άρχή μου φάνηκε ότι μιά δοθητική μηχανή δεν δούλευε όμαλά. Άλλά ένα βλέμμα στον πίνακα πληογήσεως μου έδειξε ότι όλα πήγαιναν πολύ καλά. Ύστερα από αυτό άνακάλυψα την πηγή του πολύ παράξενου θορύβου: Ο θάλαμος του πιλότου στο Χ-15 ήταν πολύ μικρός και, όταν έσκυβα προς κάποια συσκευή, ή περικεφαλαία μου άγγιζε το τοίχωμα του θαλαμίσκου και έτσι άκουγα με πολύ μεγαλύτερη ένταση το θόρυβο που προκαλούσε ο πολύ κανονικός, άλλωστε, κραδασμός του. Συμβαίνουν, φυσικά, κι αυτά.

Αυτή τη φορά, καθώς το αεροπλάνο προσήγγιζε στο πεδίο προσγειώσεως, ζήτησα να πληροφορηθώ την ταχύτητα του ανέμου, καθώς και την κατεύθυνσή του. Ο Σάμ Ρίχτερ, ο μηχανικός ενός κινητού κέντρου έτοικωνιών κατά τις πτήσεις του Χ-15, άπήντησε: «Τέσσερις κόμβοι». Την ίδια περίπου στιγμή ο πύργος του Έντουαρντς άνέφερε: «Δεκαοκτώ κόμβοι». Για το Χ-15 ένας αντίθετος άνεμος τεσσάρων κόμβων δεν δημιουργούσε προβλήματα, αλλά ένας αντίθετος άνεμος δεκαοκτώ κόμβων επιβάλλει μεγάλη προσοχή στους χειρισμούς της προσγειώσεως. Καθώς ο Σάμ Ρίχτερ βρισκόταν πολύ πλησιέστερα στο σημείο της προσγειώσεως, έλαβα ύπ' όψη μου τόν δικό του ύπολογισμό και κατευθύνθηκα προς τόν διάδρομο προσγειώσεως, χωρίς να λογαριάζω τούς αντίθετους ανέμους.

Η αλήθεια είναι ότι ο άνεμος ήταν πολύ ευμετάβλητος και ότι εκείνος που φυσούσε από δυτική κατεύθυνση ήταν πολύ δυνατός. Όταν βεβαιώθηκα γι' αυτό, άπεφάσισα ν' αλλάξω σημείο προσγειώσεως, αλλά τώρα πιά ήταν πολύ άργά. Το Χ-15, που έπεφτε σαν τούβλο, ήταν πιά πολύ κοντά στο έδαφος.

Ήταν μιά εξαιρετικά δύσκολη προσγείωση. Οι χειρισμοί που έπρεπε να γίνουν, μέσα σε ένα διάστημα πολύ μικρό, ήταν πολλοί και λεπτοί και πολύπλοκοι και ήθελαν μεγάλη, έντατική, σχεδόν έκνευριστική προσοχή. Ο άνεμος ήταν πάντα δυνατός και δεν ήταν εύκολο να κατευθυνώ το Χ-15 προς το σημείο που ήθελα. Καθώς το αεροπλάνο έτρεχε, εν τώ μεταξύ, και έξω από τόν κανονικό διάδρομο προσγειώσεως, μπορούσε από στιγμή σε στιγμή να προκληθή κάποια πολύ σοβαρή ζημία. Πάτσησα δυνατά τα «πειντάλ» και κατέβασα γρήγορα τούς μοχλούς, προσπαθώντας με όλη μου

τη δύναμη να κοατήσω κάτω από τόν έλεγγό μου το αεροπλάνο και να το άκινήτσω άμέσως.

Δέν κατάφερα, βέβαια, να το προσγειώσω όμαλά εκεί ακριβώς που έπρεπε. Εύτυχώς όμως ή προσγείωση έγινε και χωρίς ζημία.

Όμως δεν είχα καταλάβει ότι κάποιος καινούργιος κίνδυνος άπειλούσε το Χ-15. Καθώς μιά άντλία οινόπνευματος είχε σπάσει, το οινόπνευμα έρρεε και είχε κιόλας έκραγή μιά, άόρατη άκόμη, πυρκαϊά. Την άνεκάλυψαν τ ά συνεργεία, που είχαν εν τώ μεταξύ καταφθάσει. Καθώς στο Χ-15 υπήρχε άκόμη μεγάλη ποσότης οινόπνευματος, το αεροπλάνο κινδύνευε να καή σαν πυροτέχνημα. Άλλά οι πυροσθέστες έτρεξαν με τήν συνθησιμενή τους ταχύτητα και, χωρίς να ενδιαφέρονται για τήν προσωπική τους άσφάλεια, κατάρωσαν να σβήσουν τήν πυρκαϊά.

Καθώς κοιτούσα τις ζημιές άρρώστησα από τήν άπογοήτευση. Ή φωτιά είχε κάψει ένα μεγάλο μέρος του αεροπλάνου και είχε λιώσει πολλά μηχανήματα. Ήταν φανερό ότι χρειάζοντουσαν πολλές έπισκευές, για να μπορέσει το Χ-15 να ξαναπετάξη. Έν τούτοις όλη αυτή ή δύσκολη δουλειά έγινε καταπληκτικά γρήγορα μέσα σε είκοσιτρείς μόνο ήμέρες.

Σ τήν περιοχή αυτή ο καιρός είναι πολύ ευμετάβλητος και ή πρόβλεψη του είναι εξαιρετικά δύσκολη. Τόν περισσότερο καιρό ή άτμόσφαιρα είναι διαυγής —ιδέωδης για δοκιμές. Έν τούτοις, κατά τόν χειμώνα, βίαιοι άνεμοι, βαρεία σύννεφα και βροχές βασανίζουν τήν περιοχή του Έντουαρντς. Τόν Δεκέμβριο οι βρογές είναι συχνά τόσο δυνατές, ώστε οι διάδρομοι προσγειώσεως δεν είναι καθόλου κατάλληλοι για τήν κίνηση αεροπλάνων. Έχοντας ύπ' όψη τής άνυπερβλήτης σχεδόν ευσνέριες, στις όποιες θα ή-ταν δυνατόν να προσκρούσαμε άν προχωρούσε ή έποχή, έπιταχύνουμε τήν εργασία μας με κάθε δυνατό τρόπο. Άλλά και πάλι προσκρούσαμε σε πολλές και άπρόβλεπτες τεχνικές δυσκολίες.

Έν τούτοις τις ύπερνικήσαμε ύλες με σκληρή και έπίμονη εργασία. Έτσι καταφέραμε να βρεθούμε πάλι στον αέρα, κατά τις 17 'Οκτωβρίου. Πολύ γρήγορα το Χ-15 πετούσε και πάλι με ύπερηχητική ταχύτητα. Το να διευθύνει τήν πτήση ενός Χ-15 είναι σαν να ίσοροπής στην κόψη ενός μαναριού, αλλά αυτό δεν είναι άκατόρθωτο για έναν είδικά εκπαιδευμένο και ίκανό πιλότο. Το αεροπλάνο ύπήκουε άμέσως σε όλους τούς χειρισμούς μου. Αισθανόμουν μεγάλο πειρασμό να καταρρίψω το ρεκόρ ταχύτητος του σηηαγοϋ Μέλ Αιπ, καθώς και το ρεκόρ ύψους του 'Ιβεν Κίνχλες. Ή μηχανή του αεροπλάνου μου δούλευε σαν τη μηχανή ρολογιού μεγίστης ακριβείας. Θά μπορούσα, λοιπόν, να ίκανοποιήσω τήν έπιθυμία αυτή, άν δυνάμωνα λιγάκι τις πυραυλοκίνητες μηχανές του αεροπλάνου μου. Έτσι θα γινόμουν ο μόνος άνθρωπος στον κόσμο, που θα είχε τρέξει ως τότε με ταχύτητα τριπλάσια από τήν ταχύτητα του ήχου. Άλλά αυτό δεν μου είχε έπιταγή.

Άκολούθησα τις διαταγές που είχα λάβει. Έφθασα στο μεγαλύτερο ύψος που είχε προβλεφθή γι' αυτή τήν πτήση (22.000 περίπου μέτρα). Άπό το ύψος αυτό, για να δοκιμάσω τή σταθερότητα του Χ-15 στις περιπτώσεις αυτές, κατέβηκα κάθετα στο ύψος τών 17.000 περίπου μέτρων και στο σημείο αυτό παρ' όλίγο να συγκρουσθώ με ένα καταδιωκτικό αεροπλάνο της ομάδας μας.

Δέν άργησα να φθάσω στο ύψος τών 10.000 μέτρων και άρχισα να μελετώ τήν προσγείωσή μου. Εκείνη τη στιγμή, και ακριβώς στο σημείο όπου έπρόκειτο να προσγειωθώ, δέκρινα μιά κηλίδα. Έστειλα άμέσως σήμα με τόν ασύρματο: «Βλέπω ένα αεροπλάνο στο έδαφος». Άλλά εν τώ μεταξύ δεν μου είχαν μείνει μεγάλα περιθώρια νειρισμών. Καθώς το Χ-15 κατέβαινε ή «γλιστρούσε» με ταχύτητα 280 μιλίων τήν ώρα, δεν μου έμεναν πιά περισσότερα από 20 δευτερόλεπτα.

Όμως, κανένα αεροπλάνο δεν βρισκόταν στο σημείο της προσγειώσεώς μου. Ή κηλίδα που είχα διακρίνει ήταν ένα ελικόπτερο πρώτων δοηθειών, που βρίσκεται συνήθως κοντά στο σημείο προσγειώσεως του Χ-15. Έστειλα καινούργιο ραδιοηλεγράφημα: «Έλπίζω να μη χτυπήσω το ελικόπτερο».

Εύτυχώς δεν τώ γτύπησα. Το Χ-15 έκίνητο τη στιγμή εκείνη με κάπως μεγαλύτερη από τη συνθησιμένη ταχύτητα, αλλά αυτή ήταν ή καλύτερη προσγείωση που είχα κάνει μέχρι τότε με το Χ-15. Όπως το συνήριζε, ο κ. Χάρβεϋ έστειλε το συνθησιμένο πιά ραδιοηλεγράφημά του: «Όλα εν τάξει!».

Πραγματικά, αυτή τη φορά δεν είχα προσκρούσει σε καμιά δυσκολία. Και άπήντησα: «Έν τάξει!».

Για μιά πτήση 28.000 μέτρων

Υστερα από τόν θρίαμβο αυτό του ανθρώπου, που κατάρωσσε να έλέγχι άπόλυτα τη μηχανή, ή έμπιστοσύνη στον εαυτό μας και στο ήθικό μας ενισχυθηκε σε μεγάλο βαθμό. Άνυπόμονοι να προηωρήσουμε στην έφαρμολγή του προγράμμάτός μας, έτοιμαστήκαμε γρήγορα και, ύστερα από πέντε μόλις ήμέρες, στις 22 'Οκτωβρίου, το Χ-15 άνυψώθηκε και πάλι με τήν πρόθεση να φθάσει στο ύψος τών 28.000 και πλέον μέτρων. Ή πτήση της ήμέρας εκείνης ήταν ή σημαντικότερη ως τότε στην ιστορία του Χ-15. Ένα λεπτό πριν από τήν έκτόξευση δοκίμασα τη βαλβίδα που χρησιμεύει για τήν διοχέτευση οξυγόνου από το Β-52 στο Χ-15. Δεν άνοιγε. Έστειλα άμέσως ραδιοηλεγράφημα. Ή άπάντηση δεν άργησε: «Τί συμβαίνει;». «Ή βαλβίδα όφγνόνου δεν δουλεύει», άπάντησα.

Σπανίως, σε όλη τη σταδιοδρομία μου, με είχε καταλάβει ένα τέτοιο πείσμα να διορθώσω μιά μηχανική βλάβη. Μού φαινόταν πάρα πολύ να άποτύχη μιά τόσο μελετημένη πτήση του Χ-15, για μιά βαλβίδα «της πεντάρας». Έβαλα όλα μου τα δυνατά για να διορθώσω αυτή τήν άπροσδόκητη βλάβη, όταν φάνηκε και ένα άλλο έμπόδιο: Πυκνό στρώμα πάγου άρχισε να καλύπτει το «επαμπτρίξ» του αεροπλάνου. Όρισμένως, ή πτήση της ήμέρας αυτής δεν είχε τύχη.

Έπειδή φοβόμαστε πάντα τις δυσκολίες, που θα ήταν δυνατόν να προ-

κύψουν από τις δυνατές βροχές του Δεκέμβρη, δουλέψαμε σκληρά για να προετοιμάσουμε μιά καινούργια πτήση του Χ-15. Κι αυτή τη φορά ή δουλειά μας έμποδιότηκε από πολλές βαρείες καταχνιές. Τέλος ο καιρός καθάρισε κατά τις 5 Νοεμβρίου. Εκείνη τήν ήμέρα έλπίζαμε ότι θα κατωρθώναμε εκείνο που δεν έπιτύχαμε τήν προηγούμενη φορά, έξ αίτίας μιάς μηχανικής βλάβης και της κακοκαιρίας —δηλαδή, μιά πτήση σε ύψος μεγαλύτερο από 28.000 μέτρα.

«Φωτιά! Προσγειωθείτε!»

Όλα και πάλι είχαν μελετηθή, όλα είχαν γίνει στην έντέλεια και τίποτε δεν προηνούσε καινούργια κρίση. Όταν το Χ-15 είχε προσκολληθή στο Β-52, όλα λειτουργούσαν περίφημα. Έτσι, όταν πιά βρισκόμαστε στον αέρα, μπόρεσα να άναγγείλω ότι όλα ήταν «έν τάξει». Έπιπλέον, ή άτμόσφαιρα ήταν διαυγής. Όταν φθάσαμε στο σημείο της έκτοξεύσεως, ήμουν ήσυχος και αίσιοδόξος, γιατί στηρίζόμουν στην θαυμάσια λειτουργία όλων τών μηχανών και στην πλούσια πείρα που είχα άποκτήσει από τις τόσες και τόσες δύσκολες προηγούμενες πτήσεις. Ξαφνικά παρήτηρησα ότι τα πυραυλοκίνητα μηχανήματα λειτουργούσαν με ταχύτητα κάπως μεγαλύτερη από τήν κανονική, αλλά όχι και τόσο μεγάλη, ώστε να δικαιολογήσοβαρή άνησυχία. Άλλά, σχεδόν άμέσως, άκουσα από το πίσω μέρος του αεροπλάνου κάποιον άσυνήθιστο θόρυβο.

Κάτι πάλι δεν λειτουργούσε καλά. Κατάλαβα τήν καινούργια αυτή άνωμαλία, άλλ' άκόμη δεν είχα άντιληφθή τί συμβαίνει ακριβώς. Καί σε λίγο, από ένα αεροπλάνο που πετούσε κοντά μου, έλαβα ένα ραδιοηλεγράφημα: «Κάποια έκρηξη σε ένα πυραυλοκίνητο κινητήρα». Και άμέσως κατόπιν: «Φωτιά!». Τήν ίδια στιγμή, στο ταμπλό της καμπίνας μου άναψε το φωτάκι της πυρκαϊάς.

Φυσικά, για το Χ-15 —φορτωμένο με έννέα τόννους πτητικού οινόπνευματος και βενζίνης και 600 λίτρα ύπεροξειδίου του ύδρογόνου— δεν ύπάρχει τίποτε περισσότερο έπικίνδυνο από τήν πυρκαϊά, όταν μάλιστα το αεροπλάνο βρίσκεται στον αέρα. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο σε ένα κατευθυνόμενο όλχημα, όπως έχει συμβή πολλές φορές στο άκρωτήριο Κανά-βεραλ καθώς και άλλου, το όλχημα γίνεται συνήθως, και μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα, μιά μάζα από φωτιά και καπνούς. Το πλεονέκτημα του Χ-15 είναι ότι διευθύνεται από έναν άνθρωπο που μπορεί να έπέμβη για να τώ σώσει. Άρχισα άμέσως να παίρνω τα μέτρα που χρειάζοντουσαν.

Νέο ραδιοηλεγράφημα από το γειτονικό αεροπλάνο: «Φωτιά! Προσγειωθείτε!».

Το Χ-15 βρισκόταν τώρα σε ύψος 10.000 περίπου μέτρων. Με γρήγορη «κατάδυση» θα μπορούσε να φθάσει στο έδαφος μέσα σε δυό λεπτά. Καί ενώ το «γλιστρήμα» του Χ-15 συνεχιζόταν, το φωτάκι της πυρκαϊάς είχε σβήσει στο ταμπλό του θαλαμίσκου μου. Καί τήν ίδια στιγμή νέο ραδιοηλεγράφημα από το γειτονικό μου αεροπλάνο έλεγε πως δεν φαινόταν πιά φωτιά στο πίσω μέρος του αεροπλάνου μου.

Έν τώ μεταξύ όλόκληρο το αεροδρόμίο μας βρισκόταν σε συναγερμό. Καί όλοι ήξεραν τί κίνδυνος είναι ή πυρκαϊά σ' ένα πυραυλοκίνητο αεροπλάνο. Δεν ύπάρχει άμφιβολία ότι πολλοί από αυτούς περιμεναν από στιγμή σε στιγμή μιά έναέρια έκρηξη. Έγώ, όμως, ρυθμίζοντας όπως μπορούσα τήν πτώση του Χ-15, έκλεισα τόν ασύρματο, ώστε να μην παίρνω πιά μηνύματα που μπορούσαν να άποσπάσουν τήν προσοχή μου ή να με παρασύρουν σε κάποιο λάθος. Κλεισμένους στον θαλαμίσκο μου, που σε περίπτωση πυρκαϊάς είναι το άσφαφέστερο μέρος στο Χ-15, αισθάνθηκα τήν πτώση του επάνω στην άμμο της έρήμου.

Ο αέρας ήταν άκόμη γεμάτος σκόνη, όταν έφθασε το ελικόπτερο τών πρώτων βοηθειών και το προσωπικό του αεροδρομίου μας άνοιξε τόν θαλαμίσκο και μού έδωσε τήν περικεφαλαία. Ο γιατρός Τόμπυ Φρήντμαν μίλησε πρώτος: «Τό αεροπλάνο κόπηκε στα δύο», είπε. Δεν μπορούσα να τόν πιστέψω. Έσπευσα να βγώ από τόν θαλαμίσκο μου και δ,τι είδα μού ράγιζε τήν καρδιά. Το Χ-15 είχε κοπή ακριβώς πίσω από τόν θαλαμίσκο μου. Καί ήταν τώρα πιά ένας σωράς. Ένας φίλος μου πυροσθέστης, που είχε τρέξει να με συγχαρή 150 τουλάχιστον φορές ύστερα από τήν έπιστροφή μου από πειραματικές πτήσεις, έκλαιγε σιωπηλά, ενώ κατέβρεχε το αεροπλάνο. Ή δουλειά μιάς όλόκληρης ζωής, το όνειρο του ταξιδιού στο Διάστημα, ή περηφάνεια και ή έπαγγελματική μας όψη, όλα τώρα φαινότουσαν καπνός και σκόνη.

Όμως το Χ-15 είναι ένα σκληρό πουλί. Ύστερα από προσεκτική εξέταση καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι οι καταστροφές δεν ήταν τόσο μεγάλες, όσο νομίζαμε. Ύπολογίσαμε ότι σε ένα μήνα θα μπορούσε να πετάξει και πάλι. Και το μεταφέραμε στο έργοστάσιο αεροπλάνων του Λος Άντζελες.

Έν τώ μεταξύ μελετήσαμε τήν τραγική περίπτωση της πυρκαϊάς και της καταστρεπτικής προσγειώσεως. Ή πυρκαϊά θεωρήθηκε κάτι το τυχαίο, ένα άπρόβλεπτο δυστύχημα που, όπως έλπίζαμε, δεν θα ξανασυνέβαινε. Όσο για τήν τόση έλλειψη άντοχής, άποφασίστηκαν διάφορες τεχνικές βελτιώσεις. Καί κατά τα τέλη Ιανουαρίου σημειώσαμε μιά άκόμη έπιτυχημένη πτήση.

Μάς περιμενόντων τώρα νέες πτήσεις του Χ-15, με όλοένα μεγαλύτερη ταχύτητα και σε συνεγώς μεγαλύτερα ύψη. Καθώς γράφω τις γραμμές αυτές, έχω τήν πεποίθηση, όπως άλλωστε τήν είχα πάντα, ότι έξορουμε τί κάνουμε. Άλλά και πρέπει να ξέρουμε ότι δεν ύπάρχει άνθρωπος που να μην κάνει λάθη και ότι δεν ύπάρχει μηχανήμα που να λειτουργή πάντα άψογα και ότι τα πράγματα χαλούν. Άν οι μελλοντικές άτυχίες μας δεν είναι μεγαλύτερες από τις περασμένες, πιστεύω ότι θα προχωρήσουμε με πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα στο δύσκολο δρόμο που άδηγει προς τα άστρα. Άν τα πράγματα δεν πάνε καλά, είναι άναμφισβήτητο ότι κάποιος άλλος θα με άντικαταστήσει. Του εύχομαι καλή τύχη, γιατί έχω τήν πεποίθηση ότι, όποιοδήποτε κι άν είναι το τίμημα, ή προσπάθεια αυτή είναι άφέλημη για τήν ανθρωπότητα. ■ ■ ■

Και οι πιο άπαλοι τόνοι βρίσκουν τήν ιδανικήν άποτύπωσή τους σε μαγνητόφωνο **GRUNDIG - STEREO TK 60** ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΩΣΕΩΣ. Τό TK 60 είναι ένας άκόμη θριαμβος της **GRUNDIG**

GRUNDIG

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

— ΜΕΝΤΩΡ —

maidenform

LOW-BACK STRAPLESS

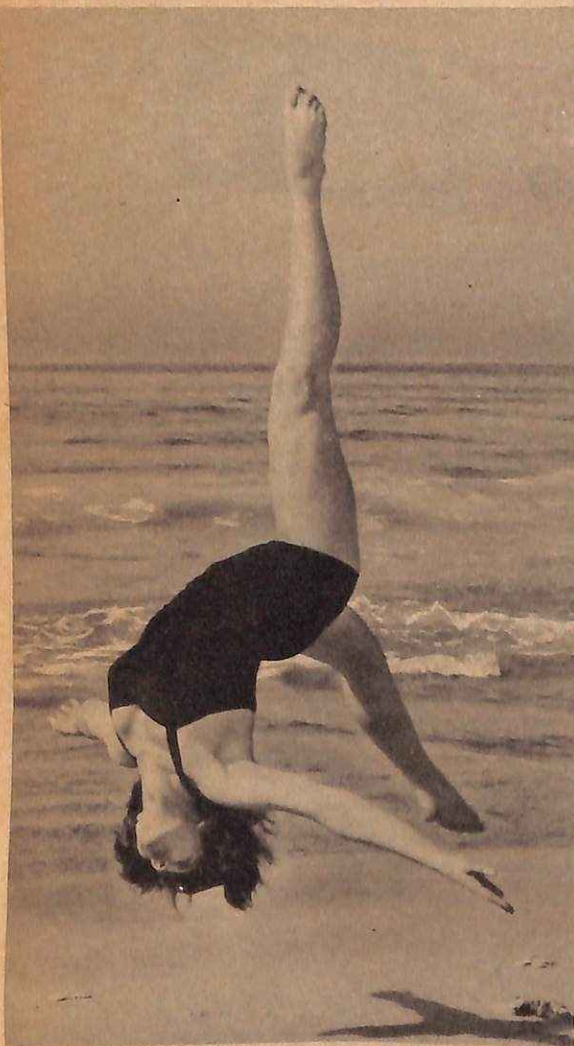

Επιτυχές
νέο μοντέλλο
ΣΤΡΑΠΛΕΣ
σχεδιασμένο
διά τήν νέα μόδα
της χαμηλής
ωστής.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΝΚΗ - ΔΟΝΑΡΙΚΗ

delta

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΑΠΟ ΛΑΣΤΙΧΟ λές και είναι φτιαγμένο όλο το σώμα της Ρέμπιν "Ι-στέντ. Πώς να φαίνεται, άραγε, ο κόσμος ανάποδα; Δοκιμάστε να δήτε

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ατομική δεξιότητα, αλλά και ομαδικός συγχρονισμός. Έπιτεύξεις, οι οποίες οφείλονται στην πολυετή και σκληρή εκγύμναση

ΕΝΑΣ ΟΜΙΛΟΣ ΝΕΑΡΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΣΤΥΛ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ

ΠΗΔΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

Μια σειρά από ακροβατικούς και λικνιστικούς χορούς, που έχορευαν οι Άραβες πριν από πολλούς αιώνες, αποτελεί το έντυπωσιακό πρόγραμμα που παρουσιάζει ένας καλλιτεχνικός όμιλος νεαρών κοριτσιών της Αυστραλίας.

Οι ώραίοι και δύσκολοι αυτοί χοροί διεδόθησαν στην Ούγγαρία ύστερα από την τουρκική εισβολή και ενσωματώθηκαν στους ουγγρικούς εθνικούς χορούς και συνετέλεσαν πολύ στην εξέλιξή τους. Έτσι, με την αλληλεπίδραση των αραβικών και των ουγγρικών χορευτικών στοιχείων, οι Ούγγροι νορευταί κατέλαβαν, σιγά-σιγά, πολύ μεγάλη θέση στην παγκόσμια ακροβατική χορογραφία. Τόσο ο πασίγνωστος λαϊκός ουγγρικός χορός τσάρντας (ή λαϊκός του χορού αυτού δείχνεται και από το όνομά του, που σημαίνει «ταβέρνα»), ο οποίος αρχίζει με μελαγχολική και παθητική εισαγωγή, για να καταλήξει σε γοργότατη και ζωηρότατη κίνηση, όσο και ο εθνικός «ουγγρικός χορός», καθώς και πολλοί άλλοι, έχουν άφθο-

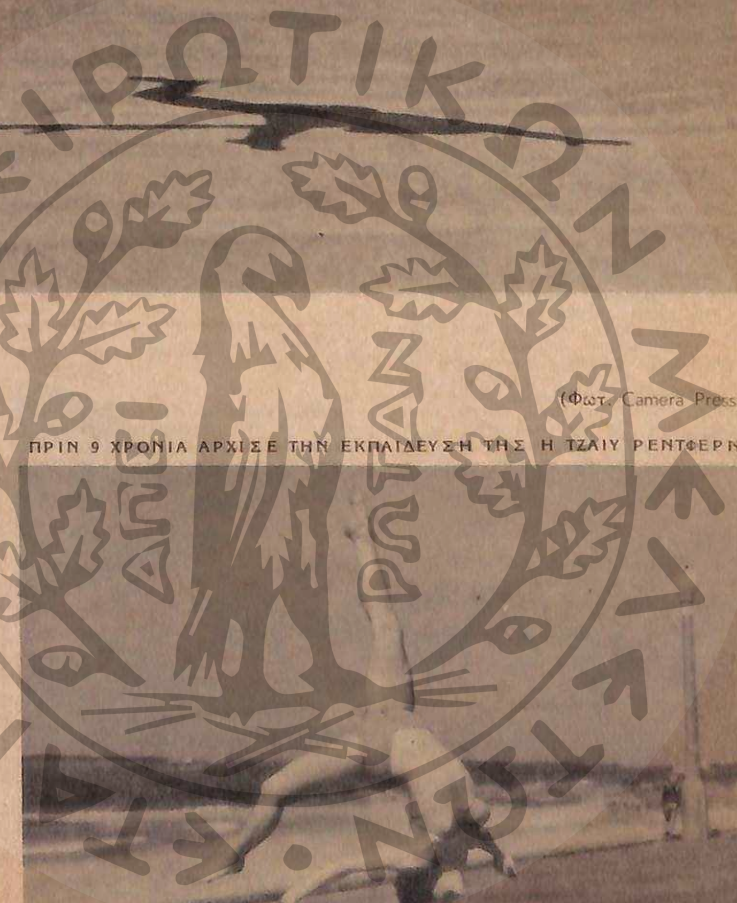
να στοιχεία που προέρχονται από τους παλαιούς κορμούς και αγέρωχους αραβικούς χορούς.

Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου τυχαίο το ότι η ομάδα αυτή των νεαρών κοριτσιών έχει εκπαιδευθεί από ένα ειδικό Ούγγρο χορευτή, τον κ. Τίμπορ Ρούντας, που ανέλαβε τη διδασκαλία των κοριτσιών όταν αυτά ήταν μόλις 9 ετών. Τα τρία ή τέσσερα πρώτα χρόνια της εκπαίδευσής των κοριτσιών διετέθησαν για ασκήσεις κινήσεων των νεριών και των ποδιών, κάμψης του κορμού, κυματοειδούς κινήσεως των χεριών, και για πηδήματα.

Όλο αυτό το διάστημα, ο χοροδιδάσκαλος δεν επέτρεπε στα κορίτσια να κάνουν περισσότερο πολύπλοκες ασκήσεις, γιατί εκείνο που κατά τη γνώμη του έπρεπε να γίνει ήταν η ανάπτυξη των μυών τους. Έπιπλέον, έπρεπε να μπορέσουν να πειθαρχήσουν απόλυτως τα σώματά τους, ώστε να εκτελούν με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια όλες τις κινήσεις που είναι

απαραίτητες για την άψογη εκτέλεση των χορών. Γιατί, όπως είναι πολύ γνωστό τώρα, ο χορός, εκτός από το έμφυτο ταλέντο και το βαθύ και δξύ συγχρόνως αίσθημα του ρυθμού, χρειάζεται εξαιρετική αυτοπειθαρχία και σκληρή και συχνή άσκηση.

Τα κορίτσια της ομάδας του κ. Τίμπορ Ρούντας είναι τώρα ηλικίας 16-18 ετών. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται έχουν παρθεί στο Σίδνεϊ, όπου πέρασαν μια ευνόριστη περίοδο απολαυστικής αναπαύσεως, ύστερα από μια θριαμβευτική περιοδεία στη Μανίλα, στο Χόγκ-Κόνγκ και στην Καλκούτα, που κράτησε περισσότερο από ένα νόοιο. Η μεγάλη αυτή περιοδεία αποζημίωσε τις κοπέλλες αυτές για τους πολύχρονους κόπους τους. Η επιτυχία τους ήταν παντού καταπληκτική και σε όλες τις επιδείξεις τους το κοινό εξέφρασε τον ένθουσιασμό του με ζωηρά χειροκροτήματα. Τώρα, ύστερα από την ανάπαυσή της και νέες φυσικά πρόδες, η ομάδα σκοπεύει να κάνει μια ακόμη μεγαλύτερη περιοδεία.

ΚΛΕΙΣΤΟ ΦΑΚΕΛΟ

του "Ερλ Στάνλεϋ Γκάρντνερ"

"Ένα από τα άριστουργήματα του διασήμου "μαίτρ" των αστυνομικών μυθιστορημάτων, με αίνιγματική πλοκή, που στρέφεται γύρω από μια κληρονομία 1.000.000 δολларίων..."

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ο Ντάγκ Σέλμπυ, τώρ εισαγγελέας του Μάντισον Κόουιντ και ήδη ταγματάρχης, έπωφελείται μιας άδειας για να περάσει από την πόλη αυτή. Στο σταθμό συναντά την δημοσιογράφο του «Κλάριον» Σάβλια Μάρτιν και τον ηλικιωμένο δικηγόρο Α. Β. Γκέρ (που οι κοκοποιοί τον διομάζουν επί το οικειότερον Α. Β. Γ.) και διαπιστώνει ότι μια γυναίκα, που ταξίδευε μαζί του στο τρένο κ' είχε προκλέσει την προσοχή του γιατί, πριν κατέβη, καρφίτωσε στο πέτο της μια άσπρη γαρβένια, είχε εκεί ραντεβού με τον Γκέρ. Το ίδιο κ' ένας μεσόκοπος άντρας με τσαλοκαμένο κοστούμι, που είχε κι αυτός γαρβένια στο πέτο. Ο Ντάγκ συναντάται με τον γερο-σερίφη Ρέξ Μπράντον κι άργότερα γευματίζει με τον Ρέξ και την Σάβλια σ' ένα εστιατόριο, όπου βλέπουν τον Γκέρ να συνοδεύει μια ώραιότατη ξανθή. Ο Φράνκ Νόρουκ, ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου Μάντισον, έρχεται να τους αναγγείλει πως ένας πλάτης του, ο Φρέντ Ρόφφο, από το Λος Άντζελες, έπαθε συγκοπή.

4

Ο Σέλμπυ χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι του.

Αυτά παθαίνεις όταν διευθύνεις ένα ξενοδοχείο, είπε ο Νόρουκ. Έρχεται κάποιος και σου πληρώνει πέντε δολάρια για ένα δωμάτιο με μπάνιο και σου προξενεί ζημία πέντε χιλιάδων δολларίων με το δολοφονητή! Μήπως ανακαλύπτει τίποτα;

Ο Σέλμπυ προσάβησε να βγάλει από πάνω του κάθε εδδώνη:

— Νομίζω πως ο Κάρολ Γκίφφοντ πρόκειται ν' ανακρίνει τον σεοβιτόρο που άνεβασε τον δίσκο με το πρόγευμα.

Ο Νόρουκ σκέφτηκε ένα λεπτό κ' έπειτα έκανε να πη κάτι άλλα αναγκαστήκανε.

— Τι είναι; ρώτησε ο Σέλμπυ.

— Απεχθάνομαι να σάς λέω οτιδήποτε, γιατί θα γίνετε όλοι σας έξω και το μεγαλοποιείτε και το παραμορφώνετε και μετά το δημοσιεύουν οι έφημερίδες — αλλά αλήθεια, σε πόση ώρα νομίζετε πως πέθανε αυτός ο άνθρωπος, αφού ήπιε τον καφέ;

— Σχεδόν άμεσα, είπε ο Σέλμπυ. Νομίζω πως όταν ο σερίφης θα πάει τα δακτυλικά αποτυπώματα απ' τα μεταλλίνα σκεπάσματα, που δ' πήσαν πάνω στα πιάτα με τα φαγητά, θ' ανακαλύψει πως ο νεκρός δεν τ' είχε καν άγγίσει. Το πιθανότερο είναι πως θέλησε να πη πρώτα ένα φλυτζάνι καφέ, ήπιε άρκετον και πέθανε μέσα σε μερικά δευτερόλεπτα. Αυτό το δηλητήριο ενεργεί πολύ γρήγορα...

— Ηδενό αυτό ξενοδοχείο στις όχτωμιας. Παραγγείλει το πρόγευμά του λίγο μετά τις ένενά, έννέα και δέκα ή έννέα και τέταρτο περίπου. Έ-

νας απ' τους ένοίκους του ξενοδοχείου έτυχε να δη μια γυναίκα να βγαίνει από κεινο το δωμάτιο στις δέκα παρά τέταρτο περίπου.

— Να βγαίνει από κεινο το δωμάτιο;

— Ακριβώς.

— Είναι βέβαιος;

— Έτσι ισχυρίζεται.

— Ποιός είναι αυτός;

— Κάποιος Κόλμαν Ντέξτερ. Έχει ένα δωμάτιο στο έκτο πάτωμα, είναι εδώ κάπου ένα μήνα ή έξη έβδομάδες. Έχει κάτι χρηματα και θέλει ν' αγοράσει έναν πορτοκαλιώνα, αλλά θέλει να δοη ένα καλό κτήμα για να το αγοράσει. Πολλοί έξυπνος άνθρωπος! Δεν είναι ο τύπος του ανθρώπου που θα σκεφθής ότι έκανε λάθος...

— Πώς συνέβη να προσέξει αυτή τη γυναίκα; ρώτησε ο Σέλμπυ.

— Έτυχε, απλούστατα, να βρίσκεται στον διάδρομο. Ή γυναίκα κρατούσε μια άγκαλιά ρούχα.

— Που είναι αυτός ο άνθρωπος;

— Στο 642. Τον θέλετε;

Χωρίς να σκεφθής πως δεν είχε πιά καμιά έπισημη ιδιότητα στην επαρχία Μάντισον, ο Σέλμπυ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά.

— Αυτή η γυναίκα μπορεί να είναι πολύ, πολύ σημαντική, Φράνκ.

— Χι... Έτσι φαντάζομαι. Έχομε μιλέξει άσχημα, νομίζω, και πρέπει να ξεμιλέξωμε... Θέλετε ν' άνεβετε άπάνω ή να τού πω να κατέβη;

— Είναι στο δωμάτιό του τώρα;

— Εκεί ήταν πριν λίγα λεπτά. Νομίζω πως πρέπει να είναι ακόμη.

— Καλύτερα να πάμε άπάνω, είπε ο Σέλμπυ.

Ο Νόρουκ είπε στην τηλεφωνήτρια να τηλεφωνήσει στο δωμάτιο του κυρίου Ντέξτερ και να τού πη πως ήθελε ν' άνεβη για να τού μιλήσει για λίγα λεπτά. Έπειτα από λίγο η τηλεφωνήτρια τούς είπε:

— Ο κ. Ντέξτερ σάς περιμένει.

Προχώρησαν, μπήκαν στον άνελκυστήρα σιωπηλοί κι άνέβηκαν ως το έκτο πάτωμα. Στοιάντησαν μπροστά σε μια πόρτα, στο τέλος του διαδρόμου. Ο Νόρουκ την χτύπησε.

Ο Ντέξτερ, ένας εδδωμος τύπος, άνοιξε την πόρτα και είπε:

— Έλα μέσα, Φράνκ. Δεν ξέρω...

Σταμάτησε απότομα καθώς είδε τον Σέλμπυ.

— Να σου συστήσω τον ταγματάρχη Σέλμπυ, είπε ο Νόρουκ.

Έπειτα, κοιτάζοντας στο τραπέζι, ρώτησε:

— Εξακολουθείς ακόμη να μελετάς χάστες;

Ο Ντέξτερ έσφιξε το χέρι του Σέλμπυ.

— Χαίρω πολύ που σάς γνωρίζω, ταγματάρχα.

Και γυρίζοντας προς τον Νόρουκ είπε: Έξακολουθώ να μελετώ χάστες, αν και, για να σου πω την αλήθεια, αποφάσισα σχεδόν να κλείσω ένα κτήμα. Όμως προχωρώ με πολλή προσοχή στις

διαπραγματεύσεις μου. Έξεταιζω την θερμοκρασία που ύπρχε στα τελευταία είκοσιπέντε χρόνια, καθώς και τους χάστες του έδάφους. Όταν άγοράζω κάτι, μου άρέσει να το κάνω έπειτα από πολύχρονη σκέψη...

Ο ταγματάρχης Σέλμπυ ήταν άλλοτε εισαγγελέας εδώ, είπε ο Νόρουκ.

— Α, έκανε ο Ντέξτερ άοριστα.

— Ενδιαφερόμαστε για την γυναίκα που είδες να βγαίνει απ' το δωμάτιο 619.

Ο Ντέξτερ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά.

— Μπορείτε να μάς καθορίσετε ακριβώς την ώρα που την είδατε; ρώτησε ο Σέλμπυ.

— Μπορώ να καθορίσω άπολύτως την ώρα, ταγματάρχα, είπε ο Ντέξτερ, αλλά, πρόσθεσε σχεδόν λυπημένα, δεν είμαι έμως τόσο βέβαιος για την περιγραφή της γυναίκας...

— Θέλεις να μάς τα ξαναπής όλα απ' την αρχή, για να τ' άκουση κι ο ταγματάρχης Σέλμπυ; είπε ο Νόρουκ.

— Εδχαρίστως. Κοιμήθηκα μάλλον άργά σήμερα το πρωί. Σηκώθηκα κατά τις έννέα παρά τέταρτο, έκανε ένα ντους, ξυρίστηκα και βγήκα για να φάω το πρωινό μου. Γύρισα πίσω ακριβώς στις έννέα και πενήντα και το παιδί του άνελκυστήρος με άνέβασε ως το έκτο πάτωμα. Κάπνιζα και το τσιγάρο μου κόντευε να τελειώσει. Πήρα, λοιπόν, μια τελευταία ρουφηξιά και το έσβησα μέσα σ' εκείνο τον κώνδυρο με την άμμο που βρίσκεται ακριβώς στη δεξιά πλευρά των άνελκυστήρων. Κ' ενώ έκανα αυτή την κίνηση, η πόρτα του δωματίου που ήταν ακριβώς πίσω μου άνοιξε και πρόσεξα άοριστως πως κάποιος βγήκε απ' το δωμάτιο. Ή πόρτα έκλεισε κι αυτή η γυναίκα πλησίασε προς το μέρος μου τη στιγμή ακριβώς που άνασκηκωνόμουν. Δεν νομίζω πως με είχε δη, εκεί κοντά στον άνελκυστήρα. Κοίταξε πέρα, στο διάδρομο, και φάνηκε να ξαφνιάζεται λιγάκι όταν άνασκηκώθηκα. Ήμουν σχεδόν άκίνητος την ώρα που έσβηνα το αποσιγάρο μου. Είχε μερικά ρούχα ριγμένα πάνω στο μπράτσο της, που έμοιαζαν να είναι ρούχα για πλυντήριο. Δεν θα την είχα καν προσέξει, αν δεν άναπνδούσε τόσο ξαφνιασμένη όταν με είδε...

— Πού πήγε; ρώτησε ο Σέλμπυ.

— Δεν έχω ιδέα, είπε ο Ντέξτερ.

— Δεν κατέβη κάτω με τον άνελκυστήρα;

— Όχι. Θα πρέπει να πήγε σ' ένα από τα άλλα δωμάτια. Άλλά δεν άκουσα καμιά πόρτα να ξεκλειδώνη... Έχω κ' έγώ τα δικά μου προβλήματα. Προσπαθώ να δω μια καλή επένδυση των χρημάτων μου και παιδείτηκα άρκετά για να δω ακριβώς αυτό που ήθελα. Δεν ξέρω ακόμη αν το θεήκα, αλλά έτσι νομίζω. Θα πάω να ρίξω άλλη μια ματιά σήμερα τ' άπόγευμα κ' έπειτα θα πάρω την άποφασή μου.

— Μπορείτε να περιγράψετε αυτή τη γυναίκα;

— Ήταν μάλλον ψηλή — όχι πάρα πολύ ψηλή, αλλά μάλλον ψηλή. Δεν ήταν παχεία, ούτε γριά — γύρω απ' τα τριάντα ίσως και άμορφη. Έπληρχε κάτω το άταίριαστο άνάμεσα στα ρούχα για πλυσίμο που κρατούσε και στον τρόπο που ήταν ντυμένη.

— Ξανθή ή μελαχροινή;

— Μελαχροινή. Αυτό το θυμάμαι. Δηλαδή, δεν θυμάμαι τα μαλλιά της, αλλά τα μάτια της ήταν μεγάλα κι άρκετά μαύρα. Φορούσε ένα σκούρο φόρεμα, αλλά, να, δεν μπορώ να σάς πω άκριβώς... Μερικές φορές νομίζω πως μπορώ να την δω πολύ καθαρά μπροστά μου κ' έπειτα, όταν προσπαθώ να συγκεντρώσω τη σκέψη μου σε κάτι το συγκεκριμένο γύρω απ' την εμφάνισή της, άρχίζει να γίνεται πολύ άοριστη στα μάτια μου. Λυπούμαι φοβερά που δεν την πρόσεξα περισσότερα. Το μόνο πράγμα που μπορώ να σάς πω είναι πως αυτός ο πτόνος με τα ρούχα για πλυσίμο ήταν δεμένος μέσα σ' ένα άνδρικό πουκάμισο.

— Είστε βέβαιος για την ώρα;

Ο Ντέξτερ χαμογέλασε:

— Αυτό είναι ένα πράγμα που μπορώ να σάς το πω με βεβαιότητα. Ήταν ακριβώς έννέα και σαράνταέννέα λεπτά. Έπάρχει ένα ρολόι στον προθάλαμο που το κανονίζουν με την έπίσημη ώρα κ' έβαλα το ρολόι μου σύμφωνα μ' αυτό. Έκείνη την στιγμή πήγα να τρία λεπτά μπροστά και το δώρθησα μπαίνοντας στον άνελκυστήρα.

— Τι λέει ο μικρός του άνελκυστήρος; ρώτησε ο Σέλμπυ τον Νόρουκ.

Ο Νόρουκ κούνησε το κεφάλι του.

— Θυμάται κι αυτός την ώρα. Κατέβασε τον Ντέξτερ κάτω για να πάει το πρωινό του κ' έπειτα τον ξαναάνεβασε κ' ήταν περίπου έννέα και πενήντα και θυμάται πως ο Ντέξτερ δώρθησε την ώρα του ρολογιού του μέσα στον άνελκυστήρα, άλλ' αυτός δεν είδε τη γυναίκα.

Ο Ντέξτερ είπε, σάν νάθελε να δώσει μια εξήγηση:

— Ο μικρός είχε κλείσει την πόρτα κι ο άνελκυστήρας είχε κατέβει κάτω. Είχα ξαναβάλει το ρολόι μου στην τσέπη μου κ' έσβηνα το αποσιγάρο μου. Θα πρέπει να είχαν περάσει όχτώ ή δέκα δευτερόλεπτα απ' τη στιγμή που ο άνελκυστήρας ξανακατέβηκε. Και τώρα που το σκέπτομαι θυμάμαι και κάτι άλλο. Θυμάμαι πως η πόρτα είχε άνοιξει μερικά δευτερόλεπτα πριν βγεί εκείνη έξω. Θυμάμαι τώρα πως άκουσα το κλικ της πόρτας κ' έπειτα εκείνη βγήκε κ' έγώ άνασκηκώθηκα και την είδα ν' άναπνδάν... Ίσως να είχε κοιτάξει πρώτα για να δη αν ο διάδρομος ήταν άδειος.

Ο άνθρωπος αυτός θα πρέπει να ήταν νεκρός είκοσι λεπτά πριν βγεί η γυναίκα απ' το δωμάτιο, είπε ο Σέλμπυ. Άλλά μ' ενδιαφέρει το γεγονός πως κοιθαλούσε ρούχα μαζί της. Δεν είδατε πού πήγε;

— Ερχόταν προς το μέρος μου όταν με είδε κ' έγώ έκανα μεταβολή και προχώρησα προς την άκρη του διαδρόμου. Θα πρέπει να με παρακολούθησε με το βλέμμα της για λίγο, αλλά δεν ξέρω ως πότε. Και ύπάρχει κάτι άλλο ακόμη που... χι, δεν είμαι καθόλου βέβαιος γι' αυτό, αλλά τώρα που το σκέπτομαι, ίσως να έβριζε κάτω ένα χαρτί. Μου φαίνεται πως είδα κάτι λευκό να γτερουγίζει προς το πάτωμα. Αυτό έγινε την ώρα που ήμουν σκεμμένος.

— Θα ήταν ίσως κανένα μαντήλι, είπε ο Σέλμπυ.

— Όχι, έμοιαζε περισσότερο με χαρτί, με άποκομμα έφημερίδος ή κάτι τέτοιο... Έξερете, ταγματάρχα, πως είναι αυτά τα πράγματα. Είναι σά να προσπαθής να ξαναθυμηθής ένα όνειρο. Νομίζεις πως θυμάσαι ώρισμένα πράγματα, αλλά δεν μπορείς να είσαι βέβαιος. Έχω κατά κάποιον τρόπο το συναισθημα πως μ π ο ρ ε ι να ήταν χαρτί αυτό που έπεσε. Δεν μπορώ να είμαι βέβαιος γι' αυτό. Άν ήμουν βέβαιος ή αν το είχα δη καθαρά, θα της έητούσα συγγνώμη και θα της έλεγα πως της είχε πέσει κάτι. Άλλά είχα το νού μου στην άγορά που πρόκειται να κάνω κ' ήμουν άποροφασμένος έντελώς απ' τη σκέψη αυτή...

Έκείνη τη στιγμή χτύπησε το τηλέφωνο.

— Συγγνώμη, είπε ο Ντέξτερ, αλλά περμένο τηλέφωνομα γι' αυτό το κτήμα που πρόκειται ν' άγοράσω. Τους έχω υποβάλει μια άντιπροσφορά.

Πλησίασε στο τηλέφωνο, σήκωσε το άκουστικό και είπε:

— Εμπρός... ποιόν... ποιόν... θέλετε;... "Ω...

— Ένα λεπτό.

Έκανε μεταβολή απ' το τηλέφωνο κ' είπε στον Σέλμπυ:

— Σας ζητώ συγγνώμη, ταγματάρχα, αλλά

μαντεύω πως είστε ο Ντάγκ Σέλμπυ, δεν είναι έτσι;

— Μάλιστα.

— Θέλει να σάς μιλήσει ο σερίφης.

Ο Σέλμπυ πλησίασε και σήκωσε το τηλέφωνο.

— Γειά σου, Ρέξ, τί συμβαίνει;

— Δυο πράγματα, Ντάγκ, είπε ο Μπράντον, που με δάζουν σε σκέψεις. Θάθελα να σου μιλήσω.

— Μπορείς να μου τ' πής απ' το τηλέφωνο;

— Βέβαια.

— Λέγε, λοιπόν.

— Κατ' αρχήν, αυτός ο Χένρυ Φάρλεϊ που άνακρίναμε έχει δεδαρημένο ποινικό μητρώο.

— "Ω, ά, έκανε ο Σέλμπυ.

— Ο άνθρωπος αυτός, εξακολούθησε ο Μπράντον, είχε συλληφθής πάλι, πριν από όχτώ μήνες, στο Λος Άντζελες, ως ύποπτος ληστείας. Φυσικά, λέει πως ήταν άθώος και τ' άσυνθησμένα, αλλά ξέρεις πως είναι αυτά τα πράγματα...

— Εξακολούθησε, είπε ο Σέλμπυ.

— Ο άνθρωπος που τον έβγαλε απ' τη φυλακή ήταν ο Α. Β. Γκέρ.

— Πλησιάζουμε σε γνωστά μέρη, είπε ο Σέλμπυ.

— Και το άλλο πράγμα που με δάζει σε σκέψεις, εξακολούθησε ο σερίφης, είναι πως τώρα μίλεις τηλεφώνησε ο γιατρός Τάρμαν. Μου είπε πως άκουσε ότι ο άνθρωπος δηλητηριάστηκε επειδή ήπιε λίγο καφέ που τού είχαν άνεβάσει με το πρόγευμα που είχε παραγγείλει...

— Λοιπόν; έκανε ο Σέλμπυ καθώς ο Μπράντον σταμάτησε να μιλά.

— Λοιπόν, ο γιατρός Τάρμαν τον άνοιξε κ' εξέτασε το στομάχι του. Ο άνθρωπος είχε πάρει το πρωινό του μια ώρα πριν πεθάνη κ' ήταν ένα καλό και πλήρες πρωινό. Άπ' ότι μπορεί να καταλάβη ο γιατρός, είχε φάει αυγά με μπέηκρον, φρυγανιές, καφέ, πόρριτζ και κομπόστα δαμάσκηνο.

— Πριν από μια ώρα; ρώτησε ο Σέλμπυ.

— Ακριβώς.

DENICOTEΑ

Το ΦΙΛΤΡΟΝ DENICOTEΑ περιέχει το χημικόν στοιχείον πυρίτιον κολοειδούς μορφής KIESELSAUREGEL — SILICAGEL. ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ τας άπομιμήσεις που άποπειρώνται να σάς προσφέρουν και ΑΠΑΙΤΕΙΤΕ διά την άυθεντικότητα του προϊόντος την όνομασίαν DENICOTEΑ.

Γεν. Αντιπρόσωπος: ΨΑΡΡΟΣ - ΣΤΑΔΙΟΥ 3

—Δεν μπορώ να καταλάβω, είπε ο Σέλμπυ. Γιατί ήθελε να φάει δυο πρωινά;
—Δεν ξέρω.
—Τί λέει ο Γκίφφορντ, το καταλαβαίνει αυτό εκείνος;
—'Ο Γκίφφορντ δεν προσπαθεί καν να το καταλάβει. Τό ποινικό μητρώο στο σεβιτόρου είναι αρκετό γι' αυτόν. Νομίζει πως έχει πιάσει τον δολοφόνο. Θάθελε να μιλήσω μαζί σου, Ντάγκ.
—Έρχομαι άμέσως, είπε ο Σέλμπυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

Ο Ντάγκ Σέλμπυ δοκίμασε τον Ρέξ Μπράντον να δημαγωγεί ανήσυχος πάνω-κάτω, πράγμα που ήταν υπερβολικά ασυνήθιστο για τον σερίφη.

—Κάθισε Ντάγκ, είπε ο Σέλμπυ. Άναψε την πίπα σου κι άς κουβεντιάσουμε για λίγα λεπτά, αν δεν σε πειράζει.

—Καθόλου, είπε ο Σέλμπυ. Κ' εγώ θα το ήθελα πολύ.

—'Ολη αυτή η υπόθεση μ' έχει φέρει σε άμηχανία, είπε ο Μπράντον, και σε μεγάλη ανησυχία, Ντάγκ. 'Ο Κάρολ Γκίφφορντ προχωρεί άρραγτος, αλλά, αν σιμωθί κάτι, το ξέρω πολύ καλά πως ο Γκίφφορντ θα βγάλει την οδρά του και θ' αφήσει σε μένα όλη την ευθύνη! Δεν μου άρέσει αυτό.

—Για ξαναπές μου το πρόγευμα του νεκρού, είπε ο Σέλμπυ.

—Δεν έχω να σου πω τίποτα περισσότερο. 'Ο άνθρωπος είχε πάρει το πρωινό του πριν ξρθη στο ξενοδοχείο. 'Ως τώρα δεν μπορούσαμε ν' ανακαλύψουμε ποιος το έφαγε αυτό το πρόγευμα, αλλά ο γιατρός Τάρμαν λέει πως δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία γι' αυτό.

—Τότε γιατί να παραγγείλει δεύτερο πρωινό; —Αυτό ακριβώς είναι το περίεργο. Το ζήτημα είναι: παράγγειλε πράγματι το πρωινό;

—'Εννοείς μήπως το παράγγειλε κανένας άλλος γι' αυτόν; ρώτησε ο Σέλμπυ.

—'Ακριβώς.

—'Εννοείς πως κάποιος άλλος στο ξενοδοχείο θα μπορούσε απλούστατα να σηκώσει το άκουστικό και να πη: «Έδώ δωμάτιο 619, μπορείτε να μου στείλετε το πρόγευμά μου;».

—Αυτό είχα αρχίσει να νομίζω, είπε ο Μπράντον, αλλά, φυσικά, υπάρχει κι άλλη πιθανή λύση. Αυτός ο Χένρυ Φάρλεϋ παίρνει ο ίδιος τις παραγγελίες για τα προγεύματα. 'Επειτα τα πηγαίνει στα διάφορα δωμάτια. Δεν γυρίζει για να πάρει τους δίσκους παρά κατά τις έντεκα μόνο. 'Αν ή καμαριέρα συγγυρίση προσηγουμένως ένα δωμάτιο, βγάζει το τραπέζι και τα πιάτα έξω στον διάδρομο και περιμένουν εκεί ώσπου νάρθη να τα πάρει ο Φάρλεϋ.

—Τότε, αυτός ο Φάρλεϋ θα μπορούσε ναχη προσποιηθί πως έλαβε μια παραγγελία απ' το δωμάτιο 619 και να ξεκίνησε για εκεί με τον δίσκο;

—Αυτό ακριβώς νομίζει ο Γκίφφορντ.

—Αλλά αν το είχε κάνει αυτό, είπε ο Σέλμπυ, τη στιγμή που θα χτύπησε την πόρτα του δωματίου, αυτός ο Ρόφφ θα του είχε πη: «'Ακουσε έδω, άνθρωπέ μου, κάνεις λάθος στο δωμάτιο. 'Εγώ δεν παράγγειλα κανένα πρόγευμα». Κι αυτό επίσης θα συνέβαινε και στην περίπτωση που κάποιος θα είχε τηλεφωνήσει.

—'Ακριβώς, είπε ο σερίφης, αλλά ο Γκίφφορντ νομίζει πως ο σερβιτόρος είπε πως θα είχε γίνει κάποιο λάθος και πως άκούστηκε τον δίσκο εκεί για να πάει να ιδη τι είχε συμβη. Κι' ο Ρόφφ σκέφτηκε τότε πως θα ήθελε να πη άκριβη έναν καφέ και σερβιρίστηκε μόνος του.

—Αυτό είναι έντελως παράλογο, είπε ο Σέλμπυ.

—Τό ξέρω πως είναι.

—'Αν ήσουν σ' ένα δωμάτιο ξενοδοχείου, είπε ο Σέλμπυ, κ' έχοταν ένα γκαρσόνι μ' έναν δίσκο, θα του έλεγες πως έκανε λάθος. Μπορεί να τον άφηγες να χρησιμοποιήσει το τηλέφωνό σου, αλλά δεν θάθελες ν' αφήσει το πρόγευμά στο δωμάτιό σου και να φύγει, κι άσφαλώς ορτε εκείνος θα το ήθελε.

—'Ο Μπράντον συμφώνησε με μια κίνηση του κεφαλιού.

—Τί ακριβώς λέει ο Φάρλεϋ; Τί ισχυρίζεται πως συνέβη;

—'Όταν ανακρίναμε τον Φάρλεϋ, είπε ο σερίφης με στεγνό ύφος, αντί να το κάνουμε με διπλωματία, ο Γκίφφορντ άρχισε να τον μεταχειρίζεται άπότημα και ξεκίνησε απ' το παρελθόν του ρωτώντας τον πόσον καιρό ήταν στο Μάντισον

Σίτυ, από πού ήθε, αν είχε άναμικθί προηγουμένως σε καμιά φασαρία κι άλλα τέτοια... Τότε βγήκε στη φόρα πως ο άνθρωπος αυτός είχε καταδικασθί για μικρότερα παραπτώματα — πως είχε βρη τόν μετελά του έπειδή πουλούσε παράνομα ούισκυ την εποχή της ποτοαπαγορεύσεως και πως είχε άναμικθί σε κάτι στοιχήματα ίπποδρομιών.

—'Επειτα τί έγινε; ρώτησε ο Σέλμπυ.

—'Επειτα ο Γκίφφορντ τον κατηγορήσε, άπλούστατα, πως είτε δολοφόνησε αυτός τόν Ρόφφ, είτε είναι συνένοχος του δολοφόνου.

—Και τί έγινε;

—'Ο Φάρλεϋ χαμογέλασε και είπε: «Κύριοι, νομίζω πως θα τηλεφωνήσω στο δικηγόρο μου, αν δεν έχετε αντίρρηση...».

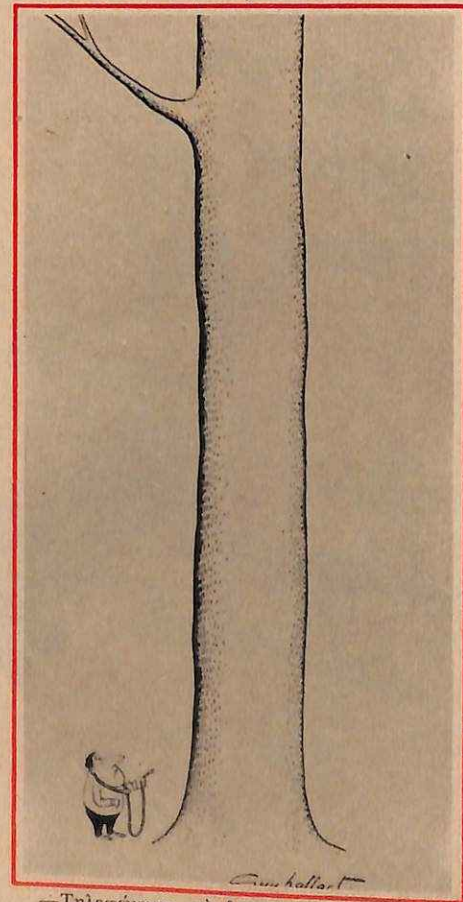
—Και τότε;

—'Ο Γκίφφορντ του είπε πως μπορούσε να τηλεφωνήσει στο δικηγόρο του αργότερα. 'Ηθελε να του κάνει μερικές ερωτήσεις πρώτα.

—Και τί έκανε ο Φάρλεϋ;

—'Απλώς του χαμογέλασε.

—Και τί έγινε τελικά;

—Τηλεφώνησε στο δικηγόρο του.

—Και λοιπόν;

—'Ο δικηγόρος έχει τώρα μυστική συνδιάλεξη μαζί του.

—Και ποιός είναι ο δικηγόρος του;

—'Ο Α. Β. Γκέο, είπε ο σερίφης άδισοκμήνος. 'Ολοι οι άπαταόνες της πόλεως, μόλις θεοθούν σε δύσκολη θέση, σηκώνουν άπλούστατα το τηλέφωνο και καλούν τόν γερο - Α.Β.Γ'.

—Μου προσέχει κατάπληξη που ο Γκέο ανέλαβε την υπόθεσή του, είπε ο Σέλμπυ.

—Και γιατί όχι; 'Απ' όσα γνωρίζουμε...

—Τό ξέρω, αλλά ο Γκέο δεν μπορούσε να γνωρίζει όλες τις λεπτομέρειες όταν ο Φάρλεϋ τηλεφώνησε.

—Τίς γνωρίζει όμως τώρα, είπε ο σερίφης.

Αυτός...

—'Ενα χτύπημα άκούστηκε στην πόρτα του ιδιότερου γραφείου του Μπράντον. 'Ενας υπάλληλος την άνοιξε και είπε:

—'Ο κ. Α. Β. Γκέο θάθελε να μιλήσει μαζί σας, σερίφη.

—Κατά φωνή! Έκανε ο σερίφης.

—'Ο Σέλμπυ χαμογέλασε.

—Χμ, άς δοίμε τί έχει να μās πη, Ρέξ.

—'Ας περάσει, είπε ο σερίφης.

—'Ο Α. Β. Γκέο ήταν πιο εύγενής από κάθε άλλη φορά:

—Καλησπέρα σας, κύριοι! Χαίρω που είστε έδω, ταγματάρχα. Αισθάνομαι πως σας όφειλω μια συγγνώμη, σερίφη...

—'Ο Μπράντον δεν έδωσε καμιά απάντηση.

—Φαντάζομαι, είπε ο Γκέο χαμογελώντας με τρόπο άφοπλιστικό, πως δεν υπάρχει καμιά αντίρρηση να μιλήσω ελικρινά μπροστά στον ταγματάρχη Σέλμπυ, δεν εν' έτσι;

—'Ο Μπράντον έδειξε σιωπηλά μια καρέκλα.

—'Ο Γκέο κάθησε όσο μπορούσε πιο άναπαυτικά.

—'Ο πελάτης μου, είπε, ο δύστυχος πελάτης μου... 'Ο άδής, πεισματάρης και χοντροκέφαλος πελάτης μου...

—'Ο Φάρλεϋ, ρώτησε ο σερίφης.

—'Ο Φάρλεϋ, είπε ο Γκέο με την πλούσια, ήχηρή φωνή του, που θα μπορούσε να προκαλέσει το φθόνο κάθε ήθοποιού.

—Φυσικά, έξακολούθησε, δεν μπορείτε να τά βάλετε με τόν δυστυχημένο αυτόν άνθρωπο. Είναι ένα προίον των πόλεων και των φτωχοσυνοικιών, κύριοι! Είναι συνθησιαμένος στους θάνατους τρόπους της άστυνομίας — και φαντάζομαι να μην προσβλήθητε αν σας πω πως ο τρόπος του νέου εισαγγελέως σας ήταν τέτιος, ώστε του δημιούργησε κάποιον φόβο για τις σκληρές μεθόδους που χρησιμοποιεί ή άστυνομία για ν' άποσπάσει μια όμολογία... Πίστεψε πως ήταν μια προσπάθεια για να τόν ένοχοποιήσουν άδικα!».

—'Ο Μπράντον, που θύμωσε πάντα με τόν τρόπο του Γκέο, με τη μαγνητική προσωπικότητά του και την ήχηρή φωνή του, καθόταν σ' άναμμένα κάθουνα.

—'Ο Σέλμπυ, που άπολάμβανε ελικρινά την επίδειξη που τούς έκανε ο Α.Β.Γ., είπε χαμογελώντας:

—'Όμως, Γκέο, ένας σερβιτόρος που παρέδωσε ένα δηλητηριασμένο πρόγευμα στον πελάτη ένός ξενοδοχείου και που άρνεϊται να συζητήσει το ζήτημα, δεν μπορεί να μη γίνεται κάπως ύποπτος...

—'Ακριβώς, είπε ο Γκέο. 'Η άπονή σας είναι έξαιρετικά όρθη, ταγματάρχα, αλλά επιτρέψτε μου να σας θυμίσω πως ή άρνησή του να κάνει μια ελικρινή δήλωση ήρθε με τήν κάπως έχθρική στάση του εισαγγελέως κι όχι αντίθετως...

—'Ολ' αυτά δεν έχουν σημασία, είπε ο Μπράντον. Ποιά είναι ή ιστορία που έχετε να μās πητε;

—'Εχετε δίκιο, έχετε δίκιο, είπε ο Γκέο, χαμογελώντας στον έννευρισμένο σερίφη. Στο κάτω-κάτω, κύριοι, είστε πολυάσχολοι άνθρωποι. Είμαστε όλοι πολυάσχολοι άνθρωποι. Θέλετε να φτάσω άμέσως στο προκείμενο...

—'Αλλά σας παρακαλώ, κύριοι, να με άφήσετε να άπολογηθώ πρώτα για τη στάση του πελάτου μου και να προσπαθίσω να την εξηγήσω. 'Ηταν άτυχής ή στάση του! Του τό είπα πως ήταν υπερβολικά άτυχής. Θάπρεπε να είχε κάνει μια ελικρινή κατάθεση. Προσπάθησε να δικαιολογηθί σε μένα λέγοντάς μου πως ή στάση του εισαγγελέως τόν έκανε να νοιώσει τη βεβαιότητα πως θα τόν κατηγορούσαν άδικα για έγκλημα έξ αίτίας του παρελθόντος του, ένός παρελθόντος που τό ξέρω πολύ καλά, κύριοι, και που συνίσταται από πταίσματα σχετικώς άσημαντα.

—Τί λέει ο ίδιος; ρώτησε ο Μπράντον.

—Λέει πως έλαβε έντολή να πάη ένα πρόγευμα στο δωμάτιο 619 και βρήκε την πόρτα κλειδωμένη. Χτύπησε την πόρτα —μ' ένα μάλλον άπρόθυμο χτύπημα, όπως είναι ή συνήθεια των σερβιτόρων...

—'Εξακολούθησε, είπε ο Μπράντον, καθώς ο Γκέο σταμάτησε να μιλά για να κοιτάξει τούς δυο άντρες, σά ναθελε να βεβαιωθί πως είχαν καταλάβει την κατάσταση ως εκείνο το σημείο.

—'Επειτα, έξακολούθησε ο Γκέο, ή πόρτα άνοιξε. Αυτός ο άνθρωπος άδειασε, φαίνεται, τη βαλίτσα του κ' είχε μερικά ρούχα έτοιμα για να σταλούν στο πλυντήριο. Τό γκαρσόνι θυμάται πως ύπρηξε μια στίβα από λερωμένα ρούχα πάνω στο κρεβάτι και πως ο άνθρωπος ήταν λιγάκι κόκκινος, σαν να είχε μόλις σηκωθί από ένα σκηνήμα. Είπε: «'Ω, είναι τρομερό το πρόγευμα ή κάτι τέτιο, κ' έπειτα πρόσθεσε: «'Ακούμπησε το κάτω», και ξαναγύρισε στα ρούχα που είχε πάνω στο κρεβάτι, σαν να μη τόν ένδιέφερε περισσότερο τό πρόγευμα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ «ΟΙΔΙΠΟΔΕΣ»

ΠΑΡΟΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ο γενικός διευθυντής του «Εθνικού Θεάτρου» κ. Χουμπούριος άνήγγειλε την περαμένη έβδομάδα τό πρόγραμμα του έφετεινού Φεστιβάλ της 'Επιδαύρου. Ένα πρόγραμμα που, σύμφωνα με την παράδοση που έχει έγκαινιάσει επί των ήμερών της σημερινής δημιουργικής διεκδίνσεως του άπίσματος κολλητευτικού οργανισμού, είναι και πάλι πλουσιώτατο. Τό συνθέτουν τραγώδιες και άττικές κωμώδιες καινούργιες και παλιές. 'Ο άνέδου συγκαταρκμένως δυό άπαικτες δημιουργίες άρχαιων τραγικών, οι «Φοίνισσες» και ό «Ηρωάλης μαινόμενος», και θα έπωαλη-

φθούν όλες δυό παλαιότερες έπιτυχίες, ή «Εκάδη» και ή «Οιδίπους τύραννος». Παράλληλα, από πλευράς άττικής κωμωδίας, τό «Εθνικό Θέατρο» θα παρουσιάσει, σε πρώτη άπόδοση, την Κυριακή 10 'Ιουλίου, την κωμωδία του 'Αριστοφάνους «'Αλχοφής» και την ντοναυαυφείσα κωμωδία του Μονάδρου «Δύσκολος» ή «Μισάνθρωπος». Συνολικά, τό έφετεινό Φεστιβάλ της 'Επιδαύρου —που θα έγκαινισθί την Κυριακή 19 'Ιουλίου με τις «Φοίνισσες»— θα περιλάβη έπτά παραστάσεις.

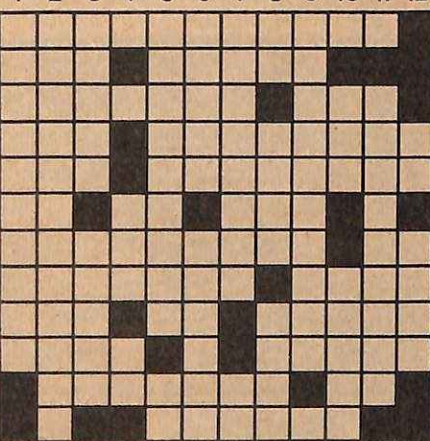
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Σχετικό με κάθε δυνα-τό ψήσιμο (δημ.)
2. 'Η δοτική απόλυτου α-ριθμητικού — «Κάθε... έχει το καρφί της», λε-ίει μια παροιμία μας.
3. Μαγειρεύεται συνηθώς κρασάτο — 'Η γραφή του τριακώσια ογδόντα ένα.
4. Ρήμα που αναφέρεται σε μια γνωστή απάντη-ση της Κασσιανής — Το φορούν πολλοί Με-ξικανοί και 'Ισπανοί.
5. 'Η αρχαϊκή αιτιατική ενός εντόμου, είδος σά-ρακος, του οποίου ή ο-νομαστική είναι τό... τελευταίο μας σύμφω-νο — 'Επί του ποτα-μού Τανάρο, 'Ιταλικά Ν.Α. του Τουρίνου κει-μένη πόλις.
6. Νότα — Βγαίνει από το διαπασών — 'Ανη-λικού κλιτική, αλλά αρ-χαϊστί (άντιστρ.).
7. Μικρόν παράταγμα (δοτ.) — 'Αν-τιθετικός σύνδεσμος.
8. Τών συγγραφέων αυτών ή μελέτη απασχολεί πολλούς γυμνασιόπει-δας (γεν.) — Είδος γλυκίσματος με σταφίδες (γεν.).
9. 'Ετσι θα γραφή με γράμματα το 175... Κητηκόν — Εύαγγελι-στές (γεν.).
10. 'Η δοτική ενός χρησμού εις τόν άνθρωπον ζώου — Γυναικείο ό-νομα (γεν.).
11. Κατέφαζε τούς παίδας του Θυ-έστου (ἐνάρθρ.) — Αρχικά ύπουρ-γειού.
12. Μία τών πενήντα θυγατέρων του Νηρέως, ἐνάρθρως, λατρευομένη ως θεά.

ΚΑΘΕΩΣ:

1. 'Η λέξις αυτή, στην καθαρεύου-σα αν μη, έδωσε το όνομά της στον ηλεκτρισμό.
2. Αυτό εκτελούν, εις την ναυτικήν και στρατιωτικήν δικαιοσύνην, καθήκοντα αντίστοιχα προς τα του άντεισαγγελέως.
3. 'Υπάρχει και τέτια προσαγωγή

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- μαρτύρων — Σ' αυτήν άνήκουν πάμπολλοι 'Ελληνοαμερικανοί (άρ-χικά).
- Χαϊδεύτικον γυναικείου όνόματος — 'Αντιστροφή άρθρου.
- Αυτής στερείται κάθε τι το άνύ-παρκτον — 'Εξακολουθεί να κυ-δερνά τούς Κορεάτας.
- Δωδεκάησος — 'Ιδρυτής φερ-ωνύμου θρησκείας.
- Τέτια επίπληξις πρέπει να θί-γη το φιλότιμον (αιτ.) — Πρω-τεύουσα του 'Ανάμ.
- 'Αντιστροφή άρθρου — 'Αμερι-κανός μαθηματικός και θεολόγος, ένθουσιώδης άπαθός τών Μορμό-νων — Παλαιόν μέτρον δάρους πολλών χωρών της Β. Εύρώπης (σημαίνει τελευταίον, άγγλιστί).
- Μεταφορικά... τυραννικόν.
- Πού... λατινικόν — Τέτιος χα-ρακτήρ σιχαίνεται τούς ύποκρι-τάς.
- Αυτήν την διάλεκτον θα την συ-ναντήσετε εις το κέντρον της Πε-λοποννήσου (αιτ.).
- 'Η γραφή του μικρού ροκέ στο σκάκι — Μακράν (άρχ. έπιρ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

'Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ό-πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρείτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τών 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο τών βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΛΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

230 χιλιάδες θεαταί παρηνκολούθησαν τις παραστάσεις του Φεστιβάλ της 'Επιδαύου κατά τα έτη 1954-1959

'Εξη με τραγωδίες και μία με τις δυό άπτικές κωμωδίες που αναφέραμε. Οι πρωτοανευαζόμενες τραγωδίες («Φοί-νισσες» και «'Ηρακλής μαινόμενος») θα δοθούν από ευό φορές και οι έποντα-λήψεις («Οιδίπους» και «Εκάδη») θα παιχθούν από μία. Όμως έφέτος θα έχουμε μικρό κύκλο παραστάσεων αρ-χαίου Εράματος και πριν από τα καλο-καιρινά Φεστιβάλ, γιατί, φυσικά, τά έργα που θα παιχθούν στην 'Επιδαυρο, με προσθήκες και άλλων, θα περιλη-φθούν και στο Φεστιβάλ 'Αθηνών. 'Ο κύκλος αυτός, ό πρό της 'Επιδαύου, ε-ξ είναι διαρκείας ολίγων μόνον ήμε-ρών και θα εμφανισθή την έδς:μάδα του Πόρχα στο χειμερινό «'Εθνικό Θέ-ατρο», θα περιλάβη δε άποκλειστικώς παραστάσεις «Οιδίποδος».

'Η τραγωδία αυτή του Σοφοκλέους θα δοθή με την ευκαιρία δυό ξένων συνε-δρίων, που συνέρχονται στας 'Αθήνας. Τό ένα είναι το διεθνές οφθαλμολογι-κό και το άλλο το συνέδριο της διε-θνούς κοινοβουλευτικής ένωσης. Φυ-σικά, ό 'Αλέξης Μινωτής θα υποδυθή και πάλι τόν τραγικό ήρωα, που τόν ά-ποδίδει εξαιρετα, και ή παράσταση που προετοιμάζεται ενάτιτικά από τώ-ρα θα εμφανισθή και αυτή τη φορά κα-τά σκηνοθεσία του. Μάλιστα ή Κατί-να Παζινού, που είναι στην 'Ιταλία —και όχι στας αιωνίους μονάς, όπως το θέλησε μία ελιθερή φαρσέρ, που ελ-χε προ ήμερών άναστατάσει την καλ-ιτεχνική 'Αθήνα μ' ένα ψεύτικο τηλε-φώνημα πως δήθεν ή διαπρεπής τραγω-δός είχε πάθει συγκοπή—, ή Παζινού θα έλθη ειδικώς γι' αυτές τις παρα-στάσεις από τό Μιλάνο. 'Ετσι ό «Οι-δίπους τύραννος» και στόν κλειστό χώρο θα παιχθή με όλο το διαλεκτό έ-πιτελείο που τόν έρμηνεύει τά τελευ-ταία χρόνια. Όμως όρίζει, με την ευ-καιρία αυτή, να γνωσθή ότι ύπάρχει ή προσπτική το κολεκαίρι να ίδομε στην 'Αθήνα την τραγωδία αυτή και τουρ-κικά. Να χειροκροτήσουμε, δηλαδή, κ' έμεις τόν διακεκριμένο Τούρκο πρωτα-γωνιστή Τζουνέιτ Γκιουσκτέρ, που ένε-σάρκως με ιδιαίτερη έπιτυχία τόν Οι-δίποδα στο κρατικό θέατρο της 'Αγκύ-ρας, κατά σκηνοθεσία, ως γνωστόν, του Τάκη Μουζενιδή.

'Ο Γκιουσκτέρ στην 'Αθήνα

Ας σημειωθή ακόμη ότι ό εξαιρετός Τούρκος καλλιτέχνης άναμένεται αυτές τις ήμέρες στην 'Αθήνα. 'Ισως μέλι-στα να έχη ήδη φθάσει, όταν θα δια-βάσετε αυτές τις γραμμές. 'Ο Τζουνέιτ Γκιουσκτέρ δεν είναι μόνον ό βασι-κός ήβποιός του έπίσημου θεατρικού όργανισμού της 'Αγκύρας. Είναι, πα-ράλληλα, ό γενικός διευθυντής τών κρα-τικών θεάτρων της χώρας του —που είναι έν συνόλω έπτά, σε διάφορες πό-λεις— και είναι ακόμη ό πρωταγωνι-στής της τουρκικής προεγωγής. Πη-γαίνει, λοιπόν, στο Παρίσι για να ρυ-θμίση τώρα τις λεπτομέρειες της συμ-μετοχής του συγκροτήματος του θεά-τρου της 'Αγκύρας στο έφετεινό Φε-στιβάλ του Θεάτρου τών 'Εθνών. Ειδικότερα, έδώ έρχεται για να συναν-τηθή με τόν Μουζενιδή, γιατί και στη Γαλλία οι Τούρκοι πρόκειται να παί-ξουν (22, 23, 24 και 25 'Ιουνίου) τόν «Οιδίποδα» και μαζί και ένα δικό τους έργο. Και έρχεται ακόμη για να συζη-τήση την περίπτωση όπως, ύστερα ά-πό τό Παρίσι, το κλιμάκιο του κρατι-κού θεάτρου της 'Αγκύρας κάνει κύ-κλο εμφανίσεων και στην 'Ελλάδα. Φυ-σικά άν, όπως έλπίζεται, οι συνενω-σεις αυτές στεφθούν άπό έπιτυχία και καταλήξουν σε συμφωνία, οι γείτο-νές μας θα παρουσιάσουν και σ' έμάς έδώ τόν «Οιδίποδα τύραννο».

Με την ευκαιρία αυτή είναι ενδιαφέ-

ρον να σημειωθή ότι ή έργασία του Μουζενιδή στην Τουρκία υπήρξε εξαι-ρετική κ' ή άπόδοσή της, μετά την ά-μόθυμη έπικρότηση της κριτικής, έπε-δοκιμάσθη και έπιδοκιμάζεται έ-ξακολουθητικά από τό κοινό τών γει-τόνων μας. 'Επιβάλλεται να αναφερ-θούν σχετικές μερικοί χαρακτηριστι-κοί άριθμοί: 'Ο «Οιδίπους» άνέθηκε στο κρατικό θέατρο της 'Αγκύρας στίς 3 'Οκτωβρίου. Στο διάστημα τών έξη αυτών μηνών, ή άρχαία έλληνική τρα-γωδία παίχθηκε 76 φορές, με κατάμε-στο πάντοτε το θέατρο. 'Υπολογίζεται ότι μέχρι στιγμής οι Τούρκοι θεαταί, που έχειροκρότησαν τόν Τζουνέιτ Γκι-ουσκτέρ και τόν καλλιτεχνικό μόχο του Μουζενιδή, έχουν υπέρβη τις 56 χιλιά-δες. Μας έπιτρέπει, μάλιστα, πα-ράλληλα με την υπόμνηση της ξεχωρι-στής δημιουργικής Ικανότητος του

Ο ΜΟΥΖΕΝΙΔΗΣ, ό γνωστός και έ-κλεκτός σκηνοθέτης, ό οποίος συνε-ργάζεται και πάλιν με τό «'Εθνικόν θέατρον» και θα παρουσιάση εις τό έφετεινόν Φεστιβάλ της 'Επιδαύου τόν «'Ηρακλή μαινόμενον», τόν Ευριπίδη.

Τούρκου πρωταγωνιστού, να ύπαγα-γουμε την ιδιαίτερη συμβολή του μίσουμε την ιδιαίτερη συμβολή του έλληνος σκηνοθέτου, ό οποίος έπέτυ-χε να διδάξη άρτια και δημιουργικά τό άρχαίο έργο, χωρίς να έχη στη διάθε-σή του όλα τά πρώτα στελέχη του συγκροτήματος, που ήταν άπασχολη-μένα στην προεργασία για τό ανέβα-σμα άλλων έργων. 'Εν τούτοις, άν και δεν είχε όλο τό πρώτο υλικό, κατόρ-θωσε να στήσει στην κάθε λεπτομέρεια μία πρώτης τάξεως παράσταση, με παράσταση ποιότητας, που σε τρεις μήνες θα εμφανισθή και στο Φεστιβάλ τών Παρισίων. Μάλιστα, όπως έγρα-ψαν οι τουρκικές έφημερίδες, κατά τη διδασκαλία του «Οιδίποδος» στο «Θέ-ατρο τών 'Εθνών», θα γίνουν ώρισμέ-νες άντικαταστάσεις ήβποιών με κα-λύτερα στελέχη, για να παρουσιασθή στο κάθε τί άφωγη ή παράσταση, για την οποία θα πάη μία-δυ ήμέρες στο Παρίσι και ό Μουζενιδής, άφου ανέβα-ση έδώ, κατά τό έφετεινό Φεστιβάλ της 'Επιδαύου, τόν «'Ηρακλή μαινόμε-νο», με πρωταγωνιστή τόν Θάνο Κω-τσόπουλο.

Τό Φεστιβάλ 'Επιδαύου

Εν άναμονή τών εξελίξεων για την έδώ έμφάνιση του τουρκικού «'Εθνικού Θεάτρου», άς άφήσουμε τούς δυό «Οι-δίποδες» κ' άς μιλήσουμε σήμερα δι-

φοδικότερα για τό Φεστιβάλ της 'Επι-δαύου. Πριν άσχοληθούμε με τό έφε-τεινό του πρόγραμμα, άκούστε πρώτα μερικούς άριθμούς: Στο άρχαίο θέα-τρο της 'Επιδαύου δίδονται παρα-τρο της 'Επιδαύου δίδονται παρα-στάσεις τραγωδίας από τό «'Εθνικό θέατρο» έδώ και έξη χρόνια. Συγκε-κρίμενως, ό κύκλος έγκαινιάσθηκε στά 1954, με διδασκαλία του «'Ιππόλυ-τους», ό οποίος παίχθηκε κατά σκη-νοθεσία Ροντήρη και σε τρεις παραστά-σεις συνεκέντρωσε τότε 20.766 θεα-τές. Τόν άλλο χρόνο άνέθηκε ή «'Ε-κάδη», με την Κατίνα Παζινού. Πάι-χθηκε τρεις φορές και παράλληλα δό-θηκαν από μία φορά ό «Οιδίπους» και ό «'Ιππόλυτος». Οι θεαταί υπερδιπλα-σίασθηκαν. 'Εφθασαν τις 46.494. Στά 1956, ό κύκλος περιέλαβε από δυό πα-ραστάσεις «Μήδειας» με την Παζινού, «Οιδίποδος» με τόν Μινωτή και «'Αν-τιγόνη» με τόν Άννα Συνοδινού και τόν Θάνο Κωτσόπουλο. Σκηνοθέτης και τών τριών έργων ή 'Αλέξης Μινωτής. Τό κοινό που προσήλθε στίς έξη παρα-στάσεις έκάλυψε 40.793 εισιτήρια.

Κωμωδίες 'Αριστοφάνη

Τόν άλλο χρόνο, δηλαδή, στά 1957, τό Φεστιβάλ της 'Επιδαύου απέκτη-σε και άλλο σκέλος. 'Αρχισε να έμφα-νίζει, με σύνολο 36.485 θεατών, και κωμωδίες τών 'Αριστοφάνη, κατά σκη-νοθεσία του 'Αλέξη Σολομού, με μου-σική Μάνου Χατζιδάκι, σκηνικά και κοστούμια Βασκόδ και χορογραφίες Τα-τιάνας Βαρούτη. 'Ηδη ό Σολομός, ά-πό τόν προηγούμενο χρόνο, είχε έμφα-νίσει τις «'Εκκλησιάζουσες», με την Μαίρη 'Αρώνη, στο 'Ωδειόν 'Ηρώδου. 'Η άπτική αυτή κωμωδία και μαζί ή «'Λυσιστράτη» περιελήφθησαν κατόπιν, στά 1957, στο πρόγραμμα της 'Επι-δαύου, που είχε επίσης, έκτος από «'Εκάδη», «Μήδειαν» και «'Αντιγόνη», την «'Ιφιγένεια έν Ακλίδει», κατά σκη-νοθεσία Κωστή Μιχαηλίδη και πρωτα-γωνιστάς την Συνοδινού και τόν Κω-τσόπουλο. Στά 1958, τό κοινό που κατέλαβε τις κερκίδες του άρχαίου θεάτρου υπέρβη κάθε προηγούμενο. Σύνολον θεατών 47.153. Παραστάσεις όκτώ. Νέα έργα: «Οιδίπους επί Κολω-νώ» με τόν Μινωτή, «'Ιφιγένεια έν

Ο ΣΤΑΓΚΑΛΟΒΙΤΣ, ό διάσημος Γι-ουγκοσλάβος βαθύφωνος, όπως έμφα-νίζεται εις τόν «Μπόρις Γκοντούνοφ» του Μουσαόργκσκιν, που παρουσιάζει ή Λυρική Σκηνή και όπου σημειώνει έ-ξακολουθητικές εξαιρετικές έπιτυχίας.

Ταύροις» με Συνοδινού - Κωτσόπου-λο, και «Θεσμοφοριάουσες» με την 'Αρώνη. 'Επαναλήψεις: «Μήδειαν», «Οι-δίπους τύραννος» και «'Ιφιγένεια έν Ακλίδει». Και φθάσαμε στά 1959. Πέ-ρραι λοιπόν δόθηκαν πάλι 8 παραστά-σεις, αυτή τη φορά με βασικό στοι-χείο του Φεστιβάλ την παράσταση της «'Ορέστειας» του Αισχύλου, κατά σκη-νοθεσία Δημήτρη Ροντήρη. Τόσο ό «'Αγαμέμνων», όσο και οι «Χορηφοί» και οι «Ευμένιδες» παίχθηκαν από δυό φορές. 'Επίσης, ό 'Αλέξης Σολομός ά-νέβασε, στά πλαίσια τών παραστάσεων άπτικής κωμωδίας —όπου επιβάλλε-ται ν' αναφερθή ιδιαίτερα και ή δημι-ουργική παρουσία του Χριστόφορου Νέ-ζερ— τούς «Βατράχους» τόν 'Αριστο-φάνη και τόν σατιρικό «Κύκλωπας» του Ευριπίδη. Παίχθηκαν, έξ άλλου, στην 'Επιδαυρο, από μία φορά, ό «Οιδί-πους επί Κολωνώ» και ή «'Αντιγόνη». Σύνολον πραγματοποιηθέντων εισιτη-ρίων: 38.445. 'Αλλ' άφού θυμηθήκαμε αυτά τά στοιχεία, παρουσιάζει —νομί-ζω— ένδιαφέρον και ή άβροση τών ά-ριθμών που συνθέτουν τό κοινό όλης της έξεστίας, που γίνονται θεατρικές εκδηλώσεις στην 'Επιδαυρο. Λοιπόν: 'Από τά 1954 ως τά 1959 τό σύνολο τών παραστάσεων άρχαίου δράματος και άπτικής κωμωδίας έφθασε τις 38, και οι θεαταί που έχειροκρότησαν τις λαμπρές έπιτεύξεις του «'Εθνικού Θε-άτρου» στόν τομέα αυτόν συμποσούνται σε 230.036. Άναλογεί, δηλαδή, μέσος όρος 6.053 θεατών κατά παράσταση. Με άλλα λόγια, παράλληλα με την καλ-ιτεχνική, είναι άναμφισβήτητη και ή έμπορική άπόδοση της άρτίας προσ-παθείας, που έσπείμειωσε τόση άνθηση και τέτια εξέλιξη και πρόοδο στά χέ-ρια του κ. Χουρμούζιου.

Τό έφετεινό πρόγραμμα

Έφέτος —όπως τό άνέφερα και στην άρχή— δυό θα είναι τά άρχαία δράμα-τα, που θα πρωτοδισαχθούν στο Φε-στιβάλ, τό όποιο θα έγκαινιάσθη στίς 19 'Ιουλίου: Οι «Φοίνισσες», που σκηνοθετεί ό Μινωτής και θα έχουν μου-σική Μίκη Θεοδωράκη και κίνηση χο-ρού από την Μαρία Χόρς, και ό «'Ηρα-κλής μαινόμενος», που σκηνοθετεί ό Μουζενιδής και θα έχη μουσική Σισι-λιάνου και χορογραφία Τατιάνας Βα-ρούτη. Παράλληλα, ό Σολομός θα έμ-φανίση τούς «'Αχαρής» του 'Αριστο-φάνη και τόν «Δύσκολο» του Μενάν-δρου. 'Η σχετική προεργασία, για όλα σχεδόν τά έργα, άρχισε ήδη και προ-χωρεί μ' έντατικό ρυθμό. Τα ειδικευμέ-να στελέχη του είδους έχουν έπιστρα-τευθή όλα κ' είναι στίς διανομές τών έξη έργων που συνθέτουν τό Φεστιβάλ 'Επιδαύου 1960. 'Ο Κωτσόπουλος, που πρωταγωνιστεί στόν «'Ηρακλή μαι-νόμενο» —τόν βασικό γυναικείο ρόλο σ' αυτόν θα υποδυθή ή Κάκια Πανα-γιώτου— παίζει και στίς «Φοίνισσες». Στην ίδια τραγωδία θα εμφανισθή και ή Συνοδινού, όπως επίσης και στην «'Εκάδη». 'Ο Στέλιος Βόκοβιτς και ή Νίτσα Ζαφειρίου, ό Γιάννης 'Απο-στολίδης και ή 'Αθανασία Μουστάκα, ό Ζερβός, καθώς και ό Κανάκης θα λάβουν μέρος στην έρμηνεία τών άρ-χαίων δραμάτων. Μένει, κλείνοντας αυ-τές τις πληροφορίες, να σημειώσω ότι τό έπιτελείο της άπτικής κωμωδίας θα ένισχυθή έφέτος με την παρουσία και του Γιόργου Γιαννού. 'Ο έκλεκτός πρω-ταγωνιστής θα συμπράξη στην άπόδο-ση του «Δύσκολου» του Μενάνδρου, που ή παρουσίαση του στην 'Επιδαυρο προ-βλέπεται ότι θ' άποτελέση ιδιαίτερο καλλιτεχνικό γεγονός.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την έβδομάδα 1 έως 7 'Απριλίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου Οι πληροφορίες που προσπαθείτε να συγκεντρώσετε δεν πρέπει να σας πείσουν άπόλυτα, πριν εξετάσετε προσεκτικά τό ζήτημα. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 3.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου Μεγάλες έπιτυχίες έρχονται να στέψουν όλες σας τις επαγγελ-ματικές προσπάθειες, που σας έχουν άπασχολήσει από τόσον και-ρό. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθμ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου Πήρατε μία άπόφαση χωρίς να σκεφθήτε ώρισμένες συνέπειες, που θα προέλθουν από την άλλαγή μίας καταστάσεως. Φυλαχθήτε. Εύ-νοική ήμέρα: Κυριακή, άριθμ. 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου 'Ο υπερβολικός σας ζήλος έχει πάντοτε σαν αίτια μία προσπά-θεια έξυψώσεως του επαγγελματικού και διαιτικού σας έπίπεδου. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθμ. 7.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου Οι ύπολογισμοί που κάνετε δεν έχουν άντίκρουσμα και γι' αυτό είναι προτιμότερο να μην τούς άνακοινώσετε άνεύθυνα. Εύνο-ική ήμέρα: Πέμπτη, άριθμ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ)ρίου 'Ο σκοπός δεν αγιάζει πάντοτε τά μέσα. Προσέξτε λοιπόν πολύ τόν τρόπο με τόν όποιον θα χειρισθήτε κάποιο ζήτημά σας. Εύ-νοική ήμέρα: Τρίτη, άριθμ. 9.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ)μβρίου - 22 'Οκτω6 Κάποιος φίλος σας θα άποκαλύψη ένα μυστικό που ύ-ποψιαζόσαστε από πολλόν καιρό. Λάβετε δραστήρια μέτρα. Εύνο-ική ήμέρα: Τετάρτη, άριθμ. 11.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν)ρίου Οι συνέπειες μίας άπρονοήσιας σας θα σας φέρουν μπροστά σε ένα δίλημμα, που δεν θα μπορούσατε να έπιλύσετε εύκολα. Εύνο-ική ήμέρα: Σάββατο, άριθμ. 13.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν)ρίου-22 Δ)ρίου 'Ο οικονομικός τομέας δεν σας έχει άπασχολήσει ποτέ και σύν-τομα θα άντιληφθήτε την άτοπη άδιαφορία σας στο κεφάλαιο αυ-τό. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθμ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ)ρίου-19 'Ιαν Προσέξτε γιατί μπορείτε να περάσετε τά όρια μίας καλής φι-λίας και να φθάσετε σε συναισθηματισμούς, που θα σας στοι-χίσουν. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθμ. 1.

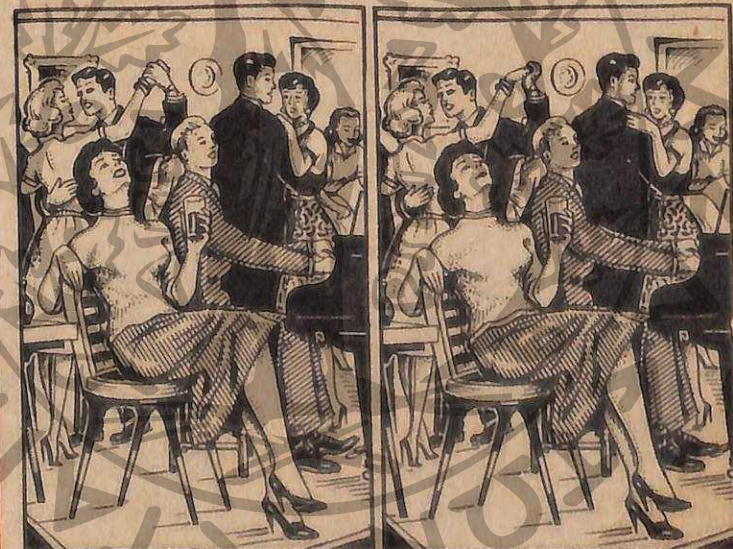

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ)ρίου 'Απίθανες εξελίξεις θα μεταβάλλουν κυριολεκτικά τά σχέδιά σας για την πραγματοποίηση μίας καινούργιας δουλειάς. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθμ. 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίο 'Απαλλαγθήτε από τούς φόβους που σας έχουν κάνει να άδρα-νίσσετε τόν τελευταίο καιρό. Χειρισθήτε τό θέμα σας με ψυχραι-μία. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθμ. 14.

Ποιές διαφορές

Τό δεύτερο σκίτσος διαφέρει από τό πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τά όρήτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 65

Τὰ Ἑλληνικὰ ἐπιπλα σ' ὅλον τὸν κόσμον

ΕΠΙΠΛΑ ΣΑΡΙΔΗ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.
Ξένες πρεσβείες τοῦ ἐξωτερικοῦ στο-
λίζονται μὲ ἐπιπλα τοῦ « Σαρίδη ».

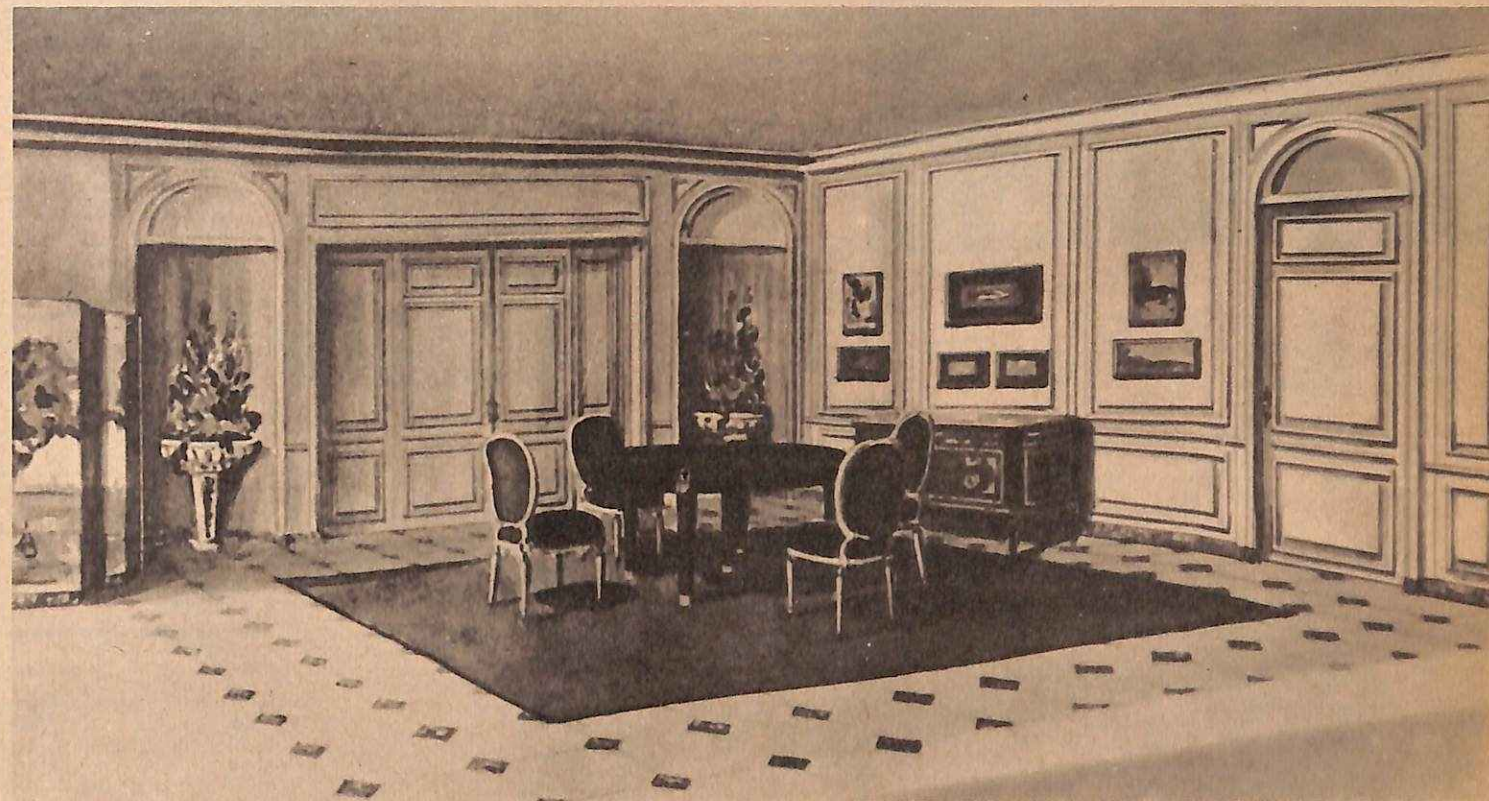
Μία ἱστορία πού ξεκινᾷ
ἀπὸ τὴν « ζεστὴν τρόπεζαν »
τοῦ Ὀμήρου γιὰ νὰ φθάσῃ
στὸ ἐργοστάσιο ΣΑΡΙΔΗ — Ἕνας
νέος τομεὺς τῶν ἐξαγωγῶν μας

ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ σὲ στύλ empire. Φαντασία, ἐκλεκτὸ γούστο καὶ ἀνεση βάζουν
μιά ξεχωριστὴ σφραγίδα σὲ ὅλες τὶς πρωτότυπες δημιουργίες τοῦ « Σαρίδη ».

Τὰ τελευταία χρόνια γίνεται, συχνότατα, λόγος γιὰ τὴν αὐξηση τῶν ἐξαγωγῶν μας. Τὸ Κράτος φροντίζει μὲ κάθε τρόπο νὰ υποβοηθήσῃ ὅλες τὶς προσπάθειες, πού ἔχουν ὡς στόχο τους τὴν ἐξαγωγή καὶ ἔχει προσφέρει, μέχρι στιγμῆς, ἕνα πλήθος ἀπὸ διευκολύνσεις στοὺς ἰδιώτες, πού ἀποβλέ-
πουν πρὸς αὐτές. Βασικά, τὰ γεωργικὰ προωθοῦνται στὸ ἐ-
ξωτερικόν. Ἡ σταφίδα μας, ὁ καπνὸς μας, τὰ ἐσπεριδοειδῆ.
Ἀκόμη, ἡ βιομηχανία μας δὲν ἔχει κατὰστῆ συναγωνίσιμη.
Ἐν τούτοις, γίνονται συνεχῶς προσπάθειες, γιὰ νὰ ἐπιτευ-
χθῇ καὶ σ' αὐτὸν τὸν χῶρον ἕνα καλὸν ἀποτέλεσμα.

Σήμερα μπορεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία νὰ καυχήσῃ γιὰ τὴν ἐπιτεύξη τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ἀποτελέσματος. Τὰ μνηύματα
έρχονται ἀπὸ παντοῦ. Ἰσως ὅμως δὲν θὰ εἶχαν τὴν σημασία,
πού σήμερα ἔχουν, ἂν δὲν ἦταν μνηύματα ἀνθρώπων μὲ πείρα
καὶ γνώση καὶ μαζὺ μὲ αἰσθητικὴν ἀγωγή.

Σίγουρα νομίζομε πὼς θὰ ἔγινε κατανοητὸ ὅτι μιλάμε
συγκεκριμένα γιὰ τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιπλοποιΐας
« Σαρίδη » καί, ἐπειδὴ ἀκριβῶς κάνομε λόγο γιὰ ἐξαγωγές,
γι' αὐτὸ στὴν συνέχεια τῆς ἐρεύνης μας παραθέτομε « μνηύ-
ματα » καὶ γνώμες ξένων ἀρχιτεκτόνων, διακοσμητῶν καὶ δι-
πλωματῶν πού, ἐξ αἰτίας τῆς κοινωνικῆς των ζωῆς, ἔχουν
ταυτοχρόνως καὶ καλλιτεχνικὲς γνώσεις περὶ ἐπιπλῶν. Για-
τί τὸ ἐπιπλο εἶναι κάτι τὸ ἰδιαίτερο, συνταιριασμένον ὅμως
μὲ τὶς εἰδικές, κάθε φορά, συνθήκες. Συνθήκες οἰκοδομῆς, ἐ-
σωτερικῆς διακοσμῆσεως, ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΝΕΤΣΑ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΟΥΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ « ΣΑΡΙΔΗ »

Καλύτερα ὅμως νὰ δοθῇ ὁ λόγος
στοὺς ἀνθρώπους πού ἤδη ἔχουν γνω-
ρίσει τὴν ἐργασία τοῦ « Σαρίδη ».

« Ὁ κ. Σαρίδης διεκόσμησε ἐκ νέου
τὴν αἰθούσαν ὑποδοχῆς τῆς Βρεταννι-
κῆς Πρεσβείας εἰς Ἀθήνας.
» Ἐθαυμάσθησαν ὅλα πάρα πολὺ, καὶ
δικαίως, διὰ τὴν ἐπισταμένην ἐργασίαν
μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑταιρία ἐτετέλεσε τὴν
ἐργασίαν τῆς καὶ ἀπέκτησε τὴν εὐνοίαν
τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

27 Μαΐου 1952
ΤΣΑΡΛΣ ΠΗΚ
Πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

« Ἀγαπητὲ μου κ. Σαρίδη.
» Εἶμαι εὐχαριστημένος πού μοῦ ἐδό-
θη ἡ ἐκκαιρία νὰ προσθέσω κ' ἐγὼ τὴν
ἐκτίμησίν μου στοὺς τόσους ἐπαίους
πού ἔχουν ἤδη γραφῇ σ' αὐτὸ τὸ βι-
βλίο γιὰ τὴν ἐργασία τῆς φήμας σας.
» Τὶς καλύτερές μου εὐχές γιὰ μιὰ
συνέχεια τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὸ μέλλον.

10 Ἰουνίου 1954
Εὐακρινὰ
ΚΑΒΕΝΤΙΣ ΚΑΝΝΟΝ
Πρεσβευτὴς τῶν Ἡν. Πολιτ. Ἀμερικῆς.

« Ἀγαπητὲ μου κ. Σαρίδη,
» Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος μὲ τὴν
ἐμφάνισίν τοῦ γραφείου μου μετὰ τὴν
νέαν διακοσμῆσιν καὶ θεωρῶ ὅτι ἐκά-
νατε μίαν θαυμάσιαν ἐργασίαν.
» Σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ ὁ-
λην σας τὴν βοήθειαν.

Εὐακρινὰ
ΤΖΩΝ Ε. ΠΙΟΥΡΙΦΟΥ
Ἀμερ. Πρεσβευτῆς.

« Ἀγαπητὲ κύριε Σαρίδη,
» ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σας ἐκ-
φράσω τὴν ἐκτίμησίν μου γιὰ τὴν ἐξαι-
ρετικὴν σας ἐργασία στὸ τραπέζι τὸ ὁ-

ποῖον κάνατε γιὰ τὴν Καναδικὴ Πρε-
σβεΐα. Εἶναι μιὰ ὥραια προσθήκη στὴν
ἐπιπλωσὶν μας.

17 Μαΐου 1955
Εὐακρινὰ
Τ. Ε. ΜΑΚ ΝΤΕΡΜΟΤ
Πρεσβευτὴς τοῦ Καναδά.

« ... Αὐτὰ τὰ πραγματικὰ ἔργα τέχνης
μὲ τὰ ὁποῖα τροφοδοτήσατε τὴν Αὐστρι-
ακὴν Πρεσβεΐαν, εἶναι ἐξαιρετικῶς γού-
στου καὶ τέχνης.
DR. ROBERT FRIEDINGER-PRANTER
Πρέσβης Αὐστρίας.

« Εὐακρινῶς δὲν ἐπερίμενα νὰ εὐρῶ
ἐπιπλα πού νὰ ταιριάζουν μὲ τὸν ἱε-
ρόθυμον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Πρε-
σβεΐα ἦτο ἐπιπλωμένη. Μόλις ὅμως ἐ-
σῆλθον εἰς τὰς αἰθούσας ἐκθέσεων, ἐ-
μείνα κατὰπληκτος μὲ τὸ ὅτι ἦτο δυ-
νατὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ὑπάρχουν τοι-
αῦτα ἐπιπλα.

» Μολονότι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀ-
μερικὴν ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μὲ εἶδη ἀνω-
τάτης ποιότητος, ὀφείλω νὰ ὁμολογή-
σω ὅτι ὅπαντα τὰ ἐκθέματα, ἡ ποιότης
καὶ ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐργασίας, μὲ ἐπέ-
σαν ὅτι τὸ ἐργοστάσιον « Σαρίδη » εἶ-
ναι ἀκόμη καλύτερον ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶ-
δον εἰς τὴν Οὐράνιαν.

31 Ὀκτωβρίου 1949
ΑΝΙΣ ΑΖΕΡ ΒΕΗΣ
Πρεσβευτὴς τῆς Αἰγύπτου.

« Ἀγαπητὲ κ. Σαρίδη,
» Εὐχαρίστως σας δηλῶ ὅτι ἐμείνα-
μεν ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰ
ἐπιπλα καὶ τὴν διακοσμῆσιν τῆς Πρε-
σβεΐας μας, τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποιή-
σατε μὲ τὸ γούστο, τὴν ἀνείαν καὶ τὴν
πρακτικὴν πλευρὰν πού χαρακτηρίζουν
τὰ ἔργα πού ἐκτελοῦνται εἰς τὰ καλλι-
τεχνικά σας ἐργαστήρια.

« Δεχθῆτε, ἀγαπητὲ κύριε, μαζὺ μὲ
τὰ εὐακρινῆ μου συγχαρητήρια, τὴν
μεγαλύτεράν μου ἐκτίμησιν.

31 Μαΐου 1952
ΕΡΝΕΣΤΟ ΠΙΑΤΣΙΟ
Πρέσβης τῆς Ἀργεντινῆς.

« Ἡ ἐκθεσις ἐπιπλῶν τοῦ κ. Σαρίδη
εἶναι ἕνα θέμα γιὰ τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ
εἶναι ὑπερήφανος ἡ Ἀθήνα.

» Ἐκθέματα καλοῦ γούστου καὶ ἀρ-
χοντίας ἐκαστὸν τὸν ὑπογράφοντα ἕνα
ἐνθουσιώδη πελάτη.

20 Νοεμβρίου 1954
Μὲ τὶς καλύτερές μου εὐχές
Μ. Φ. ΛΟΡΙΑ
Πρεσβευτὴς τῆς Ἀργεντινῆς.

« Ὁ κύριος Σαρίδης κατάρθωσε νὰ
συνδυάσῃ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις του
τὰ βιομηχανικὰ στοιχεῖα τῆς κατασκευῆς
μὲ τὰς προσωπικὰς ἀπόψεις τοῦ τε-
χνίτου. Ἐπραγματοποίησε κατ' αὐτὸν
τὸν τρόπον, ὑπὸ τοὺς καλύτερους ὁ-
ρους, τὴν αἰσθητικὴν ἐπινόησιν, τὴν τε-
λείαν ἀποπεράτωσιν καὶ τὴν προσωπι-
κὴν τυποποίησιν.

28 Μαρτίου 1957
ΡΕΜΙ ΜΠΑΕΡΤ
Πρεσβευτὴς τοῦ Βελγίου.

« ἔχετε, κύριε, ἀπὸ τὸ γραφεῖόν σας
τὴν θαυμασιωτέραν θέαν τοῦ κόσμου,
τὴν Ἀκρόπολιν μὲ τὸν γαλῶν ὠρὸν
τῆς Ἑλλάδος.

» Αὐτὴν τὴν τελεωτέτα γραμμὴν καὶ
χρωμάτων τὴν μεταφέρετε, μαζὺ μὲ τὰς
ἐμπνεύσεις σας καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ
χαρακτήρος σας, εἰς τὰ καλλιτεχνικά
ἔργα πού δημιουργεῖτε.

» Εἶναι μιὰ ἱκανοποίησις διὰ τὸν ἑ-
λὸν, πού ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ

ἐπισκέπτεται τὰς αἰθούσας τῆς ἐκθέ-
σεώς σας, ὅπου θαυμάζουν ἡ ἀρμονία,
ἡ ἡρὰ καὶ τὸ τέλειον γούστο, ἡ κλη-
ρονομία τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ.

28 Ἰουλίου 1949
ΜΠΟΡΕΑ ΝΤΕ ΜΠΙΤΣΕ
Πρεσβευτὴς τοῦ Βελγίου.

« Μοῦ ἦτο πολὺ εὐχάριστον νὰ εὐρῶ
εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸ πρόσωπον
τοῦ κ. Σαρίδη, ἕναν ἀνθρώπον εἰς τὸν
ὁποῖον τίποτε δὲν ἦτο ἀγνωστον ἀπὸ
τὰς παραδόσεις τῆς τέχνης τῆς Γαλλι-
κῆς ἐπιπλώσεως.

ΚΑ ΜΟΓΚΡΑ
Πρέσβης τῆς Γαλλίας.

« Ἀγαπητὲ κύριε Σαρίδη,
» Μετ' εὐχαρίστησιν σας ἐκφράζω
τὴν τελείαν μου ἱκανοποίησιν γιὰ τὰ
ἐπιπλα πού παραδίδαστε εἰς τὴν Σουη-
δικὴν Πρεσβεΐαν. Τὸ σχέδιον, ἡ ποιό-
της καὶ τὸ τελεῖμα τῆς ἐργασίας εἶ-
ναι ἐκτός συναγωνισμοῦ καὶ ὀφείλου-
νται εἰς τὴν ἀνωτέραν τεχνικὴν, τὸ ὁ-
πλὸν ποσοστὸν τῆς προσωπικῆς ἐργα-
σίας καὶ εἰς τὸ ὑπέροχον γούστο.

» Μὲ τὶς καλύτερές μου εὐχές διὰ
μελλοντικὰς ἐπιτυχίας.

Εὐακρινὰ
Ε. ΣΤΑΚΕΛ - ΒΕΡΓ
Πρέσβης Σουηδίας.

« Θὰ διατρήσω τὴν καλύτεραν ἀνά-
μνησιν ἀπὸ τὴν ἐπισκεψὶν τοῦ σπέν κ.
καὶ τῆς κ. Σαρίδη. Ἀνέναντι ἀπὸ
τὸν Ἑλληνικὸν αὐτὸν Παρθενῶνα, ὅπου
κάθε πολιτισμένος ἀνθρώπος ἐπιθυμῇ νὰ
ἐρθῇ σὰν προσκυνητῆς, ἐμπνέονται καὶ
ἐργάζονται καθημερινὰ γιὰ τὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ ἔργου πού τόσο ἀγαποῦν.

» Καὶ προσφέρουν στὸ ἔργο αὐτὸ ὁ-

Βιομήχανοι, διακοσμηταί,
 αρχιτέκτονες απ' όλο τον κόσμο
 δίνουν την γνώμη τους
 για τὰ έπιπλα («Σαρίδη»)

Saridis showroom in Athens.
 The breakfast and the sofa in
 front of the window are exact
 reproductions of Baker pieces.
 The Greek factory specializes
 in traditional design, particu-
 larly French and English. Em-
 phatic and genuine work are
 among the customers for this
 quality merchandise.

Greek furniture leader visits Grand Rapids

Eleftherios Saridis buys Baker furniture to copy and adapt in his Athens factory

Hollis S. Baker, left, discusses merits of merchandise with Eleftherios Saridis of Athens, Greek furniture manufacturer.

• ALTHOUGH mutual admiration has not been the keynote of the international diplomatic situation of late, two furniture manufacturers of different nationalities have done their best to extend an atmosphere of mutual esteem and friendship. The leading furniture manufacturer of Greece has nothing but praise for "the finest furniture maker in America," as Eleftherios Saridis of Athens, terms Hollis S. Baker of Baker Furniture, Inc. The occasion for the exchange of compliments was a recent visit of Mr. Saridis to the Grand Rapids marketland to the Baker showroom where he selected a number of new pieces for shipment to

his own plant. These designs are used as the basis for copies and adaptations which Mr. Saridis manufactures for his own discriminating continental clientele. Baker and Saridis have been friends since the latter first visited the Baker showrooms seven years ago. The American manufacturer has four times been a visitor to Saridis' plant in Athens and the two have been exchanging ideas throughout these years.

In comparison to most European high grade furniture shops, Saridis' plant is large. Operating a factory employing 240, he specializes in custom work for foreign embassies, for government officials and for the highest level of trade in Greece.

Saridis literally grows his furniture from the ground up. He has his own forests and mills, makes his own marquetry, metal mountings and finishes. Until recently he also wove his own upholstery fabrics. He uses mostly native walnut, but achieves a variety of shades through modern bleaching processes. Saridis boasts the biggest kilns in all the Balkan countries; his machinery, imported from Germany, is highly advanced. The availability of skilled hand craftsmen permits fine detail and top quality workmanship. The factory is an impressive large white building with a marble staircase to the furniture showrooms in which French designs predominate. Case, upholstered and occasional furniture are made in wide variety.

Born in Turkey of Greek parents, Saridis attended the University of Athens, where he met a student from Chicago, also of Greek parentage, who became Mrs. Saridis and his partner in business.

FURNITURE RETAILER AND FURNITURE AGE for April, 1957

(Ανακοίνωσις)

τι καλύτερο υπάρχει στον άνθρωπο: τον έλθουσισμό.

8 Οκτωβρίου 1954
 ΜΑΡΘΑ ΠΟΣΤΟΥΜΟΥ Σ ΜΕΓΙΣ
 Πρόεδρος της Ολλανδίας.

«Η ποιότητά και ο καθαρός ρυθμός των επίπλων σας κάνουν περισσότερον έκλεκτην την εργασίαν σας. Κατά τιποτή η διαμνηχανία σας δεν ύστερεί των άλλοδαπων, όπουδήποτε και αν εδρίσκωται. Η Έλλάς πρέπει να υπερηφανεύεται δι' έαυτήν.

«Σας εύχριστώ και σας έκφράζω την μεγαλύτην μου εκτίμησιν.

15 Ιουλίου 1952
 ΖΟΥΑΝ ΑΡΙΤΖΙ
 Πρόεδρος της Ούρουγουας.

«Αγαπητέ κύριε Σαρίδη,
 «Πραγματικά ύπηρξε μία εύχαριστήσις που είδα το εργοστάσιό σας, το όποιο είναι ένα κατόρθωμα οργανώσεως, δημιουργίας και εξαιρετικής εργασίας.

«Απεδείξατε με την εργασίαν σας ότι το καλό γούστο είναι υπεράνω έποχης και στυλ.

«Τις καλύτερές μου εύχας για μία συνέχισι της επιτυχίας.

13 Οκτωβρίου 1954
 Ελκρινά
 Κα ΣΕΛΑΜΑ ΙΚΣΕΛ
 Πρόεδρος της Τουρκίας.

«Τρός τον κύριον και την κυρίαν Σαρίδη,

«Η επίσκεψίς μου εις το εργοστάσιόν σας ήτο μία από τας πλέον έντυπωσιακάς που είχα εις οίανδήποτε χώραν του κόσμου.

«Η άφαιρετική σας και η επιχειρηματική σας εύδοκία ενισχύει την πρώτην μοίραν των έμπορικόν σχεδίων άμεσα είδον. Σεις και η Πατρίς σας είσατε άξιοι συγχρητηρίαν διά το άποτέλεσμα τούτο.

6 Ιουλίου 1956
 Διατελώ μεθ' ύποληψως
 ΑΡΘΟΥΡ Η. ΒΑΝΤΕΜΠΕΡΓΚ.

«Αποτέλεσμα όλων αυτών; Σήμειρε τὰ έπιπλα Σαρίδη κομμοῦν πάμπολλα

ευρωπαϊκά και άμερικανικά άρχοντικά και συμπληρώνουν την μεγαλοπρεπή έσωτερική εμφάνισι πολλών προεδρίων.

«Αλλά και έκ' του προσθέτου λόγου ότι ειδικώς με τὰ έπιτεύγματα της έπιποιήσεως «Σαρίδη» ήσυχολήσαν έξένοι άρχιτέκτονες και διακοσμηταί — όπως ήδη αναφέρουμε — και τών όποιων η γνώμη είναι έγκυρότερη, έν προκειμένω.

«Ένα «άπαράμιση» από γνώμες τών άπολύτως εξειδικευμένων αυτών ανθρώπων σημειώνουμε άκολουθώς:

ΣΕΝΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ
 ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ
 ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ «ΣΑΡΙΔΗ»

Σίγουρα οι γνώμες τών άποτελούν και το ισχυρότερο διαφημιστικό αέτωμα — αν θέλετε — που δεν καταξιώνεται μόνο την διομηχανίαν επίπλων «Σαρίδη», αλλά γενικώτερα, την διομηχανία μας στο έξωτερικό. Γιατί οι άτομικές κρίσεις τών ειδικών δεν περιώρισησαν στο χώρο της άνταλλαγής έπιπλών ή της έγγραφής των στο είδικό λεύκωμα, που διατηρεί το εργοστάσιον «Σαρίδη», αλλά είχαν και την προεκτάσι τους στον τύπο.

«Αγαπητέ κ. Σαρίδη,

«Η επίσκεψίς μου εις το εργοστάσιόν σας μου έκανε πολλήν έντυπωσιν τόνον διά την ύπεροχον οργανώσιν του, όσον και διά την ποιότητα τών προϊόντων του.

ΜΑΡΣΕΛ ΒΙΣΣΕΥ
 EXPERT
 antiquaire - Paris

«... Έπεσκέσθην πολλά εργοστάσια έπιπλοποιίας εις όλον τον κόσμο. Πουθενά δεν ήρθε καλύτερη εργασία στο έπιπλο στυλ και έν γένει εις την έπιπλων ποιότητος. Είσατε άξιοι συγχρητηρίαν διά την δημιουργίαν μιας τέτοιας επιχείρησεως.

Ε. Ε. ΒΡΟΥΗΙΛΛ
 Βιομήχανος επίπλων εις Άμερικήν.

«... Σάν έπιπλοποιός και σάν διομηχανός επίπλων, θα θυμάμαι αυτήν την

έπίσκεψιν σάν ένα από τὰ πλέον φωτεινά σημεία του ταξιδιού μου γύρω από τη γη.

ΜΑΛΚΟΛΜ Ρ. ΜΥΝΝΟΧ
 Αύστραλός Βιομήχανος επίπλων.

«Αδυνατώ να ένθυμηθώ οίονδήποτε εργοστάσιον κατασκευής επίπλων άλλαχού, περιλαμβανόν κάθε κλάδον και κάθε φάσιν της κατασκευής αυτών εις τοιούτον βαθμόν τελειότητος.

«Είσατε άξιοι συγχρητηρίαν διότι καταβάσατε να δημιουργήσητε μίαν συγχρονισμένην παραγωγήν.

23 Ιουνίου 1957
 Μεθ' ύποληψως
 ΕΜΜΑΝΟΥΕΛ ΓΚΡΑΝ

Δινητής του Αρχιτεκτονικού και Διακοσμητικού τμήματος τών Σεινοδοχείων ΧΙΑΤΟΝ.

«... Όλα όσα συντελούν εις την δημιουργίαν και την παραγωγήν τών έργων τέχνης σας είναι καταπληκτικά. Είσατε άδύνατοι εις την κατεργασίαν του έξυλου, του σιδηρού, του σιδήρου και, το σπουδαιότερον, εις την δημιουργίαν και το σχεδίασμα τών επίπλων σας. Δεν γνωρίζω άλλον άνθρωπον όστις να συνδυάζει όλες τας ως άνω ικανότητας εις τόσον βαθμόν τελειότητος. Αυτός είναι ο λόγος διά τών όποιων τὰ προϊόντα σας είναι τόσον ήμισυμένα.

30 Απριλίου 1956

Οιλικώτατα
 ΛΟΥΣ ΙΕΝ ΓΟΥΪΛΣΙΝ
 Πρόεδρος του Συμβουλίου της THE BALDWIN PIANO COMPANY.

«Υπήρξε έξυπνοετικώτατη δι' έμέ η επίσκεψίς μου εις το όρασιόν εργοστασίου σας. Κατά τὰ πελασία έτι είχα την εύκαιρίαν να έπισκεφθώ πολλάς διομηχανίας κατασκευής επίπλων έν Εύρωπῃ.

«Η επιχείρησίς σας έδω εις τας Άθήνας είναι ασφαλώς μία τών πλέον έντυπωσιακών της Εύρώπης ή άλλου μέρους της Άμερικής.

«Αι ποικίλαι ύποφυαί εις την εργασιοτεχνίαν της επιχειρησεως σας φέρουν εις την μνήμην τας συντονισμένας προσ-

παθείας της συντεχνίας τών παλαιών ήμερών.

23 Ιουνίου 1956
 Οιλικώτατα
 ΤΖΕΪΝ ΚΙΝΤΕΡ
 Διακοσμητρία — Διευθύντρια Σεινοδοχ. ΧΙΑΤΟΝ.

«Αγαπητέ κ. Σαρίδη,

«Η επίσκεψίς μου εις το εργοστάσιόν σας ύπηρξε μία αληθινή έκπληξις δι' έμέ κατά την παραμονήν μου εις την Έλλάδα.

«... Εύρον το ίδρυμά σας μοναδικόν έν Εύρώπῃ. Μου έκαμε έξαιρετικήν έντύπωσιν η εργασία την όποιαν κάμνετε. Πρόσπον όσον άφορά το σόβαρον σημείον της ποιότητος, δεύτερον το έμπερον προσωπικόν το όποιον εργάζεται έν αυτό και ο τρόπος της λειτουργίας του και, τρίτον, η πλήρης και θαυμασία οργανώσις του.

30 Μαΐου 1951

Με τας καλύτερας μου εύχας
 Ελλικρινώς όμειτεός
 ΧΟΛΛΙ Σ. Σ. ΜΠΑΪΚΕΡ

Πρόεδρος του Ουόλριαν Κιπν Φέρμ εις το Γκράν Ράπιντς του Μισισσιγκαν και Πρόεδρος τών έκθετών εργασιών έπιπλοποιίας — Διευθυντής της Τραπεζής του Γκράν Ράπιντς, ύποκλήτης του μουσειού επίπλων BAKER.

«Η Ακρόπολις και τὰ άλλα Άρχαία Μνημεία θα μένουν για πάντα ως τὰ πρώτα θαύματα της Άθήνας.

«Αλλά όμεισως μετά από αυτά εγώ θα κατέσσα την διομηχανίαν επίπλων Σαρίδη. Είναι ένα καταπληκτικό μνημείο φαντασίας και ένα ζωντανό μνημείο η εύφυα και το θάρρος του κ. Σαρίδη.

17 Απριλίου 1954

Με τας καλύτερας εύχας μου
 ΧΟΛΛΙ Σ. Σ. ΜΠΑΪΚΕΡ

«Αγαπητέ κύριε Σαρίδη

«Είμαι εύτυχής να σας έκφράσω έν όνόματι τών Γάλλων Διακοσμητών και άτομικώς εγώ τών θαυμασμών μου για την επιχείρησιν σας, για την οργανώσιν σας, για τὰ προϊόντα και για το γούστο σας.

«Θέλω να πιστέψετε στην ελλικρινεία τών συγχρητηρίων μου.
 Παρίσι, 9 Σεπτεμβρίου 1952
 ΡΟΖΕ ΛΑΝΤΩ
 Ντεκορατέρ.

«... Έπίσης έθαυμάσαμε το μέγεθος της εργασίας και της όμορφιάς τών επίπλων, καθώς και την ποιότητα της έλληνικής χειροτεχνίας.

«Αυτή η επίσκεψίς μας στού Σαρίδη ήτο το έξέχον σημείον του ταξιδιού μας στην Εύρώπη.

5 Απριλίου 1955

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΙΜΜΕΛ
 Σχεδιαστής και διακοσμητής, Σιάγκο.

«... Το φόντο της ελκόνος δεν είναι άνοηρονετικό. Δεν ύπάρχει διασμός ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν. Αυτό που τὰ συνδέει είναι ένα νήμα άνεξήγητο, που θα μπορούσε να το όνομάση κανείς «ποιότητα». Η «ποιότητα» άπαιτεί φροντίδα σε κάθε στιγμή και κυρίως η «ποιότητα» του ανθρώπου. Αυτή είναι η μεγάλη έπιτεύξις, τὰ όποιοιπα είναι μονάχα διακοσμησις.

«Σας θαυμάζω, κύριε Σαρίδη, που είσατε έτσι και που μάς δίνετε αυτό το τό όρατο μάθημα πεύχαρχας.

14 Ιανουαρίου 1956
 Υ. ΒΙΔΑΛ
 Διακοσμητής και διευθυντής οίκου «KNOLL INTERNATIONAL» της Γαλλίας.

«Αγαπητοί κ. και κ. Σαρίδη,
 «Χαρήκαμε πάρα πολύ με την επίσκεψιν μας στο εργοστάσιό σας — και νει τις Άμερικανικές Έργασίες μας να ντρέπωνται!!!

«Επίσης εύχαριστούμε για την φιλοξενία σας — είναι πολύ σπάνιο να έρθη κανείς ανθρώπους τόσο καλούς, άνοητώκαρδους, που να νομίζει ότι τους γνωρίζει από χρόνια.

«Η Άθήνα πρέπει να είναι το ταξίδι του μέλλοντος.

Μέ τις καλύτερες εύχες
 J. FINK
 Άμερικανίς Διακοσμητρία.

«Αγαπητέ μου κ. Σαρίδη,

«Θέλω να σας πώ πόση θαθειά έντύπωσή μου έκανε το εργοστάσιό σας και ιδιαίτέρως το τελείωμα και η ποιότης της δουλειάς. Έχω δει μόνο μερικά εργοστάσια που το πλησιάζουν. Αυτό το όποιον είναι περισσότερο ούσιώδες και που θρίσκει κανείς όταν συνεργάζεται με τόν κ. Σαρίδη, είναι μία θερμή, ελλικρινής και γενναϊόφρων προσωπικότης. Έλπίζω πως ούτεις οι λίγες μέρες που πέρασα μαζί σας και με την κ. Σαρίδη, θα είναι η άρχη μιας σόβαρης συνεργασίας και φιλίας.

«Ηδη δεν βλέπω την ώρα να ξαναγυρίσω στην Έλλάδα, και τότε σκοπεύω να καθίσω περισσότερο.

«Με τις καλύτερές μου εύχες και με ελλικρινή χαριέσιματα,
 CHARLES SEVIGNY
 Διακοσμητής εις Παρίσιους.

«Υπήρξε μεγάλη εύχαριστήσις δι' έμέ, και το έξετίμησα θαθέως, το ότι μου έδόθη η εύκαιρία να έπισκεφθώ το ύπεροχο εργοστάσιό σας. Είναι ένθαρρυντικό να βλέπη κανείς ότι ακόμα διατηρούνται καλοί τεχνίται.

ARTHUR B. GALLION
 Ελλικρινά δικός σας,
 Πρότανις του Κολλεγίου Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Καλιφορνίας.

«Πρός τόν κ. και την κυρίαν Σαρίδη,
 «Την πρώτη μου επίσκεψιν στην Άθήνα θα την θυμάμαι πάντα. Πρώτον διά την θερμήν ύποδοχην, την εύγένεια και φιλοξενία που μου έδόθη, και δεύτερον διά τας έξαιρετικούς ένδιαφέροντος και έποικοδομητικούς συναντήσεις τας όποιες είχον εις το εργοστάσιον Σαρίδη, όπου με εξέπληξον η άρίστη ποιότης και η τελεία εκτέλεσις εις όλα τὰ τμήματα. «Ως διακοσμητής, αισθάνομαι πως είναι τιμή μου το ότι με προσεκάλεσαν εδώ και εύχομαι να έχω την εύχρηστίαν μιας σόβαρης συνεργασίας εις το μέλλον.

Η. GLIFFORD-WING, διακοσμητής του οίκου «TROLLOPE» του Λονδίνου.

«Αγαπητέ κύριε,
 «Εκτός της γνωστής ποιότητος τών προϊόντων σας, αυτό το όποιον μου έκανε την μεγαλύτην έντύπωσιν είναι το περιέβαλλον τών εργαστηρίων σας. Χωρίς να ύπάρχη βία, η εργασία γίνεται σύντομα, παρ' όλον ότι φροντίζονται και αι πλέον άσημαντες λεπτομέρειες. Οι εργάτες είναι τελείως έξεκούραστοι και η έκφρασις τους είναι άνοιητώκαρδος.

«Δέν νομίζω πως κάνω λάθος λέγοντας πως δέν είναι παρά τὰ «μεγάλα άφεντικά» που κατορθώνουν να συμβιβάζουν έτσι την άποδοτικότητα με το ανθρώπινο συναίσθημα.

JEAN VODOZ
 Σάμβουλος Μηχανικός διά την διομηχανίαν του ξύλου, εις Ζυρίχην.

«Αγαπητέ κ. Σαρίδη,

«Χάρηκα πραγματικά πάρα πολύ που μου έδόθη η εύκαιρία να έπισκεφθώ το εργοστάσιό σας. Η τεχνική τών εργατών είναι πολύ έντυπωσιακή και το θεωρώ πολύ ένθαρρυντικό το ότι μπορεί ακόμα κανείς να έρθη στην Εύρώπη εργαστήρια έπιπλώσεων όπου όλη η διαδικασία, από τὰ ξηραντήρια του ξύλου μέχρι την διακόσμεισιν και λουστρίσισμα, γίνεται κάτω από την ίδίαν στέγην.

«Σάν άρχιτέκτον ένδιεφέρθη περι-

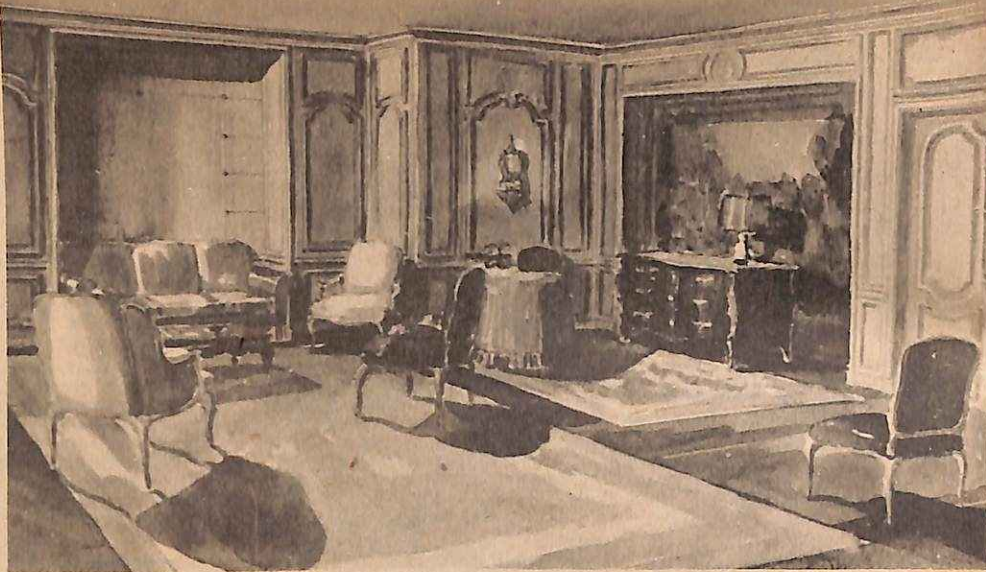
«ΛΙΒΙΝΓΚ ΡΟΥΜ» ΣΕ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΡΑΜΜΗ. ΟΛΑ ΤΑ ΓΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ «ΣΑΡΙΔΗ»

Μιά ώραία επίπλωση

δημιουργεί ένα θερμό

και εύχаристо περιβάλλον

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ του εργοστασίου Σαρίδη είναι σίγουροι πώς, εκτός από τα τέλεια έπιπλα, θα βρουν και πλήθος πρωτότυπες ιδέες, προκειμένου να διακοσμήσουν με λεπτό γούστο το σπίτι τους.

σότερον διά την έπεξεργασίαν των παρκέ. Τόσον υψηλόν επίπεδον τεχνικής έρεσκεται μόνον πολύ σπανίως αútες τις ήμέρες.

Με τις καλύτερες εύχες,
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣ, ΣΑΣ,
JAMES MELVIN
'Αρχιτέκτων — Λονδίνον.

ε'Αγαπητέ κ. Σαρίδη,
»Ήταν γιά μένα μεγάλη εύχαριστη-
σις να σας συναντήσω, καθώς και την
κυρίαν Σαρίδη, και να εργαστούμε μα-
ζύ στην 'Αθήνα. Πάντα θα έκτιμώ το
υψηλόν επίπεδον της εργασίας σας ό-
πως και την δραστηριότητά σας. 'Η θο-
ήθεια και ή συμπράξασίς σας εις
οιονδήποτε πεδίον θα είναι πάντα πο-
λύτιμοι.

»Όπως δήποτε θα γυρίσω στην 'Α-
θήνα πάλι, και τότε έλπιζώ πως θα έ-
χω την εύχαριστήση να ξανασερασθώ
μαζύ σας εις τόν διακοσμητικόν τομέα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣ ΣΑΣ,
ΚΕΝΕΘ ΝΗΜ
Διακοσμητής του οίκου 'Asprey &
Co LTD του Λονδίνου.

ε'Εκ μέρους του οίκου «MARLE» Πα-
ρισίων, Λονδίνου και Μπουένος 'Άδρες,
όας συγγαίρειν διά μίαν ύπεροχον
σειράν όμορφα σχεδιασμένων και χειρο-
ποίητων επίπλων.

Ρ. ΡΟΥΚ
ANTONY ΚΟΥΛΕ'Ι
Σχεδιάσται και διακοσμηται το οί-
κον «MARLE & Co. L.T.D.».

ε'Αγαπητοί κ. και κυρία Σαρίδη,
»Βασικά έντύπωσι μοι έκαναν ή α-
ρίστη ποιότης και τεχνική των επίπλων
τά όποια κατασκευάζονται εις το έργο-
στάσιόν σας. »Ήταν γιά μένα μία ώ-
φέλιμος και διδακτική επίσκεψις.

»Συνεχίζετε έπαξίως την οημισμένην
παράδοσιν της ένδόξου χώρας σας εις
τόν τομέα της τέχνης και της τεχνικής
και το εργοστάσιόν σας άξίζει να λεχθί
ότι άποτελεί κεφάλαιον γιά την 'Ελ-
λάδα.

ΝΤΑΛΤΖΙΤ ΣΙΝΓΚ
Βιομήχανος επίπλων εις Νέον Δελχί.
»Είμαι μία εύτυχία να εργάζεται κα-
νείς με τόν φίλον μου τόν κύριον Σα-
ρίδη!!

Με όλην την έκτιμωσιν
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ
Διακοσμητής εις Παρισίους.

Τό γεγονός αυτό, πέρα από κάθε αέ-
θνικόν ρομαντισμόν, είναι οικονομικά
σημαντικώτατον. Γιατί με την πάροδο
του χρόνου δημιουργούνται και εις τόν
τόπο μας, μετά από τέτια προβόλη, οι
προϋποθέσεις της δημιουργίας μεγάλων
και αξίαν βιομηχανιών, που θα σταθούν
πλάι στις βιομηχανίες του έξωτερικού
και θα άντιπαραστήσουν, με ίσους όρους,
προς αυτές, φυσικά μοιάζει λίγο με οδ-
τοπία το να προσπαθήσουμε να καταστού-

με συναγωνισμοί σε περιοχές, που οι
ξένοι έχουν ήδη κέρδους εκατονταετιών
στό προβάδισμα. 'Υπάρχουν ώστόσο χώ-
ροι, που οι ιδιόζουτες έλληνικές συνθη-
κες μας προτρέπουν να τους αξιοποιή-
σωμε. Και ένας είναι ο χώρος της έ-
πιπλοποιίας. Για δύο κυρίως λόγους:
Πρώτον, παραδοσιακής και δεύτερον ψυ-
χικής — αν θέλετε — όφης. 'Η τέχνη
(και ή επιπλοποιία είναι σύνθεσι τε-
χνών) άποτελεί θετικόν έλληνικόν επί-
τευγμα.

ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ασφαλώς, δεν είναι τυχαία ή γενική
αυτή αναγνώριση. «My home is my
castle», λένε οι Βρετανοί. Και έν-
νοούν το κάστρο τους από άποψη
κοινωνική και ήθική. Μέσα στο σπίτι
θα χορή την γαλήνη και την ψυχική ή-
ρεμία. Σ' αυτά, οδισιαστικά, συντελεί
ή επίπλωσι. Το επρόγμω, που έξ αι-
τίας αυτής της συχνής χρήσεως γίνε-
ται, αίφνης, «πράγμα» έμφυον —αν
μπορούσε να γίνει όρετό αυτό το σχή-
μα λόγου. Γιατί το έπιπλο ως ένα ση-
μείο, σε κρίνει!! Μιλά γιά την δική
σου αισθητική καλλιέργεια, γιά το
γούστο σου και μαζύ γιά την άγάπη
σου στο «σπίτι». Στο χώρο, όπου ζής
τις περισσότερες ώρες σου. Στο χώρο,
που θα σου δώση την εύκαιρία και την
δυνατότητα να «συγκεντρωθής» και να
ξαναβρής τον έαυτό σου, υπό την έν-
νοια ότι θα βρής μέσα στο σπίτι σου
την ψυχική σου γαλήνη. Και αυτή την
κερδίζεις μόνον όταν τα άψυχα του
σπιτιού, τα έπιπλα, σου δημιουργούν
την αίσθηση της ζεστασιάς.

'Η επιπλοποιία «Σαρίδη» έχει φτά-
σει σε τούτο το ίδανικόν αποτέλεσμα.
'Ιδρύθη πριν από είκοσι έπτά χρόνια
και έφθασε σήμερα στο σημείο να κα-
λύπτει 40 χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα
και να άπασχολή 450 ειδικευμένους τε-
χνίτες. 'Ανθρώπους που συνεργάζονται
με την ίδια πνοή, γιά να δώσουν στην
έλληνική αγορά ό,τι πιο άξιο υπάρχει.
Και το άξιο αυτό, το «εουλειμνός» έ-
πιπλο, γιά τόν άνθρωπο, είναι ταυτό-
χρονα και μία θαυμάσια επένδυσι. Γι-
ατί το έπιπλο είναι άθάνατο. Το έπι-
πλο μένει! Στο σημείον αυτό πρέπει
να σημειώσωμε και κάτι, που έχει χι-
λιόχρονη ιστορία. Είναι σχετικό με την
έλληνική παραγωγή και την προσοαία
της μέσα στον ίδιο τόν έλληνικό χώρο.
Πρόκειται γιά ένα Βυζαντινό Διάτα-
γμα του βασιλιά της Νικαίας 'Ιωάν-
νου Δούκα Βατάτζη, που άναφέρει στην
ιστορία του ο Νικηφόρος Γρηγοράς.
'Η γενική επίδραση στα χρόνια εκείνα
είχε επεκταθί σε όλους τους τομείς
και, φυσικά, στον οικονομικό. 'Η ντό-
πια βιομηχανία άτόνησε και το βυζαν-
τινό χρήμα πήγαυε στις έζωτες άγο-
ρές, «έξωγκες», λοιπόν, ο Βατατζής,
εδόγημ μηδένα τών υπήκων χρήσθαι

αútους (τών ξένων προϊόντων), ει μη
δούλοιο όστις ποτ' αν είη αútος τε
και το γένος άτιμος είναι, άλλ' ή μό-
νοις τοίς όσα ή Ρωμαίων γή και οι
Ρωμαίων άσκούσι χείρες».

ΑΠΟ ΤΟΝ «ΣΚΙΜΠΟΔΑ» ΣΤΟ CHIPPENDALE

Από την αρχαιότητα —άπό τόν
αίμιποδα, τόν άσάνθη, τόν δίφρο, τόν
κλισμό και τόν θρόνον ως τους ρυθμούς
— Jacobean, Queen Anne, Chippendale,
τους Λουδοβικεύς και το Renaissance—
χιλιάδες άνθρωποι άσχολήθη-
καν με το έπιπλο, που είναι έκφραση
ένός πλήρους πολιτισμού. Πολιτισμού
που σίγουρα πολλαπλασιάζει τις ά-
νάγκες του ανθρώπου, άλλα συγχρόνως
έκτεινεί σε πλάτος και βάθος την έ-
φρευτικήότητά του, γιά να ίκανοποιή-
σει τις άνάγκες του. Οι αρχαίοι βρή-
καν τόν «εσφυρόλοχον θρόνον» (το άση-
μοκάρφωτο θρόνι), οι Ρωμαίοι «εδάρου-
να» την λεπτή γραμμή τών 'Ελλήνων,
οι 'Ασιάται προσέθεσαν τόν κέδρο και
τόν έβανο, το μάρμαρο και τα μέταλ-
λα, οι Βυζαντινοί έτελειοποίησαν τις
ταπεταρίες, με τα πολύτιμα, πορφυ-
ρά, χρυσοφάντα ύφάσματα της 'Ανα-
τολής, προσθέτοντας το έλεφαντο-
στόν, το ήλεκτρον, το μίλτον και τα
πολύτιμα πετράδια, και άκολουθούσαν
οι Φράγκοι που, με την 'Αναγέννηση,
έφεραν ριζικήν άλλαγήν στην άρχιτε-
κτονική και στην επιπλοποιία, φυσικά.

Γιά μας, τους 'Ελληνες, ή εξέλιξη
της τέχνης του έπιπλου δεν έχει καμ-
μιά διακοπή. Διατηρήθηκε ως λαϊκή
τέχνη κυρίως, στα νησιά του Αιγαίου
και στα 'Επτάνησα, με τις δυτικές
επιδράσεις. Στην 'Αθήνα, ως πρώτοι
διδάξαντες φέρονται οι 'Ιταλοί και οι
Βαυαροί. 'Αλλά οι πρώτοι διδάξαντες
μόνον. Διότι οι 'Ελληνες τεχνίτες, ά-
μέσως μετά, άπέδωσαν έπιπλα κατα-
πληκτικής τέχνης.

Αυτή την παράδοση άκολουθεί σήμε-
ρα το εργοστάσιόν Σαρίδη. 'Αλλά, ά-
νυγόντάς με σε σύμβεση, με όλα τα
όσα έν τώ μεταξύ παρεστέρησαν στην
επιπλοποιία. 'Ετσι, οι κύριες προϋ-
ποθέσεις, που άποκτώνται τώρα —με-
τά από τις τεράστιες διαστάσεις, τις
όποιες πήρε ή βιομηχανοποίηση του έ-
πιπλου— καλύπτονται από τόν Σαρί-
δη. Και πρώτα-πρώτα ή κατάλληλη
ξύλεια και ή προετοιμασία της. 'Απα-
ραίτητη προϋπόθεσι. Γιατί ένα έπιπλο
κατασκευασμένο από ακατάλληλη ή ά-
προετοίμαστη ξύλεια, όπωσδήποτε, με
το πέρασμα του καιρού, θα παρουσιά-
ση αλλοιώσεις. 'Υστερα, ή έκπόνηση
τών σχεδίων. 'Εδώ πρέπει ιδιαίτερας
να τονισθί ότι ή επιπλοποιία Σαρίδη
άπασχολεί πολλούς σχεδιαστές, ένώ
ταυτοχρόνως ο ίδιος βρίσκεται σε προ-
σωπικήν έπασην με διακοσμητές όλου
του κόσμου (με πολλούς εκ τών όποιων
συνδέεται διά προσωπικής φιλίας, έ-

πως φαίνεται από τας έπιστολάς των
και τας άφιρώσεις των), πράγμα που
έπιτρέπει την συνεχή τροφοδότηση του
εργοστασίου με άποκλειστικά σχέδια.
Αυτό έχει άνάγκη μιάς ξεχωριστής
προβόλης, γιατί οι έπιχειρήσεις που
προσφέρουμε —έπιχειρήσεις άλκής—
δεν θα προωθούσαν τα σχέδια των στην
'Ελλάδα, αν δεν είχαν την βεβαιότητα
της δημιουργικής των εφαρμογής, έφ'
όσον δεν ένδιαφέρνται γιά κέρδη από
την πώληση τών σχεδίων.

Και άκολουθεί μία τρίτη προϋπόθε-
σι, άπαραίτητη και ίσως μοναδική. 'Η
προϋπόθεσι του έμπείρου τεχνικού προ-
σωπικού. Γιατί, όσο τέλειες κι άν εί-
ναι οι τεχνικές έγκαταστάσεις, όσο
«έτοιμη» κι άν είναι ή ξύλεια, όσο έ-
ξοχα και να είναι τα σχέδια, ένας τε-
λικά θα είναι έλκων ο συντονιστής: 'Ο
άνθρωπος. 'Ο τεχνίτης με την αίσθηση
της λεπτομερείας, με την καλλιτεχνι-
κήν ίδιουσγκρασία. Τα 80% της έργα-
σίας από τους έυλογούμενους θα έλθουν
σε πέρας, και τα υπόλοιπα 20% από
τους ταπεινότερους και τους ελυστρα-
δάρους.

Γνωρίζοντας αυτό ακριβώς, ο έμφυ-
ωτής της όλης εργασίας, κ. 'Ελ. Σα-
ρίδης, προσέτισε όστε το εργατοτεχνι-
κό του προσωπικό να άποτελήται από
τούς μόνιμους δευτεράνους της δουλει-
ας. Συγχρόνως, όμως, τους έξοφάλλισε
και άνεση, γιά την έντος δημιουργική
προσπάθειά τους.

Με αυτά τα έξόχως ανθρώπινα έφά-
δια, ή «Βιομηχανία 'Επιπλων Σαρίδη»
κατάρθισε όχι μόνο να στερεωθί, άλλα
και να ύπερβή το μέτρο τών έλλη-
νικών δυνατοτήτων, γιά να συγκρίνεται
σήμερα με ό,τι, στον τομέα τών έπι-
πλων, έχει να επίδειξη ή παγκόσμιος
αγορά.

Με άποτέλεσμα: Οι παραγγελίες ά-
πό μεγάλα σπίτια του έξωτερικού να
κατακλύζουν τόν Σαρίδη. 'Ηδη, ή έπι-
πλοποιία «Σαρίδη» έχει παραγγείλει
έπιπλα από την 'Αγγλία, τις Η.Π.Α.,
την Γαλλία και από άλλοι, και αυτό
είναι ένα κέρδος και μιά νίκη σε πλ-
λούς στίβους συγχρόνως. Στίβους έ-
θνικούς, οικονομικούς και καλλιτεχνι-
κούς.

'Η όμορφιά άποτελεί στοιχείον εύτυ-
χίας στη ζωή μας και ή βιομηχανία έ-
πίπλων Σαρίδη όπωσδήποτε πραγμά-
τώνει όμορφιά, ταιριάζοντάς την —ώ-
φελμιστικά— με την ιδιωτική και την
κοινωνική ζωή του ανθρώπου.

Και ξαναγυρίζω στο βρετανικόν
άπόφθεγμα «My home is my castle»,
γιά να σημειώσωμε ότι ή επιπλοποιία
Σαρίδη καθιστά το σπίτι εκάστρου ό-
μορφιά, άνέσως, γούστου και εκά-
στρου τιμής, μιά και, γιά να θυμηθώμε
την έκφραση του 'Αδραάμ Λίνκολν, επό
σπίτι ύπερφανεύεται γιά τόν άνθρωπο
που το κατοικεί, γιάτι γνωρίζει ι
να το κατοική, διακοσμώντας το και
επιπλώνοντάς το σω σ τ ά.

Η Ζωή μας

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΣΗΜΕΡΟΝ...

«'Εν 'Αθήναις, σήμερον, ένώπιον έμού του συμβολαιογράφου 'Αθηνών
Μιχαήλ Κονδυλοφόρου, ένεφανίσθησαν οι γνωστοί μοι και μη έξαιρετέοι,
άφ' ένός μόν ο έλληνικός λαός (έφεξης και χάριν συντομίας άποκαλού-
μενος «ο λαός») και άφ' έτέρου το έλληνικόν κράτος (έφεξης άποκα-
λούμενον «το κράτος») και συνωμολόγησαν και συναπεδέχθησαν τα κά-
τωδι:

« ΕΠΕΙΔΗ από της σήμερον, ώραίας ήμέρας του καλού Θεού, το Κρά-
τος, καθ' ο Κράτος εύφύς, άντίλαμβάνεται και συναισθάνεται ότι ο
Λαός εισέρχεται εις την λεγομένην περίοδον της θερινής άσυναρτησίας
(έφεξης και πάντοτε καλουμένης «ή 'Ασυναρτησίας»),

« ΕΠΕΙΔΗ ή έν λόγω 'Ασυναρτησία τόν μόν χειμώνα είναι άδολαθής
διά το σύνολον, διότι, λόγω τών καιρικών συνθηκών, ο Λαός έπιστρέφει
νωρίς στο σπίτι του κ' έχει όλον τόν καιρό και την άνεση να χτυπή το
κεφάλι του στους δικούς του τοίχους, ένώ κατά την θερινήν περίοδον
περιφέρεται άσκόπως χωρίς να γνωρίζη που έπιτέλους να το βαρέσθ,

« ΕΠΕΙΔΗ ή ώραία αυτή φυλή τών 'Ελλήνων και ειδικώτερον ή έξέ-
χουσα φυλή τών 'Αθηναίων, εκτός από το να κοσμή το κρανίο της με
καρούμπια και να προσεύχεται κάθε τόσο στον 'Υψιστο, άλλη λύση
δεν βλέπει,

« ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ, καθώς επίσης και γιά ν' άλλάξη το γούρι, το Κράτος
άποφασίζει από της σήμερον να άσχοληθί με την ένδημική άσθένεια
που λέγεται συνύπαρξις πανεξύπνων 'Αθηναίων εις το άχοούρι της 'Α-
τικής και άποδέχεται τα έξής άπλά και έφαρμόσιμα:

« ΠΡΩΤΟΝ: 'Από σήμερον και μέχρι του φθινοπώρου καμμία στάση
δεν θα μετακινήθ, κανένα δρομολόγιο δεν θα τροποποιηθί, κανένα λεω-
φορείο δεν θ' άλλάξη διαδρομή.

« ΔΕΥΤΕΡΟΝ: 'Από σήμερον και μέχρι του φθινοπώρου οι εισπρά-
κτορες τών ΚΤΕΛ θα πλένονται (με σαπούνι), οι όδηγοί θα ξυρίζων-
ται (τουλάχιστον κάθε τρίτη μέρα) και οι έπιθεωρηται θα λένε «πα-
ρακαλώ».

« ΤΡΙΤΟΝ: 'Από σήμερον και μέχρι του φθινοπώρου θα έπιτρέπεται
σ' όλα τα σαράβαλα που λέγονται «τολμούς» να συμπληρώνουν κ' ά θ ε
μέ ρ α τις συγκοινωνιακές μας έλλείψεις (ιδίως προς τους παραλια-
κούς χώρους τών λουτρών) και όχι μόνον όταν οι χαρτορρίχτρες, οι κα-
φετζούδες και οι άστρολόγοι άποφανθούν ότι ή Τροχαία δικαιούται να
κάνη στραβά μάτια.

« ΤΕΤΑΡΤΟΝ: 'Από σήμερον και μέχρι του φθινοπώρου όποιο ύ-
παίθριο κέντρο διαθέτει μεγάφωνα, θές στο Πάρκο, θές στην Νέα Φιλα-
δέλφεια, θα τα κρατάη στην έμβέλεια της δικής του περιοχής και δεν
θα μπουμπουνίζει τα κεφάλια όλης της γειτονιάς σ' άπόσταση χιλι-
ομέτρου.

« ΠΕΜΠΤΟΝ: 'Από σήμερον και μέχρι του φθινοπώρου οι σαδιστικές
βλάβες τών άνελκυστήρων τών δημοσίων ύπηρεσιών, στις ώρες τών έ-
πισκέψεων του κοινού, θα πιστοποιούνται από τριμελείς έπι-
τροπές πολιτών (όχι δημοσίων λειτουργών) και θα ύπάρχη σαφής μνεία
τιμωρίας του ύπευθύνου.

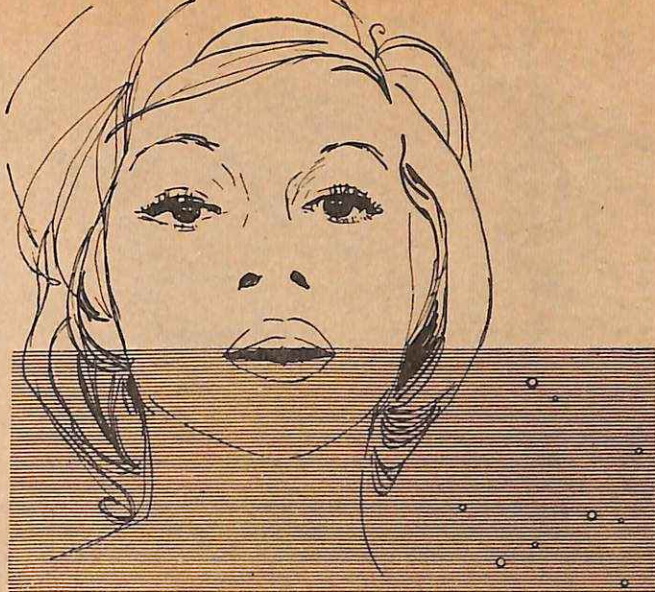
« ΕΚΤΟΝ: 'Από σήμερον και μέχρι του φθινοπώρου όλα τα θορυβο-
γενή μαραφέτια (μπουλντόζες, γεωτρύπανα, γεννήτριες) θα έγκλωβί-
ζονται μαζί με τους δημιουργούς τους (πολιτικούς μηχανικούς, έργο-
λάβους, εργοδηγούς) σε ειδικά καταφύγια, όποτε οι έν λόγω από μόνον
τους θα βρουν ένα τρόπο να τα κρατάνε σε σουρντίνα, συμφώνως προς
την άρχην: «Πονάει δόντι, βγάζει δόντι».

« ΕΒΔΟΜΟΝ: 'Από σήμερον και μέχρι του φθινοπώρου (ού μην άλλα,
έναν διαρκέση ή καλοκαιρία, και πέραν τούτου) οι έστίες βωμολοχίας,
συλλογικής σαχλαμάρας, πρωϊνης και άπογευματινής μπουγάδας και
«μικρής μεσημβρινής και νυκτερινής μουσικής», που λέγονται «πιά-
τσες» τών άθηναϊκών ταξί, ή θα σιγήσουν έπιτέλους ή θα μεταφερθούν
στο γήπεδον του Παναθηναϊκού, το μόνον θεμιτόν έπίκεντρο πάσης
όγλαγωγίας.

« ΟΓΔΩΟΝ: 'Από σήμερον, και έφέτος διά πρώτην φοράν, οι όρδαί
τών νυκτερινών χασμαμένων μεταξύ «'Ελληνικού», «Λυκόδρυσης» και
«Λυκαθεντικού» θα κατευθύνονται οκάδε δι' ειδικού δρομολογίου, ώστε
να μη μολύνεται ή άτμόσφαιρα και από αútων τας θλακάδες λεκτικές
άναθυμιάσεις...

« 'Από σήμερον —φεύ!— την Πρώτην 'Απριλίου του 1960...

Index

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

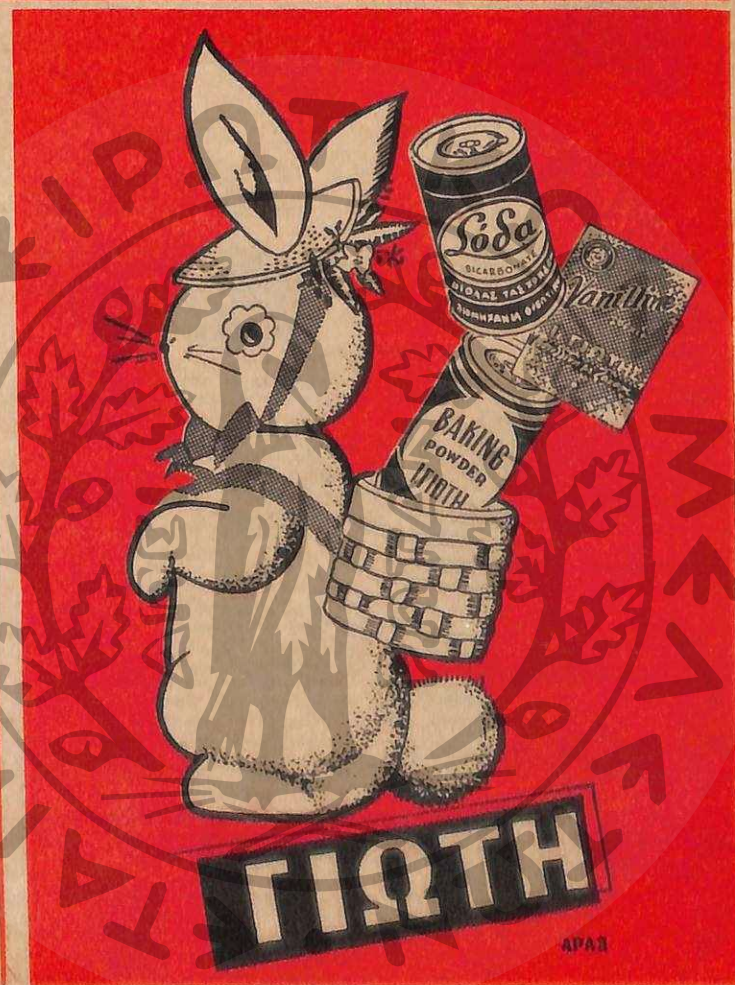
'Από έπιστημονικές έρευνες διεπιστώθη ότι:
Κύριος συντελεστής γιά την νεανική και όρσερή τρυφερότητα
του δέρματος είναι ή περιεκτικότης του σε ύγρό.
Με τα χρόνια όμως το δέρμα χάνει σιγά-σιγά αυτό το ύγρό και
άρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξις είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από
το μάτι και το στόμα.

Μιά άποτελεσματική λύσις.

Με την NIVEA έχετε την βεβαιότητα
να έξουδετερώσετε την έλλειψι αυτή.
Τα όραστικά συστατικά της κρέμας
NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιή. 'Ετσι
άναπληρώνουν το ύγρό του και ξανα-
δίνουν στο δέρμα την όμορφιά του

ΠΡΟΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, GERMANY

Ή νέα ταινία του Ρενάτο Ράσοελ

παρωδεί τὰ φιλμ φρίκης

μέ μαύρα άστεϊα και... Ντρακουλα «τσά-τσά»

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΚΩΜΙΚΟΣ ΡΕΝΑΤΟ ΡΑΣΣΕΛ ΚΡΑΤΑΕΙ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΡΟΛΟ

Ο ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ ΛΗ, ΚΛΑΣΙΚΟΣ ΠΙΑ «ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ», ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΩΔΙΑ

ΡΩΜΗ, Μάρτιος.

Καλεσμένη σ' ένα κοκτέηλ, φαντασθήτε την εκπληξή μου όταν είδα το μπάρ (μαρμάρينو και σκαλιστό!) να γυρίζει γύρω στον άξονά του και να αποκαλύπτει, στο έσωτερικό του, τόν... οικοδεσπότη! Το έν λόγω έσωτερικό ήταν, βέβαια, ντυμένο με μαύρο σατέν καπιτονέ και άπαλό σαν πάπλωμα και ο οικοδεσπότης... ά, αυτόν πρέπει να τον περιγράψω πιο προσεκτικά.

Πανύψηλος, κοντά δυο μέτρα, αδύνατος, κίτρινος στην όψη και ντυμένος με ένα αυστηρό μαύρο κοστούμι του περασμένου αιώνα, απέκάλυψε, όταν χαμογέλασε για να εύχηθώ το «καλώς ήρises», δυο μυτερά δοντάκια στη θέση που έχουμε συνήθως τους κυνόδοντες.

Γύρω, οι προβολείς ζέσταιναν ασφυκτικά την ατμόσφαιρα, κόσμος μακιγιαρισμένος συνωσιζόταν και κομψές κυρίες έσπευσαν να τριγυρίσουν με γλυκά χαμόγελα τον οικοδεσπότη-Δράκουλα. Το κοκτέηλ δινόταν προς τιμήν της τελευταίας ταινίας του Ρενάτο Ράσοελ «Δυσκοιοι καιροί για τους δρυκόλακες», για το οποίο είχε μετακληθώ ειδικώς από το Λονδίνο ο διάσημος έρμηνευτής του Κόμιτος Δράκουλα, ο Κρίστοφερ Λή, ο οποίος συμμετέχει στην παρωδία αυτή των φιλμ φρίκης, που μόλις τελείωσε ο κοσμαγάπητος Ράσοελ. Είχα την ευκαιρία να μιλήσω άρκετη άρα με τον Κρίστοφερ Λή, ένα συμπαθέστατο άνθρωπο, με άψογους τρόπους και έκλεπτιςμένη οξφορδιανή προφορά, ο οποίος, μετά την πρώτη εκπληξή μας, έκρινε ότι το παιχνίδι είχε κρατήσει άρκετα και έβγαλε τα... δοντάκια του ρόλου.

Ή επάνοδος των ταινιών φρίκης

Θέμα της κουβέντας, φυσικά, τὰ έργα «τρόμου και φρίκης».

—Πώς έξηγείτε την επάνοδο των ταινιών φρίκης, αυτά τὰ δυο τελευταία χρόνια;

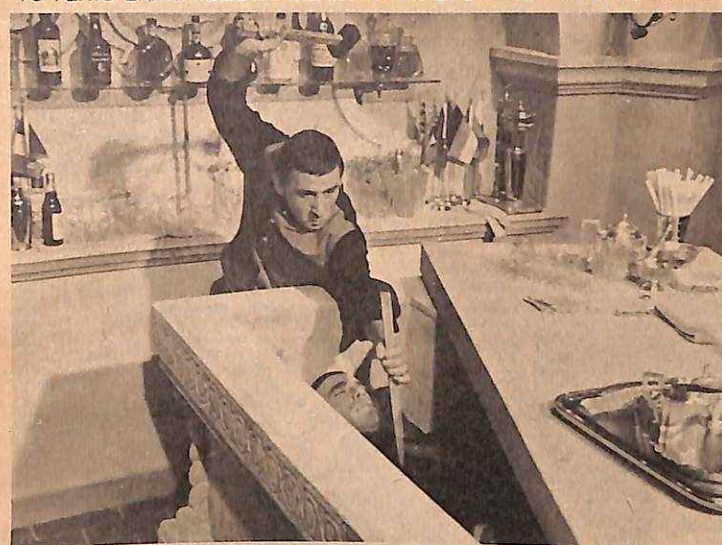
—Άπλούστατα επανήλθαν χάρις στο ενδιαφέρον του κόσμου για τὰ διαπλανητικά ταξίδια. Ή έπιστήμη επανέφερε στη μόδα την Σελήνη και τους κατοίκους του Δισαστήματος, ο κινηματογράφος άκολουθήσε. Καί, άφού θαρέθηκαν να «γυρίζουν» τους «Άπηγορευμένους πλανήτες» και τὰ «Τέρατα των διαστημοπλοίων», επανήλθαν, φυσικά, στα παλαιά, χλιοδοκίμασμένα θέματα: Στὰ τέρατα της γής!

—Τί γνώμη έχετε για τον Κόμιτα Δράκουλα; —Είναι ή κινηματογράφηση ενός βιβλίου, του κλασικού μυθιστορήματος του Μπράμ Στόουκερ, το οποίο, έγω προσωπικώς, κρίνω σαν άριστούργημα.

—Και ο ρόλος σας;

—Δέν μπορώ, βέβαια, να περάσω τη ζωή μου παίζοντας τέτοιους ρόλους, αλλά όμολογώ ότι ή έπιτυχία του πρώτου φιλμ με παρέσυρε σε μία σειρά ταινιών τύπου, όπως τη «Μούμια», το «Σκυλί των Μπάσκερβιλ», και τώρα, στην παρωδία αυτή. 'Ακόμη και για το μέλλον έχω αναλάβει την υποχρέωση να «γυρίσω» άλλη μία ταινία τύπου Δράκουλα, με τους ίδιους συναδέλφους.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΕΝΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΦΡΙΚΗ Σ' ΕΝΑ...ΕΥΦΡΟΣΥΝΟ ΚΡΑΜΑ

ΣΤΥΓΕΡΟ ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΙ Ο ΡΕΝΑΤΟ ΔΑΓΚΩΝΕΙ ΘΑΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΕΣ

ΔΥΣΚΟΙΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ...

ΤΗΣ κ. ΡΟΖΙΤΑΣ ΣΩΚΟΥ — ΜΑΡΑΝΤΕΊ'

πειδη τὰ τέρατα ήταν φρικτά, όσο γιατί άνθρωποι υποδουλωμένοι τὰ έτρεφαν και τὰ μεγάλωναν, για να καταστρέφουν μία μέρα τη γή.

Μία τρίτη ταινία, του Βάλ Γκέστ, ή Ιστορία του Χιονάνθρωπου του Θιέτ, έπαιζε στην ίδια χορδή: Οι Χιονάνθρωποι είχαν μία μυστηριώδη δύναμη επάνω σε ένα από τὰ μέλη της άποστολής και το ύπνωτιζαν έξ άποστάσεως, έτσι που εκείνο αισθανόταν την άνάγκη να πάη κοντά τους.

Τη φλέβα αυτή έκμεταλλεύθηκαν οι 'Αμερικανοί σε μία άλλη διάσημη «φανταστική» ταινία: Την Ιστορία των μεγάλων... φασολιών, που δημιουργούσαν μέσα τους, σε μία και μόνη νύχτα, τὰ πανομοιότυπα των ανθρώπων. Την επομένη νόμιζες πως μιλούσες στη μαμά σου, αλλά στη θέση της βρισκόταν ένα τέρας από άλλον πλανήτη, που είχε μόνο την εξωτερική της μορφή.

Οι σύγχρονες ταινίες Δράκουλα

Οι σύγχρονες ταινίες του Δράκουλα παίζουν κι αυτές τον ίδιο σκοπό. Έκμεταλλεύονται το ανθρώπινο και το σεξουαλικό συνάμα στοιχείο. Τὰ θύματα του Κόμιτος άνήκουν κυρίως στο αντίθετο φύλο και μόνο τότε βλέπουμε με κάποια λεπτομέρεια τη σκηνή του μοιραίου διαγκώματος. 'Όσο για το ανθρώπινο στοιχείο, φρίκη και έρεβισμό άνείπωτο προκαλεί στο κοινό το θέαμα μίας άδώας κοπέλλας, που δεν κρατιέται εμπρός στον πειρασμό ν' άνοίξη διάπλατα τὰ παρθένα της για τον μεταμεσωνυκίο έρχομο του τέρατος. Στους δικούς της παίζει πάντα την κωμωδία της άδωότητος και με αυτήν κατορθώνει, δρυκόλακας πιά, να παρασύρει στον κήπο το άθώο κοριτσάκι της παραμάνης της. 'Από τις ταινίες φρίκης, βέβαια, δέν μπορούμε ν' άποκλείσουμε το κλασικό τέρας που είναι, άπλούστατα, φρικαστικό. 'Άλλο ξεκινά από τον Βόρειο Πόλο, άλλα από τὰ έρείπια μεξικανικών ναών, άλλο έρχεται μέσα από συντρίμμια ενός πυραύλου που έπεσέκεθη το Διάστημα. 'Όλα είναι φρικτά, άπάνθρωπα, άνώμαλα και, όταν μάλιστα το κόστος της ταινίας είναι χαμηλό και τὰ «τρικ» πολύ φανερά, δέν φέρουν παρά το γέλιο στους θεατές.

Κι όμως όλα αυτά τὰ άποτυχημένα φιλμ με ήρωες φρικτά τεράστια ζώα ή ανθρωπόμορφα όντα ή —όπως είναι της μόδας τώρα τελευταία—

ύγρα σαν ζελατίνα και συνεχώς αύξανόμενα έξυπνα τέρατα έχουν δυο μεγάλους, ένδοξους προγόνους: Τον Φραγκεστάιν και τον Κίγκ-Κόγκ.

Το πρώτο, από το κλασικό διήγημα της Μαίρης Σέλλεϋ —συζύγου του παλιού Λίγα χρόνια σε καινούργια έκτύπωση της παλιάς ταινίας και, όσο τὰ «τρικ» φαίνονται τώρα πλέον χονδροειδή, το έργο δέν έχει χάσει τίποτε από την θαδειά του ποίηση. Γιατί εκεί, το τέρας, ο Βασιλέας Κόγκ, ο περστικός γορίλλας, ήταν έρωτευμένος χωρίς να το ξέρη, με τον δικό του ήμιανθρώπινο τρόπο. Ή σκηνή όπου κρατά την ξανθή ήρωίδα στην άπέραντη φούχτα του και της δαγάζει, θαμπωμένος και περίεργος, ένα-ένα τὰ άραχνούφανα γι' αυτόν ρούχα της, θύμιζε Γκιούλλιερ και ήταν άληθινά συγκινητική. Και το τέλος; 'Όταν ο Κόγκ, αίχμαλωτος υποταγμένος στη μοίρα του, άντικρύζει με περιφρόνηση το πέλωριο άμερικανικό θέατρο γεμάτο κόσμο, όπου τον έπιδεικνύν και, ξαφνικά, βλέπει την κοπέλλα με τον άραβωνιαστικό της να καμαρώνουν μπροστά του για την αίχμαλωσία του, τότε γίνεται θηρίο ο δυστυχισμένος, τότε σπάει τ' άτσάλινα δεσμά και απέρνει την κατάστροφη ανάμεσα στους εύρανοζύστες της Νέας 'Υόρκης, αρπάζοντας τ' άεροπλάνα σαν μπιγές από την κορυφή του 'Εμπάιρ Μπιλντινγκ!

Ο Ρενάτο Ράσοελ παίζει τον ρόλο ενός άπογόνου μίας μεγάλης οικογενείας, που έχει στωχύνει και έχει πωλήσει τον πύργο του σαν ξένοδοχείο. Έκείνος δουλεύει εκεί και κάνει τον υπηρέτη. Λαβαίνει ένα γράμμα από ένα —άγνωστό του— μέλος της οικογενείας του, του... άψθουργικού κλάδου, που του αναγγέλλει άφιξη τὰ μεσάνυχτα. Είναι ο 'Αγγλος ήθροπαίς Κρίστοφερ Λή και είναι θαμπήρος. Σε λίγο, από έκδίκηση, κάνει και τον Ρενάτονε θαμπήρακι, ο οποίος Ρενάτονε δαγκώνει τις 40 περίπου κοπέλλες που κατοικούν στο ξενοδοχείο και αυτές τον κυνηγούν με πάθος. Τελικά ελευθερώνεται και ξαναγίνεται κανονικός. Στην ταινία επικρατεί ώς μουσικό φόντο το τελευταίο «τσά-τσά» του Ρενάτο, το «Ντρακουλα τσά-τσά», καθότι το φιλμ θέβαια παρωδία.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ-ΜΑΡΑΔΕΊ

Ρίπ Κίρμπυ

Αφού η εξουδετέρωση του τρομερού και άδίστακτου «Χασάπη» κόντεψε να στοιχίσει τη ζωή του πιστού και καλού Ντέσμοτ, ο Ρίπ Κίρμπυ και ο δοηθός του γυρίζουν στην Αμερική. Εκεί, όμως, βρίσκονται άμέσως αντιμέτωποι με μια σπείρα του υπόκοσμου, που όχι μόνο μαστίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ραδιουργεί και κατά του άνυποψιάστου Ντέσμοτ και βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του, τούτη τη φορά απ' τόν δήμιο. Προκειμένου λοιπόν να επιτύχει την ανακάλυψη της συμμορίας, ο Κίρμπυ αποφασίζει να τοποθετήσει σε ένα κιβώτιο πολιορκίδια και να διαδώσει ότι μέσα έχει όπλα. Και ο Ντέσμοτ αντικαθιστά τόν νυκτοφύλακα...

ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑ 122 Ο ΚΙΡΜΠΥ ΑΝΤΑΠΟΔΙΔΕΙ ΤΑ ΠΥΡΑ

11-12

ΑΛΛΑ Ο ΓΚΑΤ ΚΑΤΑΦΕΥΓΕΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ, ΕΝΑ ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΥΝ

ΑΛΛΑ ΣΚΟΠΕΥΕΙ Ο ΦΙΛΟΣ, ΑΛΛΑ ΤΩΡΑ ΘΑ ΤΟΝ ΜΑΘΩ ΕΓΩ

© 1966 King Features Syndicate, Inc. World Rights Reserved

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΜΙ ΟΝΙΣΙΩΣ ΤΟΝ ΠΛΕΥΡΟΚΟΠΗΣΩ

11-13

ΜΗΝ ΠΑΙΖΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ, ΦΙΛΕ. ΘΑ ΧΤΥΠΗΣΗΣ!

ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΤΟΥ ΚΙΡΜΠΥ ΚΑΝΕΙ ΦΤΕΡΑ

11-13

ΚΑΘΩΣ ΡΙΧΝΕΤΑΙ ΝΑ ΠΙ-ΑΣΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ Ο ΚΙΡΜΠΥ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΚΑΤ

11-14

ΑΛΛΑ ΕΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑ ΤΥΧΑΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΤΑΣΗ

ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ, ΜΠΙΛ. ΤΡΕΧΑ. ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ! ΠΟΛΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ

11-14

ΟΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ ΜΟΥ ΚΛΙΠΙΣΑΝ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΜΩΣ ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΑΦΥΛΑΚΤΟ

11-15

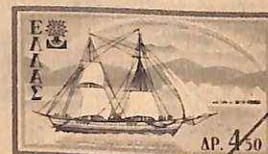

ΤΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΗΤ!

11-15

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ε δδομήντα χώρες από όλο τόν κόσμο παραδίδουν στην κυκλοφορία, στις 7 'Απριλίου, με την ευκαιρία του έτους προσφύγων, γραμματόσημα με σχετικά θέματα. Τα γραμματόσημα αυτά, που εκδίδονται υπό την αιγίδα του ΟΗΕ θα εξυπηρετήσουν διπλό σκοπό: α) Να εξάγουν τη σημασία του προβλήματος των προσφύγων και β) να επαυξήσουν τους πόρους για την ένισχύση τους.

Η 'Ελλάς συμμετέχει στο παγκόσμιο έτος προσφύγων διά της έκδόσεως σειράς γραμματοσήμων δύο αξιών: 2,50 δρχ. και 4,50 δρχ.

Το θέμα των ελληνικών αυτών γραμματοσήμων είναι μια ελεύθερη σύνθεση εμπνεύσεως του γενικού διευθυντού των Ταχυδρομείων κ. Ι. Φραγκάκη, ο οποίος πολυποικίλως και πρακτικώς έχει δείξει τὸ ἐνδιαφέρον του για τὴν ποιότητα τοῦ ἐλληνικοῦ γραμματοσήμου.

Τὰ γραμματόσημα εἶναι ἐπιτυχημένα. Ὁ συμβολισμὸς τοῦ κινδυνεύοντος πλοίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ διάσωση καὶ ἡ εἰσοδὸς του σὲ ἀσφαλὴ λιμένα εἶναι ἀρκετὰ εὐγλωττοὶ τῆς περιπετειᾶς τῶν προσφύγων καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν τελικῶς σὲ τόπο ἡσυχου, ὅπου θὰ ἀναπαυθῶν, θὰ βροῦν γαλήνη.

Πράγματι, τὸ γραμματόσημο τῶν 2,50 δραχμῶν, μετὰ τὸ κυριαρχοῦν μαῦρο χρώμα, τὰ κύματα, τὸν θαλὸ οὐρανὸ, πείθει ὅτι τὸ πλοῖο κινδυνεύει, ἐνῶ ὁ φάρος, σημεῖο ἐλπίδος, προλογίζει θαυμασία τὸ δεύτερο γραμματόσημο τῆς σειράς, ἀξίας δραχμῶν 4,50, ὅπου τὰ γαλάζια ἐλληνικὰ χρώματα, τὰ φιλόξενα ἄσπρα σπιτάκια καὶ τὸ οὐράνιο τόξο υπογραμμίζουν τὴν διάσωση, τὴν γαλήνη, τὴν εὐτυχία πού θὰ ἀκολουθήσουν. Ἡ ἐμπνευση εἶναι ἀπλή, ἀλλὰ ὁμορφὴ, ἐλληνικὴ. Ἡ δουλειὰ τοῦ κ. Τάσσου, ἄσπογγ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Ἀ ξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅλες οἱ χώρες, ὅπου θὰ κυκλοφορήσουν τὰ προσφυγικά γραμματόσημα, ἀπέστειλαν ἤδη στὴν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ΟΗΕ δείγματα, μεταξύ τῶν ὁποίων τὰ ἐλληνικὰ ἔκαναν τὴν καλύτερὴ ἐντύπωση. Ἀπόδειξη τοῦτου εἶναι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ προσφύγων τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν στὴν Γενεὺν κ. Brouwer, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμὸ του πρὸς τὴν Γενικὴ Διεύθυνση τῶν Ταχυδρομείων, τονίζων ἐνθουσιαστικῶς ὅτι τὰ γραμματόσημα θὰ ἐκτεθοῦν στὶς διεθνεῖς ἐκθέσεις Νέας Ὑόρκας ὅτι τὰ γραμματόσημα θὰ ἐκτεθοῦν στὶς διεθνεῖς ἐκθέσεις Νέας Ὑόρκας, Οὐάσιγκτον καὶ Γενεύης, θὰ διαφημισθοῦν δὲ καὶ διὰ τοῦ παγκοσμίου δικτύου τηλεοράσεως.

Θὰ ἦταν παράλειψις νὰ μὴ τονίσωμε τὴν καλὴ καὶ στὶς λεπτομέρειες προσεγμένη δουλειὰ πού κάνει τὸ ἐργαστάσιον γραφικῶν τεχνῶν «Ἀσπιδ» — «Ἐλκας». Εἶναι πράγματι ἐκπληκτικὰ ἐπιτυχημένη ἡ λιθογραφικὴ ποτὴ — «Ἐλκας».

Τὰ γραμματόσημα τῶν προσφύγων, σὲ ποσότητες 2.300.000 τῶν 2,50 δραχμῶν καὶ 700.000 τῶν 4,50 δραχμῶν, θὰ κυκλοφορήσουν ὡς τὶς 31 Αὐγούστου 1960. Οἱ διστάσεις τῶν γραμματοσήμων εἶναι 26x46 χιλιοστόμετρα καὶ σὲ φύλλα τῶν 40 καὶ 50 τεμαχίων.

Οἱ ἐλληνικοὶ φάκελοι τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κυκλοφορίας θὰ σφραγισθοῦν μετὰ ἑξ ἑσῶ ἐπιτυχημένη σφραγίδα, μετὰ τὴν ἀγκυρά καὶ τὰ ἀρχικά τοῦ ΟΗΕ.

Καθένας καὶ κάθε τί πού προάγει τὸν φιλοτελισμὸ καὶ τὸ φιλοτελικὸ πνεῦμα πρέπει νὰ ἐπαινῆται. Καὶ ἀξίζει πραγματικὸς ἐπαινος στὸν κ. Ι. Φραγκάκη, στὸν ὁποῖο ὀφείλεται μιὰ καινοτομία στὰ φιλοτελικά χρονικά τῆς Ἑλλάδος: Ἡ δυνατότης τῆς ἐγγραφῆς ὡς συνδρομητοῦ γιὰ 1-50 σειρὲς γραμματοσήμων κάθε νέας ἐκδόσεως.

Ἡ ἐγγραφή τῆς συνδρομῆς ἐπιτυγχάνεται μετὰ τὴν συμπλήρωση ἐνὸς δελτίου, πού παρέχεται δωρεάν ἀπὸ τὴν ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐγγραφή αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ δὲν συνεπάγεται καμμιά ἐπιδότηση ἐκ μέρους τοῦ ἐγγραφομένου.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

Ἡ καλὴ Μητέρα
Ξέρει ποιά σοκολάτα
πρέπει νὰ δώσῃ
στὰ παιδιὰ της...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

ΛΥΣΕΙΣ

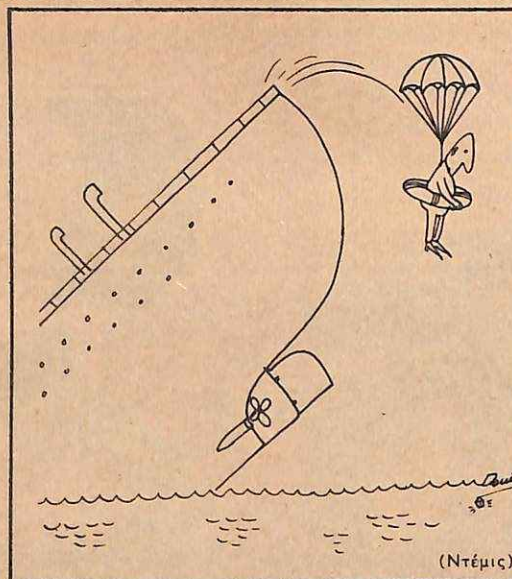
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΑΒΟΥΡΑΙΣΜΑ. 2. ΕΝΙ — ΠΟΡΤΑ. 3. ΧΤΑΠΟΔΙ — ΓΡΑ (381). 4. ΡΕΙ — ΣΟΜΠΡΕΡΟ. 5. ΓΡΑ (114). 6. ΤΣΕΡΑΚΟ. 7. ΜΙ — ΛΑ — ΠΑΙ. 7. ΠΤΑΙΣΜΑΤΙ — ΔΕ. 8. ΑΡΧΑΙΟΝ — ΚΕΙ. 9. ΡΟΕ' (175) — ΣΑ — ΛΟΥΚΑ. 10. ΠΡΩ — ΑΝΘΗΣ. 11. Ο «ΤΡΕΥΣ» — Υ. Ν. 12. Η ΘΕΤΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΕΧΡΙΜΠΑΡΙ. 2. ΑΝΤΕ-ΠΙΤΡΟΠΙ. 3. ΒΙΑΙΑ — ΑΧΕΤΑ. 4. ΛΙΑ — ΤΩ. 5. ΥΠΟΣΤΑΣΙΣ — ΡΗ. 6. ΡΟΔΟΣ — ΜΩΛΕΟΣ. 7. ΔΡΙΜΕΛΑΝ — Υ. Ε. 8. ΤΙ — ΠΡΑΤ — ΛΑΤ. 9. ΣΙΑΤΡΑΚΙΚΟΝ. 10. ΠΕΣ — ΕΥΘΥΣ. 11. ΑΡΚΑΔΙΚΗΝ. 12. Ο.Ο. — ΕΚΛΑΣ.

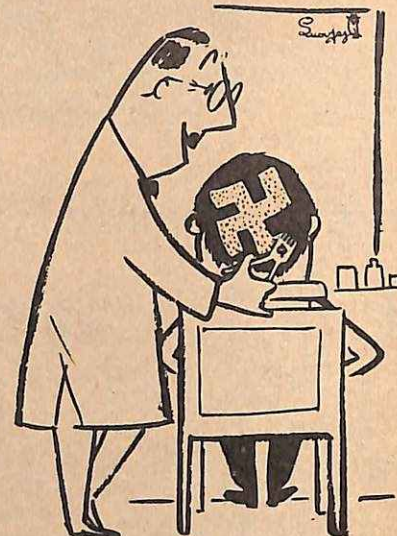
Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέμεινε μετὰ συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΑΝΑΤΟΛΙΣ — ΛΑΟΝ — ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΛΙΟΝ, σύνολον 47 βαθμῶν.

Καλύτερους ἰσους συνδυασμοὺς ἰὰ ἐπιτοῦχον ἀναγνώστη μας μετὰ δοκιμὰς λέεων

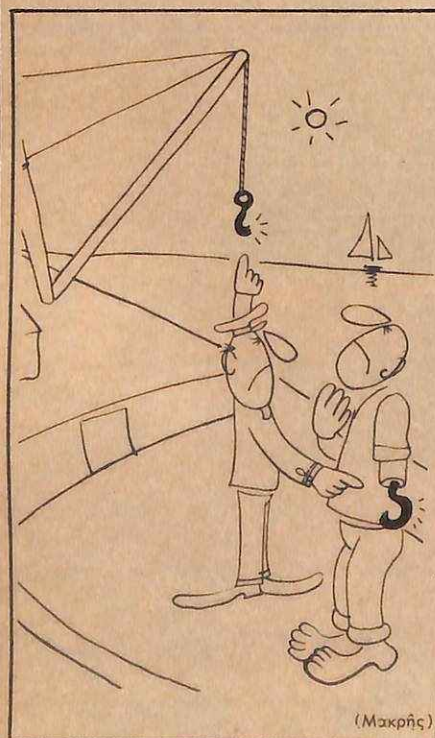
Χιούμορ

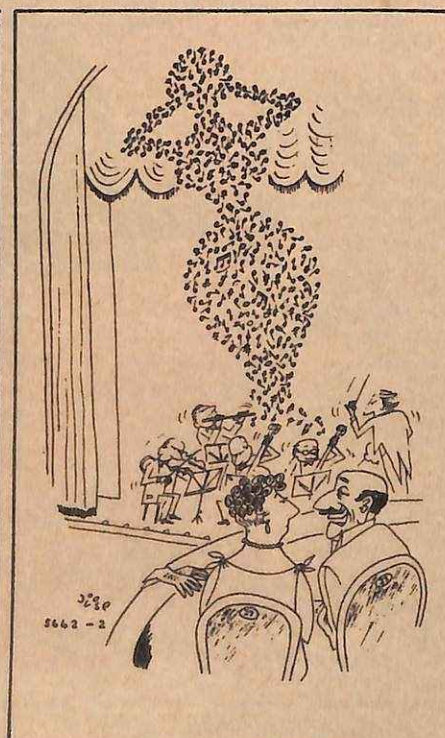
(Ντέμις)

ΦΙΛΟΝΑΖΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
(Σκουλάς)

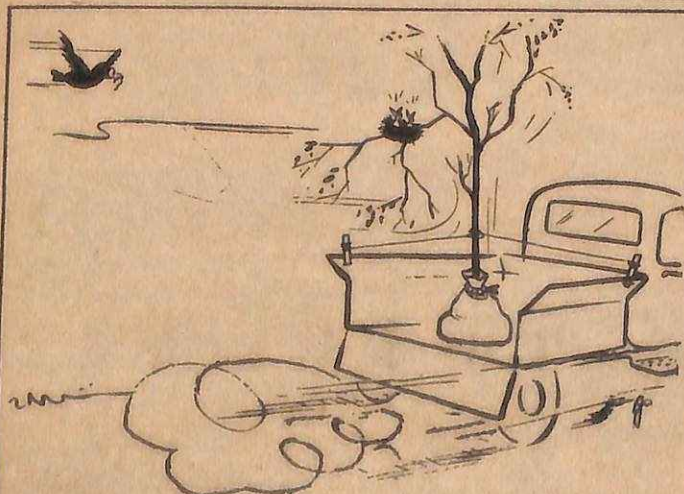
(Μακρής)

(Στοματάκης)

(Στοματάκης)

Ρουσσός

—Σάν πολύ υπαρκτίτριά μου φαίνεται...

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Ασφαλίζοντας τὰ χρήματά σας,
ἐξασφαλίζετε τὴν οἰκογένειά σας!

Τώρα αὐτὸ εἶδατε...

- Τὴν ἀσφάλεια
- Τὸ εἰσόδημα
- Τὸ κέρδος
- Τὴν προνόμια μπορείτε νὰ ἔχετε ἀπὸ τὶς ὁμολογίες τῆς ΔΕΗ

Μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρία
νὰ ἐγγραφήτε καὶ σεῖς στὸ

ΝΕΟ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟ ΔΑΝΕΙΟ

Δρχ. 400.000.000.-

ΑΣΦΑΛΕΙΑ: Ρήτρα Δολλαρίου

ΕΙΣΟΔΗΜΑ: Τόκος 7% ἀφορολόγητος
σταθερὸς γιὰ 15 χρόνια

ΚΕΡΔΟΣ: Αὐξησης τοῦ κεφαλαίου σας ἀπὸ
τὴν ἀνατίμησι τῶν Ὁμολογιῶν

ΠΡΟΝΟΜΙΑ: Ἐχετε τὰ χρήματά σας σὲ ρευστὸ
ὅποτε τὰ θελήσετε.

Οἱ ὁμολογίες σας εἶναι ὑποχρεωτικὰ
δεκτὲς παντοῦ ὡς ἐγγύησις.

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΗ: Ἀπὸ τὶς 14 ὡς τὶς 30 Μαρτίου
ΕΓΓΡΑΦΗ & ΠΑΡΑΛΑΒΗ τῶν Ὁμολογιῶν: ἀπὸ
τὶς 31 Μαρτίου ὡς τὶς 9 Ἀπριλίου

Στὶς τράπεζες

ΕΘΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΙΟΝΙΚΗ - ΛΑΪΚΗ

Καὶ στὸ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

